Kazimierz Matl

Kronika 60–lecia

Stowarzyszenia Wychowanków
Akademii Górniczo–Hutniczej
im. Stanisława Staszica w Krakowie

1945–2005

Kronika 60–lecia Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie 1945–2005

Opracował
Kazimierz Matl

Kraków 2005

Kronika 60–lecia
Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie
1945–2005

Opracował
Kazimierz Matl

Kraków 2005

Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej
im. Stanisława Staszica w Krakowie
al. A. Mickiewicza 30, 30-059 Kraków

Kraków 2005

ISBN 83-918742-4-9

Recenzenci — Zygmunt Kulig, Mieczysław Milewski

Zbigniew Sulima: skład, łamanie, fotografie na stronach: 28, 60, 89, 96, 102, 116, 121, 123, 125, 126, 131, 135, 137, 139, 142, 144, 150, 151, 183

Projekt okładki
Wiesław Paciorek

Druk
Drukarnia „Roma-Pol”
ul. Wybickiego 7
31-261 Kraków
tel. (012) 623-73-72; 501-466-042

Słowo wstępne
prof. dr. hab. inż. Stanisława Mitkowskiego
przewodniczącego Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Zbliżająca się rocznica 60–lecia założenia Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie skłania do refleksji nad dorobkiem wielu pokoleń wychowanków AGH, którym Stowarzyszenie zawdzięcza swoje powstanie, rozwój i stałą bezinteresowną opiekę, a także poparcie i bardzo przychylną atmosferę do dalszej pracy.

Struktura i formy działania SW AGH ukształtowały się bardzo wcześnie, bo już w pierwszych, najtrudniejszych latach bezpośrednio po 1945 r.Tworzyli je bowiem absolwenci Akademii Górniczej zahartowani w wielu akcjach prowadzonych:

- w obronie niepodległości Rzeczpospolitej, a później walczący o Jej rozwój i rozkwit gospodarczy;
- na rzecz utworzenia Akademii Górniczej w Krakowie i zapewnienia jej odpowiedniego kształtu organizacyjnego i zabezpieczenia materialnego oraz intelektualnego bytu dla kadr naukowych i społeczności studenckiej,
- a wreszcie dla odbudowy Uczelni po mrocznych latach okupacji 1939–45.

Wiedzieli oni wyraźnie, czego oczekują wychowankowie Akademii Górniczej oraz czego wymaga od nich Uczelnia, z której wynieśli hart ducha, dobrą wiedzę i wspaniałe poczucie koleżeństwa. Zawsze mieli przy tym oparcie w znakomitej kadrze profesorów swojej Akademii Górniczej przekształconej następnie w Akademię Górniczo–Hutniczą.

Kształt organizacyjny Stowarzyszenia Wychowanków AGH rodził się w pierwszych latach po wyzwoleniu w oparciu o wartości zaszczepione wychowankom w latach 1919–1939 i w podziemiach w czasie okupacji. Kształt ten przetrwał w formie mało zmienionej przez całe 60–lecie aż do najnowszych czasów.

Stowarzyszenie Wychowanków AGH dysponuje obecnie szeroką strukturą kół terenowych i regionalnych rozmieszczonych w całym kraju. Skupiają one dużą liczbę wychowanków Uczelni i zarazem członków SW AGH. Struktura ta wywodzi się z początków Stowarzyszenia, kiedy to jej powstanie miało znamiona oczywistości i odpowiadało na ogólnie wyrażane zapotrzebowanie zbliżenia do Uczelni.

Koła SW AGH przetrwały wszystkie zmiany zachodzące w kraju i jego gospodarce, a także w Uczelni. Także dziś stanowią podstawę działania Stowarzyszenia.

W kołach powstała kadra oddanych społeczników, którzy bezinteresownie realizują z jednej strony zadanie zbliżenia wychowanków do Uczelni, a z drugiej są jej ambasadorami w terenie: w gospodarce, nauce, szkolnictwie, polityce i kulturze.

Przybliżenie spraw codziennych i nadzwyczajnych Uczelni do jej wychowanków to kolejne ważne zadanie wykonywane przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH. Odbywa się ono w najbardziej przystępnej formie, na ogół poprzez wzajemne kontakty kadr Uczelni oraz jej wychowanków, publikacje, uczestnictwo w ważnych wydarzeniach odbywających się na terenie Akademii Górniczo–Hutniczej i jej wydziałach.

Do tej samej grupy zadań należy także dbałość o pielęgnowanie tradycji związanych z historią Uczelni i specyfiką uprawianych zawodów.

Nader aktualne i niezmienne pozostają do dziś, mimo zmieniających się szybko stosunków społeczno–ekonomicznych w kraju, wyniesione z Uczelni więzy wzajemnej przyjaźni i koleżeństwa, a także szacunku, którymi darzą się jej wychowankowie. Niemałą rolę ma tu nadal do spełnienia Stowarzyszenie Wychowanków AGH. Nabiera to szczególnej ważności obecnie, kiedy nasz kraj stał się członkiem Unii Europejskiej, a wychowankowie AGH będą odtąd mieli okazję do bezpośrednich kontaktów z absolwentami europejskich wyższych szkół górniczych i technicznych o renomowanej randze i bardzo pieczołowicie rozwiniętej dbałości o wzajemne koleżeństwo wśród absolwentów. Szkoły te cechuje także staranna dbałość o losy Uczelni i jej tradycje.

Dalsze losy Stowarzyszenia Wychowanków AGH winny toczyć się podobnym torem z uwzględnieniem nowych wartości, które wiążą się ze zmianami na europejskiej arenie i są zgodne z potrzebami Akademii Górniczo–Hutniczej im. Stanisława Staszica.

Udostępnione obecnie Kolegom i członkom SW AGH „Kronika...", stanowi retrospektywne spojrzenie na historię mijających 60–lat (1945–2005) aktywnej działalności Stowarzyszenia. Ma ona zarazem utrwalić w naszej pamięci losy samej organizacji wychowanków oraz ludzi, którzy starannie dbali o jej rozwój i poświęcili temu zadaniu dużą część własnego czasu i osobistego zaangażowania. Z niej będzie można czerpać wskazówki dla przyszłych pokoleń wychowanków Uczelni i członków Stowarzyszenia.

Przedmowa autora

Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej im. Stanisława Staszica obchodzić będzie w 2005 roku uroczystość 60–lecia swego istnienia. Powstało ono dzięki usilnym staraniom wielu absolwentów Akademii Górniczej w Krakowie, którzy kończyli studia przed 1939 rokiem, przetrwali trudny okres wojenny 1939–1945 i ofiarnie podjęli ciężar odbudowy zniszczonego w Polsce górnictwa i hutnictwa, a więc po części także własnego warsztatu pracy, do czego przygotowała ich nadzwyczaj starannie Akademia Górnicza w Krakowie. Uczelnia rozwinęła w swoich wychowankach zmysł koleżeństwa, pielęgnowania wzajemnych więzów przyjaźni i braterstwa oraz przywiązania do źródeł przekazywanej wiedzy i szafarzy tajników warsztatu zawodowego i naukowego.

Wartości te zostały poddane ostrej próbie w latach 1944–1945, a więc w okresie, kiedy Uczelnia potrzebowała pomocy materialnej, fizycznej oraz mocnego wsparcia.

Wychowankowie Akademii Górniczej wymęczeni i utrudzeni zdarzeniami wojennymi, dążyli do wzajemnego zbliżenia i odzyskania dawnych więzi przyjaźni i koleżeństwa. Dążeniom tym wyszło naprzeciw Stowarzyszenie Asystentów AG, które wsparło ogół oczekiwań i zorganizowało pierwszy zjazd wychowanków Uczelni bardzo wcześnie, bo już pod koniec 1945 roku.

W ten nurt ogólnych dążeń, włączyli się także profesorowie i kadra nauczająca Uczelni z rektorem prof. W. Goetlem, co znacznie ułatwiło poczynienie pierwszych kroków organizacyjnych i w efekcie doprowadziło do ukonstytuowania Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej. Kadra dydaktyczno–naukowa była odtąd stale silnym wsparciem dla organizacji wychowanków AG. Jej wpływ i udział w strukturach organizacyjnych Stowarzyszenia dotyczy całej historii 60–lecia SW AGH. Profesorowie Uczelni pełnili zawsze wybieralną funkcję przewodniczących Stowarzyszenia, zasiadali obok wychowanków w gronie członków zarządu, pełnili także ważne funkcje w składzie przeróżnych komisji statutowych. Dowodzi to ogromnego zaufania członków Stowarzyszenia do swoich wychowawców i nauczycieli zawodu, a także przedstawicieli nauki, którzy osiągali wielokroć szczyty wiedzy i byli powodem do dumy dla całej społeczności wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej.

Stały i systematyczny rozwój, Stowarzyszenie Wychowanków AGH zawdzięcza ofiarności i bezinteresownemu zaangażowaniu swoich członków, którzy nigdy nie szczędzili czasu i wysiłku dla dobra ogółu, zwłaszcza dla rozwoju macierzystej Uczelni i całej rzeszy wychowanków AGH.

Rozwój SW AGH zaznaczył się głównie w formie stałego przyrostu liczby członków, a także powiększania liczby kół terenowych i regionalnych, które rozmieszczone są na całym obszarze Polski.

Wrażliwość na losy kolegów i ich rodzin zaowocowała ustanowieniem specjalnej akcji pomocy dla wdów i sierot po zmarłych kolegach i członkach Stowarzyszenia. Akcja ta przetrwała nieprzerwanie przez 60 lat i działa w oparciu o fundusze gromadzone z dobrowolnych składek wychowanków AGH.

Stowarzyszenie włączyło się aktywnie w nurt propagowania wiedzy i osiągnięć naukowych wychowanków uczelni i jej kadr naukowo–dydaktycznych poprzez przeszło 40–letnią organizację sesji naukowych AGH i zjazdów naukowych wychowanków uczelni.

Do stałej troski należała zawsze dbałość o pielęgnowanie tradycji związanych z losami uczelni i historią zawodów uprawianych przez wychowanków AGH. Tradycje pielęgnowane w uczelni pozostają wprawdzie niezmienne, ale ewolucji i unowocześnianiu podlegają kierunki i specjalności naukowe rozwijane i uprawiane przez zespoły dydaktyczno–naukowe na wielu wydziałach. Pojawiają się obecnie zupełnie nowe i nowoczesne kierunki wykraczające daleko poza zakres górnictwa, hutnictwa i przetwarzania surowców. Uczelnia kształci i wychowuje w związku z tym zupełnie inny typ absolwenta — wychowanka o obliczu dostosowanym do potrzeb nowoczesnej, europejskiej i światowej gospodarki.

Niezmienne w tym pędzie do nowoczesności pozostają jedynie więzi koleżeństwa i wzajemnej przyjaźni wyniesione z Uczelni, które pozostają trwałe w dalszym życiu zawodowym. Dlatego w działalności Stowarzyszenia Wychowanków AGH ogromną rolę spełniają nadal spotkania wychowanków oraz zjazdy koleżeńskie członków SW AGH organizowane z okazji jubileuszów, przypadających rocznic i okazji świątecznych.

Wielkim zainteresowaniem cieszą się spotkania jubileuszowe organizowane z okazji odnowienia immatrykulacji po 50 latach od rozpoczęcia studiów w AGH. Uczestniczą w nich wychowankowie wszystkich wydziałów, które osiągnęły już „złoty wiek" i mogą obdarzyć swoich absolwentów specjalnym indeksem powtórnej immatrykulacji w obecności rektora i władz Uczelni.

Dzieje SW AGH powiązane ściśle od swego początku przez całe 60 lat z losami uczelni, miały także swoje kronikarskie zapiski i notowania w formie publikacyjnej. Dla oceny i opisu osiągniętego dorobku służyła działalność publikacyjna SW AGH, prowadzona w sposób systematyczny bądź w formie biuletynów, bądź też w postaci kronikarskiej. Pod firmą Stowarzyszenia drukowane są także różnorodne wydawnictwa o charakterze biograficznym, organizacyjnym czy okolicznościowym związane z AGH bądź z SW AGH.

Historia Stowarzyszenia Wychowanków AGH doczekała się dotąd dwóch publikacji w 1965 i 1985 r. Kontynuacją tego typu opracowań jest także obecne wydanie „Kroniki SW AGH z lat 1945–2005", poświęcone Jubileuszowi 60–lecia Stowarzyszenia. Obejmuje ono bardzo obszerny tekst, w którym ujęto problemowo opis wszystkich najważniejszych kierunków działalności SW AGH, zestawiono ponadto nazwiska wszystkich osób zaangażowanych aktywnie w pracy dla społecz-

ności wychowanków uczelni i członków SW AGH zarówno w terenie jak również w siedzibie Stowarzyszenia w Krakowie.

Całość kończy w formie aneksu wykaz wszystkich czynnych członków SW AGH w podziale na koła zakładowe i regionalne.

Dzieło jest hołdem dla bezinteresownej pracy i aktywności wielu wychowanków AGH działających z poświęceniem w ramach Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie dla dobra ogółu wychowanków i macierzystej Uczelni. Rolę tę wielokrotnie eksponowali także rektorzy AGH, a prof. R. Tadeusiewicz nieustannie podkreślał pełnienie przez wychowanków ważnej roli ambasadorów AGH na terenie całego kraju.

„Kronika 60-lecia SW AGH" została zredagowana w sposób niekonwencjonalny. Wykracza ona poza ramy standardowego ujęcia kronikarskiego.

Autor nie ograniczył się do suchego cytowania i wyliczania faktów, ale wiele epizodów oraz wątków historycznych opatrzył własnym komentarzem i krytyczną oceną wynikającą z bogatego, 50-letniego doświadczenia własnej pracy społecznej dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH, gdzie pełnił wiele ważnych funkcji organizacyjnych.

Przedwojenne narodziny idei Stowarzyszenia Absolwentów Akademii Górniczej

Organizacje studentów i absolwentów AG

Pamiętna data 20.10.1919 r. uroczystego otwarcia Akademii Górniczej w Krakowie w użyczonej do tego celu auli Uniwersytetu Jagiellońskiego, z udziałem Naczelnika Państwa Marszałka J. Piłsudskiego i wielu innych znamienitych gości, stała się prawie natychmiast początkiem widocznej aktywności młodzieży studenckiej. Jeszcze przed immatrykulacją (7.12.1919 r.) studentów pierwszego roku akademickiego, 24.11.1919 r. utworzono Koło Słuchaczów Akademii Górniczej (KSAG), które oprócz działalności socjalnej niezmiernie potrzebnej w tamtym okresie, postanowiło dbać o „zachowanie i pielęgnowanie polskich tradycji górniczych, tradycji Starych Strzech, tradycji braterstwa górniczego" (Kleczkowski A.S. 1989 r.).

Takie ideały młodzieży akademickiej wyrastały na bardzo żywej tradycji polskich organizacji studenckich istniejących w uczelniach górniczych dawnych zaborców (Leoben, Přibram, Freiberg, St. Petersburg, Schemnitz), a także na wzorach czerpanych z górniczego szkolnictwa wyższego przodujących krajów zachodniej Europy, w tym przede wszystkim Francji (Paryż, St. Etienne, Liege), czy Belgii (Mons). Wzorem były tradycje pielęgnowane przez Czytelnie Polskie w Leoben i Przybramie, Korporację Studencką „Sarmacja" w Freibergu czy „Kasę Bratniej Pomocy" w Instytucie Górniczym w St. Petersbugu. Przez długie lata istniały w odrodzonej Rzeczpospolitej nieformalne grupy Starych Strzech: Leobeńczyków czy Petersburczyków, a nawet Freiberczyków, które pielęgnowały i przenosiły obyczaje i tradycje górnicze polskiej młodzieży na teren tworzącego się polskiego górniczego szkolnictwa wyższego, w tym głównie Akademii Górniczej.

KSAG przejął w spadku ruchomy majątek oraz zbiory biblioteczne polskich organizacji studenckich działających dotąd poza granicami kraju.

Koło starało się zabezpieczyć wszystkie najbardziej pilne potrzeby młodzieży akademickiej. Tworzono więc w związku z tym sekcje: aprowizacyjną, wydawniczą, sportową, bratniej pomocy, a nawet dochodową, a w końcu zewnętrznej działalności. Program ten spotkał się z aktywnym poparciem grona profesorskiego, które protegowało poszczególne kierunki. Członkami np. Komitetu Pomocy Studentom byli profesorowie AG m.in. A. Hoborski, S. Kreutz, B. Szyszkowski. KSAG zajmowało się także drukowaniem skryptów tworzonych przez profesorów uczelni.

W ramach prowadzonej działalności, KSAG utrzymywało współpracę z polskimi organizacjami górniczymi w Austrii i Republice Czeskiej, a także z młodzieżą akademicką innych wyższych uczelni w Polsce.

Nie zapominano także o pielęgnowaniu tradycji górniczych i organizowaniu co roku święta Barbórki w tym — jak zawsze atrakcyjnego „Skoku przez skórę".

Pod koniec 1923 roku KSAG zostało przekształcone w Stowarzyszenie Studentów Akademii Górniczej (SSAG). Walne Zgromadzenie (2.12.1923 r.) zatwierdziło nowy statut SSAG, w którym między innymi zapisano jako jeden z celów organizacyjnych: **„jednoczenie studentów i inżynierów — wychowanków Akademii Górniczej"** (Kleczkowski A.S., 1989). Przyjęto więc rozwiązanie, które wobec jeszcze braku samodzielnej organizacji wychowanków, wzorowane było na przykładach wziętych ze statutów stowarzyszeń elewów działających przy zagranicznych wyższych uczelniach górniczych (Paryż, Leoben, Przybram, Freiberg) w Europie. Także polskie organizacje studenckie istniejące przy zagranicznych szkołach górniczych miały sekcje (Stowarzyszenia) Starych Strzech (Czytelnia Polskich Akademików Górników w Leoben) lub Koła Starszych Panów (Sarmacja we Freibergu), które skupiały zarówno absolwentów jak i dawnych swoich członków. Kuratorem KSAG i SSAG był przez prawie cały okres do 1939 r. prof. W. Goetel. Dzięki jego poparciu i wstawiennictwu rozwiązywano niejednokrotnie szereg trudności i komplikacji, głównie natury finansowej i socjalnej (m. in. brak mieszkań dla młodzieży, kłopoty finansowe zwłaszcza w okresie wielkiej inflacji 1923/24). Wtedy to, dzięki dobrze zorganizowanej fundacji z udziałem przedstawicieli SSAG przy silnym wsparciu przemysłowców górniczych Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego powstał (15.04.1931 r.) pierwszy prawdziwy dom akademicki AG („Ochronka" lub „Dom Górnika") przy ul. Gramatyka 10.

SSAG prowadziło stołówki dla studentów (obiady i kolacje), udzielano pożyczek na obiady, fundowano stypendia (Bratnia Pomoc), prowadzono pośrednictwo pracy, organizowano praktyki zagraniczne, wydawano skrypty, tworzono koła naukowe np. metalurgów, górników, matematyków czy lotników! Uprawiano różnego rodzaju dyscypliny sportowe, a także w pewnym okresie opiekowano się czynnie zdrowiem młodzieży.

Okres nadzwyczaj aktywnej działalności SSAG skończył się w 1933 r. w wyniku uchwalonej przez Sejm „Ustawy o szkołach akademickich" i przepisach o stowarzyszeniach akademickich. Dotknęły one zwłaszcza SSAG, któremu odebrały możliwość rozwijania prowadzonej dotąd pracy na szerokim froncie np. dyscypliny sportowe przejął nowo utworzony AZS i Lektorat Wychowania Fizycznego AG, organizację praktyk zagranicznych — Polski Akademicki Związek Zbliżenia Międzynarodowego — Liga. W latach 1933 i 1934 powstało w AG szereg nowych organizacji o charakterze politycznym lub religijnym, które stanowiły znaczną konkurencję na terenie uczelni dla SSAG, co przejawiło się widocznym spadkiem liczby członków dochodzącym nawet do 50%.

SSAG walczyło (strajk) w obronie tytułu inżyniera tylko dla techników z pełnym wykształceniem akademickim, sprzeciwiało się służbie młodzieży w paramilitarnej organizacji Legia Akademicka. Konkurencyjne dla SSAG były także w pewnym zakresie, kluby i korporacje studenckie tworzone w latach 1923–1927.

W 1924 roku ukonstytuowała się korporacja górnicza „Gnomia" (Polska Korporacja Akademicka Studentów AG w Krakowie). Należeli do niej członkowie starsi wiekiem i w licznych przypadkach – ze stażem wojskowym z okresu I wojny światowej i wojny 1918–1920.

„Gnomia" była członkiem Ogólnopolskiego Związku Polskich Korporacji Akademickich w Warszawie. Celem korporacji (Informator SW AGH 1983 r.) było:

a) koleżeńskie i przyjacielskie współżycie członków, pomoc w studiach i w przyszłości w pracy zawodowej,
b) wychowanie swych członków w duchu patriotycznym, podnoszenie kultury osobistej i społecznej,
c) utrzymywanie łączności ze starszymi pokoleniami, powoływanie terenowych kół Starych Strzech.

Kolorami organizacyjnymi były barwy: czarna, zielona i złota.

W 1926 r. „Gnomia" otrzymała sztandar ufundowany przez Stare Strzechy. Powrócił on po 40 latach w 1980 r. z Wiednia do Krakowa, przekazany przez H. Stawikowską do dyspozycji rektora AGH prof. J. Janowskiego. Obecnie oryginał sztandaru mieści się w oszklonej gablocie w sali konferencyjnej rektoratu AGH (A–0, I p.). Kuratorem Korporacji był prof. O. Nowotny, a siedziba mieściła się w gmachu AG przy ul. Loretańskiej 18.

W 1927 r. utworzono po części konkurencyjną studencką korporację górniczą „Montana", która zajmowała się organizacją życia towarzyskiego i kulturalnego młodzieży oraz sprawami socjalnymi (Informator SW AGH 1983 r.). Korporacja dysponowała własnym sztandarem, który w okresie okupacji niemieckiej był przechowywany przez J. Głowacką w Ostrowcu Świętokrzyskim, a po wojnie w Warszawie w domu Jej córki. Sztandar został przekazany przez panią J. Głowacką do Uczelni. Kuratorem „Montany" był prof. O. Nowotny, a siedziba mieściła się naprzód przy Rynku Głównym, a później przy ul. Smoleńsk (Kleczowski A.S., 1989 r.).

W 1925 r. powstał klub młodzieżowy „Caverna" z siedzibą przy Małym Rynku. Kuratorem klubu z ramienia Uczelni byli: prof. J. Studniarski (do 1929 r.), J. Jarosz (do 1932 r.), a w końcu prof. Z. Saryusz–Bielski. Mimo dużych utrudnień nadal działała po 1933 r. Bratnia Pomoc, która otrzymywała środki finansowe z różnych źródeł (m. in. z kolektury Loterii Państwowej, sklepów spożywczych, hurtowni tytoniu).

SSAG podtrzymywała aktywnie dbałość o tradycje górnicze, w szczególności związane z dniem św. Barbary, patronki górników. Starano się zwiększyć kontakty ze Starymi Strzechami poprzez powołanie w 1934 r. Koła Seniorów — Protektorów SSAG (Kleczkowski A.S., 1989). Do Koła zaproszono reprezentantów przemysłu, aby przybliżyć wychowankom AG życie młodzieży o orientacji górniczej i hutniczej.

W okresie bezpośrednio poprzedzającym wybuch wojny światowej SSAG otrzymało ufundowany dla siebie sztandar, który na awersie miał centralnie umieszczonego srebrzystego orła otoczonego nazwą „Stowarzyszenie Studentów AG w Krakowie", a u jego stóp monogram SSAG, a na rewersie — wizerunek św. Barbary i słowa „Szczęść Boże". Sztandar przetrwał II wojnę światową w dobrym stanie, aby po 1945 r. zostać zmodyfikowany zgodnie z „nowym politycznym obliczem" kraju. Zmiana dotyczyła głównie rewersu, na którym wyhaftowano postać górnika i napis „Cześć pracy" po usunięciu wizerunku św. Barbary i słów „Szczęść Boże". Staraniem pierwszego powojennego rocznika studentów 1944/45 przywrócono mu po rekonstrukcji pierwotny wygląd. Sztandar po 1948 r. przechował doc. F. Szwagrzyk, a następnie przekazał go rektorowi Uczelni.

SSAG po wyzwoleniu zostało dość szybko odbudowane (Walne Zebranie 21.04.1945 r.) i rozpoczęło intensywną działalność dostosowaną do pilnych potrzeb środowiska akademickiego AG. Warunki do działania były bardzo trudne z uwagi na zniszczenia i istniejącą dewastację budynku uczelni i akademika przy ulicy Gramatyka (szpital Armii Radzieckiej), rozgrabioną bibliotekę i archiwum, a także wielkie zmęczenie u ludzi wywołane wojną i okupacją.

Odtworzono stopniowo prawie wszystkie sekcje sprzed 1939 r., wystarano się o przydziały żywności, odzieży, węgla, środków finansowych, odzyskano akademik przy ul. Gramatyka, równocześnie czyniono starania o powiększenie miejsc noclegowych dla studentów (np. w Domu Śląskim) i miejsc żywienia. Kontynuowano starania o zagwarantowanie tytułu inżyniera dla absolwentów wyższych szkół technicznych. SSAG organizowało pomoc dla młodzieży akademickiej w Warszawie, nawiązało kontakty z bratnimi organizacjami innych uczelni technicznych i UJ. Przyjmowano przedstawicieli najwyższych władz politycznych i gospodarczych kraju, aby uzyskać poprawę warunków nauki i życia studentów. Nie zapomniano przy tym o kultywowaniu tradycji i zwyczajów górniczych i hutniczych.

Były to jednak nadzwyczaj trudne lata, inne niż przed 1939 r. wobec zachodzących pod presją przemian politycznych i gospodarczych (m. in. aresztowanie w 1946 r. części członków prezydium Stowarzyszenia po udziale sztandaru i członków SSAG w uroczystościach 3 maja na rynku krakowskim).

Wszystkie zachodzące zdarzenia zmierzały do likwidacji SSAG, która ostatecznie nastąpiła na początku 1948 roku, kiedy to powołano w kraju zupełnie nowe organizacje studenckie o charakterze tzw. polityczno — społecznym. W tym także czasie zaczęły odchodzić stopniowo w zapomnienie tradycje i wspomnienia przekazywane przez Stare Strzechy dawnych polskich ośrodków akademickich poza granicami kraju.

Na ten trudny okres przypada kadencja rektorska prof. W. Goetla (dawnego kuratora SSAG) i funkcja nowego kuratora SSAG prof. S. Gołąba.

Próba łączenia wychowanków Akademii Górniczej w niezależne Stowarzyszenie

Młodzieżowe organizacje studenckie zwłaszcza zaś KSAG i SSAG wśród swoich celów statutowych wyraźnie akcentowały potrzebę dbałości o polskie tradycje górnicze i szerzenie idei braterstwa górniczego. Dążono także do jednoczenia studentów i inżynierów Akademii Górniczej w ramach wspólnych organizacji. Nie zapominano przy tym o tradycji Starych Strzech, które w początkowym okresie wywodziły się prawie wyłącznie z zagranicznych ośrodków polskiej młodzieży akademickiej. W następnych latach powiększała się liczba „Starych Strzech", czyli wychowanków wykształconych w ośrodku krakowskim, w Akademii Górniczej. Wychowankowie Akademii Górniczej obejmowali stopniowo stanowiska kierownicze i produkcyjne w istniejącym przemyśle górniczym i hutniczym na terenach odrodzonej Rzeczypospolitej. Proces miał charakter ciągły i prowadził do szybkiej polonizacji przemysłu wydobywczego i przetwórczego, który w większości znajdował się w rękach kapitału zagranicznego. Ponieważ stale rosła liczba absolwentów AG, występowały stopniowo trudności z ich zatrudnieniem oraz adaptacją w strukturach przemysłowych. Rodziły się w ten sposób nowe, nieznane problemy, które bezpośrednio interesowały dość znaczne grono wychowanków Akademii Górniczej. Przerastały one wyraźnie ramy wszystkich istniejących organizacji młodzieży akademickiej działających w Uczelni.

W ten sposób rodziła się stopniowo wśród Starych Strzech potrzeba powołania niezależnej od SSAG organizacji wychowanków AG. Próbę utworzenia Stowarzyszenia Wychowanków podjęła w 1932 r. grupa starszych kolegów, m. in. W. Derwojed, M. Gajewski, M. Kłeczek, D. Korol, T. Rumanstorfer, S. Stefański, J. Śliwiński i J. Zając. Początkowo starano się nadać Stowarzyszeniu odcień socjalno–związkowy, a więc brać w obronę interesy wychowanków AG zatrudnionych w przemyśle górniczym i hutniczym przed różnego rodzaju szykanami i utrudnieniami. Stopniowo poszerzano cele statutowe nadając im charakter bardziej uniwersalny.

Zamierzenia sfinalizowano 7.12.1932 r. na Walnym Zebraniu Wyborczym, kiedy to zapadła uchwała zatwierdzająca Statut Stowarzyszenia Absolwentów AG.

Tekst statutu, którego jednym z współautorów był T. Rumanstorfer, przedtem omawiano i dyskutowano w gronie kolegów — założycieli m. in.: W. Derwojeda, T. Dobrzańskiego, M. Gajewskiego, M. Kłeczka, D. Korola, B. Loescha, T. Ramzy, W. Różyckiego, T. Rumanstorfera, B. Stefańskiego, J. Szafera, J. Śliwińskiego, K. Tobiczyka i J. Zająca.

W Statucie przewidziano następujące główne cele:

- kontynuowanie tradycji Uczelni,
- propagowanie Uczelni i zdobywanie pomocy ze strony przemysłu w wyposażeniu pracowni i laboratoriów naukowo–dydaktycznych,

– pomoc i opiekę nad młodszymi kolegami: praktykantami i początkującymi w pracy zawodowej w górnictwie,
– utrzymywanie stałej przyjaznej więzi między absolwentami AG.

Jako jeden ze środków prowadzących do realizacji celów postanowiono okresowo zwoływać zjazdy koleżeńskie.

Na siedzibę Stowarzyszenia wybrano Akademię Górniczą w Krakowie. Pierwszy zarząd Stowarzyszenia Absolwentów AG składał się z 12 członków, którym kierował prezes B. Loesch, który był równocześnie także prezesem SSAG. Skojarzenie tych dwóch ważnych funkcji w jednej osobie odbiło się niekorzystnie na dalszych losach Stowarzyszenia Absolwentów AG. Faktycznie nie rozwinęło ono większej aktywnej działalności. Przeszkadzało temu także niechętne stanowisko kół przemysłowych, które zdaniem T. Rumanstorfera (informacja ustna), negatywnie odnosiły się do planów o charakterze bardziej związkowym zawodowym niż koleżeńskim.

W latach 1923–1948 z przerwą wojenną 1939–1944 istniało Stowarzyszenie Asystentów Akademii Górniczej. Do 1939 r. prezesem Stowarzyszenia był B. Loesch, a członkami część młodszych pracowników nauki, w tym także niektórzy wychowankowie uczelni. Celem Stowarzyszenia Asystentów było niesienie wzajemnej pomocy i obrona interesów zawodowych członków, a więc dominowały cele przypisywane głównie związkom zawodowym. Stowarzyszenie zostało reaktywowane bezpośrednio po ustaniu działań wojennych w 1945 r. z inicjatywy głównie kolejnych prezesów J. Samujłły i S. Z. Stopy. Rozpoczęło ono pracę 20.02.1945 r. poprzez powołanie sekcji lub komisji: mieszkaniowej, przydziałowej, zapomogowej, letniskowej, zaopatrzeniowej, wycieczkowej, a później — ogródków działkowych.

Prowadzono także wydawnictwo skryptów i podręczników, bibliotekę oraz kursy przygotowawcze na studia.

Charakter działalności związku asystentów pokrywał się w znacznym stopniu z programem działania SSAG, co prowadziło w efekcie do znacznego rozproszenia wysiłków.

Stowarzyszenie Asystentów AG, podobnie jak Stowarzyszenie Studentów zostało rozwiązane w 1948 r. na podstawie nowej ustawy o szkolnictwie wyższym i powstania Związku Nauczycielstwa Polskiego.

W środowisku Stowarzyszenia Asystentów AG zrodziła się w 1945 r. niezmiernie ważna inicjatywa o utworzeniu Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej.

Początki organizacyjne Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej (Górniczo–Hutniczej) w latach 1945–1948

Komisja Statutowo–Regulaminowa

Stowarzyszenie Asystentów AG zwołało na dzień 8.12.1945 r. w Krakowie — zjazd wychowanków Akademii Górniczej. Motywem przewodnim spotkania była problematyka okupacyjna i skutki okupacji w środowisku akademickim oraz wśród wychowanków AG.

Prezydium Zjazdu tworzyli: B. Krupiński, R. Wusatowski, T. Laskowski, W. Michejda i S. Śpiewak.

Referat programowy poświęcony sprawom okupacji niemieckiej i zniszczeniom wojennym wśród wychowanków przedstawił prof. F. Zalewski. Tematyka była niezmiernie aktualna wobec zniszczeń materialnych i ludzkich jakich doznała sama Akademia Górnicza, szkód poniesionych przez kadrę nauczającą i pomocniczą, ale także ofiar jakich doznali jej wychowankowie i studenci. Profesor F. Zalewski zaakcentował potrzebę zespolenia wszystkich wychowanków AG w samodzielnie działające stowarzyszenie wychowanków AG. Odczytano także listę zaginionych i wymordowanych kolegów w latach 1939–1945.

Sprawę utworzenia w Akademii Górniczej organizacji wychowanków uczelni potraktowano jako odrębny, ważny punkt programu zjazdu. Ze względów historycznych warto przytoczyć fragmenty przemówienia J. Sulimy–Samujłły, które oddaje, choć częściowo, atmosferę entuzjazmu tych dni:

Gdy przed kilku miesiącami byli na Śląsku inżynierowie — asystenci, to z ust kolegów z przemysłu usłyszeli zdanie: „zorganizujcie zjazd wychowanków naszej uczelni". Związek Asystentów AG podjął tę inicjatywę i dziś jesteśmy świadkami realizacji myśli, która powstała wśród kolegów na Śląsku. Ale nie tylko ta jedna myśl ożywiała nasze poczynania. Rozmowy ze starszymi kolegami, wynurzenia najmłodszych wychowanków uświadomiły nam, że dzisiaj nadszedł moment, który daje nam możliwość skupienia się i zorganizowania w poczuciu naszej siły i solidarności koleżeńskiej. Górnicy i hutnicy polscy zawsze mieli dążność do tworzenia zrzeszeń i odczuwali potrzebę działalności zorganizowanej. (...) W maju 1920 r. odbyło się w Krakowie walne zebranie i założono Związek Górników i Hutników. W 1922 r. nazwa związku została zmieniona na „Stowarzyszenie Polskich Inżynierów Górniczych i Hutniczych". Pracę tego Stowarzyszenia mamy żywo w pamięci, chciałbym tylko przytoczyć słowa prezesa Stowarzyszenia śp. inż. Eugeniusza Górkiewicza wypowiedziane w dniu piętnastolecia w 1935 r.: „Pod względem uczelni w Stowarzyszeniu było 23 górników i hutników z dyplomami niepolskimi i 240 z dyplomami Akademii Krakowskiej. Ten stosunek rzecz prosta

z każdym rokiem wzrasta na korzyść Akademii Krakowskiej, bo zwykłą koleją losów starsi koledzy z dyplomami niepolskimi odchodzą, a na ich miejsce przychodzą młodsi z Krakowa i w przyszłości Stowarzyszenie przekształci się w Stowarzyszenie byłych Wychowańców Akademii Krakowskiej" (...) Zjechaliśmy się w Krakowie po najokrutniejszej z wojen i trzeba nam było policzyć się wreszcie: kto ubył, a kto został i chce dalej współżyć i pracować.

Kolega Orman odpowiedział nam już na pytania, przynajmniej częściowo. Myśl utworzenia zrzeszenia wychowanków Akademii Górniczej w Krakowie nie jest świeżej daty. Wymiana myśli w okresie wojennym pomiędzy całymi grupami kolegów doprowadziła do tego, że dzisiaj Związek Asystentów AG mógł zamieścić w porządku obrad sprawę zorganizowania stowarzyszenia lub też związku wychowanków naszej uczelni. Spotkaliśmy się ze zrozumieniem i pełną sympatią do naszego projektu wśród wszystkich, z którymi zdołaliśmy się porozumieć.

Podobne organizacje już istniały przed wojną i zapewne jeszcze istnieją. Wychowankowie paryskiej École Nationale Superieure des Mines, Wychowankowie École Nationale Superieure des Saint Etienne założyli już dawno podobne stowarzyszenia, a nastroje i uczucie koleżeństwa jakie w ich łonie panują odzwierciedla notatka śp. inż. Malinowskiego w związku z przyjazdem na górnicze praktyki wakacyjne w 1936 r. studentów wspomnianej École des Mines w Paryżu. Jesteśmy jako wychowankowie paryskiej École des Mines obowiązani z tradycji do pomocy młodszym kolegom.

W Ameryce Północnej łączność między ludźmi, którzy ukończyli tę samą szkołę górniczą, jest również podziwu godna (...) My Polacy jesteśmy oczywiście w takich przypadkach znacznie powściągliwsi i chłodniejsi, lecz radość, jakiej doznajemy widząc po latach rozłąki kolegę, z którym wspólnie wstąpiło się na uczelnię, z którym razem przeżyło dole i niedole życia na Akademii, dowodzi nam najoczywiściej, że jesteśmy, górnicy i hutnicy, wychowankowie wspólnej Almae Matris jedną, wielką rodziną, której członków wszystko łączy a nic nie dzieli. Potrzebę utworzenia naszej własnej organizacji uświadamiamy sobie żywiej, spoglądając na naszych starszych kolegów, wychowanków Akademii Górniczej w Loeben. Nikt nie zaprzeczy, że jest to gromada ludzi połączonych wspólnym węzłem koleżeństwa. (...) My wychowankowie Akademii Krakowskiej, nie możemy prawdopodobnie poszczycić się przykładami podobnej solidarności, podobnego koleżeństwa. Nic zresztą dziwnego. Pierwsi absolwenci naszej uczelni weszli w środowisko zupełnie sobie obce, musieli dopiero odnaleźć właściwe miejsce dla siebie w przemyśle, gdzie na wszystkich wyższych stanowiskach byli inżynierowie z obcych uczelni, a więc ludzie, z którymi należało dopiero odszukać wspólny język. (...) Następne roczniki — już całkiem krakowskie — wśród walki o miejsce w przemyśle, a potem pod nieznośnym ciężarem kryzysu gospodarczego nie miały czasu zastanawiać się nad węzłami, jakie powinny były łączyć je między sobą, a następnie z uczelnią i młodszymi rocznikami. (...) Oni byli pionierami. (...)

(...) A więc powinniśmy nawiązać serdeczną i żywą łączność z uczelnią. To nic, że opuściliśmy jej mury, jeszcze niejedno możemy od niej otrzymać. (...)

(...) Po wojnie jeszcze jaskrawiej wystąpił fakt przewagi liczebnej wychowanków naszej Akademii nad inżynierami z obcych uczelni, a więc teraz na nas kolej wykazać naszą łączność i solidarność w jeszcze wyższym stopniu niż to występowało u leobeńczyków, petersburczyków i innych. (...)

(...) Powinniśmy okazywać zawsze gotowość pomocy, roztaczać opiekę nad studentami. (...)

(...) A teraz prosimy kolegów o podjęcie dyskusji nad utworzeniem związku wychowanków Akademii Górniczej i nad jego ewentualną formą organizacyjną.

Nie chcemy bowiem ani sugerować przemyślanych już prac, ani możliwości rozwiązania problemu.

Być może, że ze względu na brak czasu będziemy mogli przedyskutować tylko ogólne ramy naszej organizacji, a opracowanie szczegółowych form i charakteru wypadnie powierzyć wyłonionemu spośród nas na obecnym zjeździe Komitetowi Organizacyjnemu. Łączy nas — wychowanków Akademii Górniczej — odpowiedzialność za stan techniczny przemysłu górniczego i hutniczego, a w znacznej mierze również za stan gospodarczy tego przemysłu, natomiast podkreślam to raz jeszcze — nic nas nie dzieli.

W wyniku ożywionej dyskusji przy pełnej aprobacie zebranych, podjęto kilka ważnych postanowień.

W pierwszej kolejności powołano:

Komisję Statutowo–Regulaminową Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej w składzie:

Prezes — F. Zalewski

Członkowie: S. Gisman, W. Michejda, M. Orman, J. Sulima–Samujłło, A. Stupnicki, S. Śpiewak, J. Wiland

Komisja otrzymała dwa podstawowe zadania do wykonania:

– opracowanie statutu przyszłego Stowarzyszenia,
– przygotowanie Walnego Zebrania.

Na fali wspomnień i obliczania strat wojennych zjazd zdecydował także o wykonaniu tablicy pamiątkowej ku czci profesorów AG poległych w latach 1939––1945. W analogiczny sposób zamierzano również uczcić śmierć wielu studentów i absolwentów uczelni, którzy utracili w tym samym czasie swoje życie, poświęcając je w obronie Ojczyzny.

Obydwa postanowienia zostały ostatecznie zrealizowane w późniejszych latach, a odpowiednie tablice umieszczono w hallu paw. A–0 koło auli. Komisja Statutowo–Regulaminowa SW AG wywiązała się w pełni z obydwu przyjętych na siebie zadań.

Wyniki jej prac zostały przedstawione wychowankom uczelni na II Zjeździe 7.12.1946 r. zwołanym przy udziale Stowarzyszenia Asystentów AG w auli AG w Krakowie. Zebranie połączono ze zjazdem naukowym wychowanków obradującym pod hasłem: „Kształcenie i wychowanie inżyniera górnika i hutnika".

Komitet Organizacyjny Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej

Uczestnicy II Zjazdu Wychowanków AG zostali szczegółowo zapoznani z wynikami pracy Komisji Statutowo–Regulaminowej SW AG. W szczególności otrzymali do wglądu i dyskusji projekt „Statutu Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej w Krakowie", który został opracowany pod opieką kolegi S.Z. Stopy, ówczesnego prezesa Stowarzyszenia Asystentów AG. Tekst projektu i jego główne założenia wzorowane były na istniejących statutach stowarzyszeń absolwentów wyższych uczelni górniczych, głównie francuskich, a częściowo także Stowarzyszenia Asystentów AG.

Na II Zjeździe utworzono **Komitet Organizacyjny Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej**, który spełniał rolę zarządu do czasu zatwierdzenia statutu przez odpowiednie władze administracyjne.

W skład Komitetu wchodzili:

Prezes — F. Zalewski
Członkowie: H. Gruszczyk, M. Orman, S. Srebnicki, S. Stopa.

Komitet Organizacyjny w wyniku uchwały zjazdu wychowanków (odpowiednik Walnego Zebrania) otrzymał wszelkie pełnomocnictwa do prowadzenia oficjalnej działalności jako władza wykonawcza organizującego się Stowarzyszenia Wychowanków AG. Najpilniejszym zadaniem było uzyskanie zatwierdzenia statutu i rejestracja stowarzyszenia przez organy administracyjne ogólne kraju i miasta Krakowa.

Zjazd zatwierdził ostateczną wersję statutu, która powstała w wyniku publicznej dyskusji jego uczestników. Dalsza droga postępowania administracyjnego wydawała się stosunkowo prosta i nie powinna była nastręczać większych trudności i stwarzać komplikacji. Proces ten trwał jednak długo i po wielu perypetiach zakończył się dopiero pod koniec 1948 roku.

Komitet Organizacyjny SW AG rozwinął znaczną aktywność m. in. poprzez:

– ciągle ponawiane starania w różnych kręgach o wsparcie dla uzyskania zatwierdzenia statutu SW AG,
– organizację zjazdów wychowanków AG, które przejął całkowicie od Stowarzyszenia Asystentów AG,

– organizację konferencji naukowych wychowanków, które łączono ze zjazdami wychowanków; obrady odbywały się na określone tematy ujęte w haśle przewodnim,
– przygotowanie do akcji uczczenia pamięci zmarłego profesora AG K. Bohdanowicza,
– przygotowanie do przejęcia majątku Stowarzyszenia Asystentów AG, które skazane było na likwidację w wyniku zapowiedzianej decyzji władz państwowych,
– rozpoczęcie organizacji naboru pierwszej grupy członków SW AG z chwilą uzyskania rejestracji Stowarzyszenia Wychowanków AG,
– przejęcie od grupy koleżeńskiej Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po zmarłych Kolegach.

W dorobku Komitetu Organizacyjnego do 1948 r. znajdują się trzy kolejne zjazdy wychowanków AG obejmujące zjazdy naukowe, posiedzenia organizacyjne oraz spotkania towarzysko–koleżeńskie.

Uroczystą oprawę miał III Zjazd wychowanków 6.02.1947 r. odbywający się w Krakowie pod hasłem: „Podnosimy naszą produkcję", w którym udział wzięli: ówczesny Prezydent RP B. Bierut, ministrowie B. Minc i S. Skrzeszewski oraz gen. WP S. Prus–Więckowski**.**

IV Zjazd Wychowanków AG 8.05.1948 r. odbył się w Chorzowie i miał wyłącznie charakter organizacyjny. Główny punkt programu zjazdu poświęcono przejęciu przez Komitet Organizacyjny SW AG akcji Koleżeńskiej Pomocy dla wdów i sierot po zmarłych kolegach. Akcja pomocy prowadzona do tej pory przez grupę kolegów, została organizacyjnie włączona do struktury Komitetu Organizacyjnego SW AG, a jej kierownictwo objął J. Miąsik pierwszy oficjalny kierownik Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po Zmarłych Kolegach. Podkreślono ważność i wielkie znaczenie społeczne akcji w niesieniu pomocy materialnej dla osób w podeszłym wieku i pozbawionych innego wsparcia.

Komitet Organizacyjny SW AG rozpoczął w 1948 r. wielką akcję o zasięgu krajowym dla uczczenia pamięci wielkiego uczonego, zmarłego profesora AG K. Bohdanowicza. Powołano Komitet Uczczenia Pamięci pod przewodnictwem B. Krupińskiego, a sekretariat komitetu prowadził bardzo energicznie C. Jakóbkiewicz. W planie działania komitetu przewidziano:

– budowę nagrobnego pomnika na Powązkach w Warszawie,
– przygotowanie pośmiertne do druku wielotomowego, pomnikowego dzieła p.t. „Surowce Mineralne Świata".

Karol Bohdanowicz (1864–1947) był uczonym o autorytecie światowym. Działalność jego obejmowała różne dziedziny nauk o ziemi a także etnografię i historię eksploatacji surowców mineralnych. Pracował w Rosji przez 34 lata, a następnie działał przez 28 lat w Polsce. Prowadził badania między innymi w Azji

południowo–zachodniej, kierował licznymi wyprawami naukowymi na Syberię aż po Czukotkę i Alaskę, był kierownikiem Katedry Geologii w Instytucie Górniczym w St. Petersburgu (od 1902 r.), a w latach 1913–1917 kierownikiem Komitetu Geologicznego Rosji i wiceprezesem Francuskiego Towarzystwa Geologicznego.

W 1919 r. K. Bohdanowicz powrócił do Polski, w 1921 r. został kierownikiem Katedry Geologii Stosowanej na Wydziale Górniczym w Akademii Górniczej, a w 1935 r. nadano mu tytuł doktora honoris causa AG. Jednocześnie był dyrektorem Państwowego Instytutu Geologicznego. K. Bohdanowicz należał do pokolenia wybitnych podróżników XIX wieku i wielkich uczonych I połowy XX wieku, cieszył się autorytetem o zasięgu światowym.

Komitet Uczczenia Pamięci prof. K. Bohdanowicza kontynuował swoją dalszą działalność aż do 1952 r., którą zakończył w ramach zarejestrowanego Stowarzyszenia Wychowanków AG.

Tematem części posiedzeń Komitetu Organizacyjnego SW AG stała się sprawa przygotowania do przejęcia majątku trwałego, finansów i lokalu Stowarzyszenia Asystentów AG. Rozwój związkowych organizacji w Polsce, w tym ZNP, groził wchłonięciem całości agend i majątku Stowarzyszenia Asystentów przez tę centralną, ogólnopolską organizację. Dla uniknięcia takiej nieuchronnej groźby, Walne Zebrania i władze Zarządu Stowarzyszenia Asystentów AG, podjęły 11.02.1947 r. uchwałę o przekazaniu majątku dla SW AG, a 22.11.1947 r. o przystąpieniu członków Stowarzyszenia Asystentów AG jako koła asystentów do Stowarzyszenia Wychowanków AG. Sprawa została ostatecznie sfinalizowana 22.06.1949 r. podpisaniem protokołu zdawczo–odbiorczego (ryc. 1). Stowarzyszenie Wychowanków AG otrzymało: drobny inwentarz (w tym maszynę do pisania o wartości 74.661 zł) oraz rewersy dłużników na sumę 166.220 zł. Stowarzyszenie otrzymało w spadku także lokal byłego Stowarzyszenia Asystentów AG, który następnie wypożyczono władzom uczelni na prośbę rektora prof. W. Goetla. Lokal ten nigdy już nie powrócił w posiadanie Stowarzyszenia, które „tułało się" po obcych pomieszczeniach, najczęściej zaś korzystano z pomieszczeń służbowych zajmowanych przez członków władz SW AGH. W przyszłości posiedzenia władz Stowarzyszenia, głównie zarządu i jego prezydium, odbywać się będą regularnie w obszernym gabinecie późniejszego przewodniczącego prof. W. Goetla.

W tym samym czasie projekt „Statutu SW AGH" został przygotowany do rejestracji i zatwierdzenia przez organy władzy państwowej.

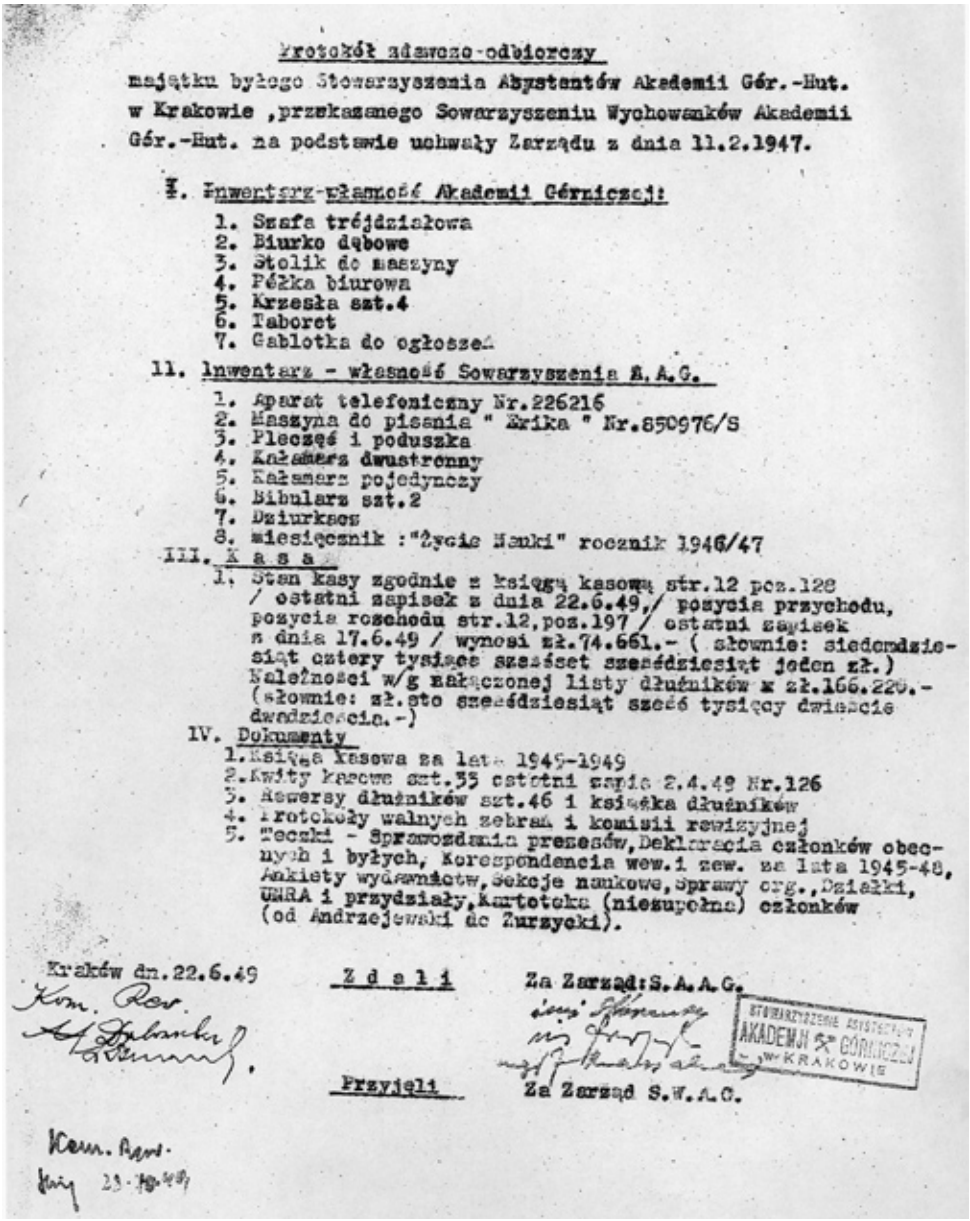

Protokół zdawczo-odbiorczy

majątku byłego Stowarzyszenia Asystentów Akademii Gór.-Hut. w Krakowie, przekazanego Sowarzyszeniu Wychowanków Akademii Gór.-Hut. na podstawie uchwały Zarządu z dnia 11.2.1947.

I. Inwentarz-własność Akademii Górniczej:

1. Szafa trójdziałowa
2. Biurko dębowe
3. Stolik do maszyny
4. Półka biurowa
5. Krzesła szt.4
6. Taboret
7. Gablotka do ogłoszeń

II. Inwentarz - własność Stowarzyszenia A.A.G.

1. Aparat telefoniczny Nr.226216
2. Maszyna do pisania " Erika " Nr.850976/S
3. Pieczęć i poduszka
4. Kałamarz dwustronny
5. Kałamarz pojedynczy
6. Bibularz szt.2
7. Dziurkacz
8. miesięcznik :"Życie Nauki" rocznik 1946/47

III. K a s a

1. Stan kasy zgodnie z księgą kasową str.12 poz.128 / ostatni zapisek z dnia 22.6.49,/ pozycja przychodu, pozycja rozchodu str.12, poz.197 / ostatni zapisek z dnia 17.6.49 / wynosi zł.74.661.- (słownie: siedemdziesiąt cztery tysiące sześćset sześćdziesiąt jeden zł.) Należności w/g załączonej listy dłużników w zł.166.220.- (słownie: zł.sto sześćdziesiąt sześć tysięcy dwieście dwadzieścia.-)

IV. Dokumenty

1. Księga kasowa za lata 1949-1949
2. Kwity kasowe szt.35 ostatni zapis 2.4.49 Nr.126
3. Rewersy dłużników szt.46 i książka dłużników
4. Protokoły walnych zebrań i komisji rewizyjnej
5. Teczki - Sprawozdania prezesów, Deklaracja członków obecnych i byłych, Korespondencja wew.i zew. za lata 1945-48, Ankiety wydawnictw, Sekcje naukowe, Sprawy org., Działki, UNRA i przydziały, kartoteka (niezupełna) członków (od Andrzejewski do Żurzycki).

Kraków dn.22.6.49

Zdali

Za Zarząd: S.A.A.G.

Przyjęli

Za Zarząd S.W.A.G.

STOWARZYSZENIE ASYSTENTÓW AKADEMII GÓRNICZEJ w KRAKOWIE

Kom. Rew.

ryc.1. Kopia protokołu zdawczo-odbiorczego majątku Stowarzyszenia Asystentów AG

Decyzja Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie o rejestracji Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej

Projekt „Statutu SW AGH" został skierowany do rejestracji w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie. Opracowano go zgodnie z obowiązującym wtedy Rozporządzeniem Prezydenta RP z 27.10.1932 r. „Prawo o stowarzyszeniach" i Rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 10.12.1932 r. o rejestracji stowarzyszeń.

Przepisy te były stopniowo uzupełniane i zmieniane w okresie do 1950 r., co odbiło się między innymi także na przebiegu rejestracji Stowarzyszenia. Nowelizację przepisów wniósł także dekret z 5.08.1949 r. o zmianie niektórych przepisów prawa o stowarzyszeniach (Rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej z 6.08.1949 r.). Sprawę rejestracji komplikował także typ stowarzyszenia, które miało, w opinii urzędników rejestrujących charakter elitarny i nie powielało żadnych istniejących wzorców. Składało się bowiem z samych inżynierów i ludzi z wyższym wykształceniem, brak było natomiast techników i typowych przedstawicieli „klasy robotniczej". Czas rejestracji przypadł przy tym na okres przejściowy tzw. „przemian społeczno–politycznych". Niejasne były relacje stowarzyszenia wychowanków i stowarzyszeń naukowo–technicznych NOT.

Projekt statutu został w związku z tym zastrzeżeniem skierowany do zaopiniowania i decyzji Ministerstwa Administracji Publicznej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Warszawie.

Pomocy w przełamaniu wynikłych przeszkód, zwłaszcza na szczeblu centralnym udzielił rektor uczelni prof. W. Goetel, a także wielcy przyjaciele Stowarzyszenia Wychowanków AG: B. Krupiński i T. Rumanstorfer. Przeważyły argumenty o ogromnej randze gospodarczej i naukowej uczelni oraz wielki wkład jej wychowanków w odbudowę zniszczonego kraju.

Losy statutu były długo niepewne, a cała przeciągająca się procedura trwała prawie dwa lata. Zmieniały się także nastroje wśród członków Komitetu Organizacyjnego SW AGH od optymizmu do głębokiego pesymizmu. Euforię wywołała dopiero informacja o pozytywnej decyzji Ministerstwa Administracji i uzyskana zgoda na rejestrację Stowarzyszenia. Wiadomość tę przywiózł S. Stopa dla organu rejestrującego w Krakowie. Zatwierdzenia dokonał Wydział Społeczno–Polityczny Urzędu Wojewódzkiego w piśmie z 20.10.1948 r. nr SP.S–IV–3/49/48 z określeniem terenu działania SW AGH na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej po 1948 roku

Początki aktywności

Decyzja Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego o zatwierdzeniu statutu umożliwiła dalsze posunięcia organizacyjne. Komitet Organizacyjny SW AG zwołał na 11.12.1948 r. I Walne Zebranie Wyborcze, które odbyło się w Akademii Górniczej w Krakowie. Połączono je ze Zjazdem Naukowym wychowanków, który obradował pod bardzo wtedy aktualnym hasłem: „Realizacja planu 3–letniego".

Walne Zebranie Wyborcze podjęło kilka bardzo istotnych uchwał, które zadecydowały o dalszych losach Stowarzyszenia. Podstawą takich decyzji było sprawozdanie Komitetu Organizacyjnego SW AG i wnioski co do dalszych losów Stowarzyszenia wynikające z posiadania statutu. Uzyskało ono dzięki temu osobowość prawną i wyszło ze stadium organizacyjnego.

Walne Zebranie zadecydowało o:

- rozwiązaniu Komitetu Organizacyjnego SW AG, który w pełni wywiązał się z powierzonych mu obowiązków, przede wszystkim zaś doprowadził do zatwierdzenia statutu,
- zatwierdzeniu wszystkich decyzji organizacyjnych przyjętych uprzednio przez Komitet Organizacyjny SW AG w sprawie: przejęcia Akcji Zapomóg przez SW AG, przejęcia majątku Stowarzyszenia Asystentów AG, uczczeniu pamięci prof. K. Bohdanowicza i pomordowanych profesorów uczelni w czasie II wojny światowej,
- przyjęciu statutu SW AG,
- utworzeniu na tej podstawie Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej,
- wyborze jego władz i przewodniczącego,
- przyjmowaniu członków spośród wychowanków Akademii Górniczej zgodnie z postanowieniami statutu,
- zatwierdzeniu programu i planu pracy Stowarzyszenia.

Wybrane przez Walne Zebranie władze Stowarzyszenia utworzyły I Zarząd SW AG, Komisję Rewizyjną i Komisję Weryfikacyjną (Sąd Koleżeński).

Pierwszym przewodniczącym Stowarzyszenia został **F. Zalewski**, dotychczasowy przewodniczący Komitetu Organizacyjnego SW AG.

Zarząd ukonstytuował się w następującym składzie:

F. Olszak — I wiceprzewodniczący,
T. Rumanstorfer — II wiceprzewodniczący,
A. Sałustowicz — III wiceprzewodniczący,

S.Z. Stopa — sekretarz,
H. Gruszczyk — zastępca sekretarza,
K. Mischke — skarbnik,
członkowie: A. Anasiewicz, S. Cierpisz, M. Dubowicki, K. Fabris, T. Malkiewicz, A. Niemczyk, J. Sulima–Samujłło, J. Stachura, W. Stępiński, A. Wójcik.

Komisję Rewizyjną utworzyli:

A. Stojek — przewodniczący
członkowie: W. Brener, E. Dawidowicz, F. Jopek, M. Orman.

Komisję Weryfikacyjną (Sąd Koleżeński) tworzyli:

M. Gajewski — przewodniczący
członkowie: P. Kielski, S. Korman, J. Miąsik.

Były to historycznie pierwsze władze nowo utworzonego Stowarzyszenia Wychowanków AG wybrane na podstawie obowiązującego odtąd statutu, które od 1949 r. zmieniło nazwę na Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie.

Zarząd SW AGH wybrany 11.12.1948 r. przyjął jako najważniejsze swoje zadanie przeprowadzenie rekrutacji członków wśród wychowanków uczelni. Rozpoczął w związku z tym bardzo energiczną akcję agitacyjną i wystosował apel do wszystkich absolwentów Akademii Górniczej. Apel został sygnowany przez przewodniczącego Stowarzyszenia F. Zalewskiego i sekretarza zarządu S.Z. Stopę. Dokument ten ma dużą wartość historyczną, jest bowiem pierwszym oficjalnym wystąpieniem władz stowarzyszenia do społeczności wychowanków uczelni. Apel trafił na bardzo podatny grunt, przygotowany miedzy innymi wcześniej przez Komitet Organizacyjny SW AG.

W środowisku absolwentów odczuwało się potrzebę bliższego kontaktu z uczelnią. Skłonność tę wykształciły trudne lata okupacyjne, obawa o los uczelni i jej profesorów, a także silne uczucia patriotyczne będące efektem wychowania przed 1939 r. Wiele grup dawnej młodzieży studenckiej łączyły silne więzy koleżeństwa i młodzieńczej przyjaźni.

Słowa apelu zachęcały:

Każdy inżynier i magister Akademii Górniczo–Hutniczej — członkiem Stowarzyszenia Wychowanków AGH (SW AGH).

Stowarzyszenie grupuje wszystkich inżynierów i magistrów nauk technicznych wychodzących z Akademii Górniczo–Hutniczej, ułatwia rozproszonym po wszystkich zakątkach Rzeczypospolitej kontakt z uczelnią macierzystą, z nowościami wydawniczymi w zakresie ich specjalności zawodowych oraz kultywuje i zacieśnia więzy koleżeńskie zadzierżgnięte w uczelni w okresie studiów. Charakter Stowarzyszenia wyjaśnią bliżej następujące wyjątki ze statutu Stowarzyszenia:

Art. VI.

Celem Stowarzyszenia jest:

a) jednoczenie wychowanków AGH w Krakowie ze wszystkich okresów istnienia uczelni dla utrzymania współżycia kulturalno–towarzyskiego,

b) utworzenie ognisk życia koleżeńskiego i solidarności koleżeńskiej wśród swych członków,

c) organizowanie pomocy dla swych członków oraz rodzin pozostałych po zmarłych członkach,

d) organizowanie pomocy naukowej i samokształceniowej dla członków,

e) opieka nad najmłodszymi wychowankami AGH wchodzącymi w życie zawodowe,

f) wprowadzanie członków do życia społecznego,

g) utrzymywanie łączności z własną uczelnią i jej władzami w pielęgnowaniu tradycji górniczo–hutniczych, zawodowych i uczelnianych oraz rozwoju uczelni (...)

Art. VII.

Do zrealizowania swych celów Stowarzyszenie zdąża przez:

a) doroczny Zjazd i Walne Zebranie w dniu Barbórki,

b) tworzenie ognisk miejscowych oraz organizowanie bibliotek, czytelni, świetlic, sekcji fachowych i specjalistycznych,

c) własną działalność wydawniczą.

d) utworzenie kasy pożyczkowej i funduszu pomocy wzajemnej,

e) czynnego i biernego udziału w wyborach SW AGH,

f) tworzenie stypendiów i opiekę podczas praktyk dla studentów,

g) stałą współpracę z władzami AGH oraz z organizacjami akademickimi na terenie AGH,

h) współpracę z organizacjami technicznymi,

i) organizowanie odczytów, pogadanek, kursów, zebrań towarzyskich, wycieczek naukowych itp. (...)

Art. XVI.

Każdy członek zwyczajny i honorowy ma prawo:

a) czynnego i biernego udziału w wyborach SW AGH,

b) korzystania z wszelkich istniejących urządzeń i pomocy zgodnie z istniejącymi przepisami,

c) przedkładanie zarządowi kandydatów na członków SW AGH,

d) pisemnego przedstawiania zarządowi wniosków na porządek dzienny obrad Walnego Zebrania przynajmniej na jeden tydzień przed terminem Walnego Zebrania.

SW AGH z natury swojej organizacji objąć powinno wszystkich kolegów, zwłaszcza młodych, wchodzących w nasze szeregi po ukończeniu studiów. Zarząd Stowarzyszenia zwraca się do kolegów z apelem, ażeby przez złożenie deklaracji stali się rzeczywistymi członkami naszego Stowarzyszenia.

Stowarzyszenie Wychowanków AG powstało bardzo wcześnie bo już kilka miesięcy po ustaniu zmagań II wojny światowej. Jest ono w związku z tym najstarszym stowarzyszeniem absolwentów wyższych uczelni w Polsce.

Historia SW AGH składa się z dużego bagażu doświadczeń organizacyjnych, jest ciągle żywa i służy przykładem dla innych podobnych organizacji.

Cele nakreślone w pierwszym statucie były realizowane z dużą konsekwencją i ze znacznym nakładem pracy społecznej członków, władz Stowarzyszenia i kolegów pracujących aktywnie w terenie poza uczelnią na całym obszarze Polski. Mimo późniejszych zmian i modyfikacji statutu pozostały one prawie nie zmienione i zawsze służyły jako drogowskaz dla następnych pokoleń członków, działaczy władz centralnych i terenowych. Cele te przez następne 60 lat stanowiły główne pola aktywności społecznej SW AGH.

Poza wystosowaniem apelu do absolwentów uczelni, Zarząd kontynuował dzieło uczczenia pamięci zmarłego prof. K. Bohdanowicza. Utworzony uprzednio Komitet Organizacyjny prowadził swoje dzieło w sposób konsekwentny aż do szczęśliwego finału.

Budowę pomnika nagrobnego w Alei Zasłużonych na Powązkach w Warszawie zakończono 1.11.1950 r. Powstał on (ryc. 2) w odpowiedzi na „Odezwę" z ofiar pieniężnych uczniów, wychowanków AGH oraz subsydiów Rady Ministrów RP, Urzędów Górniczych i Państwowego Instytutu Geologicznego. Fragment „Przedmowy" do Odezwy dobrze oddaje nastrój i emocje wywołane śmiercią wielkiego Profesora i Człowieka:

Ogłoszony obecnie zbiorek luźnych szkiców, ilustrujących fragmenty biograficzne z życia naszego uczonego geologa śp. Profesora Karola Bohdanowicza jest usiłowaniem spłacenia chociażby drobnej cząstki długu wdzięczności ze strony kilku pokoleń uczniów profesora, dla których Zmarły był nie tylko niemal genialnym świetnym fachowcem, lecz drogą osobistego przykładu — wychowawcą. Wielkości fundamentem jest pełnia człowieczeństwa, której istotą jest charakter (pion moralny) a nie jednostronność fachowca chociażby szczytowa. Mądrość jest syntezą rozumu z dobrocią — ujawniającą się w prostocie, tej zasadniczej cesze doskonałości każdej. Takim człowiekiem w pamięci swoich uczniów pozostaje Zmarły.

Każdy z nas czerpał z tego skarbca obficie, nic nie oddając, toteż jedyną drogą wywdzięczenia się jest złożenie hołdu wdzięczności(...)

Odlew popiersia K. Bohdanowicza wykonał z powierzonego brązu Instytut Odlewnictwa w Krakowie. Popiersie umieszczono na polerowanej, stojącej płycie granitu czarnego, szwedzkiego (przypuszczalnie labradorytu) przysposobionej i obrobionej przez Zakład Kamieniarski: Bracia Trembeccy z Krakowa.

Do realizacji dzieła przyczynili się także K. Suszyński w Katowicach, J. Zieliński w Krakowie i C. Jakóbkiewicz w Warszawie.

Pośmiertnie wydano również drukiem wielkie dzieło prof. K. Bohdanowicza pt. „Surowce Mineralne Świata" pod redakcją E. Rühlego i M. Tyskiej. Całość (4 tomy) obejmowała 1500 stron tekstu oraz kilkaset wykresów, map, tablic itp. Stanowi ono do dziś ozdobę wielu bibliotek (ryc. 3).

ryc. 2. Pomnik nagrobny prof. Karola Bohdanowicza na Powązkach w Warszawie

Komitet Uczczenia Pamięci prof. K. Bohdanowicza rozwiązano 5.06.1952 r. po całkowitym zamknięciu prac i wywiązaniu się ze swoich zadań.

Zakończono także ostatecznie przejmowanie majątku i aktywów rozwiązanego Stowarzyszenia Asystentów AG. W spadku otrzymano pokój znajdujący się w A–0, II p., w części południowej, w pobliżu dawnego gabinetu prof. W. Goetla, część sprzętu, który był własnością SAAG, księgi kasowe i dokumenty. Członkowie SAAG przeszli do Stowarzyszenia Wychowanków AGH jako Koło Asystentów. Uniknięto w ten sposób całkowitej, bezosobowej likwidacji SAAG i rozpłynięcia się w nowej organizacji zawodowej ZNP AGH.

Działalność władz Stowarzyszenia Wychowanków AGH rozwijała się odtąd bardzo harmonijnie w różnych kierunkach:

– w miarę narastania potrzeb modyfikowano i ulepszano stopniowo Statut SW AGH,

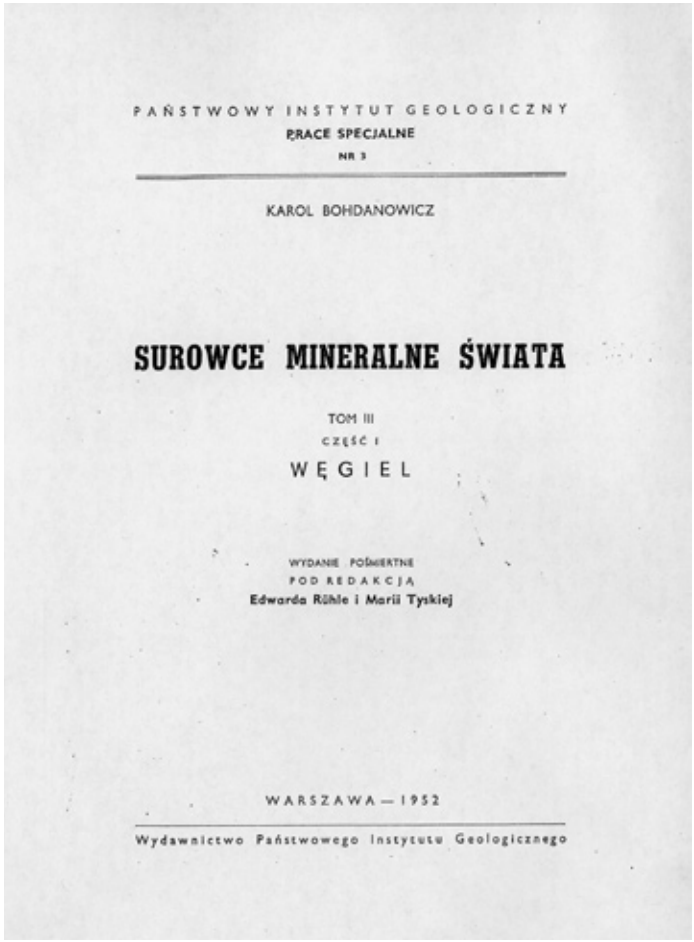

ryc. 3. Okładka t. III, cz. I „Wegiel" dzieła K. Bohdanowicza „Surowce mineralne świata"

- powiększano liczbę członków i kół terenowych,
- organizowano zebrania zarządu, a także zebrania zarządu z udziałem rzeczników (przewodniczących) kół terenowych SW AGH
- odbywano posiedzenia wyjazdowe prezydium SW AGH w siedzibach kół terenowych połączone zwykle z sesjami popularno–naukowymi,
- przez kolejne lata aż do 1985 r. nieraz wspólnie z NOT lub władzami wydziałów AGH regularnie co roku organizowano Sesje Naukowe i Zjazdy Naukowe wychowanków uczelni, często w połączeniu ze zjazdami koleżeńskimi,
- do tradycji uczelni i SW AGH wprowadzono od 1969 r. uroczystość powtórnej immatrykulacji kolejnych roczników z okazji 50–lecia rozpoczęcia studiów w AGH, a także ozdobne dyplomy ukończenia studiów,
- fundowano w miarę możliwości stypendia naukowe, a następnie nagrody naukowe im. W. Budryka,

– prowadzono szeroką działalność wydawniczą związana z historią uczelni, SW AGH i tradycjami górniczymi i hutniczymi, a także w celach informacyjnych,
– dorobek Stowarzyszenia i Uczelni jest głównym akcentem jubileuszów uczelni i Stowarzyszenia organizowanych z okazji specjalnych spotkań rocznicowych (np. 50–lecia, 60–lecia itp.),
– ważne fakty, wydarzenia i osoby utrwalano w postaci artystycznych tablic umieszczanych we wnętrzach lub na murach uczelni,
– przyznawano w wyjątkowych sytuacjach członkostwo honorowe SW AGH oraz odznaki honorowe,
– dbano o liczne pamiątki utrwalające i przypominające ważne wydarzenia i fakty historyczne związane z SW AGH i Uczelnią.

Wachlarz propozycji i zakres funkcjonowania jest znacznie bardziej zróżnicowany i nieraz o wiele szerszy. Duża część pomysłów rodzi się na bieżąco w kontakcie z członkami Stowarzyszenia, wynika z potrzeby związku uczelni z wychowankami.

Regulacje prawne (statuty, regulaminy)

Stowarzyszenie Wychowanków AGH, jako organizacja społeczna, niezarobkowa w pierwszym okresie swego istnienia podlegało obowiązującym przepisom prawnym z 1932 r., w szczególności:

– Rozporządzeniu Prezydenta RP z 27.10.1932 r. „Prawo o stowarzyszeniach" (Dz. U. RP nr 94, p.808)
– Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z 10.12.1932 r. o rejestracji stowarzyszeń.

Określały one szczegółowo zachowanie obywateli w przypadku założenia stowarzyszenia zwykłego, zgłoszenia założenia oddziału stowarzyszenia zarejestrowanego, zawiadomienia władzy nadzorczej o powołaniu zarządu stowarzyszenia zwykłego lub oddziału stowarzyszenia zarejestrowanego, miejscu zamieszkania jego członków i ich adresach. Władze nadzorcze należało zawiadomić o walnym zgromadzeniu i przekazywać jej sprawozdanie za ubiegły okres sprawozdawczy. Regulacja obejmowała także wzory statutów stowarzyszenia zarejestrowanego (posiadającego osobowość prawną) w wariancie bez prawa zakładania oddziałów lub z prawem do zakładania oddziałów.

Regulacja miała charakter szczegółowy i nie dopuszczała możliwości odchyleń od ustalonego wzorca. W przepisach znajdowały się dokładne wzory dokumentów, pism i zawiadomień dla różnych wariantów decyzji podjętych przez urząd i kierowanych do urzędu nadzorującego.

Wydział Spraw
ołeczno - Administracyjnych
Wiosny Ludów 3/4, 31-004 Kraków
SA.II.6010-12/83

Kraków, dnia 11 kwietnia 1983r.

SW. Ldz.: 62/83
Wpłynęło: 12.IV.83
Podpis:

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932r.-Prawo o stowarzyszeniach /Dz.U.Nr 94,poz. 808 z późniejszymi zmianami/

z a t w i e r d z a s i ę

zmiany wprowadzone do sptatutu stowarz szenia p.n. Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej im.Stanisława Staszica w Krakowie wpisanego do rejestru stowarzyszeń i związków Urzędu Miasta Krakowa pod poz. 161 dnia 20 października 1948r.

Zmiana statutu została uchwalona przez Walne Zebranie w dniu 20 stycznia 1983r.

Załączony statut zawiera jednolity tekst po uwzględnieniu dokonanych zmian.

Od niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministra Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem Wydziału Spraw Społeczno-Administracyjnych Urzędu Miasta Krakowa w terminie dni dziesięciu od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z treścią art.130 § 4 k.p.a. decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, bowiem jest zgodna z żądaniem wszystkich stron.

Otrzymują:

1.Zarząd Stow.Wychowanków AGH w Krakowie

2. a.a.

URZĄD MIASTA KRAKOWA

Z up. Prezydenta Miasta
mgr Tadeusz Jaglarz
Dyrektor

ryc. 4. Decyzja Urzędu Miasta Krakowa o rejestracji zmian w Statucie SW AGH – 1983 r.

Ograniczały one w wysokim stopniu dowolność w konstruowaniu statutu i przyjętych w nim rozwiązań.

Pierwszy Statut SW AGH został wpisany do rejestru Stowarzyszeń Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego Wydział Społeczno–Polityczny 20.10.1948 r. pod poz. 293.

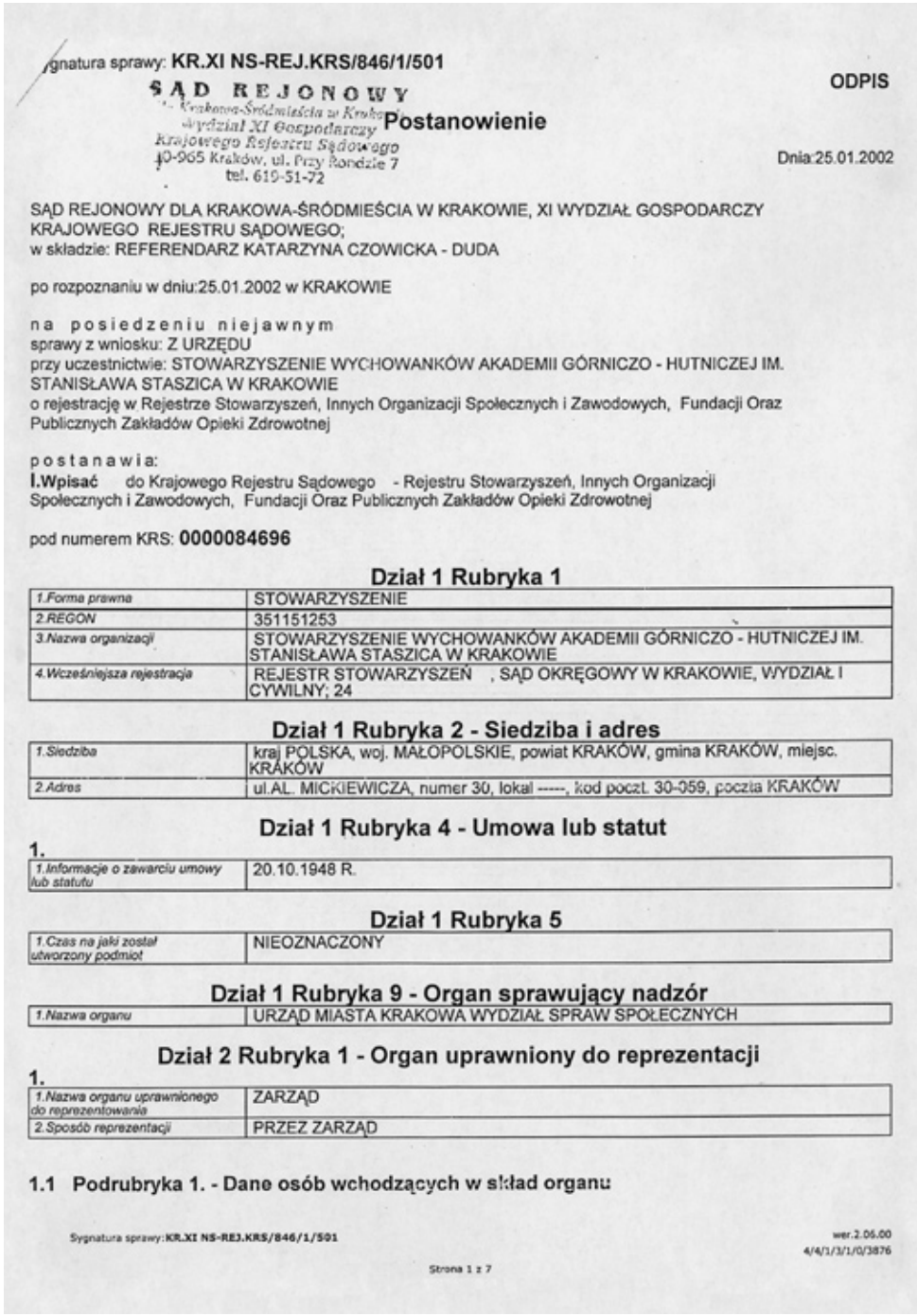

Sygnatura sprawy: **KR.XI NS-REJ.KRS/846/1/501**

SĄD REJONOWY
dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie
Wydział XI Gospodarczy
Krajowego Rejestru Sądowego
30-965 Kraków, ul. Przy Rondzie 7
tel. 619-51-72

ODPIS

Postanowienie

Dnia:25.01.2002

SĄD REJONOWY DLA KRAKOWA-ŚRÓDMIEŚCIA W KRAKOWIE, XI WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO;
w składzie: REFERENDARZ KATARZYNA CZOWICKA - DUDA

po rozpoznaniu w dniu:25.01.2002 w KRAKOWIE

na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku: Z URZĘDU
przy uczestnictwie: STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW AKADEMII GÓRNICZO - HUTNICZEJ IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE
o rejestrację w Rejestrze Stowarzyszeń, Innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji Oraz Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej

postanawia:
I.Wpisać do Krajowego Rejestru Sądowego - Rejestru Stowarzyszeń, Innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji Oraz Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej

pod numerem KRS: **0000084696**

Dział 1 Rubryka 1

1.Forma prawna	STOWARZYSZENIE
2.REGON	351151253
3.Nazwa organizacji	STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW AKADEMII GÓRNICZO - HUTNICZEJ IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE
4.Wcześniejsza rejestracja	REJESTR STOWARZYSZEŃ , SĄD OKRĘGOWY W KRAKOWIE, WYDZIAŁ I CYWILNY; 24

Dział 1 Rubryka 2 - Siedziba i adres

1.Siedziba	kraj POLSKA, woj. MAŁOPOLSKIE, powiat KRAKÓW, gmina KRAKÓW, miejsc. KRAKÓW
2.Adres	ul.AL. MICKIEWICZA, numer 30, lokal -----, kod pocz. 30-059, poczta KRAKÓW

Dział 1 Rubryka 4 - Umowa lub statut

1.

1.Informacje o zawarciu umowy lub statutu	20.10.1948 R.

Dział 1 Rubryka 5

1.Czas na jaki został utworzony podmiot	NIEOZNACZONY

Dział 1 Rubryka 9 - Organ sprawujący nadzór

1.Nazwa organu	URZĄD MIASTA KRAKOWA WYDZIAŁ SPRAW SPOŁECZNYCH

Dział 2 Rubryka 1 - Organ uprawniony do reprezentacji

1.

1.Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania	ZARZĄD
2.Sposób reprezentacji	PRZEZ ZARZĄD

1.1 Podrubryka 1. - Dane osób wchodzących w skład organu

ryc. 5. Postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia o wspisaniu SW AGH do Rejestru Stowarzyszeń — 2002

Zmiana nazwy Stowarzyszenia i niektórych punktów statutu została zatwierdzona przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie, Wojewódzki Zarząd Spraw Wewnętrznych 27.07.1956 r. pod nr Sa 5–55/56.

Dalsze korekty w statucie zarejestrowane zostały 14.09.1961 r. pod nr pisma USW S.1–2/18/61 przez Prezydium Rady Narodowej Miasta Krakowa, Urząd Spraw Wewnętrznych.

W późniejszych latach rejestracje zmian i poprawek do statutu były przeprowadzane przez Prezydenta Miasta Krakowa, Wydział Spraw Społeczno–Administracyjnych np. 11.04.1983 r. pod nr. S.A.–II–6010–12/83 (ryc. 4).

W 1989 r., na podstawie art. 54, ust. 1. ustawy z 7.04.1989 r. „Prawo o Stowarzyszeniach" (Dz. U. Nr 20, poz. 104) dyrektor Wydziału Społeczno–Administracyjnego Urzędu Miasta Krakowa przekazał statuty oraz rejestry stowarzyszeń mających siedziby w Krakowie, prezesowi Sądu Wojewódzkiego w Krakowie.

W 1995 r. statut został wpisany do rejestru Sądu Wojewódzkiego, Wydział I Cywilny w Krakowie 15.03.1995 r. pod poz. 24.

Od 2001 r. rejestry stowarzyszeń i innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej zostały przejęte przez Sąd Rejonowy dla Krakowa–Śródmieścia, Wydział XI Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Stowarzyszenie Wychowanków otrzymało 29.01.2002 r. numer pozycji rejestru 0000084696 oraz numer wpisu w pozycji rejestru 1 (ryc. 5).

Nadzór nad Stowarzyszeniem sprawuje nadal Urząd Miasta Krakowa, Wydział Spraw Społecznych.

Statut w pierwotnej postaci z 1948 r. przetrwał stosunkowo krótko. Zmiany, które doń wprowadzano wynikały bądź z potrzeb organizacyjnych SW AGH bądź też zależały od zewnętrznych zdarzeń związanych np. z uczelnią.

Uczelnia w lipcu 1949 r. otrzymała nową nazwę: Akademia Górniczo–Hutnicza, a w późniejszym czasie uzupełnioną nazwiskiem patrona Stanisława Staszica. W związku z tym w nazwie stowarzyszenia nastąpiły odpowiednie zmiany i uzupełnienia, wszystkie o randze statutowej. Nowelizacje statutu następowały wielokrotnie w miarę jak rozwijała się uczelnia a w stowarzyszeniu rosła liczba członków i kół terenowych, pojawiały się nowe zadania. Część zmian miała charakter prawie tylko kosmetyczny, inne natomiast prowadziły do znacznego przeobrażenia struktury organizacyjnej.

Wszystkie modyfikacje wymagały każdorazowego zatwierdzenia i rejestracji przez urząd nadzorujący działalność stowarzyszeń na podstawie „Prawa o stowarzyszeniach".

Zmiany o charakterze strukturalnym były na ogół zawsze przygotowywane przez specjalnie powoływane Komisje Statutowe.

Zarząd SW AGH wybrany w 1977 r. (Walne Zebranie) wyłonił Zespół problemowy ds. organizacyjnych, programowych i członkowskich w ramach, którego działała Podkomisja ds. statutowych i regulaminowych.

W skład zespołu wchodzili:

K. Matl — przewodniczący

Członkowie: W. Piątkowski, S. Pytko, W. Tabor, a w skład Podkomisji Statutowej:

T. Rumanstorfer — przewodniczący

Członkowie: W. Blaschke, J. Fromholz.

Do zadań zespołu należało między innymi:

- opracowanie projektu nowego statutu SW AGH,
- opracowanie regulaminów: Walnego Zebrania, Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego,
- objęcie opieką organizacyjną i programową działalności kół terenowych, w poszczególnych pionach AGH,
- ustalenie zasad działania kół terenowych SW AGH, przygotowanie regulaminu pracy rzecznika koła,
- określenie organizacji i rozwoju kół terenowych jako podstawowej formy organizacyjnej Stowarzyszenia.

Podkomisja statutowa w 1979 r. przekształciła się w Komisję Statutową w składzie: T. Rumanstrorfer — przewodniczący, członkowie: K. Matl, J. Jaczewski, J. Fromholz.

Przygotowała ona po wielokrotnych konsultacjach i naradach projekt statutu, który w dość zasadniczy sposób zmienił strukturę organizacyjną SW AGH oraz zakres i kompetencje poszczególnych jego organów.

Zmiany w statucie uchwalone na Walnym Zebraniu w 1983 r. dotyczyły powoływania kół terenowych, ich struktury i zależności od władz głównych. Statut wprowadzał trójstopniową organizację Stowarzyszenia.

Podstawową komórką dysponującą wybieralną władzą staje się odtąd koło zakładowe, branżowe lub terenowe tworzone na poziomie zakładów przemysłowych lub instytucji. Koła terenowe skupiające znaczną liczbę wychowanków uczelni, mogły łączyć się w oddziały na szczeblu regionu lub większego ośrodka terenowego.

Oddziały oraz odosobnione koła terenowe podlegały odtąd Zarządowi Głównemu. Komisja Rewizyjna i Sąd Koleżeński otrzymały strukturę dwustopniową: miały działać na szczeblu oddziału i władz głównych.

Na poziomie kół i oddziałów władzą naczelną były odtąd Walne Zebrania Członków, a na poziomie centralnym: Krajowy Zjazd Delegatów, Główna Komisja Rewizyjna i Główny Sąd Koleżeński.

Według zamysłu autorów, wszyscy członkowie SW AGH mieli być odtąd członkami w kołach, a koło przy Zarządzie Głównym miało obejmować wszystkich członków dotąd niezrzeszonych tzw. indywidualnych.

Zmiany lub nowelizacji statutu SW AGH wymagały także wszelkie powiększenia składu osobowego poszczególnych władz Stowarzyszenia, a więc np. liczby wiceprzewodniczących lub liczby członków Zarządu i składu Komisji Rewizyjnej oraz Sądu Koleżeńskiego.

W latach 1948–1973 wybierano trzech, a w latach 1973–1991 aż sześciu wiceprzewodniczących. Liczba ta została w następnych latach zredukowana do dwóch wiceprzewodniczących.

Podobnie skład kolejnych Zarządów regulowany był odpowiednim zapisem w statucie SW AGH. Wszelkie zmiany w tym zakresie wymagają nowelizacji statutu — a więc odpowiedniej uchwały władz (Walnego Zebrania lub Zjazdu Delegatów).

Funkcjonowanie władz Stowarzyszenia na każdym szczeblu organizacyjnym wymaga uchwalenia odpowiednich regulaminów. Dotyczy to także zasad stosowania wyróżnień, nagradzania, przyznawania odznaczeń.

Regulaminy przyjmuje zarząd SW AGH w drodze odpowiedniej uchwały z wyjątkiem regulaminu obrad zjazdu krajowego delegatów SW AGH.

Stowarzyszenie Wychowanków AGH dla dobrego funkcjonowania poszczególnych agend dysponuje następującymi uregulowaniami:

- Regulamin Zjazdu Krajowego Stowarzyszenia Wychowanków AGH,
- Regulamin Obrad Zjazdu Krajowego Delegatów SW AGH,
- Regulamin Działania Zarządu Głównego SW AGH,
- Regulamin Głównej Komisji Rewizyjnej oraz Komisji Rewizyjnej Oddziału SW AGH,
- Regulamin Głównego Sądu Koleżeńskiego,
- Regulamin Koła Stowarzyszenia Wychowanków AGH,
- Regulamin działania Zarządu Koła SW AGH,
- Regulamin działania Zarządu Oddziału SW AGH,
- Regulamin Zespołu ds. Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po zmarłych Koleżankach i Kolegach,
- Regulamin Ogniska Krakowskiego SW AGH z 1949 r.,
- Regulamin nadawania godności członka honorowego SW AGH oraz prawa i przywileje wynikające z tej godności,
- Regulamin nagrody naukowej im. prof. W. Budryka,
- Regulamin Odznaki honorowej SW AGH.

Tekst większości regulaminów pochodzących z lat 1985–2002 opracował M. Milewski.

Zadania i cele wynikające z postanowień statutowych

Stowarzyszenie Wychowanków opiera się na zasadach współżycia koleżeńskiego oraz dobrowolnej chęci podtrzymywania kontaktu wychowanków z uczelnią, po otrzymaniu dyplomu i podjęciu pracy zawodowej. Członkom Stowarzyszenia nie powinien być obojętny dalszy rozwój uczelni, jej udział w kształtowaniu nowoczesnej gospodarki narodowej, udział w pielęgnowaniu tradycji górniczych i hutniczych w bardzo szerokim rozumieniu oraz współżycia koleżeńskiego.

Opierając się na tych zasadach Stowarzyszenie dąży do (Statut 2004):

- skupiania coraz większej liczby wychowanków AGH zainteresowanych utrzymaniem kontaktu z uczelnią,
- rozwoju różnych form opieki nad najmłodszymi absolwentami AGH rozpoczynającymi pracę w przemyśle, głównie w oparciu o istniejące i tworzące się koła wydziałowe, instytutowe i terenowe wychowanków AGH,
- utrzymanie i rozszerzanie kontaktów wychowanków z macierzystymi wydziałami i uczelnią poprzez wymianę informacji o ich działalności, osiągnięciach przemysłowych, naukowych i zawodowych absolwentów i pracowników wydziałów, informacji o kształceniu podyplomowym i doktoranckim, uruchamianiu nowych specjalności i kierunków,
- rozwoju współżycia koleżeńskiego wśród wychowanków AGH oraz przyjaznych i bliskich związków z absolwentami innych wyższych uczelni na terenie wspólnych zakładów pracy,
- udzielania pomocy finansowej dla rodzin po zmarłych koleżankach i kolegach pozostających w trudnych warunkach materialnych,
- udzielania aktywnej pomocy uczelni w organizacji życia naukowego i dydaktycznego,
- pielęgnowania tradycji AGH i kształtowanie nowoczesnego oblicza uczelni w Polsce,
- pielęgnowania tradycji zawodów do których przygotowuje uczelnia,
- współpracy z innymi bratnimi organizacjami absolwentów uczelni technicznych w kraju i za granicą,
- aktywnego udziału swych członków w życiu społecznym kraju.

Realizacja celów i dążeń następuje przez tworzenie kół SW AGH na uczelni i w terenie, organizację zjazdów koleżeńskich, zjazdów i sesji naukowych, publikacje, stałą współpracę z władzami AGH, organizacjami studenckimi i technicznymi w kraju.

Tylko wspólny, zgodny wysiłek i współpraca umożliwiają osiąganie pozytywnych wyników w każdym zawodzie. Praca w zespole wtedy daje pełnię zadowolenia, gdy jest oparta na więzach przyjaźni i dobrych stosunkach koleżeńskich.

Przyjaźń i koleżeństwo są zazwyczaj kultywowane również w życiu pozazawodowym. Stosunki koleżeńskie, przyjaźnie i chęć współdziałania są żywe i przynoszą tylko wtedy korzyści, gdy są nawiązywane między jednostkami wartościowymi, kierującymi się w życiu zasadami etyki zawodowej.

Cele i zamierzenia Stowarzyszenia ulegają stopniowo rozszerzeniu, zwłaszcza po okresie transformacji gospodarczej i politycznej w kraju po 1980 r. Aktywność SW AGH odbywa się w zmienionych warunkach, w nowych układach w przemyśle i życiu społecznym. Pozostają jednakże niezmienne podstawowe cele związane z pielęgnowaniem więzi koleżeńskich, tradycji zawodu oraz zasad etyki zawodowej. Zawsze także podstawowym celem pozostanie przywiązanie do swojej

uczelni, rozwijanie koleżeńskiej przyjaźni pomiędzy wychowankami wszystkich wydziałów, realizacja współpracy naukowej, technicznej i gospodarczej pomiędzy wychowankami oraz pomiędzy uczelnią i jej wychowankami.

W nowym Statucie z 1.06.2004 pojawiają się także nieco inne cele jak np. tworzenie i zarządzanie bazą danych wychowanków AGH i jej wykorzystanie do celów statutowych, wzbogacanie wiedzy historycznej o uczelni, o branżach dla których kształci specjalistów, oraz o ludziach zasłużonych dla uczelni, nauki i przemysłu; inicjowanie i realizowanie działań na rzecz ochrony dóbr kultury materialnej oraz na rzecz godnej pamięci o ludziach dla niej zasłużonych. Ważnym celem w obecnej dobie staje się niesienie pomocy materialnej wychowankom znajdującym się w bardzo trudnej sytuacji życiowej a także pomoc w zdobywaniu nowego zawodu przez wychowanków AGH, którzy utracili pracę w wyniku restrukturyzacji przemysłu lub przekształceń własnościowych.

Przewidziano także znaczne poszerzenie dróg do osiągnięcia celów lub ich unowocześnienie. Pojawiają się także nowe możliwości jak np.:

- wymiana doświadczeń zawodowych pomiędzy Uczelnią i SW AGH a samorządami lokalnymi wraz z umiejscowionymi na ich terenie przedsiębiorstwami oraz pomiędzy poszczególnymi działami przemysłu,
- organizowanie klubów działaczy gospodarczych różnych branż i różnego szczebla złożonych z wychowanków i sympatyków AGH,
- popularyzowanie naukowych, naukowo–technicznych i gospodarczych osiągnięć wychowanków AGH,
- stymulowanie działań prowadzących do uzyskania przez wychowanków uczelni stopni naukowych,
- prowadzenie działalności gospodarczej i wydawniczej, inicjowanie i organizowanie różnych form działalności naukowo–technicznej i gospodarczej,
- stymulowanie i wspieranie badań nad adaptacją wychowanków uczelni w gospodarce narodowej oraz badań dotyczących potrzeb gospodarki w zakresie profilów kształcenia specjalistów w AGH,
- współpraca z organizacjami samorządowymi studentów,
- inicjowanie i współudział w realizacji nowych oraz renowacji istniejących pomników, tablic pamiątkowych, grobowców osób zasłużonych dla uczelni, nauki, gospodarki i kultury,
- organizowanie konkursów i fundowanie nagród,
- współpraca z organizacjami polonijnymi (Wspólnoty Polskiej) w zakresie realizacji określonych celów statutowych,
- nadawanie godności Honorowego Przewodniczącego SW AGH, „Członka Honorowego Stowarzyszenia", odznaki honorowej „Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH", wyróżnianie nagrodami pieniężnymi, stypendiami, dyplomami, medalami i innymi dowodami uznania.

Władze Stowarzyszenia w latach 1948–2005

Zarządzanie w Stowarzyszeniu sprawowane jest społecznie, zgodnie z postanowieniami aktualnie obowiązującego statutu SW AGH i obejmuje:

Naczelne Władze Stowarzyszenia
- Zjazd Krajowy (Zwyczajny lub Nadzwyczajny) Sprawozdawczo–Wyborczy (Sprawozdawczy) Delegatów od 1987 r. – szczebel najwyższy ustawodawczy i odwoławczy,
- Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze (Sprawozdawcze) Członków do 1987 r.

Zarząd Główny
- Zarząd Główny od 1987 r.,
  szczebel wykonawczy zarządzający w okresie pomiędzy Zjazdami Krajowymi Delegatów,
- Zarząd do 1987 r.

Główna Komisja Rewizyjna
- Główna Komisja Rewizyjna od 1987 r. — szczebel powoływany przez Zjazd Delegatów,
- Komisja Rewizyjna do 1987 r.

Sąd Koleżeński
- Główny Sąd Koleżeński od 1987 r.,
- Sąd Koleżeński do 1987 r.

Władze oddziałów:
- Walne Zebranie (Sprawozdawczo–Wyborcze lub Sprawozdawcze) Oddziału,
- Zarząd Oddziału,
- Komisja Rewizyjna podlegająca Głównej Komisji Rewizyjnej,
- Sąd Koleżeński podlegający na szczeblu cebtralnym Sądowi Koleżeńskiemu SW AGH.

Władze koła SW AGH
- Walne zebranie Członków,
- Zarząd Koła (Rzecznik, Sekretarz, Skarbnik – w miarę potrzeby),
- Komisja Rewizyjna Koła (w zależności od liczebności koła).

Oddziały powoływane były w drodze wyborów na podstawie uchwały Zarządu Głównego w rejonie gdzie liczba członków wynosi co najmniej 200, a liczba kół co najmniej trzy, na wniosek przynajmniej połowy członków kół znajdujących się na terenie działania przyszłego oddziału.

Oddziały są jednostką statutową dopiero od 1987 r., aktualnie tracą swoje znaczenie (Statut 2004).

Koła są podstawową statutową jednostką organizacyjną SW AGH działającą w oparciu o jednolity „Regulamin działania koła SW AGH" zatwierdzony przez Zarząd Główny SW AGH. Wyboru zarządu dokonują członkowie koła na walnym zebraniu wyborczym. Kontrolę kół sprawuje główna komisja rewizyjna lub miejscowa komisja rewizyjna oddziału.

Według odpowiedniego regulaminu: *Koła mogą być tworzone w kraju i poza jego granicami, jeśli pozwalają na to przepisy danego kraju (...)*

Koło Stowarzyszenia może zostać na wniosek co najmniej 10 wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W przypadku kół poza granicami kraju akacja zakładania koła może być podjęta przez mniejszą liczbę wychowanków AGH (...)

Koło nie posiada osobowości prawnej i występuje na zewnątrz za pośrednictwem Zarządu Głównego (...) prezydium Zarządu Głównego może upoważnić zarząd koła do wystąpienia w ich imieniu w ściśle określonym zakresie.

Walne Zebrania Sprawozdawczo–Wyborcze (Sprawozdawcze) Członków SW AGH

W okresie 1948–1987 Walne Zebrania Członków SW AGH stanowiły, najwyższą władzę na podstawie zapisu w statucie SW AGH zatwierdzonym 2.10.1948 r. przez Wydział Społeczno–Polityczny Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie, a następnie wpisany do rejestru Stowarzyszeń Urzędu Miasta Krakowa. Podobną rolę spełniały w okresie wcześniejszym zebrania wychowanków Akademii Górniczej zwoływane przez Stowarzyszenie Asystentów AG w okresie 1945–1948, które zadecydowały o utworzeniu naprzód Komisji Statutowo–Regulaminowej (8.12.1945 r.), a po roku — Komitetu Organizacyjnego SW AGH (7.12.196 r.).

Walne Zebrania Członków SW AGH łączono zwykle ze zjazdami wychowanków AG, a od 1949 r. ze Zjazdami Naukowymi SW AGH i spotkaniami towarzyskimi.

Do 1987 r. zorganizowano zgodnie z wymaganiami statutowymi 19 Walnych Zebrań Członków w następujących terminach: (Tab. 1):

Walne Zebrania Członków SW AGH **Tabela 1**

1.	11.12.1948 r.	Walne Zebranie Wyborcze Członków SW AG w Krakowie, na którym wybrano pierwsze Władze Stowarzyszenia i uchwalono Statut. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. F. Zalewski.
2.	13.05.1950 r.	Walne Zebranie Sprawozdawcze Członków SW AG, Zabrze.
3.	13.10.1950 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH w Krakowie. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. F. Zalewski.
4.	8.12.1951 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. A. Sałustowicz. Wprowadzono zmiany do Statutu.
5.	6.03.1953 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. W. Goetel.
6.	26.03.1955 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. W. Goetel.
7.	14.04.1955 r.	Walne Zebranie Sprawozdawcze Członków SW AGH.
8.	16.04.1956 r.	Walne Zebranie Sprawozdawcze Członków SW AGH.
9.	23.11.1957 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. W. Goetel.
10.	7.05.1960 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. W. Goetel.
11.	10–11.12.1960 r.	Walne Zebranie Sprawozdawcze Członków SW AGH.
12.	7.12.1963 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. W. Goetel.
13.	10.12.1966 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. W. Goetel.
14.	9.12.1967 r.	Walne Zebranie Sprawozdawcze Członków SW AGH.
15.	2.10.1968 r.	Walne Zebranie Sprawozdawcze Członków SW AGH.
16.	13.12.1969 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. W. Goetel.
17.	21.03.1973 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje doc. F. Szwagrzyk. Nowelizacja Statutu.
18.	28.11.1977 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. W. Longa.
19.	20.01.1983 r.	Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje prof. W. Longa. Gruntowna nowelizacja Statutu.

Krajowe Zjazdy Delegatów SW AGH

Gruntowna zmiana Statutu SW AGH, jaka nastąpiła w wyniku uchwały Walnego Zebrania Członków 20.01.1983, wprowadziła na miejsce walnych zebrań członków, Krajowe Zjazdy Delegatów SW AGH. Delegaci są wybierani według klucza wyborczego ustalanego każdorazowo przez Zarząd Główny. Zasadą klucza jest jak dotąd, losowy wybór 1 delegata przypadającego na określoną liczbę członków. Koła terenowe. niezależnie od liczby zrzeszonych członków, zawsze mają prawo wyboru 1 delegata; natomiast większe koła wybierają dodatkowych delegatów według uchwalonej ordynacji wyborczej.

Wydłużono także w późniejszych latach kadencję władz z trzech do czterech lat oraz zrezygnowano z corocznego zwoływania Walnych Zebrań Członków i Krajowych Zjazdów Delegatów. Po 1983 r. odbyło się sześć Krajowych Zjazdów Delegatów (Tab. 2).

Krajowe Zjazdy Delegatów SW AGH **Tabela 2**

1	29.05.1987	Krajowy Zjazd Sprawozdawczo–Wyborczy Delegatów SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje: prof. W. Longa.
2.	21.06.1991	Krajowy Zjazd Sprawozdawczo–Wyborczy Delegatów SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje: doc. K. Matl. Uchwalano nowelizację Statutu oraz zatwierdzono szereg regulaminów działania władz SW AGH. Przewodniczącym honorowym zostaje W. Longa.
3.	21.09.1995	Krajowy Zjazd Sprawozdawczo–Wyborczy Delegatów SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje: prof. W. Longa.
4.	30.11.1999	Krajowy Zjazd Sprawozdawczo–Wyborczy Delegatów SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje: prof. W. Longa, a przewodniczącym honorowym doc. K. Matl.
5.	26.10.2002	Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Wyborczy Delegatów SW AGH. Przewodniczącym SW AGH zostaje: prof. S. Mitkowski. Zjazd zwołał Zarząd Główny dla wyboru nowego przewodniczącego po rezygnacji w czasie trwania kadencji prof. W. Longi. Przez kilka miesięcy istniał vacat na tym stanowisku.
6.	1.06.2004	Krajowy Zjazd Sprawozdawczo–Wyborczy Delegatów SW AGH. przewodniczącym zostaje S. Mitkowski. Uchwalono unowocześniony Statut SW AGH.

Walne Zebrania członków, a następnie Krajowe Zjazdy delegatów decydowały w pierwszym rzędzie o udzieleniu, na wniosek Komisji Rewizyjnej absolutorium ustępującym władzom, a następnie dokonywały wyboru władz SW AGH na nową kilkuletnią kadencję. Do wyłącznej kompetencji Walnych Zebrań lub Zjazdów należy uchwalanie, przy odpowiedniej, wymaganej frekwencji, statutu SW AGH lub dokonywanie jego nowelizacji, a także decydowanie o dalszych losach Stowarzyszenia.

Skład osobowy władz SW AGH

Działalność SW AGH opierała się zawsze na doborze grona bezinteresownych aktywistów pracujących wyłącznie społecznie dla potrzeb ogółu wychowanków Uczelni.

W pierwszych latach (1945–1948) była to niewielka grupa tworząca Komisję Statutowo–Regulaminową oraz Komitet Organizacyjny SW AGH, skupiona wokół prof. F. Zalewskiego. Tworzyło ją 4–7 osób zaangażowanych od samego początku w sprawach Stowarzyszenia, w tym obydwaj ówcześni prezesi Stowarzyszenia Asystentów (J. Sulima–Samujłło i S.Z. Stopa). Grupa ta pracowała z oddaniem i niezmiernie sprawnie dla nadrzędnego celu jakim było uzyskanie formalnej rejestracji SW AGH.

Po uzyskaniu rejestracji w 1948 r. o doborze liczby członków władz, decydowały zapisy przyjęte w pierwszym statucie SW AGH, a w następnych latach w kolejnych jego modyfikacjach.

Kadencja władz trwała do 1969 r. — trzy lata, a po 1969 r. na podstawie uchwały Walnego Zebrania członków została wydłużona do czterech lat (Tab. 3). W pierwszym okresie (1948–1969) liczba wybieranych członków władz łącznie z prezydium Zarządu była prawie stała i kształtowała się na poziomie 28 do 33 osób (Aneks 1). Po 1969 r. wystąpiła wyraźna tendencja do powiększania liczebności zarówno Zarządu, jak również Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego (Aneks 1). W latach 1973–1983 urosła ona do 55–57 członków, ale niestety bez większego wpływu na wyraźne polepszenie jakości, zakresu, działalności i uzyskiwanych efektów. Aktualnie (po 2004 r.) w składzie Władz Głównych SW AGH znajduje się 42 członków, którzy tworzą: Zarząd Główny (30 członków), Główną Komisję Rewizyjną (7 członków) i Główny Sąd Koleżeński (5 członków). Przewodniczący SW AGH wybierany oddzielnie, powiększa tę grupę do 43 członków.

W okresie 1948–2005 we władzach uczestniczyło łącznie 184 członków SW AGH (Aneks 1), wielu z nich przez szereg kolejnych kadencji. Grupę tę tworzyli członkowie SW AGH złożoną z wybitnych przedstawicieli nauki (w tym profesorowie AGH), polityki i gospodarki. W jej skład wchodzili pracownicy naukowi AGH, liczni członkowie SW AGH z terenu, reprezentujący koła Stowarzyszenia (rzecznicy kół), poszczególne branże głównie przemysłu górniczego, hutniczego oraz przetwórstwa surowców mineralnych, ale także inne bardzo nowoczesne gałęzie gospodarki, na co pozwala nowoczesne oblicze i uniwersalność absolwenta AGH.

Do niepisanej, ale dobrze ugruntowanej tradycji należy wybór na przewodniczącego SW AGH przedstawiciela z grupy profesorów lub docentów, a więc samodzielnych pracowników nauki cieszących się renomą i dużym zaufaniem wychowanków. Tworzą oni także znaczną część składu władz Stowarzyszenia (Tab.3).

Funkcję przewodniczącego SW AGH sprawowało dotąd tylko siedmiu przedstawicieli spośród grupy profesorów lub docentów AGH, często przez kilka kolejnych kadencji (ryc. 6). Najdłuższym stażem wyróżnili się były rektor AGH prof. W. Goetel (8 trzyletnich kadencji) oraz prof. W. Longa (6 niepełnych kadencji). Odcisnęli oni

Feliks Zalewski
1945–1951

Antoni Sałustowicz
1951–1953

Walery Goetel
1953–1972

Ferdynand Szwagrzyk
1973–1977

Władysław Longa
1977–1991; 1995–2001

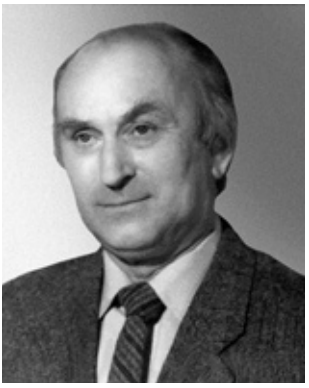

Kazimierz Matl
1991–1995

Stanisław Mitkowski
od 2001–

ryc.6. Poczet przewodniczących Stowarzyszenia Wychowanków AGH w latach 1945–2005

znaczące piętno na kształcie organizacyjnym i funkcjonowaniu SW AGH. Wraz z wiceprzewodniczącymi tworzyli grono kierownicze SW AGH (Tab. 3, Aneks 1 i 2).

Funkcję wiceprzewodniczących pełniło dotąd 21 członków Stowarzyszenia, z czego kilku przez szereg kolejnych kadencji (Tab. 3, Aneks 1 i 2) jak np.: T. Rumanstorfer (11 kadencji), były rektor AGH F. Olszak (8 kadencji), S. Stopa (9 kadencji), K. Matl (4 kadencje) czy F. Grzesiek (4 kadencje).

Ważną funkcję dla sprawności organizacyjnej SW AGH pełnią sekretarze Zarządu lub Zarządu Głównego oraz ich zastępcy. Funkcję tę obejmowało dotąd tylko 11 członków, z czego kilku pełniło ją przez szereg kolejnych kadencji (Tab. 3). Do „długowiecznych" sekretarzy należeli: K. Norwicz (3 kadencje), Z. Kulig (4 kadencje), K. Matl (4 kadencje), S.Z. Stopa (2 kadencje).

Sekretarze mają bezpośredni wpływ na organizację i sprawność biura administracyjnego i bezpośrednie kontakty z członkami i kołami w terenie. Stanowią oni zarazem codzienną „wizytówkę" dla bieżącej aktywności Stowarzyszenia i kształtują jego obraz wobec własnych członków i przedstawicieli innych organizacji oraz administracji uczelni. Podobnie funkcję skarbnika wykonywało dotąd tylko 7 członków, a spośród nich wyróżnił się A. Waliduda, wieloletni (1957–1983) wybitny i wielce zasłużony przedstawiciel władz SW AGH.

Wśród grupy przewodniczących Głównej Komisji Rewizyjnej wyróżniającymi się postaciami byli jej długoletni kierownicy F. Jopek (5 kadencji) oraz M.Milewski (6 kadencji), który zasłynął z nadzwyczajnej staranności i bardzo szczegółowej analizy pracy Zarządu. Działalność Komisji Rewizyjnej wywiera na ogół znaczący wpływ na właściwą realizację planów i zadań Stowarzyszenia. Dobra ocena staje się podstawą do wniosku o udzielenie absolutorium dla Zarządu SW AGH.

Główny Sąd Koleżeński nigdy nie był zmuszony do podejmowania arbitrażu lub rozsądzania trudnych spraw. Na jego czele stało kilku wybitnych przedstawicieli wychowanków m. in. pierwszy przewodniczący SW AGH prof. F. Zalewski (4 kadencje) i prof. St. Pytko (5 kadencji).

Obsada funkcji we władzach SW AGH 1948–2005 **Tabela 3**

Przewodniczący SW AGH	1945–1951	Feliks Zalewski
	1951–1953	Antoni Sałustowicz
	1953–1972	Walery Goetel
	1973–1977	Ferdynand Szwagrzyk
	1977–1991	Władysław Longa
	1991–1995	Kazimierz Matl
	1995.09–2001.03	Władysław Longa
	03.2001 – 10.2001	vacat
	2001–2008	Stanisław Mitkowski, w okresie 10.2001 – 26.10.2002 p.o. przewodniczący

Wiceprzewodniczący Zarządu:	1948–1950	Feliks Olszak, Tadeusz Rumanstorfer, Antoni Sałustowicz
	1950–1960	Tadeusz Rumanstorfer, Feliks Olszak, Stanisław Z. Stopa
	1960–1969	Stanisław Z. Stopa, Feliks Olszak, Tadeusz Rumanstorfer
	1969–1973	Stanisław Z. Stopa. Mikołaj Dubowicki, Tadeusz Rumanstorfer
	1973–1977	Borys Androsiuk, Wiesław Blaschke, Franciszek Grzesiek, Kazimierz Matl
	1977–1983	Kazimierz Matl, Jerzy Jaczewski, Franciszek Grzesiek, Wiesław Piątkowski, Stanisław Pytko, Tadeusz Rumanstorfer
	1983–1987	Kazimierz Matl, Franciszek Grzesiek, Wiesław Piątkowski, Wacław Różański, Zbigniew Sobczyk
	1987–1991	Kazimierz Matl, Franciszek Grzesiek, Marek Kępiński, Krystyna Norwicz, Zbigniew Sobczyk, Jan Szlachta
	1991–1995	Adam Klich, Krystyna Norwicz
	1995–1999	Krystyna Norwicz, Czesław Ochab
	1999–2004	Józef Grabowski,Czesław Ochab
	2004–2008	Artur Bęben, Czesław Ochab, od 26.04.2005 r.: Zdzisław Bryg, Zygmunt Kulig, Jerzy Strzempek
Sekretarze Zarządu:	1945–1953	Stanisław Z. Stopa
	1953–1957	Mieczysław Milewski
	1957–1959	Erwin Puchała
	1959–1960	Wilhelm Magda
	1960–1961	Wiktor Pudło
	1961–1973	Kazimierz Matl
	1973–1974	Wiesław Blaschke
	1974–1987	Krystyna Norwicz
	1987–1991	Stanisława Jelonkiewicz–Babiarz
	1991–2004	Zygmunt Kulig
	2004–2008	Andrzej Miga
Zastępcy Sekretarza Zarządu:	1948–1951	Hubert Gruszczyk
	1951–1955	Jerzy Sędzimir
	1957–1960	Franciszek Rola
	1960–1963	Wiktor Pudło

Zastępcy Sekretarza Zarządu (cd):	1963–1966	Wiktor Pudło, Wilhelm Magda
	1966–1973	Wiktor Pudło, Jerzy Słowik
	1973–1977	Zbigniew Kędzierski
	1977–1983	Stanisława Jelonkiewicz–Babiarz, Jerzy Frankiewicz
	1983–1987	Jadwiga Jarzyna, Józef Matuszyk
	1987–1995	—
	1995–1999	Ireneusz Suliga
	1999–2002	—
	2002–2004	Andrzej Miga
	2004–2008	Ryszard Klempka
Skarbnicy Zarządu:	1948–1957	Kazimierz Mischke
	1957–1983	Adam Waliduda
	1983–1987	Jerzy Frydrych
	1987–1995	Teresa Wagner–Staszewska
	1995–1997	Helena Pitera
	1997–1999	Tadeusz Dudzic
	1999–2008	Renata Wacławik–Wróbel
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej SW AGH	1948–1951	Aleksander Stojek
	1951–1960	Franciszek Jopek
	1960–1969	Aleksander Stojek
	1969–1983	Stanisław Wilk
	1983–2004	Mieczysław Milewski
	2004–2008	Józef Dańko
Przewodniczący Sądu Koleżeńskiego SW AGH	1948–1953	Marian Gajewski
	1953–1963	Feliks Zalewski
	1963–1969	Marian Gajewski
	1969–1973	Franciszek Jopek
	1973–1983	Kazimierz Mischke
	1983–1987	Tadeusz Franiszyn
	1987–2004	Stanisław Pytko
	2004–2008	Zofia Gierat

Skład Władz SW AGH kadencji 2004–2008 **Tabela 4**

Przewodniczący	Stanisław Mitkowski
Wiceprzewodniczący Zarządu:	Artur Bęben, Czesław Ochab, od 26.04.2005 r.: Zdzisław Bryg, Zygmunt Kulig, Jerzy Strzempek
Sekretarz Zarządu:	Andrzej Miga
Zastępca Sekretarza	Ryszard Klempka
Skarbnik Zarządu:	Renata Wacławik–Wróbel
Członkowie Zarządu	Bronisław Barchański, Józef Beluch, Józef Chrobak, Tadeusz Dudzic, Stanisław Dyguda, Stanisław Gajos, Józef Grabowski, Jerzy Gruszka, Henryk Konieczko, Konrad Kuczyński, Barbara Kwiecińska, Józef Limanówka, Dariusz Lubera, Stanisław Lorek, Eugenia Miga, Wojciech Mitkowski, Wacław Muzykiewicz, Andrzej Nowakowski, Jerzy Nowakowski, Stanisław Piechota, Jan Rajs, Marek Sokołowski
Główna Komisja Rewizyjna:	Józef Dańko – przewodniczący, Kazimierz Czopek, Kazimierz Gołda, Tomasz Kałuża, Henryk Pawełczyk, Mieczysław Milewski, Urszula Wasa
Główny Sąd Koleżeński:	Zofia Gierat – przewodnicząca, Jerzy Frydrych, Adam Klich, Karol Przybyłowicz, Stanisław Pytko, Kazimierz Sztaba
Honorowi Przewodniczący SW AGH:	Władysław Longa, Kazimierz Matl

Na podstawie specjalnej uchwały Krajowego Zjazdu Delegatów przyznano dożywotnio byłym przewodniczacym SW AGH: W. Londze (21.06.1991 r.) i K. Matlowi (30.11.1999 r.) zaszczytny tytuł „Honorowego Przewodniczacego SW AGH" za nadzwyczajne zasługi dla SW AGH. Od 2004 r. tytuł ten uzyskał zapis statutowy.

W 1991 r. utworzono spośród członków ZG następujące zespoły problemowe:

a) Zespół ds. kół Stowarzyszenia w AGH — przewodniczący K. Twardowski
b) Zespół ds. kół Stowarzyszenia w zakładach górniczych — przewodniczący M. Mazurkiewicz
c) Zespół ds. kół Stowarzyszenia w zakładach hutniczych — przewodniczący A. Nowakowski
d) Zespół ds. Jubileuszu 50–lecia SW AGH — przewodniczący J. Nowakowski
e) Zespół ds. współpracy z zagranicą — przewodniczący J. Niewodniczański
f) Zespół ds. wydawnictw — przewodnicząca K. Norwicz
g) Zespół ds. Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po Zmarłych Kolegach — przewodniczący T. Dudzic

h) Zespół ds. poradnictwa pracy dla absolwentów AGH — przewodniczący J. Strzempek
i) Zespół ds. bazy danych — przewodniczący Z. Kulig
j) Zespół ds. działalności gospodarczej — przewodniczący J. Siemek

W razie potrzeby tworzono zespoły lub komisje ds. nowelizacji Statutu SW AGH, w różnych okresach czasu. Najbardziej aktywnie i z zaangażowaniem działały zespoły: ds. Statutu SW AGH, ds. Jubileuszu 50–lecia SW AGH oraz ds. Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po Zmarłych Kolegach. Pozostałe zespoły po krótkim okresie aktywności, jak np. Zespół ds. kół Stowarzyszenia w zakładach hutniczych, ustawały po kilku spotkaniach organizacyjnych i nie uzyskiwały prawie żadnego efektu.

Próbę przydziału zadań dla członków Zarządu Głównego kadencji 2004––2008 (Tab. 4) ponowiono 29.06.2004 r. przez dobrowolny akces do następujących zespołów problemowych:

– ds. Jubileuszu 60–lecia Stowarzyszenia,
– ds. Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po zmarłych Kolegach,
– ds. Wydawnictw i propagandy (reklamy Stowarzyszenia Wychowanków),
– ds. kontaktów z kołami,
– ds. finansów i działalności gospodarczej,
– ds. powtórnej immatrykulacji,
– ds. redakcji Informatora SW AGH,
– Kapituła ds. wyróżnień oraz nadawania członkostwa honorowego.

Zespoły mają aktywizować pracę władz w okresie do 2008 roku.

W 1973 r. na podstawie uchwały Walnego Zebrania Sprawozdawczo–Wyborczego Członków SW AGH, została utworzona tzw. Rada Seniorów. W jej skład weszli najbardziej doświadczeni i aktywni członkowie Stowarzyszenia z długoletnim stażem członkowskim oraz o znacznych osiągnięciach na polu działalności organizacyjnej. Jej przewodniczącym został wybrany S.Z. Stopa. Rada miała stać się organem doradczym, a w niektórych sprawach także inicjującym dla władz Stowarzyszenia, w szczególności zaś dla zarządu. Jej zadaniem było także m. in. pełnienie roli pomysłodawcy w sprawach pomocy koleżeńskiej, organizacji spotkań towarzyskich, pielęgnowania tradycji górniczych i hutniczych, dbałości o prawidłowy rozwój Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po Zmarłych Koleżankach i Kolegach. Współpraca Rady Seniorów z władzami SW AGH nie przebiegała jednak zbyt twórczo, rodziły się spory kompetencyjne i nieporozumienia, co doprowadziło w efekcie do stagnacji w działalności Rady Seniorów i następnie ustania jej aktywności.

Członkowie

Rozwój bazy członkowskiej

Stowarzyszenie Wychowanków AGH jest organizacją, która powstała z inicjatywy wychowanków uczelni i według zamierzenia twórców miała od samego początku związać się z własną Uczelnią, a ponadto rozszerzać więzy wzajemnego koleżeństwa, które zadzierżgnęły się jeszcze w okresie odbywania studiów. Jest ono więc z natury organizacją dobrowolną, samorządną i społeczną o charakterze koleżeńskim, zrzeszającą absolwentów uczelni ze wszystkich okresów i lat studiów. Jej członkowie są zjednoczeni węzłami koleżeństwa i rodowodem wywodzącym się z murów uczelni.

Wychowankowie Akademii nadali Stowarzyszeniu strukturę organizacyjną, która zyskała uznanie władz AGH i ma najlepiej służyć dążeniom samych jej członków.

Członkowie SW AGH tworzą bazę organizacyjną Stowarzyszenia. Według ustaleń statutowych zostali podzieleni na:

- członków zwyczajnych,
- członków honorowych,
- członków wspierających (indywidualnych i zbiorowych).

Członkiem zwyczajnym może być każdy absolwent studiów inżynierskich, magisterskich, podyplomowych i doktoranckich odbywanych w Akademii Górniczo–Hutniczej. Do grona członków zwyczajnych mogą należeć również absolwenci innych uczelni, jeżeli mają co najmniej 5–letni staż pracy w AGH.

Członkiem honorowym zostaje się z nadania Krajowego Zjazdu Delegatów lub w dawniejszych latach — Walnego Zebrania Członków SW AGH — za szczególne zasługi położone dla Stowarzyszenia, rozwoju gospodarki i nauki. Od 2004 r. kandydaci są nominowani przez specjalną kapitułę.

Członkiem wspierającym może być natomiast każda osoba fizyczna lub prawna, jeżeli zadeklaruje dla poparcia Stowarzyszenia stałą, dowolną składkę członkowską, płatną w ustalonych terminach.

Członkowie zwyczajni i honorowi mają czynne i bierne prawo wyborcze, przysługuje im legitymacja członkowska i odznaka przynależności do Stowarzyszenia. Mogą występować do władz Stowarzyszenia z wnioskami dotyczącymi działalności SW AGH, uczestniczyć w działalności naukowo–technicznej i gospodarczej Stowarzyszenia, brać udział w zjazdach koleżeńskich i innych imprezach, uczestniczyć w jubileuszach uczelni, jej wydziałów oraz SW AGH, korzystać z funduszu Akcji Zapomóg i innych form pomocy koleżeńskiej.

Członkowie otrzymują bieżącą informację o działalności Stowarzyszenia (np. Informatory SW AGH) i życiu uczelni (Biuletyny Informacyjne Pracowników), zwłaszcza w zakresie kształcenia i dydaktyki.

Członkom przysługuje prawo kierowania się w sprawach osobistych do władz SW AGH, do odwoływania się w sprawach członkowskich i od orzeczeń Sądu Koleżeńskiego do władz naczelnych SW AGH. Każdy członek ma dowolność wyboru uczestnictwa w kole SW AGH.

Członkom honorowym przysługuje ponadto prawo udziału w zjazdach krajowych z głosem doradczym, są także zwolnieni z płacenia składki członkowskiej.

Członkowie wspierający mają prawo do korzystania z doświadczeń SW AGH, zgłaszania propozycji dotyczących działalności Stowarzyszenia, a także uczestnictwa w imprezach i spotkaniach organizowanych przez SW AGH i jego koła.

Wszyscy członkowie mają równocześnie obowiązek przestrzegania statutu i regulaminów SW AGH, wykonywanie uchwał jego władz, dbanie o normy współżycia koleżeńskiego, społecznego i etycznego. Mają troszczyć się o dobre imię Stowarzyszenia i Akademii Górniczo–Hutniczej, brać udział w pracach SW AGH i regularnie opłacać składki członkowskie.

W 1948 r., po zatwierdzeniu statutu i wyborach władz Stowarzyszenia rozpoczęła się tworzyć grupa pierwszych członków tzw. założycieli SW AG. Ruch składania deklaracji członkowskich na piśmie narastał stopniowo, głównie w odpowiedzi na „Apel do wychowanków AG" wystosowany przez Zarząd Stowarzyszenia i Walne Zebranie Wyborcze SW. W archiwach SW AGH zachowały się do dziś, niezmiernie cenne deklaracje wypełnione przez pierwszych członków i członków władz Stowarzyszenia, m.in. T. Rumanstorfera (6.12.1948 r. — ryc. 7), A. Sałustowicza (13.12.1948 r.) czy S. Stopę (30.06.1949 r.) oraz M. Milewskiego (19.12.1949 r.).

W archiwum SW AGH jest zachowana pierwsza najstarsza deklaracja członkowska M. Skupa z 30.11.1945 r. (ryc. 8).

Do grupy pierwszych członków należy zaliczyć zapewne także grupę asystentów AG, którzy przenieśli się jako koło asystentów do Stowarzyszenia Wychowanków AG, po rozwiązaniu w 1948 r. Stowarzyszenia Asystentów Uczelni.

Do pierwszej, znacznej grupy wychowanków uczelni, którzy złożyli deklaracje członkowskie SW AGH w grudniu 1948 r. należeli m.in. następujący członkowie Stowarzyszenia:

Adamczyk Józef, Albrycht Tadeusz, Anasiewicz Aleksander, Bandura Kazimierz, Bartoszewicz Tadeusz, Białaszewski Antoni, Blaschke Stanisław, Bobowski Stanisław, Bojanowski Henryk, Bonczak Stanisław, Broda Mieczysław, Brykalski Albin, Buzek Stanisław, Calikowski Roman, Chruścicki Adam, Czachórski Wacław, Czajkowski Roman, Czaplicki Karol, Czechowicz Antoni, Czechowicz Mieczysław, Czechowicz Tadeusz, Czerwonka Zbigniew, Czyżewski Mikołaj, Daniec Alfred, Daniek Jan, Depowski Stanisław, Derwojed Władysław, Dubowicki Mikołaj, Dudek Mieczysław, Dutkowski Alojzy, Dykacz Roman, Dziunikowski Kazimierz, Feill Andrzej, Feill Henryk, Figiel Jan, Fischer Tadeusz, Franiszyn Tadeusz, Gajewski Władysław, Galanka Józef, Gąsowski Marceli, Gąsiorowski Witold, Gliński Witold, Głowacki Wiktor, Godula Alojzy, Gorczyca Stanisław,

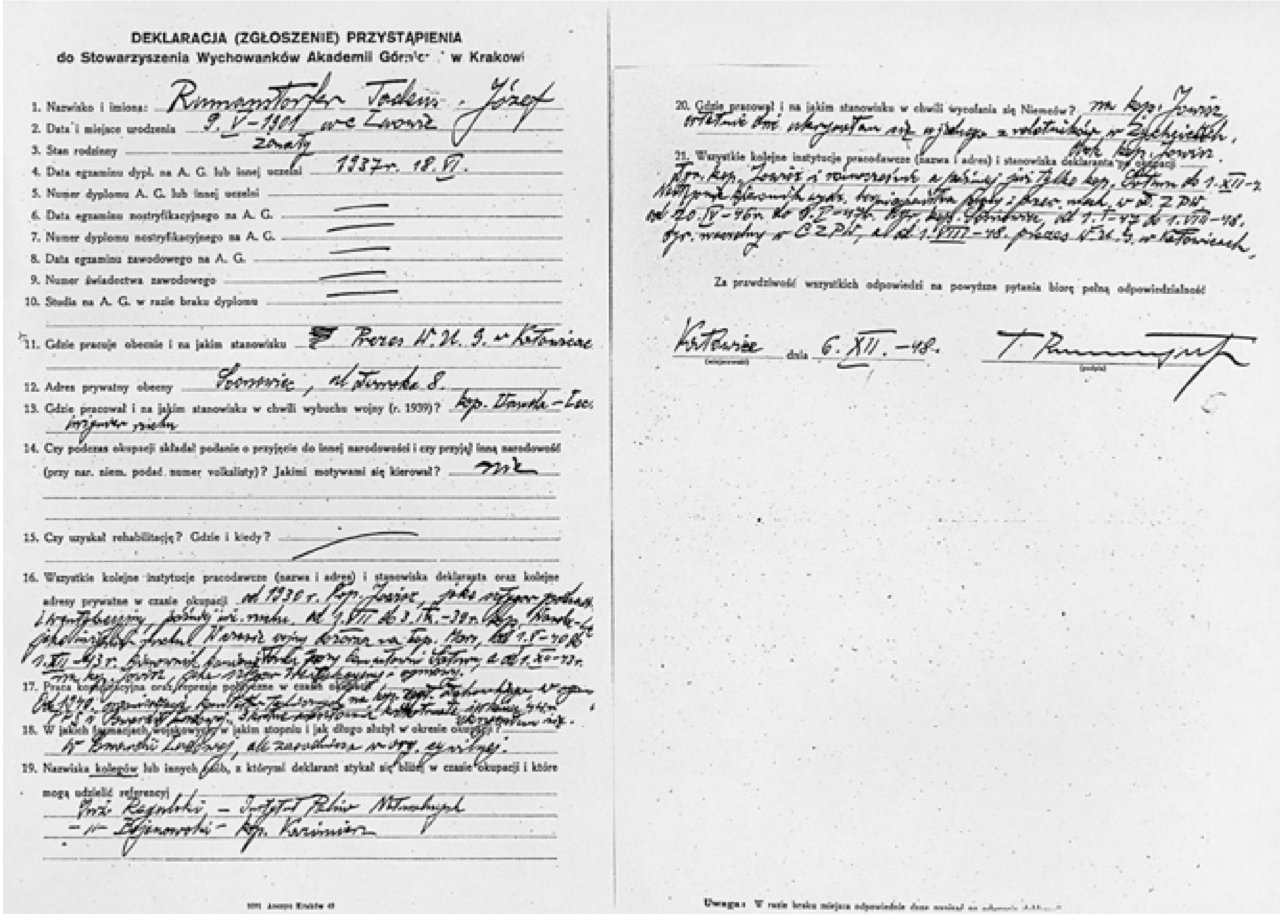

DEKLARACJA (ZGŁOSZENIE) PRZYSTĄPIENIA
do Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej w Krakowie

1. Nazwisko i imiona: Rumanstorfer Tadeusz, Józef
2. Data i miejsce urodzenia 9. V-1901 we Lwowie
3. Stan rodzinny żonaty
4. Data egzaminu dypl. na A. G. lub innej uczelni 1937 r. 18. VI.
5. Numer dyplomu A. G. lub innej uczelni
6. Data egzaminu nostryfikacyjnego na A. G. —
7. Numer dyplomu nostryfikacyjnego na A. G. —
8. Data egzaminu zawodowego na A. G. —
9. Numer świadectwa zawodowego —
10. Studia na A. G. w razie braku dyplomu —
11. Gdzie pracuje obecnie i na jakim stanowisku
12. Adres prywatny obecny
13. Gdzie pracował i na jakim stanowisku w chwili wybuchu wojny (r. 1939)?
14. Czy podczas okupacji składał podanie o przyjęcie do innej narodowości i czy przyjął inną narodowość (przy nar. niem. podać numer volkslisty)? Jakimi motywami się kierował? nie
15. Czy uzyskał rehabilitację? Gdzie i kiedy?
16. Wszystkie kolejne instytucje pracodawcze (nazwa i adres) i stanowiska deklaranta oraz kolejne adresy prywatne w czasie okupacji
17. Praca konspiracyjna oraz represje poniesione w czasie okupacji
18. W jakich formacjach wojskowych, w jakim stopniu i jak długo służył w okresie okupacji?
19. Nazwiska kolegów lub innych osób, z którymi deklarant stykał się bliżej w czasie okupacji i które mogą udzielić referencji

20. Gdzie pracował i na jakim stanowisku w chwili wycofania się Niemców?
21. Wszystkie kolejne instytucje pracodawcze (nazwa i adres) i stanowiska deklaranta po okupacji.

Za prawdziwość wszystkich odpowiedzi na powyższe pytania biorę pełną odpowiedzialność

Katowice dnia 6. XII. –48. T. Rumanstorfer
(miejscowość) (podpis)

Uwaga: W razie braku miejsca odpowiednie dane ...

ryc. 7. Deklaracja przystąpinie do SW AGH T. Rumanstorfera w końca 1948 r.

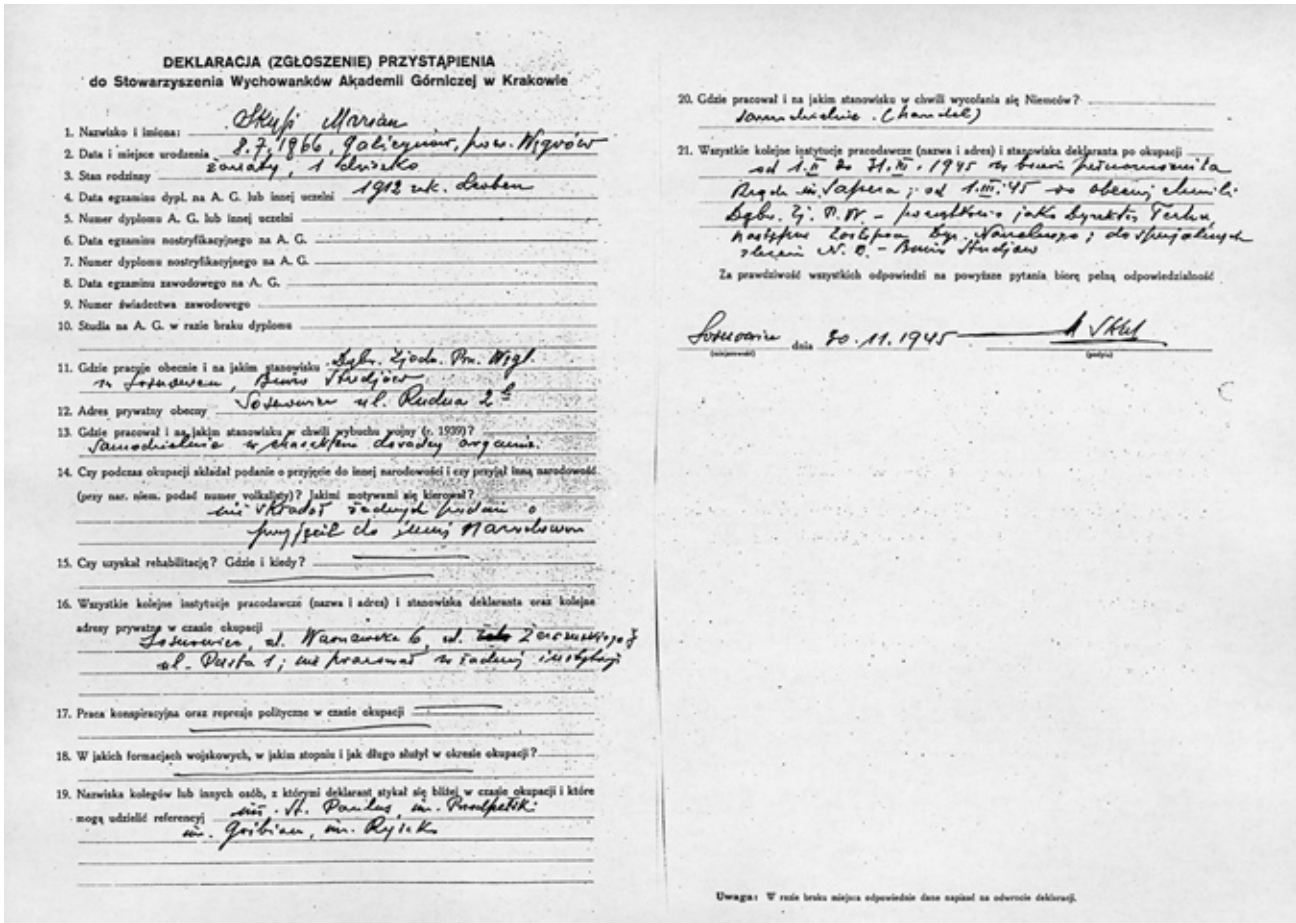

DEKLARACJA (ZGŁOSZENIE) PRZYSTĄPIENIA
do Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej w Krakowie

1. Nazwisko i imiona: Skupi Marian
2. Data i miejsce urodzenia 8.7.1966, gdz. ogólnok., pow. Mizwów
3. Stan rodziny żonaty, 1 dziecko
4. Data egzaminu dypl. na A. G. lub innej uczelni 1912 rok. Lwów
5. Numer dyplomu A. G. lub innej uczelni
6. Data egzaminu nostryfikacyjnego na A. G.
7. Numer dyplomu nostryfikacyjnego na A. G.
8. Data egzaminu zawodowego na A. G.
9. Numer świadectwa zawodowego
10. Studia na A. G. w razie braku dyplomu
11. Gdzie pracuje obecnie i na jakim stanowisku Dyr. Szkoła Pom. Wiej. w Sosnowcu, Biuro Studiów
12. Adres prywatny obecny Sosnowiec ul. Piekna 2
13. Gdzie pracował i na jakim stanowisku w chwili wybuchu wojny (r. 1939)? Samodzielna w charakterze dowódcy oddziału.
14. Czy podczas okupacji składał podanie o przyjęcie do innej narodowości i czy przyjął inną narodowość (przy nar. niem. podać numer volkslisty)? Jakimi motywami się kierował? Nie składał żadnych podań o przyjęcie do innej narodowości
15. Czy uzyskał rehabilitację? Gdzie i kiedy?
16. Wszystkie kolejne instytucje pracodawcze (nazwa i adres) i stanowiska deklaranta oraz kolejne adresy prywatne w czasie okupacji Sosnowiec, ul. Warszawska 6, ul. Żeromskiego 7, ul. Piekna 1; nie pracował w żadnej instytucji
17. Praca konspiracyjna oraz represje polityczne w czasie okupacji
18. W jakich formacjach wojskowych, w jakim stopniu i jak długo służył w okresie okupacji?
19. Nazwiska kolegów lub innych osób, z którymi deklarant stykał się bliżej w czasie okupacji i które mogą udzielić referencji inż. St. Pawlas, inż. Pawełczyk, inż. Gaibisch, inż. Rybicka
20. Gdzie pracował i na jakim stanowisku w chwili wyzwolenia się Niemców? Sosnowiec (Chamiec)
21. Wszystkie kolejne instytucje pracodawcze (nazwa i adres) i stanowiska deklaranta po okupacji od 1.II do 31.V.1945 w Biurze Przemysłowca Regio w Sosnowcu; od 1.VII.45 do obecnej Akademii Dyr. Zj. P.W. – początkowo jako Dyrektor Fabryki, następnie Kierownik Dyr. Zakładowego; do spraw ogólnych zlecenia W. O. – Biuro Studiów

Za prawdziwość wszystkich odpowiedzi na powyższe pytania biorę pełną odpowiedzialność

Sosnowiec dnia 30.11.1945 (podpis)

Uwaga: W razie braku miejsca odpowiednie dane zapisać na odwrocie deklaracji.

ryc. 8. Najstarsza deklaracja przystąpinia M. Skupa do SW AGH z 1945 r.

Górka Michał, Grabianowski Roman, Graniczny Antoni, Gruszczyk Hubert, Hrapkowicz Władysław, Huryn Jan, Hyliński Józef, Jaros Józef, Jelonek Kazimierz, Jopek Franciszek, Kaczanowski Tadeusz, Kępa Jan, Kielski Paweł, Kochmański Tadeusz, Kokot Stanisław, Kolbe Jerzy, Korman Stanisław, Korol Dionizy, Koss Walerian, Kozik Kazimierz, Kożuch Władysław, Krajewski Bolesław, Krajewski Roman, Krzanowski Andrzej, Księski Stefan, Kuratkowski Julian, Kuszewski Józef, Langer Stanisław, Laskowski Tadeusz, Lesiecki Janusz, Lesiecki Wacław, Leś Tadeusz, Lichtenberg Adam, Linde Roman, Loesch Bogusław, Łuczkowski Stanisław, Machalski Franciszek, Majcher Jan, Malkiewicz Tadeusz, Marek Stanisław, Martynowski Zygmunt, Marzeński Edmund, Maszewski Walerian, Maślankiewicz Zofia, Mazurek Brunon, Mazurek Zdzisław, Mayre Ludwik, Michalewski Włodzimierz, Michalski Adam, Michejda Władysław, Mieczysławski Antoni, Milewski Mieczysław, Mirosław Jan, Mierzowski Otton, Mischke Kazimierz, Monikowski Zdzisław, Montawa Tadeusz, Musialski Ignacy, Musielak Kazimierz, Nadarkiewicz Zdzisław, Niebój Rudolf, Niedoba Jan, Nielubowicz Olga, Niemczyk Adam, Nowosielski Stefan, Nowosielski Wojciech, Obuchowicz Zbigniew, Ochab Zygmunt, Olewicz Zbigniew, Olszak Feliks, Onyszkiewicz Zbigniew, Orman Marian, Orszczakiewicz Henryk, Owczarek Aleksy, Owoc Jerzy, Palmrich Adam, Panuś Mikołaj, Parysiewicz Witold, Paulus Stanisław, Pierzynka Stanisław, Piskorski Seweryn, Piątkiewicz Rościsław, Pogan Wojciech, Polak Bogusław, Potasiński Leszek, Pstrokoński Kazimierz, Rachniowski Tadeusz, Radźwicki Kazimierz, Rolle Jan, Roman Lucjan, Różański Wacław, Rumanstorfer Tadeusz, Rutkowski

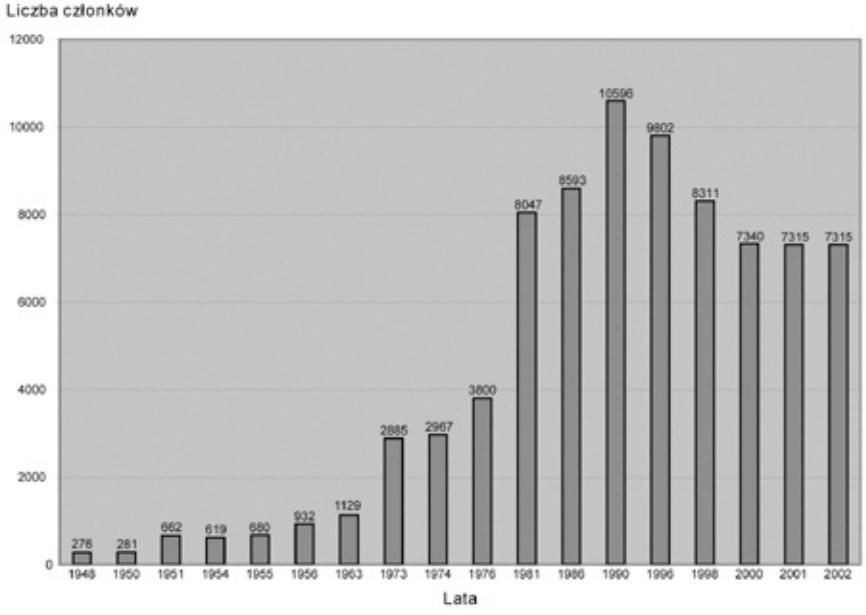

ryc. 9. Rozwój bazy członkowskiej SW AGH w latach 1948–2004

Władysław, Rycerz Marian, Rymarski Witold, Ryszko Mieczysław, Ryży Wacław, Salamon Ludwik, Sałustowicz Antoni, Sawczuk Stefan, Schrötter Tadeusz, Sendor Stanisław, Senkowski Jan, Serafin Karol, Sewera Władysław, Skinderowicz Franciszek, Skup Mariusz, Smolarski Andrzej, Smolski Karol, Sobociński Oleksy, Socha Wiktor, Sojecki Zygmunt, Sokulski Roman, Spitzer Orest, Splewiński Józef, Spyra August, Srebnicki Stanisław, Stefański Jan, Stępiński Włodzimierz, Stopa Stanisław, Stowski Witold, Stranz Benon, Strzałkowski Antoni, Sulima-Samujłło Julian, Śmigielski Józef, Sypowski Jan, Szafrański Stanisław, Sznajder Adam, Tarabuła Jan, Tatara Albin, Teschlik Józef, Tetos Jan, Tomanek Henryk, Tucholski Stefan, Warmuz Karol, Wieczorkiewicz Jan, Wilamowski Wincenty, Wiland Jerzy, Wilk Stanisław, Wilk Zdzisław, Wiśniewski Antoni, Wiśniewski Teofil, Witamborski Józef, Wojtal Witold, Woźniacki Jan, Wójcik Witold, Wusatowski Zygmunt, Zajdel Florian, Zając Emil, Zalewski Feliks, Zarakowski Stanisław, Zarański Tadeusz, Zawadzki Ludwik, Zbyszewski Alfons, Znański Józef, Żelazo Kazimierz, Żemaitis Kiejstut, Żemełka Adam, Żeńczak Adam, Żyła Józef.

Ruch członkowski od początku musiał przebiegać bardzo sprawnie i cieszyć się dużym poparciem wśród wychowanków uczelni. Liczba członków w pierwszych latach szybko się powiększała od 276 członków w 1948 r. (!) do 662 członków w 1951 r. (rys. 9). Liczby te równocześnie wskazują, że do Stowarzyszenia należała wtedy większość wychowanków Uczelni. Akademię do 1939 r. opuściło przecież tylko nieco ponad 900 absolwentów.

Liczba członków Stowarzyszenia rosła w następnych latach w sposób systematyczny (ryc. 9) i wynosiła w roku:

1976 — 3800 osób,
1981 — 8047 osób,
1990 — 10596 osób.

W ostatnim dziesięcioleciu liczby te nieco zmalały od 9800 członków w 1996 r. do około 7315 członków w 2002 r.

Rośnie natomiast dość wyraźnie grupa członków, która znalazła się na tzw. liście rezerwowej, obejmującej te osoby, które zapomniały o obowiązku płacenia składek członkowskich, pomimo licznych monitów. Obowiązek ten wynika ze Statutu SW AGH i „Prawa o Stowarzyszeniach", co jest rygorystycznie egzekwowane przez władze nadzorujące działalność Stowarzyszenia i ma przypominać o przynależności członkowskiej. Kontrola stanu członkowskiego i obowiązku płacenia składek, należy także do Głównej Komisji Rewizyjnej SW AGH. Według zapisu statutowego zaległość w płaceniu składek nie może przekraczać 2 lat; w przeciwnym razie grozi utrata praw członkowskich.

Władze Stowarzyszenia, aby nie tracić całkowicie kontaktu ze swymi „niesfornymi" członkami lub byłymi członkami, stworzyły nieformalną tzw. listę rezerwową członków SW AGH. Zaległości mogą bowiem powstać nieraz z bardzo błahych powodów, o czym niejednokrotnie mogły się przekonać osoby odpowie-

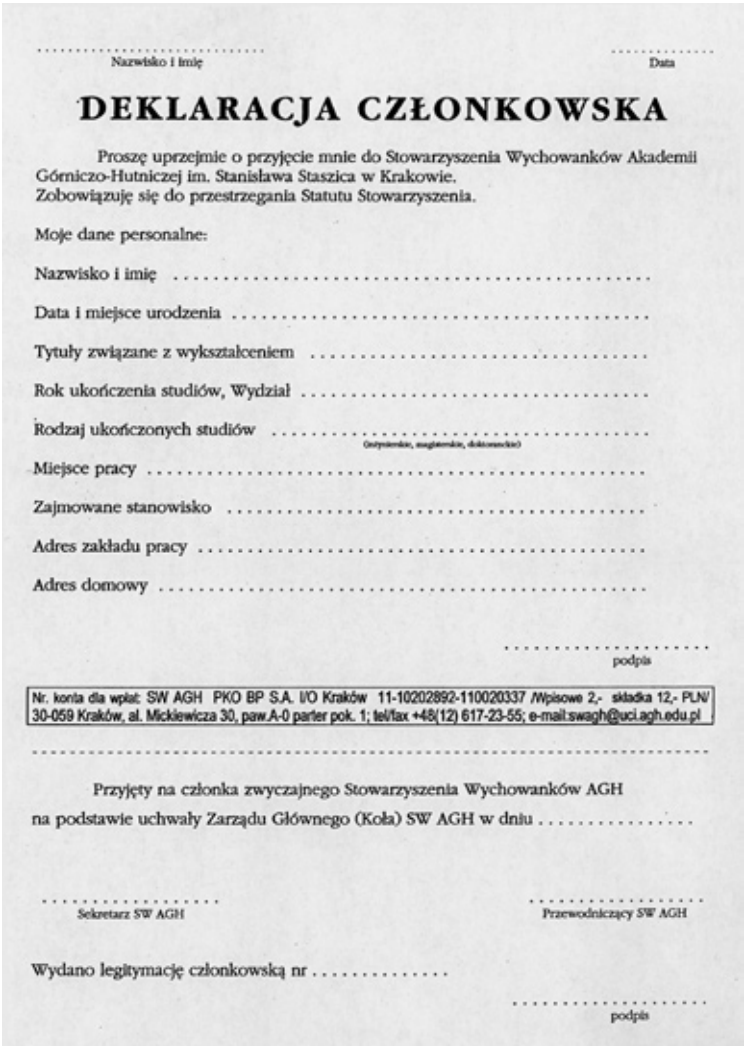

Nazwisko i imię ..... Data .....

DEKLARACJA CZŁONKOWSKA

Proszę uprzejmie o przyjęcie mnie do Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie.
Zobowiązuję się do przestrzegania Statutu Stowarzyszenia.

Moje dane personalne:

Nazwisko i imię .....

Data i miejsce urodzenia .....

Tytuły związane z wykształceniem .....

Rok ukończenia studiów, Wydział .....

Rodzaj ukończonych studiów ..... (inżynierskie, magisterskie, doktoranckie)

Miejsce pracy .....

Zajmowane stanowisko .....

Adres zakładu pracy .....

Adres domowy .....

..... podpis

Nr. konta dla wpłat: SW AGH PKO BP S.A. I/O Kraków 11-10202892-110020337 /Wpisowe 2,- składka 12,- PLN/
30-059 Kraków, al. Mickiewicza 30, paw.A-0 parter pok. 1; tel/fax +48(12) 617-23-55; e-mail:swagh@uci.agh.edu.pl

.....

Przyjęty na członka zwyczajnego Stowarzyszenia Wychowanków AGH
na podstawie uchwały Zarządu Głównego (Koła) SW AGH w dniu .....

..... Sekretarz SW AGH

..... Przewodniczący SW AGH

Wydano legitymację członkowską nr .....

..... podpis

ryc. 10. Wzór deklarcji czonkowskiej z 2004 r.

dzialne za stan finansów Stowarzyszenia. Składki członkowskie są zaś jedynym stałym źródłem finansowania wydawnictw, bezpłatnych biuletynów informacyjnych dla członków (Informator SW AGH), czy kosztów bieżącej działalności administracyjnej. Niestety skromne środki uzyskane ze składek członkowskich w ogóle nie pokrywają kosztów pracy sił administracyjnych w biurze SW AGH, czyli osób wykonujących nieodzowną dla Stowarzyszenia i jego członków pracę biurową i finansową w sekretariacie Zarządu Głównego. Sytuację ratuje wyraźna pomoc udzielana przez Władze AGH.

Każdy członek zwyczajny przed przystąpieniem do Stowarzyszenia wypełnia odpowiednią „Deklarację członkowską" (ryc. 10).

Procedura przyjmowania nowych członków zwyczajnych

Procedura przyjmowania nowych członków zwyczajnych jest dostosowana do przepisów aktualnie obowiązującego statutu. Ponieważ przepisy w tej ważnej sprawie nie uległy nigdy zbyt radykalnym zmianom, ich stosowanie nie nastręcza większych trudności. Poprawne stosowanie procedury zapewnia biuro SW AGH. Kandydaci muszą być przede wszystkim wychowankami lub absolwentami względnie doktorantami uczelni, albo jej pracownikami dydaktycznymi o odpowiednim stażu pracy w AGH. Spełnienie tych prostych warunków upoważnia kandydata do:

- wypełnienia odpowiedniej deklaracji członkowskiej (ryc. 10), w której podpisem deklaruje swoją chęć zostania członkiem SW AGH. Deklaracja zawiera najważniejsze dane osobowe, dane o kierunku i rodzaju studiów i ukończonym wydziale w AGH, a następnie informacje o miejscu zatrudnienia. We wcześniej stosowanych wzorach deklaracji umieszczano także nazwiska dwóch osób wprowadzających spośród członków SW AGH, aktualnie należy to do zadań sekretarza zarządu. Wzór deklaracji członkowskiej poza niewielkimi zmianami o charakterze porządkowym pozostał w użyciu od 1945 r.;
- do uzyskania decyzji o przyjęciu kandydata na członka, którą podejmuje prezydium Zarządu Głównego, w latach poprzednich decyzję podejmował Zarząd Główny SW AGH;
- uiszczenia po przyjęciu do grona członków zwyczajnych opłaty wstępnej, tzw. wpisowego oraz składki członkowskiej na dany rok w obowiązującej wysokości; członkowie SW AGH są zobowiązani statutowo do regularnego opłacania corocznych składek członkowskich, w przeciwnym razie członek traci bierne i czynne prawo wyborcze. Członkostwo może zostać przywrócone po uregulowaniu zaległości, względnie też istnieje możliwość, w uzasadnionych przypadkach, ponownego złożenia deklaracji członkowskiej;
- otrzymania legitymacji i odznaki członka zwyczajnego;
- przyjęcia i pełnienia funkcji społecznych w wybieralnych organach koła SW AGH lub władzach głównych albo też w regulaminowych komisjach;
- otrzymywania regularnie bezpłatnego egzemplarza „Informatora SW AGH", a także zaproszeń na uroczystości organizowane przez SW AGH oraz na zebrania koleżeńskie z udziałem organizacyjnym SW AGH,
- zgłaszania własnych propozycji i wniosków do władz SW AGH w sprawach dotyczących Stowarzyszenia ewentualnie uczelni lub ich organów wybieralnych.

Deklaracje składane przez wszystkich członków od początku istnienia SW AGH, stanowią cenny składnik archiwum Stowarzyszenia. Liczba zgromadzonych i uporządkowanych deklaracji członkowskich obejmuje zbiór przeszło 20.000 jednostek archiwalnych i stanowi bardzo cenne świadectwo historii i rozwoju Stowarzyszenia.

Członkowie honorowi

Historia nadawania godności „Członka Honorowego Stowarzyszenia Wychowanków AGH" ma długą i utrwaloną tradycję i sięga 1955 r., kiedy to po raz pierwszy Walne Zebranie Członków SW AGH wyróżniło czterech wybitnych zasłużonych członków SW AGH:

- prof. W. Goetla, byłego rektora AGH i przewodniczącego SW AGH,
- prof. J. Krauzego, byłego rektora AGH,
- prof. A. Sałustowicza, drugiego z kolei przewodniczącego SW AGH,
- prof. F. Zalewskiego, pierwszego przewodniczącego SW AGH i organizatora Stowarzyszenia.

Godność „Członka honorowego" przyznawana jest nadzwyczaj rzadko, tylko przez naczelne władze Stowarzyszenia dla osób, które wybitnie „zasłużyły się dla Stowarzyszenia oraz rozwoju nauki".

Uroczystość nadawania członkostwa honorowego przebiega w sposób bardzo uroczysty w obecności wielu zgromadzonych gości i władz uczelni, a poprzedzona jest wręczeniem aktu nadania (ryc. 11). Nazwiska osób uhonorowanych są umieszczane pośmiertnie na marmurowej artystycznie wykonanej tablicy według projektu rof. J. Nowakowskiego z ASP w Krakowie, która znajduje się w hallu budynku A–0 po jego prawej stronie. Do 2005 r. umieszczono na niej 30 nazwisk (ryc. 12).

W ciągu całych minionych prawie 60 lat godność członka honorowego przyznano tylko 49 osobom, których dokonania i zasługi zostały poniżej skrótowo opisane:

Andrzej Bolewski (zm. 2002 r.) profesor zwyczajny, doktor honoris causa AGH, członek rzeczywisty PAN, geolog, wybitny specjalista w zakresie mineralogii i petrografii oraz geologii gospodarczej, autor wielu znakomitych podręczników i skryptów z tej dziedziny.

Od 1936 r. kierował Zakładem Mineralogii i Petrografii na Wydziale Górniczym AG, a następnie (do 1968 r.) Katedrą Mineralogii i Petrografii na Wydziale Geologiczno–Poszukiwawczym AGH. Pełnił równocześnie funkcję prezesa Centralnego Urzędu Geologii w Warszawie, zorganizował Komisję Nauk Geologicznych i Komisję Nauk Mineralogicznych przy Oddziale PAN w Krakowie, a także był współzałożycielem Wydziału Górniczego Politechniki Śląskiej w Gliwicach (doktor honoris causa tej Uczelni).

Jako ofiara okupacyjnej „Sonderaktion Krakau", aresztowany i wywieziony spędził ponad rok w dwóch obozach koncentracyjnych: Sachsenhausen i Dachau.

Na podkreślenie zasługuje działalność publikacyjna związana z historią uczelni, zwłaszcza jej lat okupacji i powojennej odbudowy. Zeszyt „Informatora SW AGH" z 1984 r. napisany przez prof. A. Bolewskiego poświęcony jest w całości okupacyjnej działalności Akademii Górniczej.

Profesor A. Bolewski był wielkim przyjacielem wychowanków uczelni i Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 110.

Członek honorowy SW AGH — 1991 r.

Zdzisław Bryg menadżer w przemyśle chemicznym, studia inżynierskie 1970 r. Wydział Energetyki i Automatyki AGH oraz ekonomiczne — Wydział Organizacji i Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego.

Były zastępca dyrektora ds. handlowych Zakładów Azotowych w Tarnowie. Członek SW AGH od 1988 r., rzecznik Koła Międzyzakładowego SW AGH w Tarnowie, od 1999 r. posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 226.

Koło w Tarnowie z okazji 15–lecia działalności zostało uhonorowane „Odznaką honorową SW AGH" nr 296 (2004 r.). Uchodzi ono za przykład aktywności i dobrej organizacji.

Członek honorowy SW AGH — 2004 r.

Kazimierz Czopek, górnik, profesor AGH, ukończył studia na Wydziale Górniczym AGH w 1964 r., specjalista w zakresie teorii ekonomiki procesów gospodarczych, rachunku kosztów i niezawodności procesów produkcyjnych. Prodziekan (1984–1990) i dziekan Wydziału Górniczego (1993–1996), prorektor AGH (1990––1993), kierownik Pracowni Ekonomiki i Zarządzania w Przedsiębiorswie (od 1991 r.).

W latach 1993–1996 dyrektor górniczy Centralnego Laboratorium Techniki Strzelniczej i Materiałów Wybuchowych AGH w Regulicach. Inicjator i przewodniczący Komitetu Odbudowy figury Św. Barbary na szczycie pawilonu A–0.

Członek Zarządu Głównego (1991–1999) oraz członek Głównej Komisji Rewizyjnej SW AGH (od 1999 r.), członek zwyczajny od 1970 r.

Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 254 (1999 r.).

Członek honorowy SW AGH — 2004r.

Mikołaj Dubowicki (zm. 1984 r.) hutnik, profesor zwyczajny AGH, związany z Uczelnią przez 56 lat, specjalista w zakresie odlewnictwa a w szczególności materiałoznawstwa odlewniczego, metalografii i obróbki termicznej odlewów. Organizator i kierownik Zakładu Metalografii i Obróbki Termicznej AG, a następnie kierownik Katedry Metaloznawstwa Odlewniczego (1952–1962) przy Wydziale Odlewniczym AGH. Zaangażowany w czasie okupacji na Krzemionkach w PSTGHM prowadzonej przez W. Goetla przechował wiele symboli i znaków uczelni.

Wychowawca wielu pokoleń absolwentów uczelni, był związany ze Stowarzyszeniem Wychowanków AGH od początków jego istnienia w 1945 r. aż do śmierci . Pełnił szereg funkcji we władzach SW AGH jako członek Zarządu (1948–1951, 1957–1969, 1977–1983) , członek Komisji Rewizyjnej (1953–1957), Sądu Koleżeńskiego (1983–1984) i wiceprzewodniczący Zarządu (1969–1973). Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 26 (1973 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1977 r.

Jerzy Frydrych, metalurg, profesor AGH, specjalista w zakresie metaloznawstwa i obróbki cieplnej, ukończył AGH w 1955 r. Wieloletni kierownik Zakładu Metalurgii Proszków na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej. Pełnił funkcję prodziekana (1981–1984) na Wydziale Metalurgicznym AGH oraz prorektora AGH ds. Rozwoju Uczelni (1989–1990).

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW
AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ
IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

NADAJE GODNOŚĆ

CZŁONKA HONOROWEGO

Szanownemu Koledze
Profesorowi

Tadeuszowi Karwanowi

za szczególne zasługi dla Stowarzyszenia
oraz nauki i przemysłu hutniczego

Na mocy uchwały II Krajowego Zjazdu Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Sekretarz
Dr inż. Zygmunt Kulig

Przewodniczący
Doc. dr inż Kazimierz Matl

KRAKÓW 21 WRZEŚNIA 1995

ryc. 11. Akt nadania godności członka honorowego SW AGH

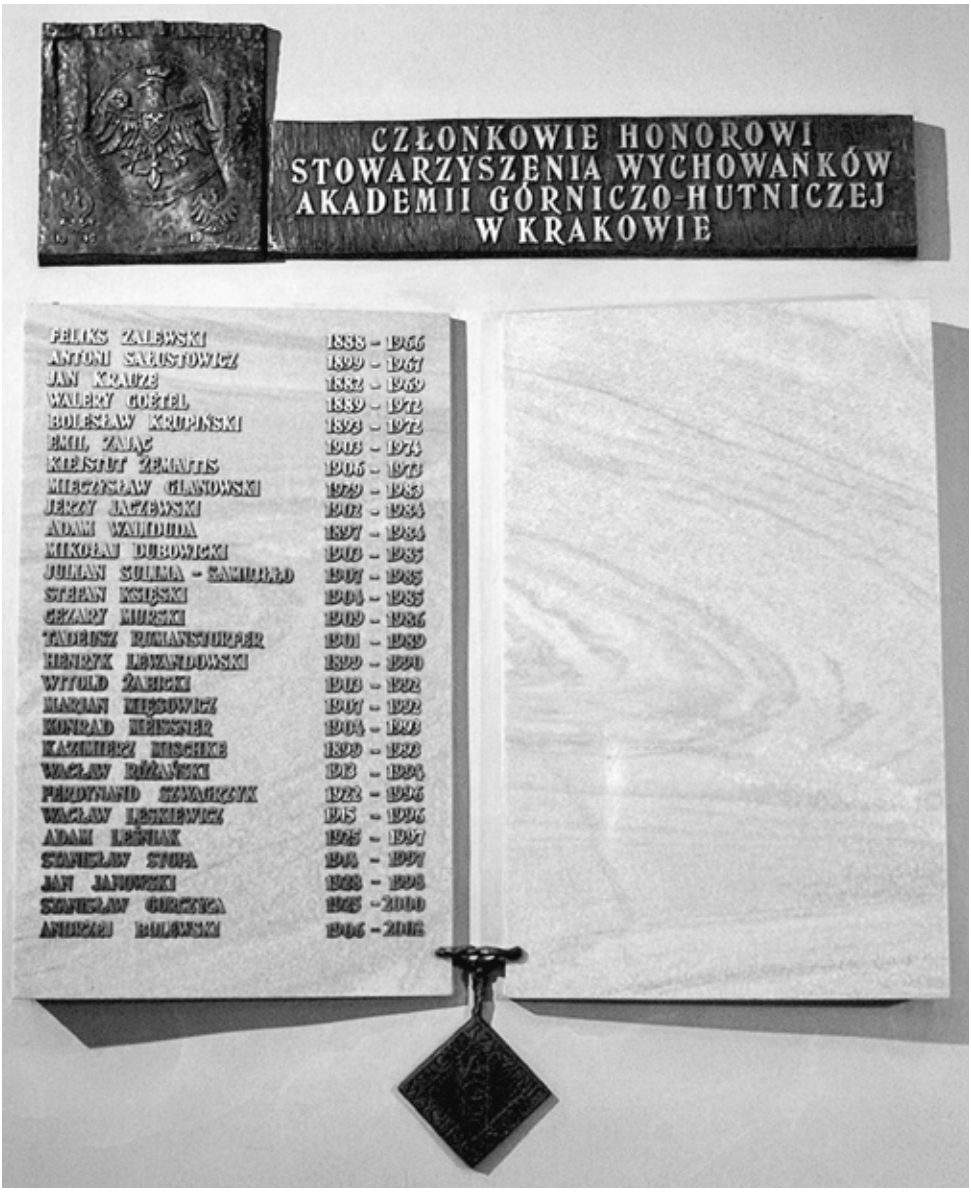

ryc. 12. Tablica członków honorowych SW AGH w paw. A–0

Społecznik zaangażowany m. in. w działalności Stowarzyszenia Wychowanków AGH, długoletni członek, pełnił funkcję zastępcy skarbnika (1977–1983) i skarbnika (1983–1987), a także przewodniczącego Zespołu zjazdów koleżeńskich, tradycji górniczych i hutniczych oraz współpracy z terenem (1977–1992). Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 80 (1983).

Członek honorowy — 1987 r.

Mieczysław Glanowski (zm. 1983 r.) górnik, ukończył AGH w 1955 r., były wiceminister i minister Górnictwa i Energetyki, oddany przyjaciel Akademii Górniczo–Hutniczej, udzielał efektywnego poparcia dla Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po zmarłych Kolegach. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 82 (1983 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1977 r.

Walery Goetel (zm. 1972 r.) geolog, prof. zwyczajny, doktor honoris causa AGH, specjalista w zakresie geologii ogólnej i budowy geologicznej Tatr, prekursor nauki o ochronie środowiska („sozologia"), doktoryzował się na uniwersytecie w Wiedniu w 1913 r., a po uzyskaniu tytułu profesora obejął w 1920 r. kierownictwo Zakładu Geologii Ogólnej i Paleontologii na Wydziale Górniczym AG, którym kierował następnie po reorganizacji do 1960 r. na Wydziale Geologiczno–Poszukiwawczym AGH.

W latach 1929–1934 pełnił funkcję prodziekana a następnie dziekana Wydziału Górniczego AG.W 1939 r. zostaje wybrany rektorem AG i funkcję tę sprawował do 1951 r. Kurator Stowarzyszenia Studentów AG (1924–1938). W latach okupacji (1939–1944) kierował Szkołą Górniczo–Hutniczo–Mierniczą na Krzemionkach w Krakowie, prowadził tajne nauczanie, skupiał wokół siebie kadrę naukową akademii.

Inicjator i realizator projektu rozbudowy uczelni, twórca jej struktury wielowydziałowej, kierował odbudową AG po ustaniu wojny. W ostatnich latach życia całą uwagę poświęcił sprawom ochrony środowiska naturalnego (Seminarium zagadnień ochrony zasobów przyrody i zabezpieczenia trwałości użytkowania surowców w AGH).

Profesor W. Goetel był znakomitym dyplomatą i politykiem. Od 1952 r. (8 trzyletnich kadencji) pełnił nieprzerwanie przez 20 lat funkcję przewodniczącego Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

Członek honorowy SW AGH — 1955 r.

Stanisław Gorczyca (zm. 2000 r.) metalurg, profesor, doktor honoris causa AGH, specjalista w zakresie metaloznawstwa fizycznego, twórca i długoletni kierownik pracowni mikroskopii elektronowej w ówczesnej Katedrze Metalografii na Wydziale Metalurgii, ukończył AGH w 1950 r. Jest uznawany za twórcę szkoły w zakresie badań mikrostruktury materiałów metodami transmisji mikroskopii elektronowej.

Prorektor AGH (1981–1987), od 1974 r. kierownik Zakładu Metaloznawstwa i Metalurgii Proszków na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej.

Społecznik, zaangażowany w działalność SW AGH, członek Zarządu Głównego w okresie 1991–1999, oraz członek Zespołu ds. Jubileuszu 50–lecia Stowarzyszenia i Zespołu ds. Współpracy z Zagranicą. Przewodniczył obradom Zjazdów Krajowych SW AGH w latach 1987–1999. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 49 (1975 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1987 r.

Józef Grabowski, metalurg, ukończył Wydział Metalurgiczny AGH w 1971 r., specjalista w zakresie metaloznawstwa. Większość swojego zawodowego życia związał z Hutą Żelaza w Ostrowcu Świętokrzyskim, gdzie zajmował różne stanowiska, aż do dyrektora ekonomicznego włącznie. W ostatnich latach kieruje z sukcesem Zakładem Opieki Zdrowotnej w Ostrowcu Świętokrzyskim. Założyciel (w 1975 r.) i długoletni wybierany rzecznik Koła Terenowego SW AGH im. W. Różańskiego w Ostrowcu Świętokrzyskim. Koło skupia członków SW AGH zatrudnionych zarówno w hucie, jak również w rejonie ostrowieckim. Pracę w kole cechuje dynamika, (aktualna liczba członków 204, 14 sesji naukowo–technicznych, 95 zebrań zarządu koła) współpraca z organizacjami technicznymi i ekonomicznymi w Ostrowcu oraz z innymi kołami SW AGH (Bełchatów, Tarnów). Rzecznik koła inicjował kontakty z emerytami, studentami i absolwentami AGH, aktywnie reagował na apele wystosowane przez AGH i SW AGH.

J. Grabowski jest przykładem twórczego aktywisty i rzecznika SW AGH. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH Nr 83 (1983 r.).

Członek honorowy SW AGH — 2004 r.

Franciszek Grzesiek hutnik, b. dyrektor Huty Miedzi „Legnica", dyrektor generalny Zjednoczenia Górniczo–Hutniczego Metali Nieżelaznych w Katowicach. Długoletni rzecznik Koła SW AGH Huty Miedzi w Legnicy, zasłużony działacz Stowarzyszenia Wychowanków AGH, wiceprzewodniczący Zarządu SW AGH (1973–1991). Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 44 (1978 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1983 r.

Jerzy Jaczewski (zm. 1985), górnik, długoletni pracownik przemysłu węglowego, b. dyrektor „Kopex", członek Zarządu Głównego SW AGH (1983–1987), oddany i zasłużony b. wiceprzewodniczący SW AGH (1977–1983). Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 54 (1975 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1983 r.

Jan Janowski (zm. 1998 r.), metalurg, profesor zwyczajny, doktor honoris causa AGH, specjalista w zakresie wielkopiecownictwa i modelowania procesów redukcji w metalurgii, ukończył AGH w 1953 r.

Kierował (1980–1988) Zakładem Wielkopiecownictwa (po 1991 r. — Zakład Modelowania Procesów Redukcji w Metalurgii), był dziekanem Wydziału Metalurgicznego (1972–1978), a w latach 1987–1993 rektorem AGH. Jednocześnie

pełnił szereg funkcji państwowych m. in. wicepremiera Rządu RP oraz kierownika Komitetu Badań Naukowych w randze ministra.

Należy do grona wybitnych profesorów–patriotów Uczelni, przyczynił się do zmiany struktury AGH i rozpoczął proces jej modernizacji i przemian zmierzających do osiągnięcia rangi uniwersytetu technicznego. Profesor J. Janowski doceniał zawsze rolę i znaczenie Stowarzyszenia Wychowanków AGH, co podkreślał przy wielu uroczystych okazjach i dawał temu stale praktyczny wyraz.

Członek honorowy SW AGH – 1995 r.

Tadeusz Karwan, metalurg, profesor zwyczajny AGH, ukończył uczelnię w 1952 r., specjalista w zakresie metalurgii metali nieżelaznych (od 1977 r. ekspert ONZ ds. metalurgii metali nieżelaznych), dyrektor Instytutu Metali Nieżelaznych AGH (1974–1991), kierownik Zakładu i Katedry Metalurgii Metali Nieżelaznych (1991–1995) na Wydziale Metali Nieżelaznych AGH, w latach 1972–1974 prodziekan tego Wydziału.

Współpracował ze Stowarzyszeniem Wychowanków AGH przy różnych okazjach na rzecz wychowanków i uczelni, a w kadencji 1977–1983 pełnił funkcję członka Zarządu Głównego SW AGH. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 149 (1987 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1995 r.

Antoni Stanisław Kleczkowski, geolog, profesor zwyczajny, doktor honoris causa AGH, wybitny specjalista w zakresie hydrogeologii, ukończył studia AGH w 1950 r. Organizator i kierownik Katedry Hydrogeologii (1966–1969), a następnie dyrektor Instytutu Hydrogeologii i Geologii Inżynierskiej (1974–1982) na Wydziale Geologiczno–Poszukiwawczym AGH. W latach 1981–1987 rektor AGH. Aktualnie członek rzeczywisty PAN i PAU, były przewodniczącym Państwowej Rady Ochrony Środowiska.

Profesor A.S. Kleczkowski znany jest jako wybitny erudyta i człowiek pełen wyrafinowanego poczucia humoru, zajmuje się z zamiłowaniem historią uczelni i nauk geologicznych.

Uczestniczył już w pierwszych latach istnienia SW AGH w pracach organizacyjnych ruchu wychowanków AGH. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 84 (1983 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1987 r.

Stanisław Knothe, górnik, profesor zwyczajny, doktor honoris causa AGH, członek rzeczywisty PAN i PAU, specjalista w zakresie ruchu górotworu wywołanego podziemną eksploatacją oraz aerologii górniczej. Ukończył studia w AGH w 1947 r. przerwane początkowo okresem kampanii wrześniowej i okupacji. W latach 1958––1982 kierował Zakładem Aerologii Górniczej na Wydziale Górniczym, był zastępcą dyrektora Instytutu Górnictwa Podziemnego (1975–1979), a w latach 1958–1960 i 1981–1984 sprawował funkcję dziekana Wydziału Górniczego AGH. Jest członkiem

i jednym z założycieli Międzynarodowego Biura Mechaniki Górotworu. Jednocześnie od 1954 r. pracował w Zakładzie Mechaniki Górotworu PAN w Krakowie.

Członek honorowy SW AGH — 1995r.

Jan Krauze (zm. 1969), górnik, specjalista w zakresie maszynoznawstwa górniczego, profesor zwyczajny AGH od 1922 r., rektor AG (1924–1926), dziekan Wydziału Górniczego (1927–1930), dziekan Wydziału Elektromaszynowego (1946–1950).

Członek honorowy SW AGH — 1955 r.

Bolesław Krupiński (zm. 1973 r.) długoletni profesor zwyczajny AGH (od 1947 r.), doktor honoris causa AGH, twórca kierunku ekonomiki i organizacji górnictwa, wieloletni przewodniczący Państwowej Rady Górnictwa, wiceminister Górnictwa i Energetyki. Brał czynny udział w pracach SW AGH od początku jego istnienia.

Członek honorowy SW AGH — 1967 r.

Stefan Księski (zm. 1985 r.), górnik, wychowanek AG z 1929 r. (dyplom nr 200), b. dyrektor Kopalni Węgla Kamiennego „Walenty–Wawel". Aktywnie uczestniczył w pracach SW AGH jako członek Zarządu Głównego (1977–1983), członek Komisji Rewizyjnej SW AGH (1969–1977) oraz kierownik Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po Zmarłych Kolegach (1975–1985), który przyczynił się do jej odnowienia i rozwoju.

Członek honorowy SW AGH — 1983 r.

Zygmunt Kulig, odlewnik, ukończył Wydział Odlewnictwa AGH w 1974 r. specjalista w zakresie techniki odlewniczej. Całe zawodowe zainteresowania związał z Wydziałem Odlewnictwa AGH, gdzie uzyskał stopień doktora nauk technicznych i pełnił od 1991 r. funkcję dyrektora administracyjnego wydziału.

Członek SW AGH od 1978r., w latach 1978–1984 członek Głównej Komisji Rewizyjnej SW AGH, 1991–2004 r. sekretarz, a od 2005 r. wiceprzewodniczący Zarządu Głównego SW AGH, sekretarz Komitetu Jubileuszowego 70–lecia AGH. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 223 (1989).

Członek honorowy SW AGH — 2004 r.

Wacław Leskiewicz, (zm. 1996 r.) profesor zwyczajny, doktor honoris causa AGH, ukończył uczelnię w 1945 r. (pierwsza w Polsce promocja inżynierska po wojnie), specjalista w zakresie plastycznej przeróbki metali, kierownik Zakładu Plastycznej Przeróbki Metali, dziekan Wydziału Metalurgicznego AGH (1951–1954 i 1956–1960), prorektor AGH ds. Nauczania (1960–1963), dyrektor Instytutu Metalurgii AGH (1968––1974), członek Komitetu Nagród Państwowych w zakresie hutnictwa (1971–1985) i CKK Kadr Naukowych (1973–1985). Przewodniczył Komitetowi Jubileuszu 60–lecia AGH. Przyczynił się do odtworzenia grup figuralnych górników i hutników (odlew z brązu) przed gmachem A–0 oraz do rozbudowy bazy lokalowej Uczelni (paw. A–5 i stołówka pracownicza). Uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r.

Członek honorowy SW AGH — 1987 r.

Henryk Lewandowski (zm. 1990 r.) górnik, ukończył AG w 1925 r. (dyplom nr 64), po odbyciu ochotniczo kampanii wojennej w Wojsku Polskim w 1920 r. Wiedzę uzupełniał dodatkowo w Belgii i na Wydziale Prawa U.J. (1933–1936). Do 1939 r. pracował w kopalniach węgla kamiennego „Grodziec" i „Prezydent" na Górnym Śląsku. Okupację spędził na kielecczyźnie (Ostrowiec Świętokrzyski), był żołnierzem AK za co został aresztowany po wojnie przez UB na 9 miesięcy. Do przejścia na emeryturę był głównym projektantem w Biurze Projektów Przemysłu Węglowego w Krakowie.

Uczestniczył aktywnie w działalności Stowarzyszenia Wychowanków AGH jako członek Sądu Koleżeńskiego (1977–1991) oraz uczestnik w gronie organizatorów uroczystości jubileuszowych.

Członek honorowy SW AGH — 1987 r.

Adam Leśniak (zm. 1997 r.) metalurg, wychowanek AGH z 1952 r., współorganizator Wydziału Metali Nieżelaznych AGH, długoletni dyrektor generalny Zjednoczenia Górniczo–Hutniczego Metali Nieżelaznych w Katowicach. Ściśle współpracował z władzami wydziału i uczelni. Sprzyjał tworzeniu kół SW AGH w zakładach górniczo–hutniczych przemysłu metali nieżelaznych w kraju. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 74 (1977 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1983 r.

Władysław Longa profesor zwyczajny AGH, odlewnik, specjalista modelowania procesów odlewniczych, prekursor modelowania matematycznego procesów odlewniczych. Ukończył AGH w 1956 r., kierownik Zakładu Termodynamiki Procesów Odlewniczych, a od 1992 r. Katedry Modelowania Procesów Odlewniczych, w 2002 r. obchodził Jubileusz 50–lecia pracy w AGH.

Dziekan Wydziału Odlewnictwa AGH (1968–1969, 1972–1974 i 1978––1981) i prorektor AGH (1969–1972). Społecznik, członek SW AGH od 1970 r., aktywnie zaangażowany w działalność SW AGH od 1973 roku jako członek Zarządu Głównego (1973–1977), i przewodniczący SW AGH: (1977–1991 i 1995–2002). W 1991 r. otrzymał tytuł Honorowego Przewodniczącego SW AGH. Pełniąc te zaszczytne funkcje, całkowicie utożsamiał się z samym SW AGH, poświęcając wiele osobistego czasu i inicjatywy w szerzeniu idei Stowarzyszenia i związkom wychowanków z AGH. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 91 (1983 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1987 r.

Ludmiła Luśniak–Lech (zm. 2005) metalurg, ukończyła studia w 1950 r. na Wydziale Hutniczym AGH, a następnie uzyskała specjalizację w zakresie odlewnictwa (1971 r. doktorat na Wydziale Odlewnictwa AGH). Całe zawodowe życie (1949–1994) spędziła w Instytucie Odlewnictwa w Krakowie specjalizując się w metodach odlewania precyzyjnego (docentura od 1974 r.) dla celów przemysłowych i badań podstawowych. Prowadziła prace nad uruchomieniem produkcji przemysłowej materiałów formierskich oraz projektowania oprzyrządowań, urządzeń i odlewni. Ekspert UNIDO (ONZ) w latach 1979–1992 m.in. w Turcji, Wietnamie, Pakistanie. Chlubiła się swoją

niezależnością, nie była nigdy członkiem partii politycznych. Członek Stowarzyszenia Wychowanków AGH od 1950 r., aktywnie uczestniczyła w działalności władz SW AGH, m.in. jako członek Zarządu Głównego (1966–1983), członek Komisji Rewizyjnej SW AGH (1983–2004). Posiadaczka odznaki honorowej SW AGH nr 52 (1975).

Członek honorowy SW AGH — 1983 r.

Kazimierz Matl, geolog, docent Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska (dawny Wydział Geologiczno–Poszukiwawczy) AGH, wybitny specjalista w zakresie geologii złóż węgla i geologii górniczej, AGH ukończył w 1958 r. Prowadził badania podstawowe i prace badawcze w Górnośląskim Zagłębiu Węglowym (do 1970 r.), a następnie w zagłębiach węgla brunatnego na terenie kraju i państw sąsiednich. Długoletni kierownik Zakładu Złóż Węgla Brunatnego (1969–1994), sekretarz naukowy Komisji Nauk Geologicznych O/PAN w Krakowie (1965–2003), wychowawca wielu pokoleń absolwentów AGH, wykładowca w Politechnice Śląskiej.

Społecznik, aktywny członek Stowarzyszenia Wychowanków AGH od 1960 r., pełnił wiele ważnych funkcji we władzach SW AGH: 1960–1963 zastępca sekretarza Zarządu, 1963–1973 sekretarz Zarządu, 1973–1991 wiceprzewodniczący Zarządu, 1991–1995 przewodniczący SW AGH, aktualnie (od 1995 r.) Honorowy Przewodniczący SW AGH na podstawie uchwały Krajowego Zjazdu Delegatów, od 2002 r. przewodniczący Komisji Historycznej Stowarzyszenia. Odznaczał się starannością w pracy dla SW AGH, poświęcił bardzo dużo osobistego czasu dla rozwoju Stowarzyszenia, prawidłowego jego funkcjonowania, w tym stałego powiększania liczby kół terenowych SW AGH i ich aktywizacji. Autor wielu publikacji poświęconych Stowarzyszeniu. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 22 (1973 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1987 r.

Konrad Meissner (zm. 1993) górnik, absolwent AG z 1933 r., inżynier ruchu w Kopalniach Węgla Kamiennego: „Flora", „Knurów", „Śląsk" oraz dyrektor Kopalni Węgla Kamiennego „Bytom", dyrektor techniczny w BZPW. Od 1951 r. pracownik naukowy GIG w Katowicach jako zastępca dyrektora naczelnego i zastępca ds. techniczno–naukowych.

Cechował się dużą aktywnością twórczą, wielkim optymizmem, co na emeryturze przekształciło się w aktywność społeczną, uprawianie sportu i turystyki. Wiele czasu poświęcał dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH i uczelni pełniąc m.in. funkcję członka Komisji Rewizyjnej (1983–1991). Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 124 (1985 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1987 r.

Marian Mięsowicz (zm. 1992 r.) fizyk, profesor zwyczajny, doktor honoris causa AGH, z którą był związany od 1931 r., kierownik Katedry Fizyki II, b. prorektor AGH (1952–1955), dyrektor Instytutu Techniki Jądrowej, wiceprezes PAN i prezes Oddziału Krakowskiego PAN, zasłużony wychowawca wielu pokoleń absolwentów AGH. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 96 (1983 r.).

Członek Honorowy SW AGH — 1983 r.

Mieczysław Milewski geodeta górniczy, docent AGH, ukończył studia w 1949 r. na Wydziale Geologiczno-Mierniczym AGH. W latach 1945–1991 nauczyciel akademicki AGH oraz wykładowca na: Wydziałach Politechnicznych AGH (1949–1951), Politechnice Warszawskiej (1945–1963) i w WAT (1961–1962), kierownik Zakładu Geodezji Górniczej AGH (1972–1991), zastępca dyrektora Instytutu Geodezji Górniczej i Przemysłowej AGH (1974–1979).

Główne kierunki zainteresowań: geodezja górnicza, ochrona terenów górniczych i historia geodezji. Członek Komitetu Geodezji (1972–1990) i Górnictwa (1984–1995) PAN. Przewodniczący Zespołu Historii Geodezji w Komitecie Nauki i Techniki PAN (1956–1961). Generalny Dyrektor Górniczy (III–stopnia). Członek Komisji ds. Ochrony Powierzchni przed Szkodami Górniczymi przy WUG (1975––1990), członek Komisji ds. Ochrony Środowiska LGOM (1970–1981), członek Komisji Miernictwa Górniczego i Szkód Górniczych przy GIG (1958–1981), członek Rady Naukowej ZBiPM „Cuprum" (1978–1989), członek trzeciej Komisji Międzynarodowego Towarzystwa Geodezji Górniczej (1972–1991), członek Stowarzyszenia Wychowanków AGH od 1945 r. W latach 1953–1957 sekretarz Zarządu SW AGH, w latach 1973–1977 członek Zarządu a w latach 1977–2004 przewodniczący Komisji Rewizyjnej SW AGH. Członek honorowy SW AGH – 1987 r. M. Milewski wywierał wybitne pietno na rozwój i kształtowanie się SW AGH. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 99 (1983 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1987 r.

Kazimierz Mischke (zm. 1993 r.) górnik naftowiec, zasłużony pracownik przemysłu naftowego, absolwent AG z 1929 r. (dyplom nr 199), wykładowca AGH, długoletni członek władz SW AGH, pierwszy skarbnik Zarządu Głównego (1948–1953) i członek założyciel SW AGH. W latach 1963–1966 członek Zarządu Głównego, członek Sądu Koleżeńskiego (1969–1983) i jego przewodniczący (1987–1991). Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 23 (1973 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1983 r.

Cezary Murski (zm. 1986) hutnik, absolwent AG z 1935 r. związany z rozwojem i odbudową przemysłu hutniczego w Polsce od 1935 r., pełnił szereg ważnych funkcji w hutach i Zjednoczeniu Hutnictwa Żelaza i Stali (wicedyrektor ds. metalurgii), docent i wykładowca m.in. Politechniki Śląskiej. Aktywista Stowarzyszenia Wychowanków AGH: członek Zarządu Głównego (1960–1969), członek Sądu Koleżeńskiego (1969––1977). Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 100 (1983 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1983 r.

Krystyna Norwicz dr inż. metalurg, ukończyła AGH w 1956 r. na Wydziale Metali Nieżelaznych w zakresie chemii metali nieżelaznych, specjalista kształtowania i ochrony środowiska.

Społecznik, silnie zaangażowana w działalność Stowarzyszenia Wychowanków AGH od 1969 r.: sekretarz Zarządu Głównego w latach 1974–1987, wice-

przewodnicząca w latach 1977–1985, przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego Sesji Naukowych AGH (1973–1985), redaktor Zeszytów Naukowych AGH „Sozologia i sozotechnika (1973–1993), kierownik Seminarium Ochrony Przyrody im. Walerego Goetla. Aktywny uczestnik komitetów jubileuszowych SW AGH, silnie i z oddaniem zaangażowana w pracach na rzecz wychowanków AGH i członków SW AGH. Organizator corocznych uroczystości powtórnej immatrykulacji absolwentów AGH po 50 latach dla wszystkich wydziałów uczelni. Posiadaczka odznaki honorowej SW AGH nr 37 (1973 r.).

Członek honorowy — 1987 r.

Michał Odlanicki–Poczobutt (zm. 2004 r.), profesor zwyczajny AGH, doktor honoris causa Akademii Rolniczo–Technicznej w Olsztynie, geodeta, specjalista w zakresie ogólnie przyjętej geodezji, planowania geodezyjnego, urządzania obszarów wiejskich i gospodarki przestrzennej. Członek rzeczywisty PAN i PAU. Wychowawca wielu pokoleń geodetów w kraju, profesor honorowy Politechniki Warszawskiej, kierownik Katedry Geodezji AGH (1951–1969), dyrektor Instytutu Geodezji (1969–1972) oraz dyrektor Instytutu Geodezji Górniczej i Przemysłowej (1972–1980), dziekan Wydziału Geodezji Górniczej AGH, prorektor AGH ds. Nauczania, długoletni redaktor naczelny Wydawnictw Naukowych AGH. Zgodnie ze swoim rodowym szlacheckim pochodzeniem z Poczobutt na Wileńszczyźnie poświęcił się bez reszty szeroko pojętemu działaniu na rzecz Polaków zamieszkałych w Wilnie i na Wileńszczyźnie oraz na kresach północno–wschodnich. Dzięki wsparciu prof. M. Odlanickiego–Poczobutta były drukowane przez wiele lat materiały Sesji Naukowych AGH i Zjazdów Naukowych SW AGH. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 29 (1973 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1991 r.

Stanisław Pytko, mechanik, profesor zwyczajny AGH, ukończył studia w 1954 r. na Wydziale Mechanizacji Górnictwa i Hutnictwa AGH (obecnie: Inżynierii Mechanicznej i Robotyki), specjalista w zakresie eksploatacji maszyn, w szczególności trybologii, czyli nauki o tarciu, zużyciu i smarowaniu maszyn. Pełnił szereg ważnych funkcji w AGH i przemyśle, między innymi wicedyrektora ds. naukowych w Instytucie Podstaw Budowy Maszyn AGH i głównego projektanta w Centralnym Biurze Konstrukcji Maszyn i Urządzeń Odlewniczych, naczelnego redaktora kwartalnika „Zagadnienia eksploatacji maszyn" PAN, przewodniczącego rady naukowej czasopisma „Tribologia", od 1990 r. prezesa Polskiego Towarzystwa Tribologicznego i wiceprezydenta Międzynarodowej Rady Tribologicznej w Londynie.

Członek SW AGH od 1969 roku, członek Zarządu Głównego 1973–1983, wiceprzewodniczący Zarządu Głównego 1977–1983, członek Głównego Sądu Koleżeńskiego (1983–1987) i jego przewodniczący (1987–2004), kierownik Komitetów Jubileuszowych SW AGH (1970, 1985). Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 38 (1973 r.).

Członek honorowy SW AGH — 2004 r.

Wacław Różański (zm. 1994), profesor zwyczajny AGH, ukończył AG w 1947 r., hutnik, specjalista w zakresie metalografii i obróbki cieplnej, kierownik Zakładu Metalografii w Katedrze Metalografii i Obróbki Cieplej na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej AGH, dziekan Wydziału Metalurgicznego AGH.

Żołnierz września, dowódca plutonu, a w czasie okupacji niemieckiej żołnierz Armii Krajowej na Ziemi Kieleckiej do 1945 roku. Major rezerwy Wojska Polskiego odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami oraz Krzyżem Virtuti Militari i Kampanii Wrześniowej 1939 r. Wspaniały nauczyciel akademicki i wychowawca wielu pokoleń polskich hutników. Był miłośnikiem ukochanej Ziemi Kieleckiej i opiekunem zabytków hutnictwa staropolskiego. Dorobek W. Różańskiego w tej dziedzinie upamiętniono tablicą w brązie odsłoniętą przez Marię Różańską 1 czerwca 1996 r. na ścianach Muzeum M. Radwana w Nowej Słupi, do którego powstania przyczynił się sam W. Różański.

Swoje przywiązanie do uczelni i jej wychowanków przelał na Stowarzyszenie Wychowanków AGH, gdzie pełnił funkcje wiceprzewodniczącego Zarządu Głównego (1983–1987) oraz członka Zarządu Głównego (1987–1991). Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 129 (1985).

Członek honorowy SW AGH — 1987 r.

Tadeusz Rumanstorfer (zm. 1980), górnik, doktor honoris causa AGH, wychowanek AG pierwszego rocznika studentów z 1919 r., ukończył AG w 1924 r. Wielki społecznik i patriota uczelni, członek–założyciel Stowarzyszenia Wychowanków AGH w 1945 r., ale także współorganizator Stowarzyszenia Absolwentów, które zaczęto zakładać przed wojną w 1932 r.

Wielce zasłużony górnik Polski, były prezes Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach, działacz NOT, przez całe życie zawodowe związany ze Stowarzyszeniem Wychowanków AGH jako wiceprzewodniczący Zarządu Głównego (1945–1989). Organizował na Śląsku w rejonach górniczych Akcję Zapomóg dla Wdów i Sierot po Zmarłych Kolegach, był rzecznikiem i prezesem Ogniska SW AGH w Katowicach. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 9 (1973 r.).

Członek honorowy — 1968 r.

Antoni Sałustowicz (zm. 1967), górnik, profesor zwyczajny AGH, specjalista w zakresie mechaniki górotworu, zapoczątkował rozwój polskiej szkoły reologii górotworu, ukończył studia w AG w 1930 r., kierownik Katedry Mechaniki Górniczej, dziekan Wydziału Górniczego AGH (1950–1952), członek korespondent PAN.

Członek – założyciel Stowarzyszenia Wychowanków AGH, wiceprzewodniczący (1945–1951) oraz przewodniczący Zarządu Głównego (1951–1953), a w dalszych latach członek Sądu Koleżeńskiego (1955–1966).

Członek honorowy SW AGH — 1955 r.

Julian Sulima–Samujłło (zm. 1985 r.), górnik, profesor zwyczajny AGH, specjalista w zakresie górnictwa odkrywkowego i techniki strzelniczej, kierownik Katedry Górnictwa Odkrywkowego, zastępca dyrektora Instytutu Górnictwa Odkrywkowego AGH, prodziekan Wydziału Górniczego AGH (1956–1960, 1964–1966).

Członek — założyciel Stowarzyszenia Wychowanków AGH, jako prezes Stowarzyszenia Asystentów AG zainicjował Zjazd Wychowanków Uczelni w grudniu 1945 r., na którym utworzono Komisję Statutowo-Regulaminową SW AG. Członek Zarządu SW AGH (1945–1951, 1969–1973, 1977–1985), wieloletni kierownik Komisji Publikacji Stowarzyszenia. Był redaktorem a także autorem wielu wydawnictw poświęconych historii uczelni m.in. „Z dziejów AGH w latach 1919–1969" czy „Życiorysy zmarłych profesorów i wykładowców AGH" i „Księga Wychowawców i Wychowanków". Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 17 (1973 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1978 r.

Jerzy Sędzimir, metalurg, profesor zwyczajny AGH, ukończył w 1950 r. studia na Wydziale Metalurgicznym AGH oraz dodatkowo w 1952 r. na Wydziale Chemii UJ. Specjalista w zakresie elektrochemii i kinetyki w nawiązaniu do problemów metalurgicznych i korozyjnych.

Były kierownik Zakładu Chemii Fizycznej i Elektrochemii na Wydziale Metali Nieżelaznych AGH, prodziekan na Wydziale Metalurgicznym AGH (1956–1958) i Wydziale Metali Nieżelaznych AGH (1964–1967) oraz dziekan Wydziału Metali Nieżelaznych (do 1984 r.).

Prof. J. Sędzimir utrzymywał ścisłe kontakty naukowe i organizacyjne z wieloma ośrodkami nauki w Polsce i za granicą.

Społecznik, członek Solidarności w latach 1980–1992.

Członek honorowy SW AGH — 1995 r.

Stanisław Zbigniew Stopa (zm. 1997 r.), geolog, profesor zwyczajny AGH, ukończył studia na Wydziale Górniczym w 1945 r., specjalista w zakresie geologii złóż węgla, paleobotaniki i stratygrafii, kierownik Katedry Złóż Węgla (1959–1969), Zakładu Złóż Węgla Kamiennego (1969–1992), prodziekan Wydziału Geologiczno–Poszukiwawczego AGH (1959–1964).

Członek–założyciel Stowarzyszenia Wychowanków AGH, od początku pełnił funkcje organizacyjne w zarządzie jako sekretarz (1945–1950) i wiceprzewodniczący (1951–1973), a następnie przewodniczący Rady Seniorów, członek komisji wydawniczej SW AGH, członek Sądu Koleżeńskiego (1987–1997) i Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po Zmarłych Kolegach SW AGH. Patronował wielu akcjom i kierunkom działania Stowarzyszenia m.in. współautor pierwszej wersji Statutu SW AGH. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 13 (1973).

Członek honorowy SW AGH — 1968 r.

Ferdynand Szwagrzyk (zm. 1996 r.) hutnik, docent AGH, ukończył studia na Wydziale Hutniczym AGH w 1952 r. i w Moskwie w 1956 r. W latach 70–tych zainicjował utworzenie w AGH samodzielnego kierunku studiów w zakresie organizacji i zarządzania przemysłem. Utworzył Instytut Organizacji i Zarządzania Przemysłem, który został przekształcony w Wydział Organizacji i Zarządzania Przemysłem AGH. Został pierwszym dziekanem wydziału przez dwie kadencje do 1981 r. Był kierownikiem Zakładu Organizacji Zarządzania, wydział ten następnie rozwinął się znakomicie wyprzedzając przyszłe potrzeby gospodarki. Był dobrym organizatorem i umiejętność tę spożytkował w różnych dziedzinach w zakresie nauki, pracy społecznej, uczestniczył w wielu komitetach m.in. 50–lecia uczelni. Aktywnie prowadził badania na temat historii nauk technicznych, szkolnictwa, tradycji górniczych i hutniczych. W okresie 1973–1977 na wniosek rektora AGH R. Neya został wybrany przewodniczącym Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 43 (1975 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1987 r.

Ryszard Tadeusiewicz, biocybernetyk i informatyk, profesor zwyczajny AGH, doktor honoris causa 9 wyższych uczelni zagranicznych i krajowych, ukończył w 1971 r. Wydział Elektryczny AGH, studiował także na Wydziale Lekarskim – Akademii Medycznej w Krakowie.

Pełnił wiele ważnych i zaszczytnych funkcji w kraju i za granicą jako przewodniczący Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, wiceprzewodniczący Konferencji Rektorów Uczelni Krakowskich, członek Konferencji Rektorów Europy oraz Polskiego Forum Akademicko – Gospodarczego, członek rzeczywisty PAN i PAU zaangażowany w strukturach KBN.

Wykładowca w większości uczelni krakowskich: 25 lat w Akademii Ekonomicznej w Krakowie, 10 lat Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie, AWF (organizował Zakład Antropomotoryki Biocybernetycznej), Akademii Medycznej (od 2001 kierownik Zakładu Biocybernetyki Collegium Medicum UJ), Uniwersytecie Jagiellońskim na Wydziale Prawa, a także w Akademii Sztuk Pięknych (kompleksowe przetwarzanie obrazów) i Politechniki Krakowskiej. Utrzymuje rozległe kontakty międzynarodowe, członek ponad 10 międzynarodowych towarzystw naukowych, członek honorowy PTF, PTC, PTBiofiz., Polskiego Towarzystwa Sieci Neuronowych i Polskiego Towarzystwa Sztuk Pięknych, popularyzator nauki i wiedzy.

Przywiązuje ogromne znaczenie do roli wychowanków AGH w różnych dziedzinach życia i gospodarki narodowej, upatrując w nich ambasadorów uczelni. W sposób szczególny wspiera Stowarzyszenie Wychowanków AGH uczestnicząc osobiście w realizacji jego programu i różnych przejawach aktywności.

Dzięki wsparciu i opiece rektora prof. dr hab. inż. R. Tadeusiewicza możliwy jest ciągły rozwój SW AGH, oraz realizacja wielu ważnych zamierzeń i planów nakierowanych na rozwój bezpośrednich kontaktów z wychowankami uczelni. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 252 (1999 r.)

Członek honorowy SW AGH — 2004 r.

Władysław Tabor hutnik, absolwent AGH z 1952 r. specjalista w zakresie technologii metali nieżelaznych i metalurgii proszków metali nieżelaznych i metali szlachetnych. Studia poprzedziła nauka w Szkole Górniczo–Hutniczo–Mierniczej na Krzemionkach w Krakowie (1941–1944) kierowanej przez prof. W. Goetla. Całe zawodowe życie poświęcił twórczej i aktywnej pracy w Zakładach Metalurgicznych w Trzebini na różnych stanowiskach zawodowych do dyrektora naczelnego włącznie. Uruchomiono w nich w tym czasie po raz pierwszy w kraju szeroki asortyment nowych wyrobów, zwłaszcza proszków żelaza, metali nieżelaznych i szlachetnych, a także magnezu.

Przez wiele lat sprawował funkcję rzecznika Koła Stowarzyszenia Wychowanków AGH w Zakładach Metalurgicznych „Trzebinia", wchodził w skład Zarządu Głównego SW AGH (1973–1991) oraz Głównej Komisji Rewizyjnej (od 1991 r.). Wkład wiedzy i rzeczowej pomocy dla Stowarzyszenia został bardzo szybko doceniony i wyróżniony (między innymi złoty medal 40–lecia SW AGH). Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 32 (1973 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1987 r.

Adam Waliduda (zm. 1984 r.) górnik, docent w Instytucie Naftowym w Krakowie, wychowanek AG z 1925 r., specjalista w zakresie górnictwa ropy i gazu, wicedyrektor Instytutu Naftowego w Krakowie.

Długoletni, zasłużony skarbnik (1960–1983) i zastęca skarbnika (1955–1960) w Zarządzie Stowarzyszenia, a także rzecznik koła Stowarzyszenia w Instytucie Naftowym. Swoją wiedzą i doświadczeniem służył Stowarzyszeniu i uczelni. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 11 (1973 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1968 r.

Emil Zając (zm.1974 r.) górnik, wychowanek AG z 1924 r. Dyrektor departamentu w MGiE, długoletni kierownik Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po Zmarłych Kolegach (1950–1974), swoją społeczną postawą, zaangażowaniem i oddaniem przyczynił się do wspaniałego jej rozwoju. Bronił prowadzonej przez siebie akcji przed przeciwnościami z niespotykanym temperamentem. Dzięki niemu wiele wdów i sierot mogło spokojnie myśleć o swej egzystencji. Jego postawa zawsze znajdowała pełne zrozumienie wśród kolegów–górników. Nie doczekał rozprzestrzenienia akcji na pion hutniczy. Członek Zarządu SW AGH (1950–1951, 1955–1973). Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 8 (1973 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1967 r.

Feliks Zalewski (zm. 1966 r.) górnik — ukończy Instytut Górnictwa w St. Peter-sburgu, twórca podstaw budownictwa górniczego i projektowania technicznego, profesor zwyczajny AGH od 1930 roku, dziekan Wydziału Górniczego (1934–1936) i jego prodziekan (1936–1939), kierownik Katedry Głębienia Szybów i Obudowy Górniczej, były dyrektor naczelny Zjednoczenia Przemysłu Węglowego w Krakowie.

Przewodniczący Komisji Statutowo–Regulaminowej i Komitetu Organizacyjnego SW AGH (1945–1948), pierwszy przewodniczący SW AGH (1948––1951). W latach 1953–1963 przewodniczący Sądu Koleżeńskiego. F. Zalewskiemu Stowarzyszenie zawdzięcza swój rozwój w pierwszych latach działalności.

Członek honorowy SW AGH — 1955 r.

Witold Żabicki (zm. 1992 r.); docent AGH, wychowanek Wydziału Górniczego w 1950 r., wykładowca z zakresu historii i filozofii górnictwa, znawca tradycji i obyczajowości stanu górniczego, autor i reżyser tradycyjnych górniczych uroczystości barbórkowych w uczelni, początkowo także knajpy piwnej, balu oraz przemarszu Senatu i Władz AGH ulicami Krakowa. Uczestniczył w nich na czele konno dosiadając siwego rumaka. Jego dziełem jest pierwotny kształt i przebieg uroczystości „Skoku przez skórę".

Członek honorowy SW AGH — 1991 r.

Kiejstut Żemaitis (zm. 1973 r.) hutnik, rektor AGH w latach 1963–1969, kierował uczelnią w okresie jubileuszu jej 50–lecia w 1969 r. Profesor AGH od 1961 r., długoletni minister przemysłu ciężkiego, czynny politycznie w okresie PRL. Widział i rozumiał oraz popierał działalność SW AGH. Specjalista metalurg. Posiadacz odznaki honorowej SW AGH nr 10 (1973 r.).

Członek honorowy SW AGH — 1968 r.

Koła (Ogniska) i oddziały

Rozwój organizacyjny kół

Tradycyjną formą łączenia się członków SW AGH w większe grupy są koła, które w pierwszych latach istnienia Stowarzyszenia nazywano „ogniskami". W pierwszym „Statucie SW AGH" (art. VI, pkt. b) istnieje zapis o „tworzeniu ognisk miejscowych" bez wyraźnego określenia ich struktury organizacyjnej i sposobu działania. Zapis ten utrzymał się aż do 1976 r., z czego można wnosić, że ogniska były pierwowzorem przyszłych kół SW AGH a w ich działaniu i aktywności upatrywano jeden ze sposobów realizacji celów Stowarzyszenia. W statucie opublikowanym w 1970 r. w art. VI zanotowano:

„do realizowania swych celów Stowarzyszenia zdąża poprzez:

b) tworzenie ognisk miejscowych oraz organizowanie bibliotek, sekcji fachowych i specjalistycznych".

Zapis ten został dopiero w 1976 r. zastąpiony postanowieniem:

Stowarzyszenie ma prawo zakładania oddziałów i kół według zasad określonych w dalszych postanowieniach statutu", a w art. XLI stwierdzono ponadto: *„zarząd SW AGH, zgodnie z art. VI lit e może organizować koła zakładowe i terenowe, tam gdzie zaistnieją ku temu odpowiednie warunki. Zasady organizacji i pracy tych organów określi odpowiedni regulamin.*

Koła organizowane są na terenie zakładów produkcyjnych, w instytucjach i instytutach badawczo–rozwojowych oraz także w placówkach naukowych na obszarze całego kraju, a nawet stopniowo poza jego granicami. Niektóre koła uzyskały charakter międzyzakładowy lub regionalny. Jako jedni z pierwszych (1948 r.) własne koło utworzyli asystenci Akademii Górniczej, uprzednio zrzeszeni w Stowarzyszeniu Asystentów AG, które uległo likwidacji na zasadzie decyzji odgórnych i powstania ZNP.

Pierwsze natomiast ogniska zorganizowano w Katowicach (11.02.1950 r.), Krakowie (1949 r.) i w Warszawie (1950 r.), a następnie w rejonie dolnośląskim. W ognisku władzę sprawował Komitet Ogniskowy, składający się z: przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, sekretarza, skarbnika i delegata Zarządu SW AGH oraz członków dokooptowanych w charakterze referentów. Władzę kontrolną wykonywała Komisja Rewizyjna Ogniska w liczbie trzech członków wybieranych przez Walne Zebranie Ogniska SW AGH.

Komitet Ogniskowy w Krakowie był wybierany przez Walne Zebranie Członków Ogniska, na wniosek przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. Działalność samopomocowa była jednym z głównych celów działania ogniska krakowskiego. Sposób działania sekcji samopomocowej określał odrębny regulamin. Miała ona przejąć od Stowarzyszenia Asystentów AG obowiązek świadczenia doraźnych pożyczek finansowych krótko — i długoterminowych oraz także udzielać wsparcia bezzwrotnego. Skład Komitetu Ogniskowego w Krakowie tworzyli: S.Z.Stopa, S. Korman, J.Massalski (skarbnik).

Ognisko katowickie powstało w lutym 1950 r. w Katowicach dla szczegółowej realizacji celów SW AGH na terenie Górnego Śląska. Ognisko katowickie nie tworzyło własnej Sekcji Samopomocowej ale skupiało się na innych dążeniach, co zarejestrowano w regulaminie. Komitetowi Ogniskowemu przewodniczył T.Rumanstorfer a sekretariat prowadził Z.Monikowski.

W historii ogniska katowickiego odbyło się kilka większych imprez organizacyjno–towarzyskich jak np. 13.05.1950 r. w Zabrzu w Domu Hutnika w połączeniu ze zjazdem wychowanków AGH i Walnym Zebraniem Sprawozdawczym SW AGH.

Trzecie ognisko SW AGH utworzono w 1950 r. w Warszawie. Jego organizatorem był K.Paszyński, a wspierali jego działalność rzecznicy SW AGH w MPC (A. Stupnicki), Ministerstwie Górnictwa (Z. Onyszkiewicz) i PKPG (T. Majewski).

Największą samodzielność i znaczną aktywność wykazało Ognisko Katowickie głównie dzięki dużej energii i społecznemu zaangażowaniu T. Rumanstorfera.

Ogniska SW AGH nie zyskały jednak większej popularności a po niewielu latach przestały aktywizować środowisko wychowanków AG i członków Stowarzyszenia SW AGH. Proces ten doprowadził do zmian statutowych w 1976 r. i całkowitej ich likwidacji.

W tym samym czasie działali w przemyśle tzw. rzecznicy SW AGH powoływani w ramach resortów hutnictwa i górnictwa dla organizowania akcji na rzecz

Stowarzyszenia Wychowanków AGH, w szczególności zaś dla promowania i reprezentowania Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po zmarłych Kolegach.

Rzecznikiem Stowarzyszenia w ramach Centralnego Zarządu Przemysłu Hutniczego został w 1950 roku Paweł Kielski. Następnie z jego inicjatywy funkcję rzeczników w poszczególnych zakładach hutniczych objęli:

- K. Maziarski (Huta „Batory"),
- W. Krzanowski (Huta „Baildon"),
- E. Marzencki (Huta „Florian"),
- E. Mazanek (Huta „Jedność"),
- E. Janicki (Huta „Małapanew"),
- A. Czechowicz (Huta „Częstochowa").

Akcja ta prowadzona była także równolegle w Centralnym Zarządzie Przemysłu Węglowego, w zjednoczeniach kopalń węgla i poszczególnych zakładach (kopalniach) i instytucjach górniczych. Promowali tę akcję: W. Biernacki, B. Krupiński i K. Suszyński.

Wokół rzeczników zaczęli skupiać się wychowankowie uczelni, co prowadziło do powstania nieformalnych kół SW AGH. Ich głównym zadaniem było początkowo wspieranie finansowe akcji zapomóg, a następnie idei samego Stowarzyszenia.

Liczba kół stopniowo rosła (ryc. 13), a od 1976 r., po uchwaleniu zmian w statucie, zostały one przekształcone zgodnie z uchwalonym „Regulaminem działania kół SW AGH".

Najnowsza, bardzo wyczerpująca wersja „Regulaminu koła Stowarzyszenia Wychowanków AGH" została uchwalona przez Zarząd Główny 14.07.1992 r. (Informator SW AGH 1993 r.). Obejmuje on wszystkie najważniejsze aspekty regulujące organizację i pracę koła, jego zadania i cele, które są ściśle skorelowane z celami wytyczonymi dla samego SW AGH. Koło powoływane jest przez Zarząd Główny na podstawie wniosku przedłożonego przez członków założycieli. Podejmują oni dalszą działalność po otrzymaniu decyzji Zarządu Głównego lub Zarządu Oddziału o powołaniu koła. Koło nie ma osobowości prawnej, ale występuje na zewnątrz za pośrednictwem Zarządu Głównego. Zarząd koła powinien wypracować właściwe formy działalności najlepiej odpowiadające członkom zrzeszonym w danym kole.

Według zapisów statutu z 2004 r. koła powołuje Prezydium Zarządu Głównego. Do obowiązków koła SW AGH należy realizacja celów Stowarzyszenia (§7 i §9 Statutu) na terenie swej działalności, do których należy zaliczyć m.in.:

- różne formy opieki nad absolwentami Akademii Górniczo–Hutniczej rozpoczynającymi pracę zawodową w rejonie, na którym koło prowadzi swoją działalność,
- utrzymanie i poszerzanie kontaktów wychowanków z macierzystymi wydziałami i uczelnią,

– rozwój współżycia koleżeńskiego wśród wychowanków AGH oraz przyjaznych i bliskich związków z absolwentami innych wyższych uczelni w rejonie, na którym prowadzi swą działalność,
– dbałość o dobre imię Stowarzyszenia Wychowanków AGH i Uczelni,
– organizowanie pomocy naukowo–technicznej i samokształceniowej dla członków koła m. in.: kursy specjalistyczne, studia podyplomowe itp.,
– propagowanie w środowisku, w którym działa koło podejmowania studiów inżynierskich, magisterskich, podyplomowych i doktoranckich w AGH,
– udzielanie w ramach swoich możliwości pomocy uczelni w jej działalności naukowej i dydaktycznej,
– pielęgnowanie i propagowanie tradycji i historii Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie oraz zawodów do których przygotowuje Uczelnia,
– popularyzacja osiągnięć naukowych i naukowo–technicznych absolwentów i kadry naukowej AGH, a szczególnie członków zrzeszonych w danym kole.
– zarząd koła powinien pomagać w prowadzeniu Akcji Zapomóg dla rodzin zmarłych absolwentów Uczelni.

Historię rozwoju kół SW AGH dobrze ilustruje zamieszczony wykres (ryc. 13). Liczba kół stale rosła w poszczególnych latach i okresach. Osiągnęła ona swe maksimum — 176 kół czynnych — w 1990 roku.

Po 1990 r. liczba ta zaczęła maleć, co dobrze odzwierciedla zmiany strukturalne zachodzące w gospodarce narodowej. Dotknęły one szczególnie mocno przemysł hutniczy i górniczy. Likwidacji lub przekształceniom podlegały poszczególne kopalnie, huty i współpracujące z nimi zakłady i branże. Upadek lub likwidacja zakładu oznaczał bardzo często rozwiązanie koła SW AGH z przyczyn niezależnych

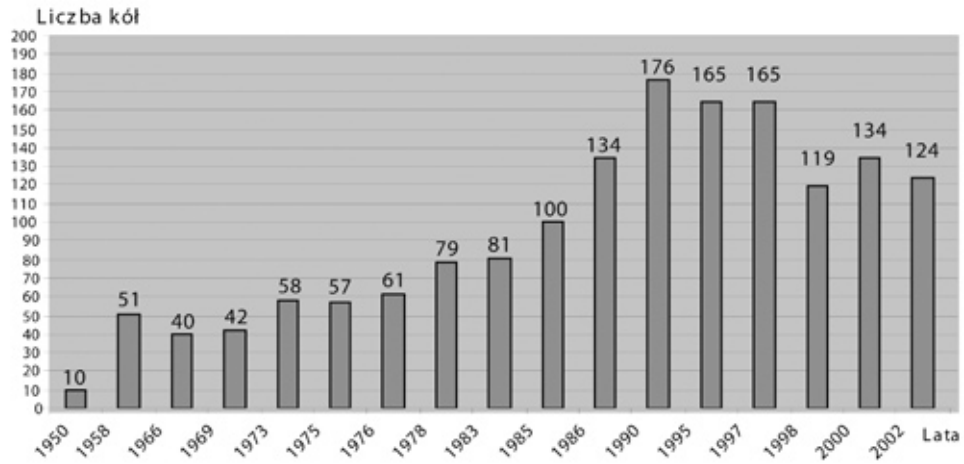

ryc. 13. Liczba kół SW AGH w latach 1950–2002

od władz i członków koła. Proces ten jest dotkliwie odczuwalny w stanie liczebnym kół SW AGH, a także w liczbie kół czynnie działających. Spadek ten został zatrzymany w latach 1998–2003 (ryc. 13) na poziomie około 125 kół i obecnie wykazuje wyraźnie widoczne wahania. Reorganizacja przemysłu, zwłaszcza ciężkiego, przebiega nadal, co nie pozostaje bez wpływu na dalszy los liczby kół.

Spośród 121 czynnie działających obecnie kół (Aneks nr 3), wiele może poszczycić się długą historią; powstały one nieraz przed 20–40 laty. Najdłużej działają koła SW AGH przy:

Hucie „Batory" w Chorzowie,
KWB „Bełchatów" w Rogowcu,
KWK „Jas–Mos" w Jastrzębiu Zdroju,
Zakładach Metalurgicznych w Trzebini,
KGHM „Lubin" w Lubinie,
KGH „Bolesław" w Bukownie,
Hucie Aluminium „Konin" w Koninie,
Walcowni Metali „Dziedzice" w Czechowicach,
Walcowni Metali „Kęty" w Kętach,
Hucie „Stalowa Wola" w Stalowej Woli,
Instytucie Górnictwa Odkrywkowego "Poltegor" we Wrocławiu,
KWK „Wesoła" w Tychach,
Zakładzie Hutniczo–Przetwórczym „Hutmen" we Wrocławiu,
KWK „Wieczorek" w Mysłowicach,
PBSZ w Bytomiu,
Sanockim Zakładzie Górnictwa Nafty i Gazu w Sanoku,
Hutach Miedzi „Legnica" i „Głogów" w Legnicy i Głogowie,
ZG „Lubin" w Lubiniu,
KWK „Bogdanka" w Łęcznej,
PBKR w Częstochowie,
ZBiP „Cuprum" we Wrocławiu,
KWK „Brzeszcze" w Brzeszczach,
„Bumar – Łabędy" w Łabędach,
„Instytucie Metali Nieżelaznych" w Gliwicach,
KWB „Adamów" w Turku.

Koła różnią się także wielkością składu członkowskiego, która może wahać się między 10 a 150 członków. Najbardziej liczebne koła znajdują się w:

Hucie „Stalowa Wola"	144 członków,
Międzyzakładowym Kole Tarnów	100 członków,
KWB „Bełchatów"	95 członków,
Hucie Miedzi „Głogów"	71 członków,
KWK „Bogdanka"	67 członków,

ryc. 14. Rozmieszczenie kół terenowych SW AGH na obszarze Polski

Wydziale Górnictwa i Geoinżynierii AGH	65 członków,
Zakładzie Górniczym „Rudna"	63 członków,
KWK „Mysłowice"	60 członków,
KWK „Piast"	45 członków,
ZGH „Bolesław"	43 członków.

W 2004 r. powstało największe koło zrzeszające, na podstawie uchwały Walnego Zebrania Wyborczego Koła (19.05.2004 r.), prawie 3600 członków, którzy do tej pory tworzyli (niezgodnie ze statutem SW AGH) nieformalną grupę tzw. członków indywidualnych. Do grupy tej włączeni zostali prawie automatycznie, wszyscy członkowie SW AGH niezrzeszeni w istniejących kołach oraz także ci, którzy mogli utracić członkostwo na skutek likwidacji własnego dotąd koła. Koło jest organizacyjnie umiejscowione przy Zarządzie Głównym i korzysta z jego biura i pomocy administracyjnej.

Koła SW AGH rozmieszczone są na obszarze całej Polski, szczególnie zaś koncentrują się na Śląsku, w rejonie Małopolski i na Mazowszu (ryc. 14).

Działalność kół SW AGH

Stosunkowo duża liczba kół rozmieszczonych w różnych częściach kraju (ryc. 14) i w rozmaitych ośrodkach przemysłowych i administracyjnych może znakomicie ułatwić wychowankom AGH kontakt z własną uczelnią, stworzyć dostęp do problemów, którymi żyje środowisko akademickie, a które także mogą interesować jej wychowanków i członków SW AGH. Ciągły rozwój uczelni, kreowanie nowoczesnych kierunków prac badawczych (co procentuje w rankingach szkół wyższych kraju), i stałe unowocześnianie systemów kształcenia młodzieży akademickiej, prowadzi do powstania uczelni o typie uniwersytetu technicznego, która powoli marginalizuje ale i unowocześnia dawny model surowcowy. Przekazywanie i popularyzowanie osiągnięć uczelni może stanowić jedno z głównych zadań kół SW AGH. Drugi ważny obszar to dbałość o tradycje uczelni, staranne pielęgnowanie dorobku „ojców" i prekursorów zawodów, które obecnie stopniowo zmieniają swój model, ale wcześniej uczyły wytrwałości i dumy z wysiłku twórczego i dobrze wykonanej pracy. Są to wartości ponadczasowe, które nigdy nie stracą swego znaczenia. Dla kół i członków Stowarzyszenia powinny być także ważne tradycje lokalne i regionalne, ich rozwój i zachowanie dla przyszłych pokoleń. Wreszcie koła muszą dbać o swoich własnych członków i ich potrzeby, a równocześnie umożliwić im włączenie się w nurt życia i pracy Stowarzyszenia.

Zadania te mogą być w pełni realizowane tylko w kołach, które wykazują dużą aktywność, spełniają pokładane w nich nadzieje, uczestniczą za pośrednictwem rzeczników i członków w życiu Stowarzyszenia Wychowanków AGH, promują przekazywane im wartości i zadania.

Koła SW AGH wykazują w praktyce bardzo różne podejście do zadań jakie zapisano dla nich w statucie SW AGH, regulaminie koła SW AGH czy regulaminie zarządu koła SW AGH. Ponieważ proponowane w tych dokumentach rozwiązania mają tylko charakter ramowy, można je dowolnie urozmaicać i poszerzać paletę własnych pomysłów i inicjatyw. Stwarzają one duże możliwości dla rzecznika koła, członków jego zarządu i dla członków koła. W wielu przypadkach utrzymywana jest także współpraca z organizacjami technicznymi np. NOT, zawodowymi czy społecznymi lub regionalnymi.

Wśród wielu kół SW AGH znajduje się grupa, która wykorzystuje w pełni stworzone możliwości. Należą do niej między innymi:

- Międzyzakładowe Koło w Tarnowie (rzecznik: Z. Bryg),
- Koło KWK „Wieczorek" i KWK „Staszic" (Rzecznicy A. Kawala i J. Gruszka),
- Koło KWB „Bełchatów" (rzecznik S. Socha),
- Koło im. W. Różańskiego (rzecznik J. Grabowski),
- Koło KWK „Mysłowice" (rzecznik J. Chrobak) i „Wieczorek" (rzecznik A. Kawala),
- Koło KWK „Janina" (rzecznik K. Wanat),
- Koło w Albanii w Tiranie (rzecznik A. Teta),

– Koło Huta „Batory” w Chorzowie (rzecznik J. Jurzykowski),
– Koło Huta „Stalowa Wola” (rzecznik Z. Tonia),
– Koło KWK „Śląsk” (rzecznik J. Stawowski) i KWK „Pokój” (rzecznik: M. Zelder),
– Koło Terenowe Piotrkowsko–Bełchatowskie w Piotrkowie Trybunalskim (rzecznik S. Dyguda).

Międzyzakładowe koło w Tarnowie ma pięknie redagowaną i opracowaną z inicjatywy pierwszego rzecznika S. Pyrka „Kronikę koła”; organizuje od wielu lat na ogół dwa razy w roku zimowe (styczeń) i letnie (czerwiec) plenarne zebrania koła. Zimowe zebrania w styczniu odbywają się naogół w Tarnowie i mają charakter sprawozdawczy z częścią popularno–naukową i towarzyską (karnawał), letnie natomiast – w wybranych ośrodkach południowej Polski połączone są na ogół z wizytą w różnych obiektach energetycznych (Elektrownie Wodne: Rożnów Solina, Myczkowce, Porąbka–Żar, elektrownie węglowe np. Połaniec, Bełchatów,

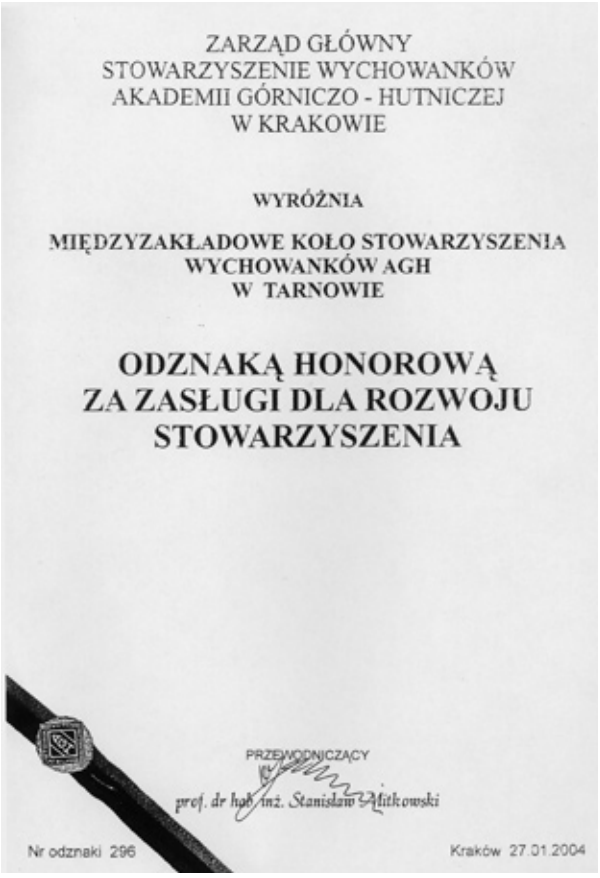
ZARZĄD GŁÓWNY
STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW
AKADEMII GÓRNICZO - HUTNICZEJ
W KRAKOWIE

WYRÓŻNIA

MIĘDZYZAKŁADOWE KOŁO STOWARZYSZENIA
WYCHOWANKÓW AGH
W TARNOWIE

ODZNAKĄ HONOROWĄ
ZA ZASŁUGI DLA ROZWOJU
STOWARZYSZENIA

PRZEWODNICZĄCY
prof. dr hab. inż. Stanisław Mitkowski

Nr odznaki 296

Kraków 27.01.2004

ryc. 15. Akt nadania odznaki honorowej dla Międzyzakładowego Koła Terenowego SW AGH w Tarnowie

Z.E. Tarnów, Stacja Telekomunikacji Satelitarnej w Psarach). Spotkania odbywają się zawsze przy udziale członków prezydium Zarządu Głównego i profesorów Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki AGH co powiększa problematykę spotkań o sprawy Stowarzyszenia i uczelni, a także akcenty zawodowe.

W styczniu 2004 r. koło tarnowskie świętowało jubileusz 15–lecia swego istnienia. Z tej okazji odbyło się 30.01.2004 specjalne uroczyste zebranie w Tarnowie w hotelu Bristol z udziałem prezydium Zarządu Głównego SW AGH i przewodniczącego SW AGH prof. S. Mitkowskiego . Urozmaicony program zebrania realizował z wielkim zaangażowaniem rzecznik koła Z. Bryg. Koło zostało odznaczone po raz pierwszy w historii SW AGH „Odznaką Honorową SW AGH nr 296" (ryc. 15). Zespół wokalny koła zaprezentował skomponowaną własną pieśń sławiącą Stowarzyszenie Wychowanków:

Ref.: Kto w Polsce ma licencje na naukę krajową i na świat,
Tysiące absolwentów, tu nie ma przekrętów, to firma SW AGH.

Kiedyś azotowcy, prądowcy, łącznościowcy zmówili się w NOCIE wieczorem,
Założyli koło, zrobiło się wesoło, 15 latek już to trwa.
Mają u siebie najlepszych absolwentów, i super belfrów z AGH,
Jadą gdzieś co roku, dotrzymując kroku trendom w technice najnowszej.

Ref.: Kto w Polsce ma licencje na naukę krajową i na świat,
Tysiące absolwentów, tu nie ma przekrętów, to firma SW AGH.

Lubimy podróże dalekie i bliskie, i wciąż młodości słychać zew,
A kiedy ranek budzi, doskwiera czasem tupot, nieznośnych, głośnych białych mew.
Zwiedzamy elektrownie, pałace, zbrojownie i każdy mądrości więcej ma,
To wiemy na pewno, więc śpiewajmy z werwą, niech żyje SW AGH!

Ref.: Kto w Polsce ma licencje na naukę krajową i na świat,
Tysiące absolwentów, tu nie ma przekrętów, to firma SW AGH.

Czas się nie wlecze, za dziesięć lat ćwierćwiecze, zrobimy w Tarnowie galę gal,
Będzie wspominanie i nauk wykładanie, a jeśli cię braknie będzie żal.
Nauki zrobi Zdzisek, toasty wzniesie Rysiek, a Magnificencja super star.
Wtedy w pięknej sali będziem tańcowali, to będzie bal na 200 par.

Ref.: Kto w Polsce ma licencje na naukę krajową i na świat,
Tysiące absolwentów, tu nie ma przekrętów, to firma SW AGH
(BIS).

W sposób regularny i uroczysty zarazem odbywają się co roku na Śląsku zabrania kół SW AGH organizowane w kopalniach węgla kamiennego „Wieczorek" i „Staszic" z udziałem przedstawicieli prezydium Zarządu Głównego, dziekanów

Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii, a często także rektora i prorektora AGH. Tematyka spotkań jest zazwyczaj urozmaicona i niezmiernie dla wszystkich interesująca.

Podobne spotkania ale mniej regularnie mają miejsce w KWK „Janina" w Libiążu, „Śląsk" i „Pokój" w Rudzie Śląskiej, KWK „Mysłowice" i innych zakładach górniczych, a także w zagłębiu miedziowym, na ogół w Lubinie.

Interesujące propozycje działań wspólnie z NOT odbywają się w KWB „Bełchatów", dawniej często połączone z wycieczkami zagranicznymi, czasem wzajemną wizytacją w kołach energetyków.

Do dobrej tradycji należą spotkania w hutach w rejonie świętokrzyskim.

Bardzo dużą aktywność i przywiązanie do kraju swoich studiów wykazują członkowie koła SW AGH działającego w stolicy Albanii, Tiranie. Zrzesza ono 37 absolwentów AGH, rodowitych albańczyków, którzy odbyli studia w naszej uczelni w latach 1950–1954 i mimo upływu wielu lat szczerze i z potrzeby serca interesują się Krakowem i Polską. Założycielem koła był jego wieloletni rzecznik prof. N. Tyli z Tirany, absolwent Wydziału Geologiczno–Poszukiwawczego AGH. Losy wszystkich 37 członków koła opisali prof. M. Hido, prof. S. Guxh i prof. A. Teta w Informatorze SW AGH w 2003 r. Koło utrzymuje bliskie kontakty z Zarządem Głównym SW AGH, a jego przedstawiciele kilkakrotnie gościli w naszej uczelni i w Zarządzie SW AGH. W porozumieniu z ambasadą RP w Tiranie zorganizowano w stolicy Albanii szereg bardzo interesujących sesji i spotkań poświęconych Polsce i Polakom. W ten sposób uczczono m.in. rocznicę śmierci prof. S. Zubera, który zginął w Albanii pełniąc rolę głównego geologa przemysłu naftowego i odkrywcy złóż ropy i gazu.

Informacja o działalności tych kół jest często zamieszczana w Biuletynie Informacyjnym Pracowników AGH.

Drugą, liczną grupę tworzą koła SW AGH, które mają nieraz długoletnią historię, spełniają rzetelnie zadania statutowe, mają poprzez swoich rzeczników stały kontakt z Zarządem w Krakowie i są dobrym źródłem wiedzy i informacji dla swoich członków. Z różnych względów, często także tylko technicznych, nie urządzają spektakularnych spotkań i posiedzeń, ale w swoim własnym gronie pielęgnują tradycje wyniesione z Uczelni i z Krakowa. Spełniają przy tym wszystkie wymagania statutowe, w tym także obowiązek regularnego zbierania składek członkowskich. Jeżeli wystąpią opóźnienia w tym względzie, to mieszczą się one w marginesie 2 lat dopuszczonym przez statut SW AGH**.** Koła te skupiają podstawową i liczną grupę członków Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Do tej grupy należy zaliczyć tak ważne i interesujące koła jak:

Elektromontaż nr 2 w Krakowie, Huta Aluminium Konin, Huta Baildon Katowice, Huta Bobrek, Huta Florian, Huta Katowice, Huta Łabędy, Huta Małapanew, Huta Metali Nieżelaznych Szopienice, Huta Miedzi Głogów, Huta Miedzi Legnica, Huta Pokój, Instytut Górnictwa Odkrywkowego „Poltegor" Wrocław, Instytut

Szkła i Ceramiki Warszawa, Karpacki Okręgowy Zakład Gazownictwa Tarnów, Katowicki Holding Węglowy S.A., Rudzka Spółka Węglowa, PCC dawniej Kopalnia Piasku Szczakowa, KWB Adamów, KWB Turów, KWK Anna, KWK Bobrek–Miechowice, KWK Bogdanka S.A., KWK: Bolesław Śmiały, Borynia, Brzeszcze, Czeczott, Jas–Mos, Katowice – Kleofas, Krupiński, Makoszowy, Murcki, Piast, Polska–Wirek, Powstańców Śląskich, Wesoła, Wujek, Ziemowit, Odlewnia Żeliwa Śrem, Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno–Kartograficzne Opole, PIG Sosnowiec, Polskie Górnictwa Naftowe i Gazownictwo Geofizyka Toruń, Polskie Górnictwo i Gazownictwo Warszawa, PGNiG O/Zakład Robót Górniczych Krosno, Poszukiwania Naftowe Diament Zielona Góra, Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń PeBeKa Lubin, PBKR Częstochowa, PBSz. Bytom, PRG ROW Jastrzębie Zdrój, Sanocki Zakład Górnictwa Nafty i Gazu Sanok, Walcownia Metali Dziedzice, Wydział Górnictwa i Geoinżynierii AGH, Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH, Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki AGH, Wydział Odlewnictwa AGH, Wydział Wiertnictwa, Nafty i Gazu AGH, Wydział Zarządzania AGH, WSW Andoria S.A. Andrychów, WUG Katowice, ZGE Sobieski Jaworzno, Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi Cuprum Wrocław, Zakłady Cementowo–Wapiennicze „Górażdże" Chorula, ZG Lubin, ZG Polkowice–Sieroszowice — Kaźmierzów, ZG Rudna, ZG Trzebionka, ZGH Bolesław, ZM Bumar–Łabędy, ZM Zamech ABB Ltd. Elbląg, Zakłady Metali Lekkich S.A. Kęty, Zakłady Stalprodukt Bochnia, ZSZ przy Przedsiębiorstwie Górnictwa Nafty i Gazu Krosno.

Wreszcie trzecia grupa kół boryka się z różnego rodzaju kłopotami organizacyjnymi, wynikającymi z bardzo różnych przesłanek. Przejawia się to m.in. w braku kontaktów z Zarządem Głównym, przede wszystkim zaś znacznymi zaległościami w płaceniu składek członkowskich, braku żywego kontaktu z innymi kołami i głównymi władzami w Krakowie. Komplikacje te są spowodowane najczęściej znacznym niedostatkiem aktywności ze strony rzecznika koła, zaniechaniem przez niego swoich podstawowych funkcji a przez to cierpią członkowie koła, często nieświadomi istniejących zagrożeń.

Koła takie traktowane są przez Zarząd Główny jako grupa rezerwowa, często jednak po upływie dłuższego czasu i narastaniu zaległości przeznaczane są bardzo często do likwidacji. Aby koła tej grupy ratować podejmowane są wcześniej różnego rodzaju interwencje, często wizytacje dla rozpoznania przyczyn takich komplikacji oraz możliwości rewitalizacji koła. Bardzo często zmiana rzecznika wpływa zasadniczo na poprawę sytuacji. Część rzeczników tej grupy często odchodzi z zakładu, przechodzi na emeryturę i nie podejmuje przy tym żadnych kroków dla znalezienia następcy i ożywienia działalności koła. Wtedy nawet niewielki bodziec ze strony Zarządu Głównego czy innych zaprzyjaźnionych kół może uzdrowić sytuację w kole.

Istnieje wreszcie czwarta grupa kół, które uległy likwidacji, często z różnych przyczyn zewnętrznych między innymi: likwidacji zakładu, reorganizacji branży itp.

Oddziały

Po 1976 roku w strukturze SW AGH zaczęły stopniowo powstawać oddziały, których celem było zastępowanie na swoim terenie władz głównych, a przez to ułatwienie kontaktu i dostępu członkom do spraw uczelni i Stowarzyszenia. Oddziały miały objąć opieką organizacyjną koła działające w swoim rejonie.

„Zarząd Główny mógł podjąć uchwałę o utworzeniu oddziału Stowarzyszenia, gdy liczba członków wynosi co najmniej 200, a liczba kół co najmniej 3, na wniosek przynajmniej połowy członków kół z tego terenu, określając siedzibę i teren działania oddziału" (Statut SW AGH 1983 r., rozdz**.** V, par.32). Kompetencje zarządu oddziału były bardzo szeroko pomyślane i obejmowały:

a) realizowanie uchwał władz Naczelnych i Walnego Zebrania Oddziału,
b) powoływanie i rozwiązywanie kół, ustalanie regulaminów ich działania oraz nadzorowanie działalności kół,
c) przygotowanie i składanie sprawozdań dla Walnego Zebrania ze swej działalności oraz uchwalanie projektu budżetu,
d) zarządzanie majątkiem oddziału i prowadzenie gospodarki finansowej w ramach zatwierdzonego przez Zarząd Główny budżetu,
e) przyjmowanie i skreślanie członków zwyczajnych i wspierających,
f) zwoływanie Walnego Zebrania Oddziału,
g) reprezentowanie oddziału na zewnątrz,
h) przedkładanie Zarządowi Głównemu rocznych sprawozdań ze swej działalności oraz rocznych planów pracy.

Władze oddziałów były rozbudowywane na wzór władz głównych Stowarzyszenia i składały się z:

– Walnego Zebrania Członków Oddziału,
– Zarządu Oddziału (przewodniczący oraz 6–8 członków),
– Komisji Rewizyjnej Oddziału (przewodniczący i 4 członków),
– Sądu Koleżeńskiego Oddziału (3–5 członków).

Kadencję władz zaplanowano podobnie jak dla władz głównych w Krakowie czyli także na 4 lata. Tworzenie oddziałów spotkało się jednak z miernym zainteresowaniem. Koła i ich członkowie byli znacznie bardziej zainteresowani rozwijaniem samodzielnych, własnych kontaktów z uczelnią, jej kadrą i władzami Stowarzyszenia w Krakowie. Były to często związki sentymentalne a także znakomita okazja przyjazdu na uczelnię i do miasta swej młodości studenckiej. Natomiast kontakty z oddziałem miały głównie charakter miejscowy, lokalny, które nie wzbudzały żadnych większych emocji i nie zawsze były potrzebne.

Dlatego też oddziały rodziły się wolno w sytuacjach wyjątkowych, działały tylko pod wpływem bodźców i zachęty płynącej z Krakowa. Brak wyraźnego poparcia ze strony członków kół, a przy tym jasnego celu organizacyjnego i dublowanie funkcji Zarządu Głównego, utrudniały organizowanie oddziałów. Powstały więc tylko nieliczne oddziały w rejonach o dużej koncentracji kół i znacznej liczbie członków Stowarzyszenia.

Pierwszy oddział powstał już 12.02.1968 r. na terenie LGOM w Lubinie, a jego organizatorem był K. Gałajda. W zagłębiu miedziowym było znaczne skupisko członków SW AGH tworzących kadrę inżynierską powstających kopalń rud miedzi w Lubinie, Polkowicach i Rudnej oraz Huty Miedzi w Głogowie. Istniały tu także tradycje dawnego Ogniska Dolnośląskiego.

Kolejny oddział został utworzony 4.06.1988 r. w Krośnie na terenach karpackiego przemysłu naftowego. W Jaśle, Krośnie, Sanoku istnieją koła SW AGH i znajduje się duże skupisko naftowców, wychowanków uczelni, członków SW AGH. Przewodniczącym Zarządu Oddziału Karpackiego został wybrany J. Munia. W Krośnie odbyło się posiedzenia prezydium Zarządu Głównego SW AGH poszerzone o rzeczników kół SW AGH Ziemi Krośnieńskiej połączone z sesją popularno–naukową w Bóbrce. Oddział nie miał do końca ukonstytuowanych władz.

W 1997 r. utworzono Oddział SW AGH w Trzebini w oparciu o koła SW AGH działające przy dawnej KWK Siersza, Zakładach Górniczych „Trzebionka" oraz Zakładach Metalurgicznych „Trzebinia". W skład Zarządu Oddziału weszli:

Z. Bonderek — przewodniczący,
A. Jagiełło — wiceprzewodniczący,
T. Kawecki — wiceprzewodniczący,
T. Karczmitowicz — sekretarz,
B. Skwarczek — skarbnik,

J. Głuch, I. Lisiecki, B. Grodzki – członkowie.
Komisję rewizyjną utworzyli: R. Wacławik–Wróbel i E. Ziarno,
sąd koleżeński: S. Skwarczek, M. Podgajny i Z. Duda.

W zebraniach oddziału uczestniczyli także członkowie prezydium Zarządu Głównego.

W stadium przygotowania znajduje się pomysł powołania oddziału SW AGH w Piotrkowie Trybunalskim. Jego autorem jest S. Dyguda, dawny długoletni rzecznik koła SW AGH przy KWB „Bełchatów", który po przejściu na emeryturę rozpoczął energiczną działalność w miejscu stałego zamieszkania.

W aktualnym statucie (2004 r.) sprawa istnienia oddziałów została pominięta, co oznacza odstąpienie na przyszłość od tej formy organizacyjnej.

Pracownicy administracji biurowej, obsługi członków i kół

W ciągu całego okresu istnienia Stowarzyszenia, dla utrzymania sprawnego kontaktu z członkami i kołami, potrzebny był fachowy personel administracyjny i finansowy. Fakt ten nigdy nie budził większych wątpliwości u osób kompetentnych, chociaż nieraz pojawiały się głosy malkontentów podważających celowość zatrudnienia takiego personelu, co najlepiej streszcza nieraz pojawiające się retoryczne pytanie „a co panie mają do roboty w tym sekretariacie"? A „roboty" jest

dużo, jeżeli wziąć pod uwagę liczbę członków czynnych, dużą liczbę członków na tzw. liście „rezerwowej" oraz liczbę kół i członków w kołach SW AGH, co wymaga stałego, a przy tym bieżącego i drobiazgowego kontaktu. Do zakresu działalności personelu administracyjnego sekretariatu Stowarzyszenia, należy między innymi:

- prowadzenia stałej aktualizacji kartotek członków,
- prowadzenia licznej korespondencji wysyłkowej do kół i członków koła przy Zarządzie,
- administrowanie bazą członkowską,
- administrowanie bazą członków przenoszonych na listę rezerwową,
- administrowanie bazą kół,
- obsługa częstych spotkań, zebrań i zjazdów członkowskich,
- stałego goszczenia w lokalu SW AGH członków, rzeczników kół, dla których siedziba Stowarzyszenia zawsze stoi otworem i jest przystanią na terenie uczelni; to dobra i pożądana tradycja z dawnych lat.

W zakresie spraw finansowych wymagana jest wyjątkowa staranność i fachowość personelu. Stowarzyszenie dysponuje bowiem wyłącznie środkami społecznymi pochodzącymi ze składek członkowskich. Składki te są powierzone SW AGH na podstawie zapisu statutowego przy pełnym zaufaniu członków. Stąd wynika duża odpowiedzialność władz SW AGH i konieczność prowadzenia rozliczeń i przyjmowania wpłat pod pełną kontrolą, zgodnie z zasadami obowiązującymi w księgowości, prawidłami księgowania finansowego w zakresie między innymi:

- prowadzenie kont bankowych,
- codziennej rejestracji wpłat składek członkowskich i wypłat bankowych związanych z bieżącą działalnością SW AGH i Akcji Zapomóg,
- stosowanie właściwego obiegu bankowego,
- prowadzenie dokumentacji finansowej według obowiązujących w Polsce przepisów i na ogólnie przyjętych formularzach,
- sporządzanie miesięcznej analizy wydatków i wpływów,
- kontroli zaległości w płaceniu składek członkowskich,
- tworzenie bilansu finansowego miesięcznego i rocznego,
- prowadzenie sprawozdawczości finansowej dla Urzędu Skarbowego i innych władz kontrolujących np. dla Głównej Komisji Rewizyjnej.

Aparat administracyjno–finansowy wpływa w dużym stopniu na dobry wizerunek Stowarzyszenia. Rola jego rośnie w miarę rozwoju Stowarzyszenia i powiększania się liczby członków.

Sprawami tymi zajmowało się przez ostatnie 60 lat wiele osób (tab. 5) szczerze oddanych swoim obowiązkom dla pożytku Stowarzyszenia, jego członków i uczelni.

Utrzymanie personelu SW AGH zawdzięcza władzom uczelni, ich efektywnemu wsparciu i niezwykłej przychylności, co oznacza znaczną ulgę finansową. Finanse SW AGH powstają bowiem wyłącznie ze składek członkowskich,

a ponieważ ich wysokość nie może być wygórowana, pokrywają one zaledwie bieżące potrzeby i wydatki. Środki te są także za niskie na opłacenie kosztów korespondencji związanych między innymi z wysyłką do członków kolejnych numerów bezpłatnego „Informatora Stowarzyszenia Wychowanków AGH".

Sprawami administracyjno–finansowymi zajmowało się w ciągu ostatnich 60 lat (tab. 5) 11 pracowników zatrudnionych na stałych etatach oraz 12 osób angażowanych na krótszy lub dłuższy okres w niepełnym wymiarze lub dorywczo w formie umowy o dzieło.

Pracownicy administracji SW AGH **Tabela 5**

Pracownicy zatrudnieni na stałe		Pracownicy okresowi i pomocniczy	
do 1971	Maria Stojak		
1972–1976	Janina Pałka	1972–1973	Barbara Tuziak
1973–1975	Grażyna Rybakowska–Szczypka	1974–1975	Helena Kielska
		1976–1977	Jolanta Frytek
1975–1986	Stanisława Piekło	1975–1979	Wanda Nyklińska
1977–1988	Stanisława Rzepecka	1977	(obsługa Sesji) Teresa Kowalik
1981–1987	Władysława Przeniosło	1979–1982	Władysława Nęcka
1986–1988	Elżbieta Kędra	1973–1979	Szczepan Pogan (niepełny wymiar)
1988–1998	Anna Mroczek	1979–1983	Antoni Maśnica (niepełny wymiar)
od 1987 aktualnie	Zofia Chmielewska–Synowska	1989–1990	Bożena Skoczylas
		1995–1996	Bożena Ostrowska
1999–2004	Ewa Cichy	1996–1997	Kazimiera Leśniak
		1997–2000	Krystyna Norwicz

Przez pierwszy okres ponad 20 lat zadania te realizowała Maria Stojakowa. Jej parafy znajdujemy na wszystkich pismach i dokumentach, zwłaszcza finansowych odnoszących się do tamtych lat. Była stałym współpracownikiem prof. W. Goetla.

W latach 1975–1987 w pamięci członków i rzeczników kół SW AGH utrwaliły się nazwiska S. Piekło i W. Przeniosło, które oprócz wyróżniającej się obowiązkowości i rzetelności zapisały się także nadzwyczajną gościnnością w stosunku do wszystkich członków przybywających do siedziby Stowarzyszenia. Wtedy lokal Stowarzyszenia pełnił rolę przystani w uczelni dla wszystkich jej wychowanków.

W okresach nadzwyczajnych np. jubileuszów uczelni lub Stowarzyszenia w czasie sesji naukowych AGH i zjazdów naukowych SW AGH organizowanych przez Zarząd SW AGH, kiedy dochodziło do spiętrzenia zadań organizacyjnych i recepcyjnych, przyjmowano dodatkowo na ograniczony czasokres siły pomocnicze do specjalnych zadań.

Stały wzrost liczby członków oraz kół SW AGH jaki następował stopniowo po 1971 r., wydatnie zwiększył zakres pracy personelu, a także liczbę operacji finansowo–administracyjnych jakie należało stale na co dzień wykonać. Powiększała się także liczba korespondencji, rosła liczba wpłat bankowych i operacji finansowych, a także pozycji do księgowania i kartotek członkowskich do uzupełnienia i aktualizacji.

Dlatego też od 1973 r. powiększono liczbę stałego, pełnoetatowego personelu do dwóch osób, co wydaje się obecnie stanem najbardziej optymalnym i odpowiednim do aktualnych potrzeb dobrego gospodarowania przez Zarząd Główny i jego sekretariat. Nie do pomyślenia może być sytuacja zanikania lub likwidacji bieżącego kontaktu z członkami SW AGH na skutek wystąpienia błędów organizacyjnych lub stosowania zbytnich tzw. oszczędności kadrowych. Każda powstała w ten sposób próżnia, może mieć katastrofalne skutki dla dalszego trwania i pożądanego rozwoju Stowarzyszenia.

Siedziba

Siedziba Stowarzyszenia po przejęciu w 1947 r. lokalu po byłym Stowarzyszeniu Asystentów AG, mieściła się na krótko w pawilonie A–0, na II piętrze od strony południowej, w pobliżu gabinetu prof. W. Goetla. Lokal ten, na prośbę rektora AGH prof. W. Goetla, został wypożyczony w 1950 r. władzom uczelni, co niezmiernie skomplikowało sytuację SW AGH. Stan ten trwał do 1970 r., a rolę biura spełniał w tym czasie gabinet służbowy przewodniczącego SW AGH prof. W. Goetla (A–0, II p.), gdzie odbywały się co miesiąc posiedzenia Zarządu i gdzie przyjmowano i skąd wysyłano korespondencję. Sprawy finansowe prowadziła M. Stojak w swoim pomieszczeniu służbowym w dziale księgowości w pawilonie C–2. Inni członkowie władz wykorzystywali także własne służbowe pomieszczenia.

Powiększająca się stale liczba członków i kół czyniła ten prowizoryczny stan nie do utrzymania. Ponawiane były w związku z tym wielokrotnie petycje do władz rektorskich m. in. przez prof. W. Goetla o potrzebie przyznania samodzielnego lokalu dla Stowarzyszenia. Apele te nasiliły się w związku ze zbliżającym się terminem Jubileuszu 50–lecia Uczelni, 25–lecia SW AGH i spodziewanym dużym przyjazdem wychowanków. Decyzję o przyznaniu stałego lokalu dla Stowarzyszenia wstępnie podjął rektor AGH prof. K. Żemaitis po konsultacjach z Komisją Lokalową Uczelni, a zrealizowały ją już nowe władze rektorskie z prof. J. Aniołą jako rektorem na czele w 1971 r. Odpowiedni dokument w tej sprawie podpisał urzędujący wtedy prorektor AGH prof. W. Longa.

Stałą siedzibą władz SW AGH stał się odtąd pokój nr 1 (pomieszczenie tylko jednomodułowe) na wysokim parterze w pawilonie A–0 (ryc. 16).

Pomoc w wyposażeniu przyznanego lokalu nieśli niektórzy członkowie władz SW AGH, między innymi bardzo wydatnie W. Tabor, ówczesny dyrektor Zakładów Metalurgicznych w Trzebini, rzecznik koła SW AGH. Wyposażenie

ryc.16. Lokal Stowarzyszenia Wychowanków AGH (paw. A-0 im. W. Goetla, pok.1), październik 2004 r.

pomieszczenia było do 2002 r. niejednolitą zbieraniną różnorodnych, często nietypowych elementów biurowych, pochodzących z różnych źródeł; na ogół były to darowizny.

Dopiero w 2002 r. lokal z inicjatywy przewodniczącego S. Mitkowskiego został poddany generalnemu remontowi i wyposażony w jednolity typ sprzętu biurowego wykonanego na zlecenie przez firmę „Logan" sp. z o.o. z Krakowa.

Pomieszczenie to (ryc. 16) prezentuje się obecnie estetycznie i ma charakter reprezentacyjny. Na jednej ścianie znajduje się poczet przewodniczących Stowarzyszenia, a na drugiej wielki, okazały obraz prof. W. Goetla. Lokal usytuowany jest w miejscu reprezentacyjnym w pawilonie A–0, łatwo dostępny dla wszystkich odwiedzających. Jest to jednak siedziba zbyt skromna i nie odpowiadająca kubaturą obecnym potrzebom.

Godło, odznaki, sztandar, pieczęcie, wyróżnienia

Stowarzyszenia ma: „prawo używania pieczęci i odznak zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami". Ujęcie takie ma charakter uproszczony i tylko w pewnym stopniu sankcjonuje istniejącą od lat praktykę w tym zakresie. Znacznie bardziej dokładnie i precyzyjnie jest to ujęte w Statucie SW AGH, który został przyjety przez Krajowy Zjazd Delegatów w dniu 1.06.2004 r. Poszerza on znacznie rodzaj i zakres stosowania odznak i wyróżnień w tym także honorowych.

Zgodnie z wspomnianym statutem (rozdz. 1 §4, pkt. 1): „Stowarzyszenie posiada: godło, sztandar i odznakę organizacyjną", a jednocześnie (rozdz. 1, §3, pkt. 2): „może nadawać własne wyróżnienia honorowe" dla których „rodzaj i tryb nadawania został ustalony w poszczególnych regulaminach uchwalonych przez wybieralne władze SW AGH". Na marginesie można dodać, że sprawy te nie były dostatecznie docenione także we wcześniejszych wersjach Statutu. Szczegóły stosowanych symboli, godła czy pieczęci lub ich opis są zazwyczaj umieszczone w odpowiednich regulaminach lub uchwałach władz SW AGH.

Godło

Do 1971 roku Stowarzyszenie Wychowanków AGH nie miało własnego oryginalnego godła. Na legitymacjach członkowskich, a także na niektórych drukach firmowych stosowano wtedy podobiznę odznaki studentów AG (ryc. 17), która została wprowadzona w latach 1922–23 przez KSAG, a po 1923 r. przejęta przez SSAG (Kleczkowski A. 1994 r.). Po 1948 r. litery AG zastąpiono na niej literami AGH (ryc. 18). Na godło górnicze (skrzyżowane perlik i żelazo) nałożona była kwadratowa tarcza z umieszczonymi na niej literami AGH. Srebrzyste litery znajdowały się na czarnym tle. Odznaka w zminiaturyzowanej skali noszona jest chętnie do dziś przez wychowanków uczelni. Wręczana jest ona także jubilatom w czasie uroczystości powtórnej immatrykulacji z okazji 50–lecia otrzymania indeksów w AGH.

W 1969 r. Zarząd SW AGH rozpisał konkurs na projekt własnej, oryginalnej odznaki, a 9.10.1970 r. powołano komisję ds. oceny przedłożonych propozycji w składzie: P. Kielski, L. Luśniak–Lech, K. Matl, S. Pytko, W. Różański, A.Schillak i S.Z. Stopa. Projekt A. Schillaka przyjęty i zatwierdzony do realizacji w 1971 r. zawierał rysunek (ryc. 19), który przekształcił się w stopniowo w godło Stowarzyszenia. Jego ranga odtąd stale rosła, aż stała się podstawowym znakiem rozpoznawczym i symbolem SW AGH.

Godło ma kształt równobocznego skośnego czworoboku, którego część centralną w kształcie mniejszego kwadratu, zajmują trzy umieszczone obok siebie barwne pionowe pasy, kolejno: zielony, czarny i czerwony obrazujące wspólnotę wszystkich wychowanków uczelni. Na pasie centralnym umieszczone są pionowo srebrzyste, jasne litery: AGH, a wokół mniejszego kwadrat znajduje się otoczka z napisem: Stowarzyszenie Wychowanków.

Godło to umieszczone jest na wszystkich ważniejszych dokumentach i drukach, a także znajduje się na szyldach i transparentach sygnowanych przez Stowarzyszenie.

ryc. 17. Odznaka studentów i absolwentów Akademii Górniczej KSAG i SSAG obowiązująca do 1948

ryc. 18. Odznaka absolwenta AGH stosowana po 1948

Odznaki SW AGH

Od 27.1.1971 roku Stowarzyszenie dysponuje dwoma rodzajami odznak członkowskich:

- odznaką zwykłą,
- odznaką honorową: „Zasłużony dla SW AGH".

ryc.19. Godło Stowarzyszenia Wychowanków AGH

W Statucie SW AGH zapisano że członkowie zwyczajni i honorowi mają prawo do „*posiadania legitymacji członkowskiej i noszenia odznak Stowarzyszenia*" (rozdz. III, §9, pkt. 1b, Statutu 2004 r.)

Odznaka zwykła członkowska przedstawia godło Stowarzyszenia w wersji opisanej wcześniej, ma więc kształt czworoboku o wymiarach 1,5×1,5 cm. i przeznaczona jest do noszenia przez wszystkich członków SW AGH. Jest ona zewnętrznym symbolem przynależności do SW AGH. Uprawnia do jej noszenia legitymacja członkowska (ryc. 20–22).

Odznaka honorowa SW AGH powstała natomiast z odznaki zwykłej przez dodanie złotego wieńca laurowego (ryc. 23). Każdy jej egzemplarz ma z tyłu wygrawerowany własny numer ewidencyjny. Do noszenia odznaki honorowej uprawnia specjalna legitymacja (ryc. 24) wydana na podstawie specjalnej uchwały Zarządu Głównego SW AGH. Na legitymacji umieszcza się numer ewidencyjny odznaki honorowej; jest ona rejestrowana w specjalnej księdze odznaczeń honorowych. Odznaka honorowa SW AGH jest nadawana przez Zarząd Główny SW AGH.

Odznakę honorową przyznaje się według regulaminu:

a) członkom zwyczajnym SW AGH za:

– *długoletnią i aktywną działalność w Zarządzie SW AGH lub w innych komórkach organizacyjnych władz SW AGH,*

– *długoletnie wzorowe prowadzenie agendy rzecznika koła SW AGH,*

– *aktywną i bezinteresowną pracę dla Stowarzyszenia i jej członków w innych nie wymienionych wyżej organach SW AGH,*

b) członkom honorowym SW AGH,

c) osobom spoza grona wychowanków AGH i spoza Uczelni, które dały wkład inicjatywy oraz pracy dla dobra Stowarzyszenia,

d) osobom spoza grona wychowanków Uczelni, które w sposób specjalnie wybitny przyczyniły się do rozwoju Uczelni i Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Do 2004 roku odznaki honorowe SW AGH otrzymało 314 osób (tab. 6).

Odznaki honorowe zgodnie z regulaminem zostały po raz pierwszy przyznane na Walnym Zebraniu Sprawozdawczo–Wyborczym w 1973 roku, a następnie na Walnych Zebraniach i Zjazdach Delegatów w latach 1974, 1975, 1977, 1983, 1985, 1987, 1989, 1995, 1999, 2001, 2003 i 2004.

Poza regulaminowymi odznakami SW AGH, były także przyznawane odznaki okolicznościowe np. z okazji Jubileuszu 20–lecia SW AGH czy 30–lecia itp.

Liczba odznak honorowych SW AGH przyznanych za zasługi dla rozwoju Stowarzyszenia w latach 1973–2004 kształtowała się następująco:

1973–36	1987–32
1974–3	1989–56
1975–28	1995–27
1977–7	1999–13
1983–32	2001–12
1985–28	2003–18
	2004–19

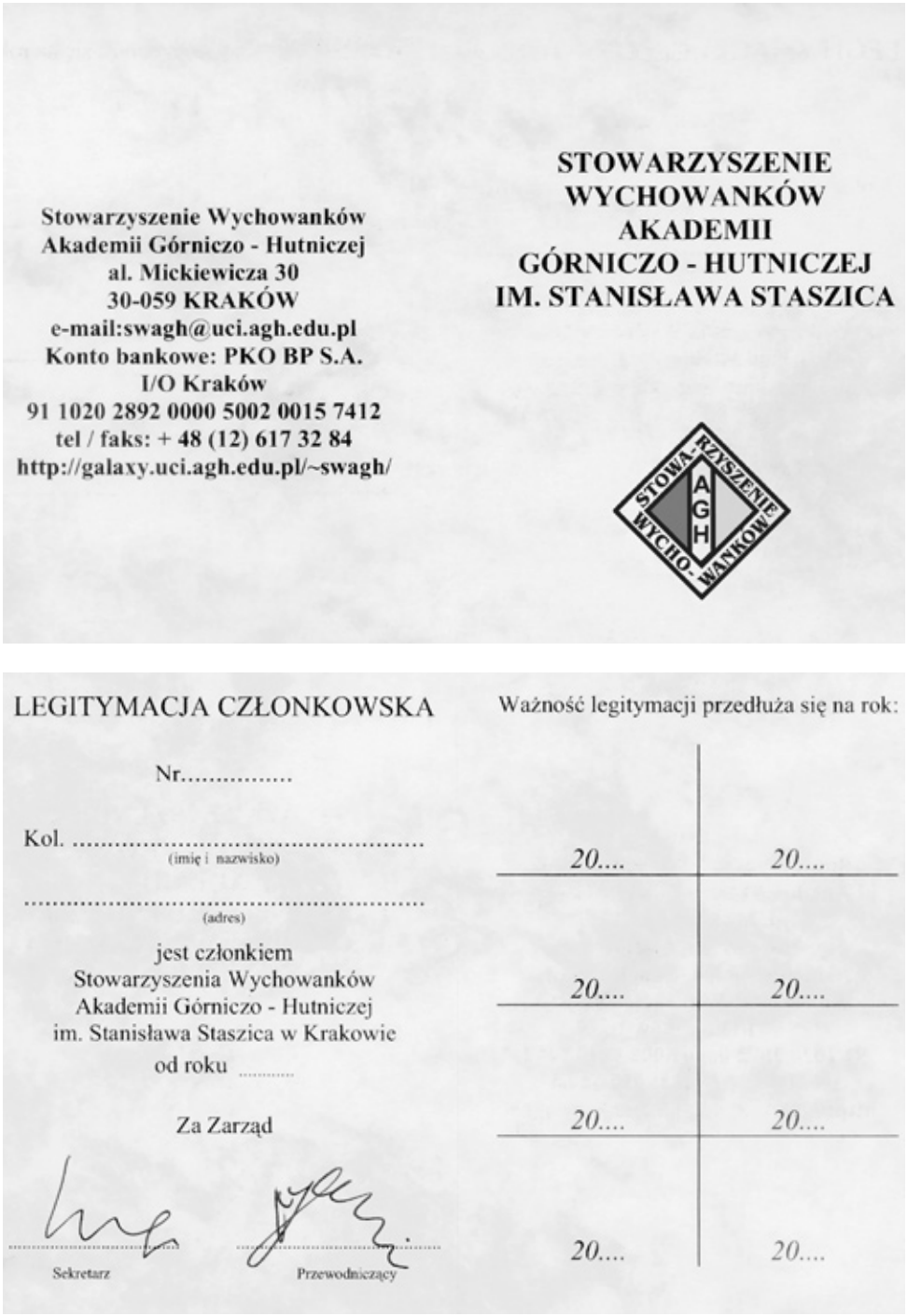

ryc. 20. Legitymacja członkowska Stowarzyszenia Wychowanków AGH, wzór z 2004 r.

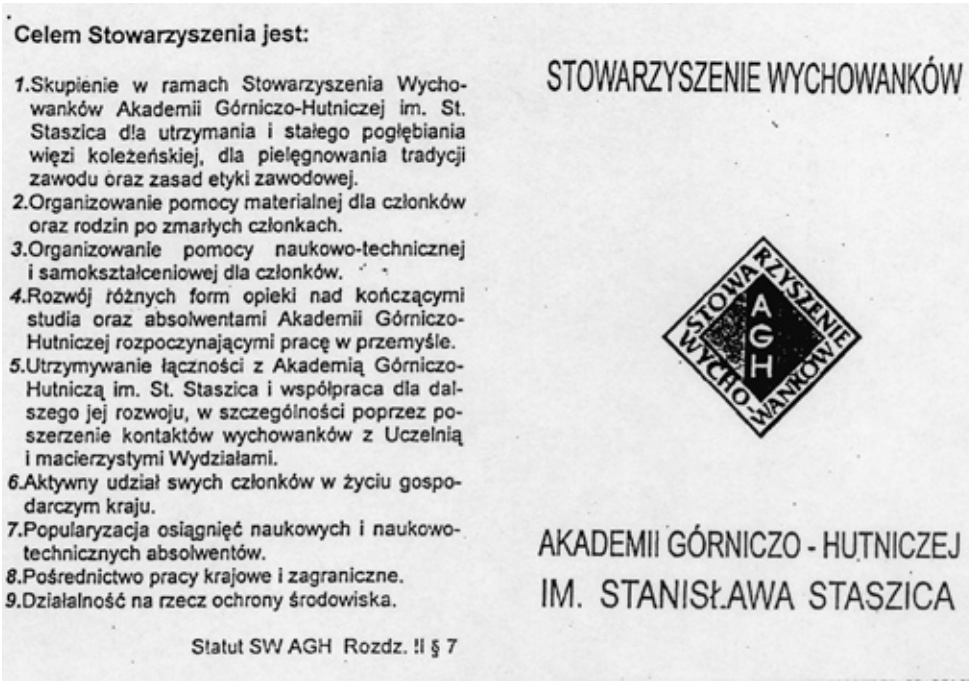

Celem Stowarzyszenia jest:

1. Skupienie w ramach Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej im. St. Staszica dla utrzymania i stałego pogłębiania więzi koleżeńskiej, dla pielęgnowania tradycji zawodu oraz zasad etyki zawodowej.
2. Organizowanie pomocy materialnej dla członków oraz rodzin po zmarłych członkach.
3. Organizowanie pomocy naukowo-technicznej i samokształceniowej dla członków.
4. Rozwój różnych form opieki nad kończącymi studia oraz absolwentami Akademii Górniczo-Hutniczej rozpoczynającymi pracę w przemyśle.
5. Utrzymywanie łączności z Akademią Górniczo-Hutniczą im. St. Staszica i współpraca dla dalszego jej rozwoju, w szczególności poprzez poszerzenie kontaktów wychowanków z Uczelnią i macierzystymi Wydziałami.
6. Aktywny udział swych członków w życiu gospodarczym kraju.
7. Popularyzacja osiągnięć naukowych i naukowo-technicznych absolwentów.
8. Pośrednictwo pracy krajowe i zagraniczne.
9. Działalność na rzecz ochrony środowiska.

Statut SW AGH Rozdz. II § 7

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW AGH

AKADEMII GÓRNICZO - HUTNICZEJ
IM. STANISŁAWA STASZICA

LEGITYMACJA CZŁONKOWSKA

Nr. .....

Kol. .....
(imię i nazwisko)

.....
(adres)

jest członkiem .....
Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie.
Data przyjęcia .....

Za Zarząd

pieczęć podłużna

.....
Sekretarz Przewodniczący

Ważność legitymacji przedłuża się na rok:

m.p.	m.p.
20.....	20.....
m.p.	m.p.
20.....	20.....
m.p.	m.p.
20.....	20.....
m.p.	m.p.
20.....	20.....

ryc. 21. Legitymacja członkowska Stowarzyszenia Wychowanków AGH, wzór 1980–2004

Cele Stowarzyszenia Wychowanków AGH:

1. Skupienie wychowanków AGH w Krakowie ze wszystkich okresów istnienia Uczelni dla utrzymania współżycia koleżeńskiego.
2. Organizowanie pomocy materialnej dla swych członków oraz dla rodzin pozostałych po zmarłych członkach.
3. Organizowanie pomocy naukowej i samokształceniowej dla członków.
4. Opieka nad młodszymi wychowankami AGH, wchodzącymi w życie zawodowe.
5. Wdrażanie członków do życia społecznego, a szczególnie do współpracy z Władzami państwowymi i instytucjami społecznymi, dla dalszego rozwoju Polski jako Państwa demokracji ludowej.
6. Utrzymywanie łączności z własną Uczelnią i jej Władzami w celu pielęgnowania tradycji górniczo-hutniczych związanych z AGH oraz w celu współpracy nad stałym, dalszym jej rozwojem.

(Statut SWAGH, Rozdz. II., Art. V.)

AZG 3 z. 201 II 63, 2000. F-1(759)

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW

AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ
W KRAKOWIE

LEGITYMACJA CZŁONKOWSKA

Nr 45

Kol. Mieczysław Milewski
(imię i nazwisko)

Kraków
(adres)

jest członkiem zwycz.
Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Data przyjęcia 1950

Za Zarząd
Stowarzyszenie Wychowanków
Akademii Górniczo-Hutniczej
w Krakowie
Pieczęć podłużna

Sekretarz — Przewodniczący

Ważność legitymacji przedłuża się na rok:

m. p. 196 3	m. p. 196
m. p. 196	m. p. 196
m. p. 196	m. p. 196
m. p. 196	m. p. 197

ryc.22. Legitymacja członkowska SW AGH nr 44 M. Milewskiego z 1950 r.

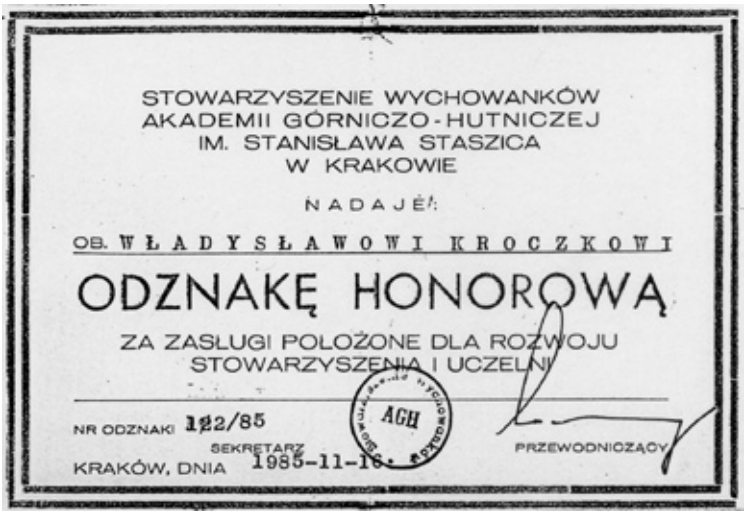
STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW
AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ
IM. STANISŁAWA STASZICA
W KRAKOWIE

NADAJE:

OB. WŁADYSŁAWOWI KROCZKOWI

ODZNAKĘ HONOROWĄ

ZA ZASŁUGI POŁOŻONE DLA ROZWOJU
STOWARZYSZENIA I UCZELNI

NR ODZNAKI 122/85

SEKRETARZ

KRAKÓW, DNIA 1985-11-16

AGH

PRZEWODNICZĄCY

a)

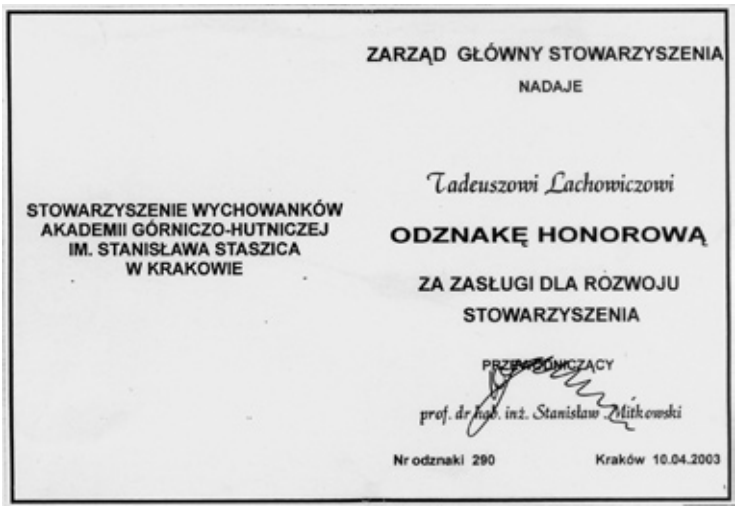
ZARZĄD GŁÓWNY STOWARZYSZENIA

NADAJE

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW
AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ
IM. STANISŁAWA STASZICA
W KRAKOWIE

Tadeuszowi Lachowiczowi

ODZNAKĘ HONOROWĄ

ZA ZASŁUGI DLA ROZWOJU
STOWARZYSZENIA

PRZEWODNICZĄCY

prof. dr hab. inż. Stanisław Mitkowski

Nr odznaki 290 Kraków 10.04.2003

b)

ryc.24. Legitymacja odznaki honorowej SW AGH a) do 2002 r. b) po 2002 r.

ryc.23. Odznaka honorowa
SW AGH

Zestawienie przyznanych odznak honorowych (1973–2004) **Tabela 6**

nr leg.	1973		1975
1	Jan Mitręga	43	Ferdynand Szwagrzyk
2	Franciszek Kaim	44	Franciszek Grzesiek
3	Włodzimierz Lejczak	45	Józef Błaszczak
7	Aleksander Krupkowski	46	Jan Krupiński
8	Emil Zając	47	Stefan Ziemba
9	Tadeusz Rumanstorfer	48	Włodzimierz Stępiński
10	Kiejstut Żemaitis	49	Stanisław Gorczyca
11	Adam Waliduda	50	Józef Znański
12	Maria Stojak	51	Wiesław Piątkowski
13	Stanisław Stopa	52	Ludmiła Luśniak-Lech
14	Jan Anioła	53	Wiktor Pudło
15	Roman Ney	54	Jerzy Jaczewski
16	Mikołaj Dubowicki	55	Jerzy Kucharczyk
17	Julian Sulima–Samujłło	56	Jan Żelazny
18	Stanisław Wilk	57	Adam Palmrich
19	Paweł Kielski	58	Wojciech Kicman
20	Włodzimierz Stojowski	59	Romualda Miodyńska
21	Aleksander Schillak	60	Zygmunt Rudzki
22	Kazimierz Matl	61	Halina Wasilewska
23	Kazimierz Mischke	62	Józef Matyjasek
24	Jan Michalski	63	Tadeusz Wronka
25	Tadeusz Malkiewicz	64	Wit Żółkowski
26	Włodzimierz Michalewski	65	Rozalia Kirschner
27	Mieczysław Tyszko	66	Wanda Wojtuń
28	Stefan Księski	67	Stanisław Dyguda
29	Michał Odlanicki-Poczobutt	68	Bolesław Mitka
30	Wilhelm Magda	69	Adam Glazur
31	Wojciech Nowakowski	70	Marian Kałwa
32	Władysław Tabor		**1977**
33	Lechosław Wylon	71	Tadeusz Goliwąs
34	Jan Kępa	72	Wita Kisielewska-Radosz
35	Zdzisław Czernicki	73	Zdzisław Kwiek
36	Tadeusz Odlanicki	74	Adam Leśniak
37	Krystyna Norwicz	75	Alfred Macura
38	Stanisław Pytko	76	Stanisław Sowa
39	Wiesław Blaschke	77	Jakub Sozański
	1974		**1983**
40	Eugeniusz Iwanow	78	Stanisław Bartosz
41	Stanisław Holewiński	79	Jadwiga Bryniak
42	Henryk Filcek	80	Jerzy Frydrych

81	Józef Fudali	122	Władysław Kroczek
82	Mieczysław Glanowski	123	Alfred Malczyk
83	Józef Grabowski	124	Konrad Meissner
84	Antoni Kleczkowski	125	Jerzy Niewodniczański
85	Mieczysław Kmiecik	126	Marian Orman
86	Czesław Kożuch	127	Ryszard Pietrucha
87	Tadeusz Kurek	128	Bolesław Różanowski
88	Stanisław Kramarz	129	Wacław Różański
89	Marian Folfasiński	130	Kazimiera Setkowicz
90	Józef Lenart	131	Krystyna Sobocińska
91	Władysław Longa	132	Tadeusz Safian
92	Jerzy Łabuś	133	Bogdan Szydło
93	Roman Łopata	134	Witold Szymański
94	Janusz Machalski	135	Włodzimierz Trojan
95	Władysław Malara	136	Edward Wójcik
96	Marian Mięsowicz	137	Stanisław Zarębski
97	Andrzej Mikoś		**1987**
98	Witold Miśkiewicz	138	Marian Aksamski
99	Mieczysław Milewski	139	Alfred Babczyk
100	Cezary Murski	140	Mieczysław Cieślik
101	Krzysztof Pankiewicz	141	Leszek Chrzanowski
102	Konstanty Petrykowski	142	Marek Dyląg
103	Szczepan Pogan	143	Tadeusz Dudzic
104	Zygmunt Rajwa	144	Henryk Halota
105	Piotr Strzelecki	145	Marian Huzarski
106	Henryk Sówka	146	Kazimierz Jarosiński
107	Jerzy Taube	147	Stanisława Jelonkiewicz-Babiarz
108	Zdzisław Tonia		
109	Krystyna Wojtasik	148	Andrzej Kapłanek
	1985	149	Tadeusz Karwan
110	Andrzej Bolewski	150	Marcin Matlak
111	Eugeniusz Bąkowski	151	Adam Kłosiński
112	Antoni Czechowicz	152	Stanisław Kreczmer
113	Stanisław Drozdowski	153	Ewa Krysiak
114	Zenon Duda	154	Roman Kulig
115	Magdalena Gawlikowska	155	Stanisław Marcinek
116	Henryk Hajdrowski	156	Włodzimierz Leś
117	Andrzej Kielski	157	Czesław Ochab
118	Józef Klęba	158	Kazimierz Płonka
119	Czesław Kożuch	159	Zbigniew Sobczyk
120	Janusz Kobielski	160	Jerzy Strzempek
121	Kazimierz Kromin	161	Edward Szopa

162	Henryk Turała	203	Adam Popek
163	Teresa Wagner-Staszewska	204	Stanisław Rączy
164	Eugeniusz Warzecha	205	Stanisław Sąsiadek
165	Tadeusz Wiltos	206	Jakub Siemek
166	Barbara Witek	207	Jan Szyndler
167	Krystyna Wojtasik	208	Zbigniew Śliwiński
168	Adam Zarębski	209	Bronisław Środek
169	Roman Staszewski	210	Karol Wojnar
	1989	211	Jan Wolny
170	Stanisław Antolak	212	Wiktor Woźniak
171	Janusz Bajorski	213	Bartłomiej Zalewski
172	Ryszard Boryczko	214	Tadeusz Zastawnik
173	Henryk Brysz	215	Stanisław Zatoń
174	Bogdan Ćwięk	216	Andrzej Zawadzki
175	Zbigniew Dańda	217	Roman Bałaj
176	Adam Dudek	218	Zygmunt Stec
177	Ryszard Dutka	219	Władysław Betlej
178	Stanisław Firlej	220	Zbigniew Szota
179	Tadeusz Franaszek	221	Mieczysław Budkiewicz
180	Stanisław Gach	222	Tadeusz Napieracz
181	Józef Gargul	223	Zygmunt Kulig
182	Stanisław Golc	224	Leszek Chawrona
183	Tadeusz Górny		**1995**
184	Zbigniew Hejmej	225	Artur Bęben
185	Ryszard Jankowski	226	Zdzisław Bryg
186	Stanisław Jucha	227	Janusz Cichowski
187	Jerzy Jurzykowski	228	Józef Dańko
188	Andrzej Kempiński	229	Aleksander Garlicki
189	Stefan Kmiecik	230	Zofia Gierat
190	Alfred Kosiorowski	231	Mirosław Handke
191	Henryk Kozłowski	232	Adam Klich
192	Stefan Kucharski	233	Henryk Konieczko
193	Edward Łętocha	234	Jan Kryjak
194	Franciszek Marcińczyk	235	Adam Kubaty
195	Grażyna Martula	236	Ernestyn Kubek
196	Stanisław Malanowski	237	Konrad Kuczyński
197	Tadeusz Międzybrodzki	238	Józef Limanówka
198	Adam Niebój	239	Dariusz Lubera
199	Rajmund Nowak	240	Bronisław Malchar
200	Jan Onderka	241	Stanisław Mitkowski
201	Zbigniew Orzechowski	242	Stanisław Malik
202	Henryk Pluta	243	Andrzej Nowakowski

244	Jerzy Nowakowski	280	Jerzy Gruszka
245	Paweł Olechnowicz	281	Joanna Janusz
246	Stanisław Piechota	282	Stanisław Janusz
247	Stanisław Pyrek	283	Edward Januszkiewicz
248	Jan Rajs	284	Elżbieta Jachna
249	Janusz Roszkowski	285	Jerzy Jurkowski
250	Józef Tabor	286	Stanisław Machalica
251	Renata Wacławik–Wróbel	287	Tadeusz Mietła
	1999	288	Andrzej Miga
252	Ryszard Tadeusiewicz	289	Henryk Muzyka
253	Aleksander Długosz	290	Tadeusz Lachowicz
254	Kazimierz Czopek	291	Stanisław Lasek
255	Urszula Wasa	292	Janusz Styrylski
256	Stanisław Gajos	293	Józef Szuster
257	Henryk Pawełczyk	294	Henryk Zioło
258	Stanisław Rusinek	295	Jerzy Wróbel
259	Bronisław Barchański		**2004**
260	Andrzej Korbel	296	Koło SW AGH „Tarnów”
261	Antoni Tajduś	297	Krzysztof Wasa
262	Janusz Łuksza	298	Zbigniew Papuga
263	Zygmunt Kawecki	299	Władysław Łabuz
264	Jan Trąbka	300	Jan Kozioł
	2001	301	Ryszard Nowak
265	Zbigniew Białoń	302	Janina Onak
266	Stanisław Bieda	303	Jacek Sumera
267	Stanisław Brzeg	304	Emil Wijas
268	Antoni Czekaj	305	Grzegorz Łagodziński
270	Zbigniew Jaegermann	306	Piotr Niełacny
271	Janusz Kowal	307	Tadeusz Kaczarewski
272	Andrzej Łędzki	308	Dorota Knapik
273	Helena Pitera	309	Krystian Wachowski
274	Jan Grabski	310	Eleonora Kumorek
275	Czesław Kuchta	311	Andrzej Fraś
276	Gabriel Pustelnik	312	Barbara Kwiecińska
277	Marian Sołtysik	313	Zbigniew Wójcik
	2003	314	Bogdan Skowroński
278	Józef Chrobak		
279	Teresa Główka		

Sztandar SW AGH

Stowarzyszenie otrzymało sztandar ufundowany 16.11.1985 r. przez członków i koła SW AGH a także niektóre zakłady przemysłowe i instytucje (ryc. 25). Jest on widomym symbolem rangi i znaczenia Stowarzyszenia wśród społeczności wychowanków uczelni. Fundatorzy umieścili specjalne gwoździe w drzewcu sztandaru.

Srebrne gwoździe zostały wbite w sposób bardzo uroczysty, w obecności władz uczelni i rektora prof. A.S. Kleczkowskiego, kolejno przez wszystkich fundatorów.

Sztandar został zaprojektowany przez artystkę plastyka A. Konior, a wykonany w Spółdzielni Przemysłu Artystycznego im. S. Wyspiańskiego w Krakowie.

Awers przedstawia w centralnej części wyhaftowanego stylizowanego orła z koroną z symbolami górniczymi i inicjałami AGH na piersi. Znajduje się on w okręgu złożonym z napisu: „Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej r. zał. 1945". W dolnych narożnikach awersu umieszczone są dwa orły: z lewej godło Szkoły Akademiczno–Górniczej w Kielcach (1819–1827) – orzeł unoszący w szponach młotki górnicze, a z prawej godło Akademii Górniczej z 1925 r. — stylizowany orzeł z koroną i tarczą, na którym poniżej godła górniczego znajdują się litery AG. Całość jest misternie wyhaftowana ze srebrnych i złocistych nici na srebrzysto–białym, jedwabistym tle.

Powierzchnia rewersu podzielona jest na 4 równoramienne trójkąty o barwach właściwych dla Uczelni: czarnej, zielonej, pomarańczowej i neutralnej srebrzystej tworzących wierzchołkami układ centralny. W barwne trójkąty czterech ramion, wpisane są słowa: Ojczyzna, Praca, Przyjaźń, Nauka.

Sztandar obramowany jest srebrzystymi frędzlami, a na jego wierzchołku u nasady drzewca, przyczepione są biało–czerwone luźne wstęgi,. Drzewce sztandaru zwieńczone jest prostym, srebrnym szczytem z napisem „SW AGH" — fundacji W. Tabora.

Sztandar został poświęcony 15.09.1990 r. przez kardynała F. Macharskiego w kolegiacie akademickiej Św. Anny w Krakowie, w czasie zjazdu koleżeńskiego pierwszego powojennego rocznika absolwentów AGH.

Wyróżnienia. Stowarzyszenie Wychowanków stosuje formę wyróżniania swoich członków lub osób zasłużonych dla SW AGH i jego rozwoju, w sposób możliwy i dostępny organizacyjnie. Wyróżnienie nie obejmuje odznak członkowskich lub honorowych SW AGH, członkostwa honorowego SW AGH, co na ogół znajduje się w gestii poszczególnych wybieralnych władz SW AGH i przepisów ujętych w statucie i odpowiednich regulaminach.

Wyróżnienia mają być wyrazem uznania ze strony władz SW AGH, a zarazem także zachęcać do dalszej aktywności na rzecz społeczności członkowskiej Stowarzyszenia.

Forma i sposób wyróżniania nie jest ujęty w przepisach i może być stosowany na podstawie decyzji prezydium lub nawet samego przewodniczącego SW AGH.

ryc.25. Sztandar Stowarzyszenia Wychowanków AGH ufundowany w 1985 r.

ryc. 26. Legitymacja medalu jubileuszowego

Wyróżnienie może odbywać się poprzez:

- wręczenie dyplomu okolicznościowego,
- wręczenie medalu pamiątkowego wybitego przez SW AGH wraz z dołączeniem odpowiedniej legitymacji okolicznościowej (ryc. 26),
- wręczenie specjalnych okolicznościowych wydawnictw SW AGH,
- przekazanie pamiątek związanych z SW AGH niedostępnych w otwartej sprzedaży,
- wręczenie pamiątek związanych z uczelnią.

Forma wyróżnień nie jest przy tym ograniczona, na ogół mieści się w ogólnie przyjętych zasadach.

Pieczęcie służbowe i nadruki

Do celów służbowych stosowane są od samego początku pieczątki biurowe przeznaczone do sygnowania pism i dokumentów. Prawo używania pieczątek przysługuje sekretariatowi SW AGH oraz Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po zmarłych Kolegach.

Wzory i rodzaj pieczątek zawierają w treści nazwę Stowarzyszenia, ew. godło, adres, numer telefonu a obecnie także numer faksu i e–mail (ryc. 27).

Druga grupa pieczątek przysługuje funkcyjnym członkom władz SW AGH, w tym:

- przewodniczącemu SW AGH,
- skarbnikowi Zarządu Głównego,
- sekretarzowi Zarządu Głównego i jego zastępcy.

Są to wszystko pieczątki podłużne o wymiarach znormalizowanych.

Do trzeciej grupy należą małe okrągłe pieczątki o średnicy 2 cm,

służące do prolongaty ważności legitymacji członkowskiej w dwóch wersjach:

a) stosowanych przez sekretariat Zarządu Głównego,
b) stosowanych przez rzeczników kół, w tym przypadku w środku pola pieczątki znajduje się numer ewidencyjny koła SW AGH. Ten rodzaj pieczątki używany jest przez rzeczników także do sygnowania pism urzędowych wystawianych w imieniu koła.

Wreszcie, bardzo rzadko, stosowana jest duża okrągła pieczęć o średnicy 5 cm do sygnowania uroczystych druków np. aktu nadania członkowstwa honorowego. W niektórych przypadkach może być stosowana sucha duża okrągła pieczęć tłoczona na okładkach aktu nadania członkostwa honorowego.

Wszystkie rodzaje pieczęci ulegały stopniowo ewolucji, podobnie jak również nadruki pism firmowych (ryc. 27).

ryc. 27. Wzory pieczątek i nadruków stosowanych przez SW AGH

Główne kierunki działalności statutowo–regulaminowej

Działalność w ramach Stowarzyszenia Wychowanków AGH jest zgodna ze statutem SW AGH, odbywa się wyłącznie społecznie i ma na celu polepszenie kontaktu wychowanków AGH, w tym członków SW AGH, z własną uczelnią, jej problemami i osiągnięciami, a także planami dalszego rozwoju w zakresie nauki i dydaktyki. Stowarzyszenie ma także skupiać wychowanków AGH dla utrzymywania i stałego pogłębiania więzi koleżeńskiej, pielęgnowania tradycji zawodu i tradycji uczelni oraz zasad etyki zawodowej. Wymaga to tworzenia zespołów i komisji problemowych dla określonych celów statutowych.

Cele i zadania, a zwłaszcza sposób ich osiągania ulegały zmianom lub modyfikacji w ciągu całego 60–lecia i zależały często od aktualnego zapotrzebowania i wymagań ze strony społeczności wychowanków uczelni. Nowe cele pojawiały się stopniowo, często ulegały weryfikacji, część z nich pozostała jednak niezmienna i trwale zapisała się w historii Stowarzyszenia.

W latach 1945–1985 dominującym zadaniem SW AGH była organizacja Sesji Naukowych AGH i Zjazdów Naukowych wychowanków SW AGH. Po 1985 r. nastąpiła wyraźna zmiana, sesje ogólnouczelniane zostały zastąpione sesjami i konferencjami o charakterze branżowym, dostosowanym do potrzeb konkretnego środowiska. Organizację tych sesji przejęły grupy zawodowe.

Przez pewien okres Stowarzyszenie Wychowanków fundowało stypendia i nagrody naukowe im. W. Budryka. Ta forma działalności zanikła w 1973 r. ponieważ zmieniły się uwarunkowania zewnętrzne i wzrosła konkurencyjność nagród i stypendiów udzielanych przez inne instytucje.

W 1969 r. zainicjowano w związku z 50–leciem AGH uroczystość powtórnej immatrykulacji wychowanków uczelni po 50–latach od chwili rozpoczęcia studiów. W 2004 r. uroczystość obchodzono po raz trzydziesty pierwszy przy pełnym poparciu władz uczelni i z pełną perspektywą na dalszy rozwój.

Szereg form działalności zainicjowanej w pierwszych latach istnienia SW AGH utrwaliło swą pozycję i jest nadal rozwijana. Swoje 60–lecie będzie obchodzić Akcja Zapomóg dla Wdów i Sierot po zmarłych kolegach i mimo upływu półwiecza jest nadal bardzo użyteczna.

Niezmiennie aktualna pozostaje działalność publikacyjna, jako forma kontaktu SW AGH ze swoimi członkami i wychowankami uczelni.

Do stałych zadań SW AGH należy zaliczyć dbałość o pamiątki przeszłości związane z uczelnią, jej wychowawcami i wychowankami.

Bezpośrednią formą kontaktu Stowarzyszenia ze swoimi członkami i wychowankami jest organizacja uroczystości jubileuszowych Stowarzyszenia i udział w uroczystościach uczelni.

Stanowią one rodzaj przypomnienia toczącej się historii, powstawania tradycji i istnienia wartości, które należy pielęgnować. Święta te są także znakomitą okazją do organizowania spotkań koleżeńskich w mniejszych lub większych grupach dla poszczególnych roczników absolwentów uczelni. W sposób niezmienny od lat spotykają się do dziś wychowankowie pierwszych powojennych roczników absolwentów AGH.

W rozdziale tym będą przedstawione pokrótce losy najważniejszych i dobrze utrwalonych w pamięci i historii 60–lecia dziedzin działalności SW AGH, które mają swój wyraźny dorobek i oczywiste osiągnięcia.

Sesje Naukowe AGH, Zjazdy Naukowe Wychowanków

Organizacja zjazdów naukowych wychowanków AGH, a później także sesji naukowych AGH, była co roku ważnym akcentem życia naukowego uczelni, w które w sposób aktywny włączeni byli wychowankowie uczelni i członkowie SW AGH; dostarczali jej znaczną część referatów naukowych. Powstawały one bardzo często we współpracy z pracownikami naukowymi AGH i świadczyły o dorobku i ważnych osiągnięciach minionego okresu. W sesjach i zjazdach brały zwykle udział liczne grupy uczestników z przemysłu i uczelni. Tematyka wiodąca i programy obrad były ustalane co roku na wielu zebraniach Zarządu SW AGH. Stowarzyszenie było bowiem głównym organizatorem sesji i zjazdów, powoływano w związku z tym także co roku, specjalne sekretariaty i sekretarzy sesji naukowych oraz komitety organizacyjne. Doskonalone były stopniowo z biegiem lat formy organizacyjne i rozmach sesji naukowych, które w latach 1960–1980 stały się jedną z najważniejszych platform dyskusji naukowych w poszczególnych pionach uczelni. W kosztach sesji i zjazdów naukowych partycypowały bezpośrednie o służby poszczególnych resortów, które finansowały zazwyczaj druk materiałów sesyjnych. Nie zanotowano nigdy żadnej odmowy lub zlekceważenia apelu Zarządu SW AGH w tej sprawie. Decyzje podejmowali bardzo często bezpośredni szefowie resortów, głównie górnictwa i hutnictwa.

Etapy organizacyjne zjazdów naukowych wychowanków i sesji naukowych AGH **Tabela 7**

1945–1948	Etap początkowy, organizowano tylko zjazdy wychowanków AG z dodaniem tematyki naukowej o ustalanym co roku zakresie
1948–1953	Etap pośredni, organizacja zjazdów naukowych SW AGH o ustalonym haśle w połączeniu ze zjazdami członkowskimi SW AGH
1954–1985	Etap właściwy, organizacja sesji naukowych AGH i zjazdów naukowych wychowanków AGH pod ustalonym hasłem, w połączeniu ze zjazdem SW AGH

Niektóre sesje naukowe organizowano we współpracy z NOT.

Tematyka części sesji naukowych miała nieraz charakter okolicznościowy i wiązała się zazwyczaj z celami państwowymi, rocznicami uczelni, a także z wielkimi datami historycznymi np. 600–leciem Uniwersytetu Jagiellońskiego czy też rokiem nauki polskiej (ryc. 29).

Zadaniem sesji i zjazdów naukowych było:

- zapoznanie innych placówek naukowych i badawczych, a szczególnie przemysłu z dorobkiem naukowo–badawczym AGH,
- integracja myśli i badań naukowych, wymiana doświadczeń oraz współpraca pomiędzy instytutami uczelni, jak również pomiędzy AGH a innymi placówkami naukowo–badawczymi i przemysłowymi,
- inspirowanie dokształcania wychowanków AGH zatrudnionych w przemyśle.

Dla poszczególnych sesji naukowych przygotowywano specjalne programy (ryc. 28–30) z podziałem na sekcje tematyczne, a ich druk obejmował nieraz dziesiątki stron.

PROGRAM

XVII SESJI NAUKOWEJ AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ
i XXI ZJAZDU NAUKOWEGO STOWARZYSZENIA WYCHOWANKÓW AGH
W KRAKOWIE W DNIU 9 GRUDNIA 1967 R.

NA TEMAT:

„KOMPLEKSOWE WYKORZYSTANIE KOPALIN W GOSPODARCE NARODOWEJ"

ryc. 28. Karta tytułowa program XVII Sesji Naukowej AGH i XX Zjazdu Naukowego SW AGH z 1965 r.

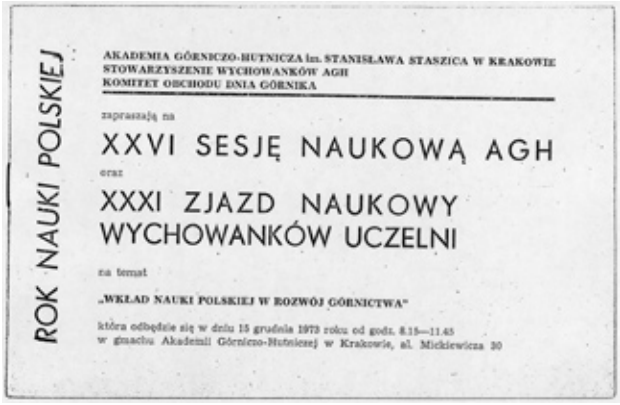
ROK NAUKI POLSKIEJ

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA im. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE
STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW AGH
KOMITET OBCHODU DNIA GÓRNIKA

zapraszają na

XXVI SESJĘ NAUKOWĄ AGH

oraz

XXXI ZJAZD NAUKOWY
WYCHOWANKÓW UCZELNI

na temat

„WKŁAD NAUKI POLSKIEJ W ROZWÓJ GÓRNICTWA"

która odbędzie się w dniu 15 grudnia 1973 roku od godz. 8.15—11.45
w gmachu Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, al. Mickiewicza 30

ryc.29. Karta tytułowa program XXVI Sesji Naukowej AGH i XXXI Zjazdu Naukowego Wychowanków Uczelni z 1973 r.

W latach 1945–1948 zjazdy wychowanków były organizowane początkowo (do 1947 r.) przez Stowarzyszenie Asystentów AG, a później przez Komitet Organizacyjny Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Zjazdy miały z jednej strony cele organizacyjne, a z drugiej — cele naukowe i gospodarcze.

W latach 1948–1953 spotkania przekształciły się w typowe Zjazdy Naukowe wychowanków AGH, które łączono nieraz z zebraniami walnymi SW AGH. Głównym tematem spotkań naukowych w tym czasie była realizacja planu 6–letniego i związana z tym rola nauki i techniki. Do współpracy włączona była Naczelna Organizacja Techniczna. Organizatorem zjazdów było odtąd, po zatwierdzeniu statutu, Stowarzyszenie Wychowanków AGH i dla ich sprawnego przeprowadzenia powoływano specjalne komitety organizacyjne.

W latach 1954–1985 głównym celem zjazdów wychowanków AGH stał się udział w sesjach naukowych, organizowanych od 1954 r. na ogół z okazji Dnia Górnika, Dnia Hutnika i Dnia Budowlanych oraz kolejnych rocznicowych jubileuszy uczelni. Obrady w czasie sesji naukowych odbywały się w sekcjach tematycznych przy bardzo dużej frekwencji uczestników, których liczba dochodziła nieraz do kilkuset aktywnych słuchaczów. Pracami kierowały specjalne komitety organizacyjne sesji naukowych powoływane przez Zarząd SW AGH. Do 1970 r. funkcję sekretarza organizacyjnego sesji naukowych, w randze zastępcy sekretarza Zarządu SW AGH ds. sesji naukowych, sprawowali kolejno: M. Milewski, F. Rola, W. Magda, W. Pudło, J. Słowik i W. Blaschke.

Od 1971 r. stałym sekretarzem takich komitetów w randze członka prezydium Zarządu ds. Sesji była K. Norwicz, która tej sprawie poświęciła wszystkie swoje możliwości i pełne zaangażowanie. Ze statystyki wynika, że w latach 1954––1985 zorganizowano 42 sesje naukowe połączone ze zjazdami naukowymi wychowanków uczelni w tym:

5 sesji i zjazdów (1954–1959) o tematyce górniczej i hutniczej,
20 sesji i zjazdów (1960–1985) o tematyce górniczej w czasie Dni Górnika i Św. Barbary,
18 sesji i zjazdów (1960–1985) o tematyce hutniczej z okazji Dnia Hutnika i Św. Floriana,
oraz 4 sesje i zjazdy (1973–1980) o tematyce budowlanej i ceramicznej z okazji Dnia Budowlanych.

Komitety organizacyjne były tworzone z przedstawicieli poszczególnych wydziałów AGH odpowiedzialnych za ich stronę organizacyjną i naukową. Każdy zgłoszony referat był recenzowany przez specjalistów tematycznych, co było warunkiem dopuszczenia tekstu do druku w materiałach sesyjnych.

Członkowie komitetów organizacyjnych spotykali się co tydzień przez kilka miesięcy poprzedzających termin sesji naukowej, a także po jej zakończeniu dla podsumowania dorobku sesji naukowych.

ryc. 30. Karta tytułowa program XXXI Sesji Naukowej AGH i XXXVI Zjazdu Wychowanków Uczelni z 1975 r.

Komitety ściśle współpracowały z władzami AGH, Komitetami Dnia Górnika, Hutnika i Dnia Budowlanych oraz z instytutami naukowymi i jednostkami administracyjnymi AGH. Dobry przebieg współpracy zapewniał sprawność prac organizacyjnych, a także terminowy druk odpowiednio ocenionych materiałów sesyjnych.

Przez pewien okres czasu sesje naukowe nabrały takiego znaczenia, że władze rektorskie AGH nazwę tę zarezerwowały wyłącznie dla spotkań ogólnouczelnianych w poszczególnych pionach.

Mimo dużej popularności sesji naukowych i zjazdów wychowanków AGH pojawiła się pod koniec lat siedemdziesiątych (po 1977 r.) tendencja do organizowania spotkań w mniejszych kręgach naukowych np. w ramach samych wydziałów czy instytutów naukowych zwłaszcza pionu hutniczego, a także dążono do zmniejszenia ich częstotliwości.

Od 1978 r. wzmogły się tendencje dezintegracyjne i nasiliła się stopniowo dążność do przejmowania organizowania sesji i zjazdów naukowych przez poszczególne wydziały i instytuty AGH.

Zjawisko to zostało w zasadzie zaakceptowane przez władze AGH jako znamię nowszych czasów i nowych tendencji w nauce. Stowarzyszenie stopniowo ograniczało swój wkład do pomocy organizacyjnej świadczonej nowym komitetom sesyjnym i do prowadzenia akcji propagandowej wśród swoich członków. Zmiany objęły początkowo pion materiałów budowlanych i ceramiki (od 1976 r. nie odbyły się żadne sesje i zjazdy w ramach SW AGH), a następnie od 1980 r. pion hutniczy. Najdłużej w pierwotnej formule wytrwał pion górniczy, gdzie z okazji święta górniczego Św. Barbary odbywają się dotąd oddzielne sesje naukowe.

Zestawienie Zjazdów Naukowych SW AGH i Sesji Naukowych AGH w latach 1945–1985 organizowanych przez SW AGH **Tabela 8**

Termin	Nazwa zjazdu oraz tematyka	Nazwa sesji oraz tematyka
1	2	3
8.11.1945 r.	I Zjazd Wychowanków AG – Kraków	
7.12.1946 r.	II Zjazd Wychowanków AG – Kraków pt. „Kształcenie i wychowanie inżyniera górniczego i hutniczego”	
6.12.1947 r.	III Zjazd Wychowanków AG – Kraków pt. „Podnosimy naszą produkcję”	
8.05.1948 r.	IV Zjazd Wychowanków AG – Chorzów – organizacyjny	
11.12.1948 r.	V Zjazd Wychowanków AGH – Kraków, I Walne Zebranie Wyborcze Członków SW AGH. Hasło zjazdu:„Realizacja planu 3–letniego”	
14.05.1949 r.	VI Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	I Zjazd Naukowy SW AGH na temat: „6 –letni plan rozwoju przemysłów kluczowych”. Współpraca NOT
3.06.1950 r.	VII Zjazd Wychowanków AGH	II Zjazd Naukowy SW AGH na temat: „Mechanizacja i racjonalizacja przemysłów kluczowych w planie 6–letnim”. Współpraca NOT
13.10.1950 r.	VIII Zjazd Wychowanków AGH. II Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH – Zabrze	
19.06.1951 r.	IX Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	III Zjazd Naukowy SW AGH nt: „Nauka i technika dla potrzeb planu 6–letniego”.
8.12.1951 r.	X Zjazd Wychowanków AGH – Kraków. III Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH	
7.06.1952 r.	XI Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	IV Zjazd Naukowy SW AGH na temat: „Postęp techniczny i wydajność pracy w planie 6–letnim”. Współpraca NOT
6.03.1953 r.	XII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków. IV Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH	
19.06.1954 r.	XIII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków, 10–lecie PRL i 35–lecie AGH”.	V Zjazd Naukowy SW AGH i I Sesja Naukowa AGH na temat: „Poszukiwanie, eksploatacja i przeróbka ubogich i zastępczych surowców kopalnych”.
26.03.1955 r.	XIV Zjazd Wychowanków AGH – Kraków, V Walne Zebranie Sprawoz.–Wyborcze Członków SW AGH	

1	2	3
14.04.1956 r.	XVI Zjazd Wychowanków AGH, VI Walne Zebranie członków SW AGH	
16–17.02. 1957 r.	XVII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	VII Zjazd Naukowy SW AGH i III Sesja Naukowa AGH na temat: „Aktualne zagadnienia górnictwa, hutnictwa oraz przemysłu materiałów budowlanych”.
23.11.1957 r.	XVIII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków, VII Walne Zebranie Sprawozdawcze SW AGH	
14–15.06. 1958 r.	XIX Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	VIII Zjazd Naukowy SW AGH i IV Sesja Naukowa AGH na temat: „Dorobek nauki radzieckiej i związany z nią postęp nauki polskiej”.
12–13.12. 1959 r.	XX Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	IX Zjazd Naukowy SW AGH i V Sesja Naukowa AGH na temat: „Osiągnięcia AGH w 15–leciu PRL na tle 40–lecia istnienia uczelni i jej kierunki rozwojowe”.
7.05.1960 r.	XXI Zjazd Wychowanków AGH – Kraków, VIII Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH	
10–11.12. 1960 r.	XXII Zjazd Wychowanków AGH i Walne Zebranie Sprawozdawcze SW AGH /10 XII 1960/ – Kraków	X Zjazd Naukowy SW AGH i VI Sesja Naukowa AGH na temat: „Postęp techniczny w górnictwie”.
10.05.1961 r.	XXIII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XI Zjazd Naukowy SW AGH i VII Sesja Naukowa AGH na temat: „Wybrane zagadnienia hutnicze”.
9.12.1961 r.	XXIV Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XII Zjazd Naukowy SW AGH i VIII Sesja Naukowa AGH na temat: „Koncentracja w przemyśle górniczym”.
7.05.1962 r.	XXV Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XIII Zjazd Naukowy SW AGH i IX Sesja Naukowa AGH na temat: „Unowocześnienie produkcji hutniczej”.
8.12.1962 r.	XXVI Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XIV Zjazd Naukowy SW AGH i X Sesja Naukowa AGH na temat: „Teoria i praktyka zagospodarowania nowych obszarów górniczych”.
4.05.1963 r.	XXVII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XV Zjazd Naukowy SW AGH i XI Sesja Naukowa AGH na temat: „Zadania uczelni w planie 20–letnim”.

1	2	3
7.12.1963 r.	XXVIII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków. IX Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH .	XVI Zjazd Naukowy SW AGH i XII Sesja Naukowa AGH na temat: „Rola AGH w rozwoju sił wytwórczych Polski" dla uczczenia 600–lecia UJ.
15.05.1964 r.	XXIX Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XVII Zjazd Naukowy SW AGH i XIII Sesja Naukowa AGH na temat: „Zagadnienia metalurgii żelaza i metali nieżelaznych".
5.12.1964 r.	XXX Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XVIII Zjazd Naukowy SW AGH i XIV Sesja Naukowa AGH na temat : „Znaczenie nowych odkryć surowców mineralnych dla gospodarki narodowej".
14.05.1965 r.	XXXI Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XIX Zjazd Naukowy SW AGH i XV Sesja Naukowa AGH na temat: „Wybrane procesy hutnicze żelaza i stali oraz metali nieżelaznych".
11.12.1965 r.	XXXII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	Jubileuszowy XX Zjazd Naukowy SW AGH i XVI Sesja Naukowa AGH na temat: „Jakość produkcji górniczej w planie 5–letnim".
10.12.1966 r.	XXXIII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków. X Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH	
9.12.1967 r.	XXXIV Zjazd Wychowanków AGH – Kraków.	XXI Zjazd Naukowy SW AGH i XVII Sesja Naukowa AGH na temat: „Kompleksowe wykorzystanie kopalin w gospodarce narodowej"
4.05.1968 r.	XXXV Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXII Zjazd Naukowy SW AGH poświęcony 30-leciu nauk hutniczych w AGH.
2.10.1968 r.	XXXVI Zjazd członków SW AGH z okazji Jubileuszu 20–lecia zatwierdzenia Statutu Stowarzyszenia – Kraków	
22–25.05. 1969 r.	XXXVII Zjazd wszystkich absolwentów Uczelni z okazji 50–lecia AGH – Kraków	
13.12.1969 r.	XXXVIII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków. XI Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH	
7.05.1970 r.	XXXIX Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXIII Zjazd Naukowy SW AGH i XVIII Sesja Naukowa AGH na temat: „Nowe technologie w hutnictwie"

1	2	3
11.12.1970 r.	XL Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXIV Zjazd Naukowy SW AGH i XIX Sesja Naukowa AGH na temat: „Perspektywy rozwojowe górnictwa w pięcioleciu 1971–1975”.
13.05.1971 r.	XLI Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXV Zjazd Naukowy SW AGH i XX Sesja Naukowa AGH na temat: „Nauka w rozwoju przemysłu hutniczego”.
25.11.1971 r.	XLII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXVI Zjazd Naukowy SW AGH i XXI Sesja Naukowa AGH na temat: „Górnicza gospodarka złożem i ochrona zasobów przyrody”.
12.05.1972 r.	XLIII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXVII Zjazd Naukowy SW AGH i XXII Sesja Naukowa AGH na temat: „50 lat nauk hutniczych w AGH”.
9.12.1972 r.	XLIV Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXVIII Zjazd Naukowy AGH i XXIII Sesja Naukowa AGH na temat: „Prognozowanie w górnictwie”.
21.03.1973 r.	XLV Zjazd Wychowanków AGH – Kraków. XII Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH	
11.05.1973 r.	XLVI Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXIX Zjazd Naukowy SW AGH i XXIV Sesja Naukowa AGH na temat: „Wkład nauki w rozwój przemysłu hutniczego” – Rok Nauki Polskiej
24–25.09. 1973 r.	XLVII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXX Zjazd Naukowy SW AGH i XXV Sesja Naukowa AGH na temat: „Wkład nauki w rozwój przemysłu materiałów budowlanych” – Rok Nauki Polskiej
15.12.1973 r.	XLVIII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXXI Zjazd Naukowy SW AGH i XXVI Sesja Naukowa AGH na temat: „Wkład nauki polskiej w rozwój górnictwa” – Rok Nauki Polskiej
10.05.1974 r.	XLIX Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXXII Zjazd Naukowy SW AGH i XXVII Sesja Naukowa AGH na temat: „Wkład nauk hutniczych w rozwój gospodarki w okresie XXX–lecia PRL”
7.12.1974 r.	L Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXXIII Zjazd Naukowy SW AGH i XXVIII Sesja Naukowa AGH na temat: „Wkład nauk górniczych w rozwój gospodarki w okresie XXX–lecia PRL”

1	2	3
19.12.1974 r.	LI Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXXIV Zjazd Naukowy SW AGH i XXIX Sesja Naukowa AGH na temat: „Współczesne tendencje w kształceniu kadr dla przemysłu materiałów budowlanych”.
8.05.1975 r.	LII Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXXV Zjazd Naukowy SW AGH i XXX Sesja Naukowa AGH na temat: „Przegląd dorobku naukowego AGH pionu hutniczego”
4.10.1975 r.	LIII Zjazd członków Stowarzyszenia Wychowanków AGH z okazji 30–lecia SW AGH – Kraków	
6.12.1975 r.	LIV Zjazd Wychowanków AGH – Kraków	XXXVI Zjazd Naukowy SW AGH i XXXI Sesja Naukowa AGH na temat: „Przegląd dorobku naukowego AGH pionu górniczego”
9.05.1976 r.	LV Zjazd Wychowanków AGH	XXXVII Zjazd Naukowy SW AGH i XXXII Sesja Naukowa AGH z okazji Dnia Hutnika
24–25.09. 1976 r.	LVI Zjazd Wychowanków AGH	XXXVIII Zjazd Naukowy SW AGH i XXXIII Sesja Naukowa AGH z okazji Dnia Budowlanych
7–10.12. 1976 r.	LVII Zjazd Wychowanków AGH	XXXIX Zjazd Naukowy SW AGH i XXXIV Sesja Naukowa AGH z okazji Dnia Górnika
10–13.05. 1977 r.	LVIII Zjazd Wychowanków AGH	XL Zjazd Naukowy SW AGH i XXXV Sesja Naukowa AGH z okazji Dnia Hutnika
28.11.1977 r.	LIX Zjazd Wychowanków AGH, XIII Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH	
8.12.1977 r.	LX Zjazd Wychowanków AGH	XLI Zjazd Naukowy SW AGH i XXXVI Sesja Naukowa AGH w zakresie mechanizacji górnictwa, techniki podziemnej eksploatacji złóż węgla i rud oraz sozologii i sozotechniki z okazji Dnia Górnika AGH
5.05.1978 r.	LXI Zjazd Wychowanków AGH	XLII Zjazd Naukowy SW AGH i XXXVII Sesja Naukowa AGH z okazji Dnia Hutnika
9.12.1978 r.	LXII Zjazd Wychowanków AGH	XLIII Zjazd Naukowy SW AGH i XXXVIII Sesja Naukowa AGH z okazji Dnia Górnika
19–20.10. 1979 r.	Uroczystość 60–lecia Uczelni	

1	2	3
6.12.1980 r.	LXIII Zjazd Wychowanków AGH	XLIV Zjazd Naukowy SW AGH i XXXIX Sesja Naukowa AGH z okazji Dnia Górnika na temat: „Podstawy naukowe zwalczania zagrożeń w górnictwie”
10.12.1982 r.	LXIV Zjazd Wychowanków AGH	XLV Zjazd Naukowy SW AGH i XL Sesja Naukowa AGH
20.01.1983 r.	LXV Zjazd Wychowanków AGH. XIV Walne Zebranie Sprawozdawczo–Wyborcze Członków SW AGH	
8.12.1983 r.	LXVI Zjazd Wychowanków AGH	XLVI Zjazd Naukowy SW AGH i XLI Sesja Naukowa AGH dla uczczenia 50–lecia pracy naukowej prof. J. Znańskiego
7.12.1984 r.	LXVII Zjazd Wychowanków AGH	XLVII Zjazd Naukowy SW AGH i XLII Sesja Naukowa AGH z okazji Dnia Górnika na temat: „Rola Uczelni w podyplomowym kształceniu kadr dla górnictwa”
16.11.1985 r.	Jubileusz 40–lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH, LXVIII Zjazd Wychowanków AGH	
28.11.1985 r.	XLIX Zjazd Wychowanków AGH z okazji Dnia Górnika	XLVIII Zjazd Naukowy Wychowanków AGH i XLIII Sesja Naukowa AGH na temat: „Problemy mechanizacji w kopalniach głębokich”
29.05.1987 r.	I Krajowy Zjazd Sprawozdawczo–Wyborczy Delegatów SW AGH	
16.06.1991 r.	Zjazd Wychowanków z okazji 75–lecia AGH	
21.06.1991 r.	II Krajowy Zjazd Sprawozdawczo–Wyborczy Delegatów SW AGH	
21.09.1995 r.	III Krajowy Zjazd Sprawozdawczo–Wyborczy Delegatów SW AGH	
22–23.09. 1995 r.	Jubileusz 50–lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH – Zjazd koleżeński członków SW AGH	
30.11.1999 r.	IV Krajowy Zjazd Sprawozdawczo–Wyborczy Delegatów SW AGH	
24.10.2002 r.	Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Sprawoz.–Wybor. Delegatów SW AGH	
1.06.2004 r.	V Krajowy Zjazd Sprawozdawczo–Wyborczy Delegatów SW AGH	

ryc.31. Medal z okazji 50–lecia nauk hutniczych w AGH oraz XXII Sesji Naukowej SW AGH w 1972 r.

Specjalną rangę miały sesje i zjazdy naukowe organizowane z okazji 30–lecia PRL (1970 r.), 30–lecia SW AGH (1975 r.) i jubileuszy Uczelni, a także 600–lecia UJ czy Roku Nauki Polskiej (1973 r.). Z okazji XXII Sesji Naukowej SW AGH i 50–lecia nauk hutniczych w AGH został wytłoczony specjalny medal (ryc. 31).

W programach sesji naukowych już bardzo wcześnie występowała problematyka kształtowania i ochrony środowiska, co stało się normą dopiero w obecnych czasach. Zawdzięczamy jej rozwój prowadzonemu od 1963 r. przez prof. W. Goetla „Seminarium Kształtowania i Ochrony Środowiska". W tym także czasie SW AGH utworzyło własną Komisję ds. Ochrony Środowiska, która miała kontynuować po śmierci prof. W. Goetla (1972 r.) dzieło twórcy sozologii.

Posiedzenia Seminarium Kształtowania i Ochrony Środowiska im. W. Goetla organizowane były z dużym powodzeniem aż do grudnia 1989 r. Za ich stronę techniczną i program (1978–1989) odpowiadała K. Norwicz.

Ostatnia, XLIII Sesja Naukowa AGH połączona ze zjazdem wychowanków według przyjętej formuły odbyła się 28.11.1985 r. pt. „Problemy mechanizacji w kopalniach głębinowych".

Jubileusze Stowarzyszenia

Zbliżająca się rocznica 60–lecia założenia Stowarzyszenia w 2005 r., skłania do przeprowadzenia przeglądu jego aktywności w ciągu minionych dziesięcioleci. Najlepszą okazją dla takiej analizy, były wcześniej kolejne mijające obchody poszczególnych jubileuszów i kolejne uroczyste rocznice. Poza wspaniałą, barwną oprawą, przynosiły one na ogół zawsze przegląd osiągnięć w minionych latach, a także ocenę dorobku i rysującej się perspektywy na przyszłość. Rodziły się wtedy nowe pomysły i pojawiały się projekty dalszych rozwiązań.

Krótki przegląd organizowanych dotąd uroczystości jubileuszowych pomoże nam zwrócić uwagę na rzeczy ważne w historii SW AGH, które miały znaczenie i wartość dla całej społeczności członków Stowarzyszenia i wychowanków uczelni. Służyły one także polepszeniu i pogłębieniu kontaktów z własną uczelnią, jej władzami, które zawsze doceniały znaczącą rolę SW AGH dla budowania atrakcyjnych pomostów między światem AGH i światem jej własnych wychowanków. Rolę tę doceniali wszyscy rektorzy, co było dobrze widoczne szczególnie w czasie kadencji sprawowanej przez JM Rektora AGH prof. dr. hab. inż. R. Tadeusiewicza. Wyrażał on swoje zdanie przy każdej okazji zwykle wobec dużego grona uczestników takich spotkań.

Jubileusz dwudziestolecia zatwierdzenia Statutu SW AGH

W 1968 r. obchodzono uroczyście dwudziestą rocznicę zatwierdzenia Statutu SW AGH przez władze państwowe i władze Miasta Krakowa. Z tej okazji odbył się 2.10.1968 r. w Krakowie w Akademii Górniczo–Hutniczej w dniu inauguracji nowego roku akademickiego 1946/69, zjazd koleżeński członków SW AGH, jego sympatyków i przyjaciół. Uroczystości jubileuszowe składały się z dwóch części:

– ogólnego zebrania członków
– spotkania towarzysko–koleżeńskiego.

W czasie zebrania emanowała satysfakcja z odniesienia sukcesu i dobrego rozwoju Stowarzyszenia w oparciu o istniejący już 20 lat statut. Wielu członków Stowarzyszenia i jego władz, miało jeszcze świeżo w pamięci perypetie związane z uzyskaniem zatwierdzenia statutu i pokonania piętrzących się wtedy trudności.

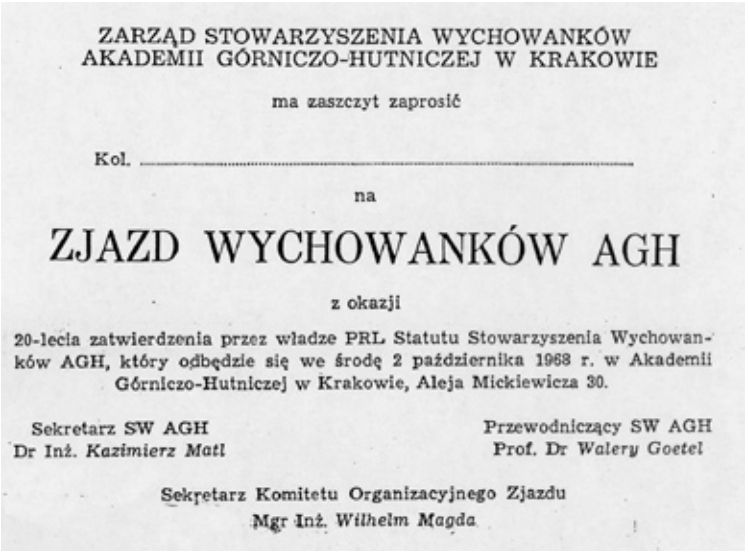

ZARZĄD STOWARZYSZENIA WYCHOWANKÓW
AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ W KRAKOWIE

ma zaszczyt zaprosić

Kol. .....

na

ZJAZD WYCHOWANKÓW AGH

z okazji

20-lecia zatwierdzenia przez władze PRL Statutu Stowarzyszenia Wychowanków AGH, który odbędzie się we środę 2 października 1968 r. w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Aleja Mickiewicza 30.

Sekretarz SW AGH
Dr Inż. *Kazimierz Matl*

Przewodniczący SW AGH
Prof. Dr *Walery Goetel*

Sekretarz Komitetu Organizacyjnego Zjazdu
Mgr Inż. *Wilhelm Magda*

ryc. 32. Program Zjazdu Wychowanków AGH z okazji 20-lecia zatwierdzenia statutu SW AGH

W czasie ogólnego zebrania i uroczystej akademii (ryc. 32) wygłoszono następujące referaty:

- W. Goetel — „O solidarności górniczej i hutniczej”,
- K. Matl — „Historia i dorobek Stowarzyszenia wychowanków AGH w 20–leciu”,
- F. Szwagrzyk — „90 lat polskich organizacji studenckich w wyższych szkołach górniczo–hutniczych”.

Rolę gospodarza jubileuszu pełnił przewodniczący SW AGH prof. W. Goetel, a zebranych wychowanków przyjmował gościnnie w AGH rektor prof. K. Żemaitis.

Spotkanie towarzyskie miało miejsce w dużej sali pawilonu C–4 Geodezji Górniczej. O sprawny przebieg zadbali W. Magda i S. Pytko przy współpracy L. Luśniak–Lech, W. Pudło, S. Kukiałki i A. Pilcha.

Dla uczestników został wykonany oryginalny znaczek pamiątkowy „Zieleni się jodła” do wpięcia (ryc. 33), wyłożono księgę pamiątkową oraz nakręcono film wąskotaśmowy z przebiegu uroczystości.

Jubileusz był prologiem do mającego wkrótce nastąpić Jubileuszu 50–lecia Uczelni.

ryc.33. Znaczek Zjazdu Wychowanków z okazji 20-lecia zatwierdzenia statutu SW AGH

Jubileusz 30–lecia

W 1975 roku obchodzono po raz pierwszy w sposób nadzwyczaj uroczysty i z wielkim rozmachem święto 30–lecia istnienia SW AGH. Od momentu założenia w 1945 roku rozwijało się ono w sposób dynamiczny, cieszyło się dużym uznaniem wśród absolwentów Uczelni, uzyskało silne poparcie ze strony władz rektorskich AGH, powiększyła się w sposób znaczący liczba członków i kół zakładowych. Tendencje te napawały optymizmem i były widomym znakiem prawidłowego rozwoju i dobrze prowadzonej działalności ze strony władz SW AGH. Wokół Stowarzyszenia skupiło się grono społeczników gotowych do stałej pomocy i aktywnej pracy. Cieszyła ich postawa koleżeńska i społeczna, wszystko robiono w dobrej wierze, bezinteresownie, głównie aby przybliżyć wychowankom sprawy uczelni, jej dorobek, osiągnięcia i tradycje. Dokonania te były oceniane bardzo pozytywnie, czemu niejednokrotnie dawały wyraz władze uczelni, które spodziewały się dalszego dobrego rozwoju w następnych latach.

Pozytywnie oceniali rolę i działalność Stowarzyszenia także jego członkowie i wychowankowie.

Uroczystości jubileuszowe odbyły się w dniu inauguracji roku akademickiego 4.10.1975 r. Program przygotował (ryc. 34) i zrealizował specjalnie powołany przez Zarząd SW AGH Komitet Organizacyjny w następującym składzie:

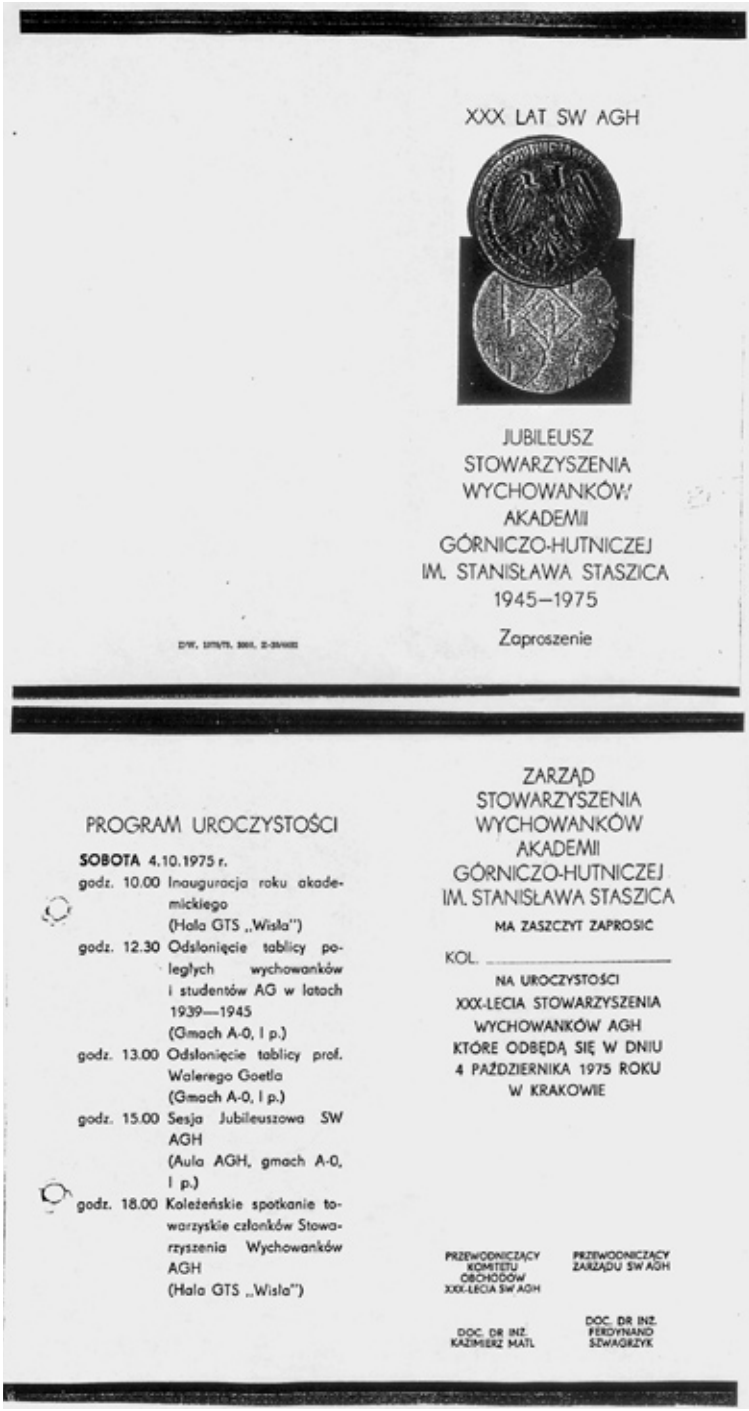

ryc. 34. Program uroczystości 30-lecia SW AGH

Przewodniczący Komitetu — K. Matl (Wiceprzewodniczący SW AGH)
Komisje robocze:

Organizacyjna:	A. Waliduda, J. Frankiewicz.
Informacyjno–Propagandowa:	W. Różański, T. Rumanstorfer, W. Tabor, B. Kołomyjski.
Sesji Naukowej:	W. Piątkowski, M. Dubowicki, T. Kochmański.
Uczczenia pamięci prof. Walerego Goetla:	A. Schillak, J. Dziewański, J. Horzemski.
Wydawniczo–redakcyjna:	M. Odlanicki–Poczobutt, J. Sulima–Samujłło, K. Norwicz.
Spotkania towarzyskiego:	S. Pytko, W. Longa, S. Jelonkiewicz–Babiarz.

Ponadto powołano specjalny Komitet Uczczenia pamięci wychowanków i studentów AG poległych w latach 1939–1945, w składzie:

R. Ney — przewodniczący, F. Szwagrzyk (przewodniczący SW AGH) — wiceprzewodniczący Komitetu,

członkowie: A. Anasiewicz, S. Buzek, M. Dubowicki, J. Jaczewski, P. Kielski, S. Księski, E. Porąbka, W. Różański, Z. Sobczyk, J. Sulima–Samujłło, J. Tyralik–Michalski, J. Żelazny.

Komitet Organizacyjny Jubileuszu 30–lecia zrealizował trzy główne zadania:

- przygotowanie części oficjalnej i towarzyskiej uroczystości,
- wykonanie i zamontowanie dwóch tablic pamiątkowych poświęconych prof. W. Goetlowi i wychowankom Akademii Górniczej poległym w latach 1939–1945,
- wykonanie pamiątek dla uczestników Zjazdu Jubileuszowego.

Uroczystości jubileuszowe (ryc. 34) odbyły się w sobotę 4.10.1975 r. w godz.11–24 w Krakowie w AGH w paw. A–O. Obejmowały one:

- część oficjalną (Akademia Jubileuszowa, odsłonięcie tablic, sesja naukowa)
- spotkanie towarzyskie w godzinach wieczornych.

Głównym punktem części oficjalnej była akademia jubileuszowa zorganizowana w auli AGH z udziałem rektora AGH prof. H. Filcka i Senatu Uczelni. Po przemówieniu powitalnym rektora, referat okolicznościowy przedstawił przewodniczący SW AGH — doc. F. Szwagrzyk na temat: „Rola i zadania Stowarzyszenia

Wychowanków AGH w rozwoju uczelni". Myśl przewodnia referatu dotyczyła idei wzajemnej więzi absolwentów uczelni, ich roli w ramach SW AGH, osiągnięć Stowarzyszenia oraz jego wkład i udział w planach rozwoju uczelni.

W drugiej części akademii odbyła się podniosła uroczystość odnowienia immatrykulacji po 50 latach dla dawnych studentów roczników: 1920/21 do 1923/24 i 1925/26. Wręczenia uczestnikom specjalnych indeksów dokonał prorektor AGH A. Długosz, który przy tej okazji wypowiedział szereg ważnych i podniosłych słów oraz złożył gratulacje jubilatom. Otrzymali oni także z rąk przewodniczącego SW AGH odznakę „Zasłużony dla Stowarzyszenia i Uczelni".

Przed aulą odbyła się uroczystość odsłonięcia dwóch tablic ufundowanych przez przemysł i SW AGH, a poświęconych – pamięci prof. Walerego Goetla (ryc. 35), oraz pamięci wychowanków i studentów AG poległych w latach okupacji 1939–1945.

Tablica ku czci prof. W. Goetla (ryc. 35) wykonana z głazu granitu tatrzańskiego wydobytego przez górali z potoku Doliny Chochołowskiej, zawiera popiersie z brązu prof. W. Goetla i następujący napis zaprojektowany przez J. Galicę (ASP Kraków):

WALERY GOETEL
PROFESOR, REKTOR AKADEMII GÓRNICZO–HUTNICZEJ
GEOLOG, BADACZ TATR POLSKICH
TWÓRCA SOZOLOGII
CAŁE ŻYCIE POŚWIĘCIŁ UCZELNI
I WALCE O ZACHOWANIE
PIĘKNA PRZYRODY

1889
1972

ryc.35. Tablica rektora prof. W. Goetla koło auli, paw. A–0

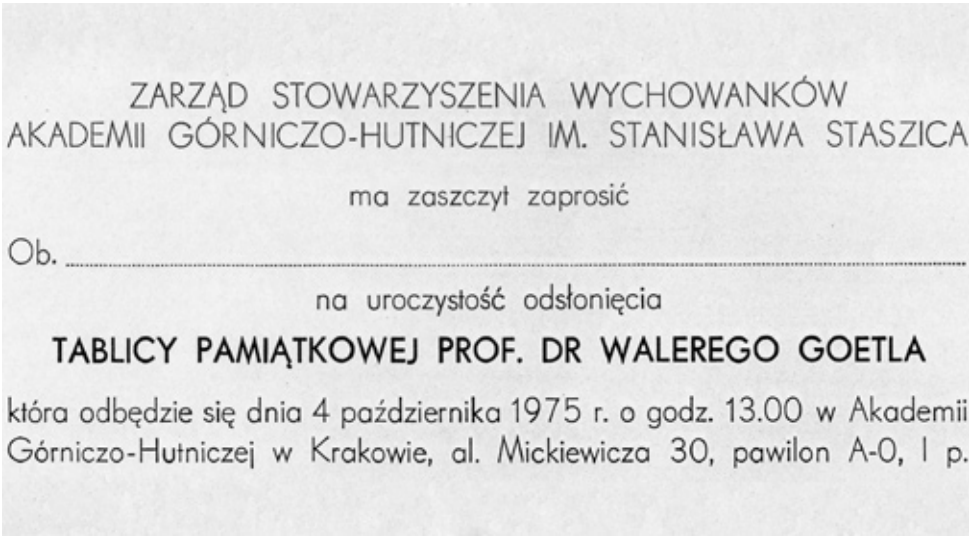

ZARZĄD STOWARZYSZENIA WYCHOWANKÓW
AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ IM. STANISŁAWA STASZICA

ma zaszczyt zaprosić

Ob. .....

na uroczystość odsłonięcia

TABLICY PAMIĄTKOWEJ PROF. DR WALEREGO GOETLA

która odbędzie się dnia 4 października 1975 r. o godz. 13.00 w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, al. Mickiewicza 30, pawilon A-0, I p.

ryc.36. Zaproszenie na uroczystość odsłonięcia tablicy prof. W. Goetla

Sylwetkę i zasługi prof. W. Goetla przedstawił zebranym w krótkim przemówieniu prof. R, Krajewski. Tablica ku uczczeniu pamięci wychowanków i studentów Akademii Górniczej (ryc. 39) wykonana z brązu według projektu J. Galicy doc. ASP w Krakowie, zawiera 121 nazwisk osób (por. str 124), które zginęły w latach okupacji w różnych okolicznościach (m.in. obozy koncentracyjne, front wojenny, partyzantka, konspiracja itp.). Ma ona rozmiar 1,4×3,4 m i została odlana z brązu w Hucie Pokój w Rudzie Śląskiej dzięki materialnemu i fachowemu wsparciu ówczesnych ministrów Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego oraz dyrektora generalnego ZGHMN „Metale" w Katowicach.

Na tablicy zostały wyryte nazwiska kolegów, które odczytał w czasie uroczystości K. Matl, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Jubileuszu 30–lecia.

W godzinach popołudniowych odbyła się sesja naukowa pod przewodnictwem prorektora M. Kałwy z referatami przedstawicieli resortów o perspektywie rozwoju górnictwa i energetyki oraz materiałów budowlanych w Polsce.

Uroczystości jubileuszowe zamknęła część towarzyska odbywająca się w paw. A–0 na krużgankach i przyległych salach z udziałem ponad 800 uczestników. W programie zaprezentował się Zespół Pieśni i Tańca AGH „Krakus" oraz kapela ludowa zespołu, która przygrywała do tańca. Na niskim parterze, poniżej hallu, odbywała się karczma piwna.

Wszyscy goście otrzymali miłe pamiątki: medal 30–lecia (ryc. 37), kufel na piwo (ryc. 38), tacę ze zdjęciem AGH, znaczki do klapy, plakietki ceramiczne (ryc. 38) oraz świeżo wydrukowaną kronikę SW AGH pt. „Stowarzyszenie Wychowanków AGH im. S. Staszica w latach 1945–1975", a ponadto szereg publikacji wydawniczych związanych z historią Uczelni.

ryc. 37. Medal 30–lecia SW AGH

ryc.38. Pamiątki jubileuszu 30–lecia: kufel i plakietki ceramiczne

NIE BYŁO IM DANE PRACOWAĆ
DLA OJCZYZNY
1.IX.1939
9.V.1945

Bałabuszyński Władysław — Banaś Antoni
Bański Bronisław — Blok Mieczysław
Bobrowski Stanisław
Bolechowski– Grajdek Zbigniew
Chrobak Józef — Chrostek Zdzisław
Cuber Zygmunt — Czarnecki Czesław
Czermiński Włodzimierz — Czernicki Marian
Dobrzański Tadeusz — Drath Tadeusz
Dzierzbicki–Starża Rościsław — Ekert Karol
Fiszer Jan — Fusek Józef — Fajdeczka Franciszek
Gajzler Witold — Galantowicz Stefan
Gawroński Wiesław — Geringer Józef Kalasanty
Golec Aleksander — Gołębiowski Karol
Górka Stanisław — Górnik Brunon
Harbich Władysław — Hayto Zdzisław
Jacyna Wacław — Jachna Stefan — Jasiński Józef
Jaśkiewicz Roman — Jelonek Augustyn
Jędrzejowski Wiesław — Jura Bronisław
Kaczmarek Roman — Kałużny Bolesław
Kibler Romuald — Kłeczek Michał — Kłosowski Wacław
Kłyszewski Jerzy — Knauer Czesław — Korażewski Leopold
Kostecki Józef — Kowalik Leopold
Kozarski Mieczysław — Krasnodębski Henryk
Krasnodębski Mirosław
Krawczyk Mieczysław
Kruczek Adolf
Krzyżanowski Jerzy — Kucharzewski Adam
Kusajła Jan — Ladra Franciszek
Lamprecht Maksymilian — Lechowicz Bolesław
Leśniara Leopold — Łucki Władysław
Łuczak Janusz — Łętowski Czesław
Machalski Jan — Małota Zbigniew
Mayer Feliks — Mianowski Stanisław
Mitera Zygmunt — Moroniewicz Bolesław
Mróz Alojzy — Murczyński Mieczysław
Nowicki Bogumił — Okszański Leszek
Orłowski Witold — Pasternak Władysław
Pazur–Porayski Kazimierz — Pelczar Mieczysław
Piątkowski Józef — Piestrak Kazimierz
Plewiński Aleksander — Popiel Tadeusz
Potyrała Franciszek — Poźniak Stanisław
Ramza Tadeusz — Rozbrój Władysław
Różycki Władysław — Rymarowicz Józef
Ryżka Franciszek — Sadowski Władysław
Serek Tadeusz — Spolski Eugeniusz
Stankiewicz Zenon — Stobiecki Stanisław
Stoch Tadeusz — Stolarz Antoni
Strusiewicz Roman — Studencki Antoni
Szajnowski Władysław
Szumiński Stanisław
Szutkowski Leonard
Szweda Karol — Świecki Stanisław
Tochowicz Zbigniew — Tomaszewicz Paweł
Tryuk Jan — Tuchołka Konstanty
Twardowski Jan — Wacławik Stanisław
Waśniowski Bolesław — Wątor Stanisław
Wicherkiewicz Kazimierz — Wielgus Jan
Wodzicki Andrzej — Wojewódzki Przemysław
Zachwieja Stefan — Zaleski Jan
Zarosły Tadeusz
Zborowski Józef — Ziarko Adam — Żak Adam
Żeleski Władysław — Żmigrodzki Alojzy
Żurowski Adam — Omelian Edward

POLEGŁYM KOLEGOM KOLEDZY
STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW
AGH 1.IX.1972

ryc. 39. Tablica ku czci poległych w latach 1939–1945 studentów i wychowanków AG

Jubileusz 40–lecia

Równie uroczyście obchodzona była 40 rocznica utworzenia Stowarzyszenia Wychowanków AGH w 1985 roku.

Pozostawiła ona po sobie trwały symbol w postaci sztandaru ufundowanego dla SW AGH przez koła terenowe oraz niektóre jednostki i instytucje gospodarcze.

Organizację jubileuszu powierzono komitetowi w składzie:

S. Pytko – kierownik,
T. Wagner–Staszewska – sekretarz,
członkowie: J. Kicki, A. Kielski, K. Matl, Kr. Norwicz, W. Różański.

Program uroczystości (ryc. 41), które odbyły się 16.11.1985 r. podzielono na trzy etapy:

- uroczysta akademia w auli z wręczeniem ufundowanego sztandaru,
- spotkania w instytutach i na wydziałach z kadrą profesorską i w grupach koleżeńskich,
- uroczysta kolacja z bogatym programem kulinarnym i rozrywkowym.

Świętowanie zakończył bal jubileuszowy w hotelu „Orbis–Holiday In", który trwał do samego rana.

Uroczystą akademię w auli o godz. 11.00 poprzedziła (od 9.30) ceremonia wbijania gwoździ przez fundatorów (Tab. 9) do drzewca sztandaru z udziałem rektora AGH prof. A.S. Kleczkowskiego, prorektorów AGH, władz Stowarzyszenia Wychowanków AGH i rzeczników kół terenowych SW AGH.

W spotkaniu uczestniczyli liczni przedstawiciele radia, telewizji z Katowic i Krakowa oraz dziennikarze prasy lokalnej i centralnej.

Po wystąpieniach W. Longi – przewodniczącego SW AGH i rektora AGH — prof. A.S. Kleczkowski nastąpiła ceremonia wbijania gwoździ do drzewca sztandaru. Dla każdego fundatora były przygotowane srebrne gwoździe (ryc. 40) z wygrawerowaną nazwą koła lub zakładu. Po jej odczytaniu przez K. Norwicz, następował moment umieszczenia gwoździa w drzewcu przy żywych oklaskach zebranych uczestników.

ryc. 40. Jeden ze srebrnych gwoździ do drzewca sztandaru SW AGH

Fundatorzy sztandaru SW AGH **Tabela 9**

Lp.	Fundator	Rzecznik koła
1	2	3
1.,	Huta „Baildon" HZWD „Mikrohuta" w Dąbrowie Górniczej	Marian Kurek
2.	Zrzeszenie Górniczo-Hutnicze ProducentówMetali Nieżelaznych w Katowicach	Edwin Siedlaczek
3.	Huta „Warszawa" w Warszawie	Ryszard Pietrucha
4.	Huta „Batory" w Chorzowie	Jan Wolny
5.	Huta im. Nowotki w Ostrowcu Świętokrzyskim	Józef Grabowski
6.	Odlewnia Żeliwa w Śremie	Alfred Babczyk
7.	Zakłady Doświadczalne przy Zakładach Metalurgicznych „Trzebinia" w Trzebini	Władysław Tabor
8.	Zakłady Metali Lekkich w Kętach	Stanisław Zarębski
9.	Walcownia Metali „Dziedzice" w Czechowicach–Dziedzicach	Bogdan Szydło
10.	Huta im. F. Dzierżyńskiego w Dąbrowie Górniczej	Marian Miciński
11.	Zakłady Hutniczo–Przetwórcze „Hutmen" we Wrocławiu	Roman Kulig
12.	Instytut Odlewnictwa w Krakowie	Magdalena Gawlikowska
13.	Huta Cynku w Miasteczku Śląskim	Jadwiga Bryniak
14.	Międzyresortowy Instytut Fizyki i Techniki Jądrowej AGH w Krakowie	Kazimierz Różański
15.	Biuro Projektów Przemysłu Maszynowego „Bipromasz" w Krakowie	Andrzej Kempiński
16.	Fabryka Samochodów Specjalizowanych POLMO–SHL w Kielcach	Marek Dyląg
17.	Przedsiębiorstwo Produkcji i Montażu Urządzeń Budownictwa „Elektromontaż" w Krakowie	Kazimierz Kromin
18.	Huta „Stalowa Wola" w Stalowej Woli	Zdzisław Tonia
19.	Huta „Łabędy" w Gliwicach	Jerzy Sitek
20.	Pomorskie Zakłady Budowy Maszyn „ZREMB–MAKRUM" w Bydgoszczy	Eugeniusz Grodzki
21.	Kombinat Górniczo–Hutniczy Miedzi, Huta Miedzi „Głogów" w Żukowicach	Józef Gargul
22	Krośnieńskie Zakłady Górnictwa Nafty i Gazu w Krośnie	Władysław Kozioł
23	Sanocki Zakład Górnictwa Nafty i Gazu w Sanoku	Józef Ołowski

1	2	3
24.	Kombinat Górniczo–Hutniczy Miedzi „CUPRUM” we Wrocławiu	Janusz Kobielski
25.	Centralny Urząd Geologii w Warszawie	Maria Ulman
26.	Katowickie Przedsiębiorstwo Geologiczne w Katowicach	Wanda Wojtuń
27.	Centralny Ośrodek Badawczo–Projektowy Górnictwa Odkrywkowego „POLTEGOR” we Wrocławiu	Kazimiera Setkowicz
28.	Gwarectwo Budownictwa Górniczego, Zakład Robót Górniczych w Sosnowcu	Stanisław Marcinek
29.	Kombinat Górniczo–Hutniczy Miedzi, Zakłady Górnicze „Konrad” w Iwinach	Stanisław Bobek
30.	Gwarectwo Kopalń Węgla Kamiennego w Jastrzębiu Zdroju	Halina Kaczmarczyk
31.	Zrzeszenie Producentów Cementu w Sosnowcu	Edward Szopa
32.	Biuro Studiów i Projektów Górniczych w Krakowie	Zofia Chmura
33.	Kopalnia Węgla Kamiennego „Thorez” w Wałbrzychu	Krzysztof Dura
34.	Wydział Geologiczno–Poszukiwawczy AGH w Krakowie	Jerzy Chrząstowski
35.	Kopalnia Węgla Brunatnego „Bełchatów” w Bełchatowie	Stanisław Dyguda
36.	Instytut Wiertniczo–Naftowy AGH w Krakowie	Albin Wojnar
37.	Politechnika Świętokrzyska w Kielcach	Anna Oset
38.	Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno–Kartograficzne w Opolu	Jerzy Jurkowski
39.	Budownictwo Naftowe „Naftomontaż” w Krośnie	Roman Kasza
40.	Przedsiębiorstwo Robót Wiertniczych w Poznaniu	Jolanta Kurek–Nowak
41.	Kombinat Górniczo–Hutniczy Miedzi, Zakłady Górnicze „Sieroszowice”	Zbigniew Winiarz
42.	Zakład Budowy Szybów w Bytomiu	Włodzimierz Leś
43.	Centralna Stacja Ratownictwa Górniczego w Bytomiu	Marian Huzarski
44.	Kopalnia Węgla Kamiennego „Nowy Wirek”	Wiktor Woźniak
45.	Zielonogórski Zakład Górnictwa Nafty i Gazu w Zielonej Górze	Józef Lenart
46.	Kombinat Górniczo–Hutniczy „Orzeł Biały” w Piekarach Śląskich	Jacek Żeglicki
47.	Zakład Robót Górniczych w Wałbrzychu	Józef Husejko
48.	Kopalnia Węgla Kamiennego „Jastrzębie” w Jastrzębiu Zdroju	Jerzy Świderski
49.	Kopalnia Węgla Kamiennego „Siemianowice” w Siemianowicach Śląskich	Marian Aksamski

1	2	3
50.	Kombinat Cementowo–Wapienniczy „Kujawy” w Piechcinie	Leszek Trejda
51.	Zakład Robót Górniczych w Łęcznej	Adam Zarębski
52.	Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń Rud w Częstochowie	Romualda Miodyńska
53.	Kombinat Górniczo–Hutniczy „Bolesław” w Bukownie	Zofia Gierat
54.	Nowosądecka Fabryka Maszyn Górniczych „Nowomag” w Nowym Sączu	Ryszard Dutka
55.	Przedsiębiorstwo Geologiczne w Łodzi	Czesław Gaik
56.	Kombinat Górniczo–Hutniczy Miedzi w Lubinie	Piotr Strzelecki
57.	Ministerstwo Górnictwa i Energetyki w Warszawie	Włodzimierz Trojan
58.	Koło Seniorów w Katowicach	Zbigniew Monikowski
59.	Radomskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych w Radomiu	Henryk Hajdrowski
60.	Międzyresortowy Instytut Materiałów Budowlanych i Ogniotrwałych AGH w Krakowie	Witold Szymański

ryc. 41. Program 40–lecia SW AGH

Uroczysta akademia jubileuszowa odbyła się przy udziale J M Rektora AGH prof. A. Kleczkowskiego, Senatu Uczelni, licznych gości i rzeczników kół.

W czasie przemówienia powitalnego S. Pytko, kierownik Komitetu Organizacyjnego recytował wiersz okolicznościowy napisany przez rzecznika koła z Lubina P. Strzeleckiego:

Rozproszeni w całym świecie,
Skarbów ziemi dobywamy,
Myśl górniczą i hutniczą,
W czyn szlachetny przekuwamy.

Choć niejedna skroń się szroni,
Serca nasze jak u żaków,
Biją na wspomnienie Błoni,
Wciąż kochają stary Kraków.

Choć nas spotkać można wszędzie,
Nasze serca są w Krakowie,
Akademio! Byłaś! Będziesz!
Sławią Cię Wychowankowie.

Po przemówieniach jubileuszowych rektora AGH i przewodniczącego SW AGH, nastąpiło wręczenie wielu członkom władz SW AGH odznaczeń regionalnych przyznanych przez władze województw: katowickiego, kieleckiego, krakowskiego, legnickiego, piotrkowskiego i wrocławskiego, a następnie nastąpiło wręczenie odznak honorowych SW AGH: „Za zasługi dla rozwoju Stowarzyszenia Wychowanków i Uczelni".

Listę mówców zamknęli S. Dyguda jako reprezentant ogółu rzeczników oraz S. Z Stopa jako jeden z nielicznych przedstawicieli założycieli Stowarzyszenia w 1945 r.

Kulminacyjnym punktem uroczystej akademii był akt przekazania sztandaru dla Stowarzyszenia. Sztandar przekazali członkowie pierwszego Zarządu Stowarzyszenia z 1945 r.: M. Orman (chorąży), K. Meissner i S.Z. Stopa, a odebrał W. Longa w otoczeniu K. Norwicz i K. Matla, do których skierowano słowa: *„aby wychowankowie Akademii Górniczo–Hutniczej pod tym sztandarem mieli taki sam zapał i ochotę do pracy, jak my w trudnych czasach powojennych"*.

W. Longa odbierając sztandar zapewnił, że „wychowankowie Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie zawsze będą pracować zgodnie z hasłami wypisanymi na wysoko umieszczonym sztandarze". Następnie przekazał sztandar w ręce rzeczników: K. Setkowicz, Z. Trejdy, A. Zarębskiego, którzy przyjęli sztandar jako: "symbol godności wszystkich absolwentów Akademii Górniczo–Hutniczej", co spotkało się z burzliwymi i długotrwałymi oklaskami.

Chór Zespołu Pieśni i Tańca AGH „Krakus" zakończył akademię pieśnią „Gaude Mater Polonia".

ryc. 42. Medal wybity z okazji 40–lecia SW AGH

W godzinach popołudniowych odbyły się, na wszystkich wydziałach uczelni spotkania uczestników jubileuszu ze swoimi wychowawcami z lat studiów, a w godzinach wczesno–wieczornych bawiono się i weselono w dwóch dużych zespołach górników i hutników w Miasteczku Studenckim.

Oprawę muzyczną zapewniały kapela Zespołu Pieśni i Tańca „Krakus" oraz Zespół Pieśni i Tańca „Sanoczanie" z Sanockiego Zakładu Górnictwa Nafty i Gazu. Znakomitą narracją i gawędziarstwem popisywali się J. Frydrych u hutników oraz A. Bęben u górników. W końcowym etapie spotkania nastąpiło pełne zbratanie grup górniczych i hutniczych. Dobre zakąski, znakomita kolacja wzbogacona w dobre piwo, były podstawą dalszej dobrej zabawy i tańców w gronie starych i nowych przyjaciół.

Wielkie święto jubileuszu 40–lecia Stowarzyszenia zakończył elegancki bal w salach hotelu „Holiday Inn".

Dla licznych gości i uczestników jubileuszu przygotowano szereg miłych pamiątek, między innymi:

- medal jubileuszowy 40–lecia SW AGH,
- wydawnictwa okolicznościowe,
- proporczyki z podobizną sztandaru dla kół SW AGH.

Sztandar wystawiony w auli AGH stał się głównym obiektem zainteresowania, był także tłem do licznych fotografii pamiątkowych, grał rolę głównego bohatera uroczystości.

Przebiegiem spotkania jubileuszowego interesowała się bardzo prasa i telewizja. Ciekawego wywiadu udzielił 1.12.1985 r. tygodnikowi „Przekrój" (nr 2112) przewodniczący SW AGH W. Longa, który odpowiadał interesująco a nieraz zaskakująco na pytania dotyczące wychowanków AGH i Stowarzyszenia (Informator SW AGH, 1987).

Medal jubileuszowy 40–lecia SW AGH wybity w brązie przez Mennicę Państwową w Warszawie według projektu prof. J. Nowakowskiego z ASP w Krakowie, ma kształt okrągły i średnicę 7 cm (ryc. 42). Na awersie dominuje motyw krakowski (kompozycja złożona z głównych elementów zabytkowych miasta) i data 1945–1985 zamknięte w okręgu zewnętrznym utworzonym z napisu: „40 lat Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie", zaś na rewersie dwa godła: orzeł AG z 1925 r. oraz orzeł AGH z 1969 r. i data 1919–1985 ograniczona z jednej strony emblematem hutniczym, a z drugiej emblematem górniczym. Medal został wykonany w wersji pozłacanej, posrebrzanej i brązowej.

Jubileusz 50–lecia

W 1995 r. Stowarzyszenie Wychowanków AGH nadzwyczaj okazale uczciło półwiecze swego istnienia. Upłynęło bowiem 50 lat od chwili powołania w grudniu 1945 r. Komisji Statutowo–Regulaminowej SW AGH, która w bardzo krótkim czasie przekształciła się w Komitet Organizacyjny Stowarzyszenia.

Dla odpowiedniego przygotowania programu i następnie jego realizacji Zarząd Główny SW AGH powołał w 1993 r. Komitet Organizacyjny Jubileuszu w składzie: Jerzy Nowakowski — kierownik, S. Rychlicki – zastępca kierownika, J. Dańko – sprawy recepcyjne, J. Jarominek — wykonanie pamiątek, J. Kusiński — kontakt ze sponsorami, R. Morawa — sprawy bytowe uczestników, K. Norwicz — sprawy wydawnicze, T. Ratajczak — koordynacja wydziałowa i imprezy towarzyszące, K. Świątkowski — organizacja sesji naukowej.

Komitet przystąpił bardzo energicznie początkowo do prac przygotowawczych i koncepcyjnych, a następnie do realizacji głównych celów, które były wielokrotnie konsultowane na zebraniach Zarządu Głównego i jego prezydium.

Pół wieku trwania i systematycznego rozwoju Stowarzyszenia w ścisłej współpracy z uczelnią utrwaliło jego rolę i znaczenie, co potwierdziły już wcześniej poprzednie jubileusze: 30–lecia i 40–lecia oraz także częste zjazdy wychowanków różnych wydziałów i roczników uczelni.

Z tradycji tej wynikała ciągłość, która spowodowała, że jubileusz 50–lecia stał się świętem Akademii Górniczo–Hutniczej i wszystkich jej wychowanków.

Uroczystości jubileuszowe zostały (ryc. 42) zaplanowane na trzy dni i odbyły się 21–23.09.95 r. przy bardzo dużej frekwencji uczestników.

W pierwszym dniu 21.09.1995 r. zebrał się III Krajowy Zjazd Sprawozdawczo–Wyborczy Delegatów SW AGH, poświęcony głównie wyborowi nowych władz na kolejną kadencję do 1999 r. Przyznano także członkostwo honorowe Stowarzyszenia profesorom Uczelni: J. Janowskiemu, S. Knothemu, T. Karwanowi i J. Sędzimirowi.

W godzinach popołudniowych rozpoczęto recepcję gości zjeżdżających na uroczystości jubileuszowe. Specjalnie dla nich wystąpił z koncertem Zespół Pieśni i Tańca AGH „Krakus".

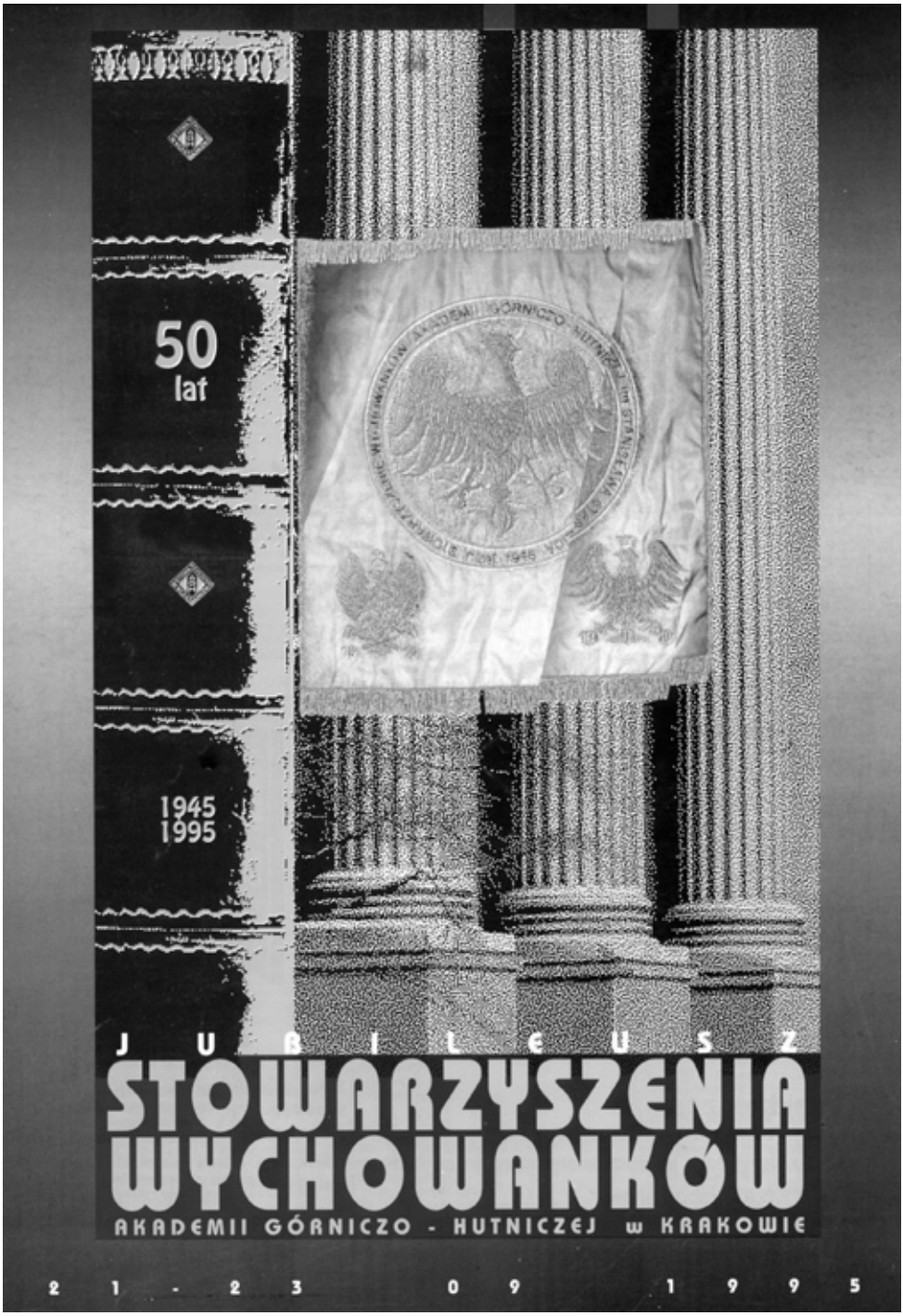

ryc. 43. Afisz Jubileuszu 50-lecia SW AGH

Jubileusz zaplanowany na dwa następne dni rozpoczęto Mszą Świętą w Kolegiacie Akademickiej Św. Anny odprawionej w intencji zmarłych wychowawców i wychowanków AGH oraz wszystkich uczestników jubileuszu.

Dalszy ciąg uroczystości kontynuowano w auli AGH, gdzie odbyła się akademia jubileuszowa z udziałem gospodarza uczelni i jubileuszu Rektora AGH prof. M. Handke, senatu, licznych gości i członków Stowarzyszenia Wychowanków AGH. W czasie akademii zostały wręczone „Akty nadania członkostwa honorowego SW AGH" przyznane dzień wcześniej przez Krajowy Zjazd Delegatów.

Godziny poobiednie przeznaczone były na odbycie spotkań koleżeńskich w grupach przyjaciół i kolegów z okresu lat studiów.

Ostatni dzień jubileuszu wypełniła Sesja Naukowa na temat: „Wkład absolwentów w rozwój Uczelni" z referatami:

- prof. A.S. Kleczkowski — „Droga do powstania Akademii Górniczej w Krakowie (koniec XVIII w — 1919 r.)",
- prof. S. Gorczyca, doc. M. Milewski — „O potrzebie istnienia Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej z doświadczeń rocznika 1944/45",
- prof. M. Handke — „Akademia Górniczo–Hutnicza, stan obecny i zamierzenia na przyszłość"

oraz spotkania na wydziałach z wychowawcami i profesorami.

ryc. 44. Zaproszenie na uroczystości jubileuszu 50–lecia SW AGH

ryc.45. Datownik okolicznościowy stosowany z okazji 50–lecia

ryc. 46. Medal wybity z okazji 50–lecia SW AGH

Z okazji 50–lecia opublikowano specjalny plakat według projektu artystycznego A. Konior (ryc. 43), wybito w Mennicy Państwowej posrebrzany medal 50–lecia (ryc. 46), przygotowano tacę z herbem Krakowa i szklany kufel piwny.

Dla kolekcjonerów Poczta Polska przygotowała datownik okolicznościowy (ryc. 45), wydrukowano dwie barwne widokówki z motywami Uczelni oraz kartę pocztową.

Z rocznym prawie opóźnieniem 10.05.1996 r. odsłonięto w hallu A–0 tablicę marmurową w kształcie rozwartej księgi poświęconą „Członkom honorowym Stowarzyszenia Wychowanków AGH" (ryc. 12 str. 60) według projektu prof. J. Nowakowskiego (ASP Kraków).Tablica była przygotowywana przez Komitet Organizacyjny 50–lecia SW AGH, ale z powodu przyczyn technicznych odsłonięcie nastąpiło po uroczystościach w czasie Dnia Hutnika 1996. Umieszczono na niej nazwiska zmarłych dotąd członków honorowych SW AGH. Tablicę poświęcił ks. prałat A. Waksmański, proboszcz parafii Św. Szczepana, a odsłonięcia dokonał JM rektor AGH prof. M. Handke w obecności Senatu i licznie zebranych gości. Dzieło planowane od dawna doprowadziła do sfinalizowania K. Norwicz autorka koncepcji tablicy.

Przebieg uroczystości relacjonowała prasa i telewizja, a specjalny raport dla członków SW AGH opracował Zarząd Główny (Informator SW AGH, 2001 r.).

Trwałą pamiątką Jubileuszu 50–lecia Stowarzyszenia Wychowanków AGH pozostanie tablica członków honorowych SW AGH umieszczona w halu paw. A–0 oraz medal jubileuszowy z brązu o średnicy 7 cm (ryc. 46). Na awersie medalu umieszczone są stylizowane fragmenty zabytków starego centrum Krakowa oraz poziomy napis: „Jubileusz Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie", a na rewersie: sztandar SW AGH oraz napis „50 lat, 1945––1995".

Jubileusz 60-lecia

Jesienią 2005 r. minie 60 lat od daty utworzenia Komisji Statutowo–Regulaminowej Stowarzyszenia Wychowanków AG. Pod przewodnictwem F. Zalewskiego rozpoczęto intensywne starania o opracowanie projektu statutu i jego zatwierdzenie. Komisja rozpoczęła także prace nad przyszłym modelem organizacyjnym.

Dla uczczenia tego ważnego faktu powołano Komitet Organizacyjny Jubileuszu 60-lecia, pod przewodnictwem J. Nowakowskiego, w składzie:

— J. Dańko (wiceprzewodniczący),
— J. Jarominek (recepcja, rejestracja, pamiątki),
— I. Suliga (Internet, reklama, sponsoring oraz współpraca z Wydziałami AGH).

Obchody 60-lecia odbędą się 16–17.09.2004 r., w Krakowie i obejmą Mszę Św. w Kolegiacie św. Anny, uroczystą akademię jubileuszową, sesję naukową oraz spotkania towarzyskie na wydziałach. Dla upamiętnienia tych chwil zostanie wybity specjalny medal jubileuszowy oraz przygotowane pamiątki okolicznościowe.

Udział Stowarzyszenia w jubileuszach Uczelni

Jubileusz 50–lecia

Jubileusz miał na celu przypomnienie początków uczelni, warunków jej założenia, wkładu osób w wielkie dzieło narodzin w Polsce nowej szkoły wyższej o profilu górniczym i hutniczym, kuźni kadr inżynierskich dla polskiego przemysłu. Było to tak ważne wydarzenie w odrodzonej Rzeczpospolitej, że w inauguracji Akademii Górniczej w Krakowie wziął osobiście udział Marszałek Polski J. Piłsudski. W Jubileuszu 50–lecia uczelni wziął natomiast udział premier PRL J. Cyrankiewicz. Obydwa zdarzenia podkreślały wielką rolę Akademii w systemie szkolnictwa wyższego w Polsce oraz jej rangę i wagę dla przemysłu narodowego.

Jubileusz 50–lecia odbył się 21–25.05.1969 r. i miał niezwykle okazałą i barwną oprawę. Komitetem organizacyjnym kierował prof. W. Goetel, przewodniczący SW AGH, a wspierał go jego zastępca doc. F. Szwagrzyk, który w krótkim czasie (od 1973 r.) miał objąć funkcję przewodniczącego SW AGH. Część uroczystości odbyła się na rynku krakowskim w obecności wielotysięcznej rzeszy zaproszonych mieszkańców miasta. Chciano w ten sposób przybliżyć Krakowianom problemy i piękne tradycje związane z historią uczelni oraz zwyczajami zawodów górniczych i hutniczych uprawianych w Polsce. Akademia Górniczo–Hutnicza otrzymała imię patrona S. Staszica, którego okazały pomnik został odsłonięty na półpiętrze w hallu gmachu głównego (A–0).

Na rynku krakowskim, na specjalnie przygotowanej scenie usadowionej po stronie hołdu pruskiego, został uroczyście przekazany uczelni na ręce JM Rektora

ryc. 47. Sztandar ufundowany dla AGH w 1969 r. przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH

prof. K. Żemaitisa sztandar (ryc. 47) specjalnie ufundowany przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH. Przekazania sztandaru dokonał w imieniu Stowarzyszenia i wszystkich wychowanków AGH, ogromnie wzruszony T. Rumanstorfer, były student pierwszego rocznika z 1919 r., członek–założyciel SW AGH, wiceprzewodniczący Zarządu SW AGH oraz przyszły doktor honoris causa uczelni. Sztandar został jednocześnie odznaczony przez prezydenta Miasta „Złotą Odznaką Miasta Krakowa". Sztandar wielobarwny został utkany przez Spółdzielnię Przemysłu Artystycznego im. St. Wyspiańskiego w Krakowie na podstawie projektu artysty plastyka S. Kulczykowskiego. Na awersie umieszczony jest srebrzysty, stylizowany orzeł z tarczą AGH na piersi, a na rewersie herb Krakowa i daty 1919––1969. Na okuciu drzewca wygrawerowana jest nazwa fundatora: Stowarzyszenie Wychowanków AGH.

Do trwałego dorobku jubileuszu 50–lecia AGH należy także zaliczyć przeprowadzenie po raz pierwszy w historii uczelni uroczystości powtórzenia immatrykulacji po 50–latach pierwszego rocznika dawnych studentów AG z 1919 r. Powtórna immatrykulacja odbyła się w czasie uroczystej akademii jubileuszowej w hali T.S. „Wisła" przy ul. Reymonta. Uczestniczyło w niej 31 dawnych studentów, którzy częstokroć przetrwali trudy I i II wojny światowej, walczyli w legionach Marszałka Piłsudskiego, bili się o niepodległą Polskę w 1920 r., walczyli w partyzantce. Ślady wielkich trudów i doświadczeń widoczne były na wielu steranych sylwetkach, co spotkało się z niezwykłym przyjęciem uczestników jubileuszu. Indeksy i odznaczenia wręczane były wobec całej stojącej „sali", a po zakończeniu podziękowano jubilatom gromkimi brawami.

Powtórna immatrykulacja stała się odtąd tradycyjnym zwyczajem w uczelni i odbywa się co roku zawsze w obecności rektora uczelni, władz dziekańskich i wielu uczestników. Opiekę organizacyjną sprawuje prawie od jej początku z ramienia Stowarzyszenia K. Norwicz.

Stowarzyszenie Wychowanków było przy okazji 50–lecia AGH organizatorem 21.05.69 r. obchodów 80–lecia urodzin i 60–lecia pracy naukowej prof. W. Goetla, przewodniczącego SW AGH, rektora uczelni w latach 1939–1951, a w czasie okupacji niemieckiej dyrektora Technicznej Szkoły Górniczo–Hutniczo–Mierniczej na Krzemionkach, gdzie znaleźli schronienie i pracę profesorowie i wykładowcy Akademii Górniczej. Jubilata po licznych wystąpieniach obdarowano kwiatami i specjalnymi okolicznościowymi podarunkami. Profesor W. Goetel pracował i działał na uczelni od pierwszych lat jej powstania.

Dla uczestników jubileuszu 50–lecia AGH przygotowano liczne pamiątki, m. in. medal 50–lecia, kufel piwny, znaczki, tacę itp. , a także możliwość wzięcia udziału w wyprawie do historycznych ośrodków górnictwa i hutnictwa w Polsce. Dzieje Akademii i jej kadr znalazły szczegółowy opis w wydawnictwach jubileuszowych m. in. „Z dziejów AGH w latach 1919–1969", Album: „1919–1969 — 50 lat Akademii Górniczo–Hutniczej w fotografii", „Akademia w karykaturze".

Jubileusz 60–lecia

stał się kolejną okazją podkreślenia w sposób praktyczny przywiązania wychowanków do swej uczelni. Uroczystości zorganizowano 20.10.1979 r. pod protektoratem H. Jabłońskiego, przewodniczącego Rady Pastwa.

Komitet organizacyjny 60–lecia działał od 24.11.1977 r. pod przewodnictwem prof. W. Leskiewicza, natomiast gospodarzem uroczystości był rektor AGH prof. R. Ney. Miały one charakter jednodniowy a ich głównym punktem była akademia jubileuszowa zorganizowana w hali sportowej GTS „Wisła" przy ul. Reymonta. Do wyróżniających się elementów akademii należało odnowienie immatrykulacji z okazji 60–lecia rozpoczęcia studiów w Akademii Górniczej. W odnowieniu immatrykulacji wzięło udział 12 dawnych absolwentów uczelni: Kazimierz Bogdanowicz, Józef Hyliński, Witold Gąsiorowski, Włodzimierz Michalewski, Kazimierz Mischke, Tadeusz Rumanstorfer, Alojzy Stopa, Jan Szafer, Mieczysław Tyszko, Kazimierz Wójcicki, Mieczysław Zapalski i Józef Żaba. Przeprowadzono także uroczystość powtórzenia immatrykulacji z okazji 50–lecia dla pierwszego zagranicznego studenta uczelni, jej wychowanka Musy Samgüla z Turcji, który przybył specjalnie do Krakowa jako gość Komitetu Organizacyjnego.

ryc. 48. Grupy figuralne górników i hutników przed frontonem paw. A–0

Wychowankowie uczelni za pośrednictwem Stowarzyszenia Wychowanków AGH włączyli się czynnie w zbiórkę metali kolorowych przeznaczonych na wykonanie odlewu z brązu grup figuralnych górników i hutników umieszczonych na cokołach przed wejściem do gmachu głównego AGH. Grupy te odlano w Gliwickich Zakładach Urządzeń Technicznych (GZUT) na podstawie projektu J. Sieka i B. Salwińskiego (ryc. 48), w którym autorzy odtworzyli pierwotne dzieło J. Raszki, zaolziańskiego wybitnego malarza, rzeźbiarza i medaliera z Ropicy koło Cieszyna, dyrektora Szkoły Przemysłu Artystycznego w Krakowie.

Stowarzyszenie Wychowanków AGH wsparło finansowo realizację figur ze środków uzyskanych ze sprzedaży cegiełek okolicznościowych. Rektorowi uczelni przekazano ponadto portret artystyczny jej patrona Stanisława Staszica ufundowany przez członków SW AGH.

Dla uczestników 60–lecia wydano drukiem „Księgę wychowanków i wychowawców Akademii Górniczej w Krakowie (1919–1949)" oraz „Kronikę i spis absolwentów Akademii Górniczo–Hutniczej im. Stanisława Staszica (1919–1979)" pod redakcją J. Sulimy–Samujłły. Dzieła te nie znalazły do tej pory żadnej próby dalszej kontynuacji, chociaż jej potrzeba jest oczywista i oczekiwana przez ogół wychowanków uczelni oraz członków SW AGH.

Jubileusz 70–lecia

W dniach 21–23.09.1989 r. uczelnia obchodziła uroczyście święto 70–lecia swego istnienia. Program i jego realizację przygotował komitet pod przewodnictwem prof. W. Longi, ówczesnego przewodniczącego Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Zastępcami W. Longi byli S. Słupek i J. Wacławik, a sekretarzem komitetu Z. Kulig. W skład komitetu wchodziło ponadto 16 członków, a ściśle współpracowało 12 wydziałowych komitetów jubileuszowych. Przygotowania do uroczystości jubileuszowych trwały od 1987 r., stale działało w tym czasie biuro zjazdowe.

Komitet, poprzez SW AGH i jego bazę członkowską starał się zainteresować jubileuszem szerokie rzesze wychowanków uczelni i członków Stowarzyszenia.

Uroczystości trwały 3 dni, a ich kulminacja przypadła 22.09.1989 r. W dniu poprzedzającym odbyły się konferencje naukowe oraz nadano 4 doktoraty honorowe AGH, a wśród uhonorowanych znalazł się T. Rumanstorfer, członek założyciel SW AGH, długoletni wiceprzewodniczący Stowarzyszenia, wybitny górnik, prezes WUG, wielki patriota i przyjaciel uczelni, członek honorowy Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

Uroczysta akademia jubileuszowa odbyła się 22.09.1989 r. w hali T.S. „Wisła" w obecności oficjalnych gości: Ministra Edukacji Narodowej H. Samsonowicza, Ministra Przemysłu T. Syryjczyka, Metropolity Krakowskiego Jego Eminencji Kardynała F. Macharskiego i M. Rakowskiego, ówczesnego I Sekretarza KC PZPR. Gospodarzem uroczystości był rektor AGH, wicepremier Rządu RP J. Janowski.

Wśród gości przyjmowano rektorów i przedstawicieli studentów 30 uczelni krajowych i zagranicznych. W godzinach wieczornych odbyły się wydziałowe spotkania koleżeńskie z udziałem około 4,5 tys. uczestników.

Trzeci dzień (23.09.89 r.) od godz. 11.00 poświęcono na spotkania wychowanków i wychowawców w instytutach oraz na zebranie przedstawicieli i aktywistów kół SW AGH w auli, połączone z dodatkowym wbijaniem srebrnych gwoździ fundacyjnych do drzewca sztandaru SW AGH.

Duży wkład pracy w przebieg uroczystości i organizację fundacji sztandaru wniosła K. Norwicz. Zwieńczenie do sztandaru zostało wykonane z inicjatywy W. Tabora z Trzebini. Uroczystość odbyła się w podniosłej atmosferze przy aplauzie i duej życzliwości zgromadzonych gości. Główne akcenty zarejestrowała TVP Kraków.

Głównym uroczystościom jubileuszowym towarzyszyły imprezy dodatkowe poprzedzające i kończące święto uczelni.

Ważnym elementem Jubileuszu była Sesja Naukowa z 8 referatami, poświęcona 100 rocznicy urodzin (1898–1989) prof. W. Goetla, doktora honoris causa AGH oraz długoletniego przewodniczącego Stowarzyszenia.

Szczegółowy raport z przebiegu 70–lecia został przedstawiony w „Informatorze Stowarzyszenia Wychowanków AGH" z 1990 r.

Trwałą pamiątką Jubileuszu pozostanie medal jubileuszowy wykonany według projektu prof. J. Nowakowskiego (ASP Kraków), liczne interesujące wydawnictwa, materiały drukowane sesji i konferencji naukowych oraz liczne pamiątki (kufel, taca) przygotowane dla uczestników.

Jubileusz 75–lecia

świętowano w czasie dwóch dni 16.06–17.06.1994 r. Komitetowi organizacyjnemu przewodził prof. J. Roszkowski, a jednym z jego zastępców był doc. K. Matl – przewodniczący SW AGH. W skład Komitetu wchodził ponadto Z. Kulig, sekretarz Zarządu Głównego Stowarzyszenia. Gospodarzem uroczystości jubileuszowych z ramienia uczelni był rektor AGH prof. J. Janowski

Wyprzedzająco w stosunku do uroczystości jubileuszowych dokonano 31.08.1993 r. odsłonięcia trzech tablic pamiątkowych w Uczelni w hallu paw. A–0:

- pamięci rektora AGH prof. T. Taklińskiego zamęczonego w obozie koncentracyjnym w Sachsenhausen (ryc. 49). Tablica została ufundowana przez wychowanków AGH,
- ku uczczeniu pamięci pracowników AGH zamordowanych w obozach NKWD w 1940 r.: A. Jelonka, Z. Mitery, T. Ramzy. Tablica została ufundowana przez Rektora i Senat AGH (ryc. 50),
- tablica ku uczczeniu pamięci nosicieli honorowego tytułu: „Zasłużony dla Akademii Górniczo–Hutniczej im. Stanisława Staszica" przyznawanego od 1992 r. przez Senat AGH na podstawie odpowiedniego zapisu w statucie

ryc. 49. Tablica rektora AG prof. W. Taklińskiego w hallu paw.A-0

ryc. 50. Tablica pracowników AG zamordowanych w obozach NKWD

uczelni. Aktualnie na tablicy znajdują się nazwiska: Mariana Mięsowicza, Wacława Leskiewicza, Jana Manitiusa, Jana Janowskiego, Stanisława Gorczycy, Zygmunta Kowalczyka, Andrzeja Bolewskiego i Ludgera Szklarskiego.

Projekty wszystkich tablic opracował prof. J. Nowakowski z ASP w Krakowie. Odbioru i oceny projektów dokonała komisja powołana przez Zarząd Główny SW AGH w składzie: A. Bęben, A.S. Kleczkowski, W. Longa, K. Matl (przewodniczący komisji) i W. Różański.

Zgodnie z programem działania władz rektorskich w kadencji 1993–1996, jubileusz 75–lecia miał stanowić okazję do szerokiej promocji uczelni i do odnowienia kontaktów z jej absolwentami. Głównym elementem obchodów była oferta opracowań, projektów, urządzeń, materiałów, przedstawiona w formie targów. Zadanie to zostało powierzone Komitetowi Organizacyjnemu. Dlatego też jednym z głównych elementów uroczystości była wielka wystawa jubileuszowa w paw. A–1, gdzie także Stowarzyszenie Wychowanków AGH dysponowało własnym stoiskiem informacyjnym.

W pierwszym dniu, uroczystości jubileuszowe zainaugurowała Msza Św. w intencji studentów, profesorów i wychowanków uczelni w kolegiacie św. Anny, a następnie odbyły się wydziałowe sesje naukowe, uroczystość nadania doktoratów honorowych prof. A. Kleczkowskiemu i St. Gorczycy, oraz otwarcie wystawy jubileuszowej. Program dnia zakończyły wydziałowe spotkania towarzyskie wychowanków uczelni.

W drugim dniu odbyła się główna, oficjalna część uroczystości. Stanowiła ją uroczysta akademia 75–lecia w Teatrze im. J. Słowackiego dokąd podążyli oficjalni goście i uczestnicy jubileuszu w uroczystym pochodzie ulicami Krakowa z Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W godzinach przedpołudniowych w auli AGH nadano dwa doktoraty honorowe: prof. S. Knothe i J. Manitiusowi.

Gośćmi jubileuszu i rektora AGH było 50 rektorów szkół wyższych z Polski i zagranicy, prezydent miasta Krakowa J. Lasota oraz wicepremier rządu RP A. Łuczak.

W uroczystościach uczestniczyło ponad 2000 gości, głównie wychowanków AGH, liczne delegacje resortów, przemysłu i korporacji przemysłowych.

Piękny, uroczysty list na ręce rektora wystosował prezydent Rzeczpospolitej L. Wałęsa.

Uroczystości jubileuszowe zakończył koncert Baletu Form Nowoczesnych AGH w Teatrze im. J. Słowackiego oraz bal 75–lecia w Kopalni Soli w Wieliczce.

Przez cały czas czynna była „Wystawa i giełda minerałów, skał i skamieniałości" w paw. A–0.

Trwałym, materialnym dorobkiem związanym z 75–leciem AGH pozostały tablice umieszczone w hallu gmachu głównego Uczelni.

Jubileusz 80–lecia

W odstępie następnych 5 lat przeprowadzono uroczystości jubileuszowe związane z 80–leciem założenia Akademii Górniczej (1919–1999) w Krakowie. Rolę gospodarza pełnił rektor AGH prof. R. Tadeusiewicz, a uroczystości przygotował Komtet Organizacyjny powołany przez Senat AGH pod przewodnictwem prof. J. Frydrycha. Wjego składzie była dr K. Norwicz jako zastępca przewodniczącego Komitetu i dr Z. Kulig, sekretarz Zarządu Głównego, jako przedstawiciel Wydziału Odlewnictwa.

Uroczystości odbyły się w dniach 24–25.06.1999 r. i miały dostojny i okazały wymiar. Rozpoczęła je Msza Św. odprawiona w kolegiacie akademickiej św. Anny w intencji studentów, wychowanków i pracowników uczelni, zaś centralny ich punkt stanowiła akademia jubileuszowa zorganizowana w hali sportowej T.S. Wisła. W związku z jubileuszem nadano doktoraty honorowe AGH prof. A. Dziewońskiemu z Harvard University i prof. M. Grabskiemu z Politechniki Warszawskiej. W uroczystości wzięło udział liczne grono gości, a wśród nich minister M. Siwiec, prezydent Krakowa A. Gołaś, marszałek województwa małopolskiego M. Nawara i wojewoda małopolski R. Masłowski.

Adres na ręce rektora przesłał między innymi prezydent RP A. Kwaśniewski oraz premier rządu RP J. Buzek. Okazałe przemówienie wygłosił przewodniczący SW AGH W. Longa.

Uroczystościom towarzyszyły wydziałowe sesje naukowe na temat: „AGH wobec wyzwań XXI wieku w kształceniu, badaniach naukowych i współpracy z przemysłem", jubileusze niektórych wydziałów, zwłaszcza 80–lecie najstarszego Wydziału Górniczego i 80–lecie Zakładu Mineralogii. W ramach uroczystości odbyły się spotkania wychowanków na wydziałach oraz liczne spotkania koleżeńskie. Dwa dni świętowania zakończył bal jubileuszowy w salach Zespołu Pieśni i Tańca „Krakus".

ryc. 51. Figura św. Barbary na szczycie paw. A-0 chwilę przed poświęceniem przez Ojca Świętego Jana Pawła II

Trwałym materialnym akcentem związanym z 80–leciem AGH było odtworzenie i ustawienie figury św. Barbary (ryc. 51) na gmachu głównym AGH. Figurę odtworzył według zachowanych planów rzeźbiarz J. Siek z Siedlca koło Krzeszowic. Św. Barbara została pierwotnie ustawiona w 1939 r. na frontonie gmachu AG. Jej twórcą był uczeń X. Dunikowskiego, rzeźbiarz S. Zbigniewicz. Figura została w 1940 r. zrzucona i zniszczona przez okupujących Kraków Niemców, a miejsce pozostało puste przez następnych 60 lat. Inicjatorem odtworzenia figury św. Barbary i ponownego jej ustawienia na dawnym miejscu był prof. K. Czopek, który kierował odpowiednio dobranym Komitetem Organizacyjnym.

Jubileusz 85–lecia

W 2004 roku w sposób bardzo oszczędny została przypomniana 85 rocznica założenia Akademii Górniczej. Starano się uniknąć nadmiernych wydatków na uroczystości, a trwałą pamiątką jubileuszu jest „Wielka Księga 85–lecia AGH" wydana przez Polski Instytut Biograficzny. Zawiera ona biogramy naukowców Akademii współcześnie i z przeszłości. Powstała ona z opracowania specjalnych ankiet przygotowanych przez wydawcę. Ankietę wypełniały wszystkie osoby, które miały związek z uczelnią i posiadały stopień naukowy doktora lub wyższy.

Logo „85–lecia AGH" jest umieszczone na wielu wydawnictwach i drukach propagandowych (kalendarze). Wydany przez wydawnictwo AGH kalendarz ścienny na 2004 rok zawiera reprodukcje portretów rektorów AGH znajdujące się w auli uczelni. Pamiątką jubileuszu pozostanie medal 85–lecia wybity przez Mennicę Państwową. Był on podczas uroczystości wręczany osobom szczególnie zasłużonym dla Uczelni w tym 25 czlonkom SW AGH. Można się spodziewać, że kolejne uroczystości jubileuszowe uczelni odbędą się dopiero w 100–lecie jej założenia.

Zjazdy i spotkania koleżeńskie

Zjazdy i spotkania koleżeńskie są najczęstszą formą wzajemnych kontaktów wychowanków uczelni. Odbywają się one bądź przy okazji różnych uroczystości uczelnianych, bądź spotkań organizowanych przez SW AGH, bądź też przy okazji rocznic lub innych okoliczności, którymi jest zainteresowana grupa koleżeńska.

Zjazdy wychowanków mają na ogół miejsce jako ważny element uroczystości organizowanych przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH lub przez komitety uczelniane np. przez komitety organizacyjne jubileuszy rocznicowych uczelni. Przy takiej okazji spotykają się zwykle przy wspólnym stole wychowankowie różnych wydziałów i różnych lat studiów.

Zjazdy wychowanków AGH odbywały się dotąd wielokrotnie przy okazji:

- zjazdów naukowych SW AGH (od 1945 do 1985),
- jubileuszy SW AGH (w latach 1968, 1975, 1985, 1995, 2005),
- jubileuszy AGH (w latach 1969, 1984, 1989, 1994, 1999),
- uroczystości powtórnej immatrykulacji po 50–latach.

Do tej grupy należą także zjazdy członków Stowarzyszenia, z różnych lat i różnych wydziałów. Przez to uzyskuje się bardzo dobry efekt integrujący różne środowiska wychowanków uczelni. Podobną rolę spełniają spotkania organizowane przez koła terenowe SW AGH np. w Tarnowie czy w zakładach górniczych przemysłu węglowego.

Do 1985 r. odbywały się stale, co roku nawet kilkakrotnie zjazdy wychowanków przy okazji Sesji Naukowych łączące zainteresowania naukowe i potrzeby zbliżenia koleżeńskiego przy interesująco zastawionych stołach. Po dobrze i twórczo spędzonym czasie na sali obrad, przychodził zwykle czas na odprężenie i relaks wśród bliskich osób i przyjaciół w radosnej i serdecznej atmosferze.

Zjazdy koleżeńskie zawsze towarzyszyły uroczystościom jubileuszowym Stowarzyszenia, na które byli zapraszani wszyscy członkowie SW AGH. W czasie pierwszych zjazdów wychowanków AG w latach 1945–1946 narodził się pomysł utworzenia Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Zjazdy przynosiły zwykle dużo ciekawych i twórczych inicjatyw.

Zjazdy koleżeńskie organizowane na wydziałach i w instytutach naukowych AGH przeważnie zawsze towarzyszyły uroczystościom jubileuszowym Uczelni. Takim właśnie spotkaniom poświęcano zwykle cały dzień i „kawałek nocy" w programach każdego jubileuszu. Bez swoich wychowanków nie mogła się odbyć żadna większa uroczystość w uczelni. Stanowili oni główną widownię w czasie uroczystych akademii. Wychowankowie bardzo chętnie odpowiadali na kierowane do nich zaproszenia. Wreszcie wychowankom uczelni poświęcona jest uroczystość powtórzenia immatrykulacji po 50 latach od rozpoczęcia studiów. Władze uczelni a także SW AGH kierują się w swoich intencjach chęcią docenienia i uszanowania dorobku i zasług wychowanków, którzy odeszli z czynnego, zawodowego życia. Uroczystość ta jest adresowana wyłącznie do wychowanków AGH, którzy przy tej okazji mogą spotkać się z władzami uczelni, a potem na specjalnym zebraniu towarzyskim, kontynuowania spotkania w całkowicie bezstresowej atmosferze. W gronie Jubilatów przebywa wtedy osobiście rektor AGH, dziekani wydziałów i profesorowie uczelni. Jest to jeden z miłych sposobów kultywowania łączności uczelni i jej władz ze swoimi absolwentami. Uroczystości tej czynnie od wielu lat patronuje Stowarzyszenie Wychowanków AGH.

Z okazji powtórnej immatrykulacji komitety organizacyjne przygotowują często do druku w formie wydawniczej, wspomnienia z lat studiów, krótkie życiorysy osób immatrykulowanych, informacje o wydziale i uczelni.

W 2003 r. została opublikowana w formie książkowej praca pt. „Dzieje studentów i absolwentów Wydziału Geologiczno–Poszukiwawczego Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie. Rocznik 1952–1957". Została ona zredagowana przez Zarząd Koła Geologów i Geofizyków, wychowanków AGH rocznika 1952––1957. w składzie: B. Kwiecińska, A. Korpała i Z. Kluska.

W 2001 r. wydana została m.in. pozycja „Wychowankowie AGH w Krakowie, immatrykulowani w roku akademickim 1951/1952 na Wydziale Górniczym. Uroczystość 50–lecia immatrykulacji" pod redakcją W. Longi i S. Malika oraz M. Gawlikowska, Z. Kulig, i K. Norwicz.

Z rozmachem zorganizowano w 1969 r. duży zjazd wychowanków AGH z okazji 50–lecia Uczelni. Wzięło w nim udział parę tysięcy uczestników, którzy przybyli z całego kraju i z zagranicy. Specjalnie dla nich odbyły się zjazdy wychowanków na wydziałach oraz zorganizowano wielki bal w gmachu głównym uczelni. Bawiono się wtedy na kilkunastu parkietach i odpoczywano przy suto zastawionych stołach.

W dobrej pamięci uczestników i organizatorów pozostanie zjazd wychowanków AGH towarzyszący jubileuszowi 75–lecia Uczelni. Podobnie jak poprzednio i zgodnie z tradycją, wychowankowie spotkali się na wydziałach z kolegami i kadrą profesorską, a na zakończenie jubileuszu niektórzy uczestniczyli w uroczystym balu w podziemiach kopalni soli w Wieliczce.

Spotkania koleżeńskie odbywają się niemal co roku i są organizowane przez różne grupy wychowanków AGH dla swoich własnych kolegów z lat studiów i wydziałów przy okazji mijających rocznic i czasu upływającego od momentu zakończenia studiów.

Wiele z nich utrwaliło się szczególnie wyraźnie w naszej pamięci i historii spotkań koleżeńskich.

Do wyróżniających się należy zaliczyć wspólne spotkania koleżeńskie pierwszych pięciu powojennych roczników wychowanków wydziałów Górniczego i Hutniczego AGH.

Do grupy tej należą regularne spotkania pierwszego powojennego rocznika absolwentów w składzie między innymi: A.S. Kleczkowski, M. Milewski, L. Luśniak–Lech, W. Tabor, J. Sędzimir, W. Lejczak, A. Matysik. Liczebność grupy uczestników spotkań stopniowo maleje, a w spotkaniach bierze udział coraz mniej kolegów. Zbierali się oni na przykład w1966 r. w Kielcach w 150–lecie założenia Szkoły Akademiczno–Górniczej przez S. Staszica, a w 1968 w sali Tetmajera u Hawełki w Krakowie, w 1984, 1990 r. (45 rocznica inauguracji), a w 2004 r. spotkanie odbyło się we wrześniu w Krakowie.

W 1970 r. zanotowano szereg spotkań koleżeńskich m.in.:

- 26–28.05. — w Złockiem k/Muszyny z okazji 10–lecia ukończenia studiów na Wydziale Geologiczno–Poszukiwawczym (organizatorzy: M. Cielenkiewicz, B. Czuma, B. Kotlarska, B. Książek, K. Matl, K. Meissner),17–18.10. — 25–lecia rozpoczęcia studiów w AGH (organizatorzy: S. Gorczyca, A. Kleczkowski, A. Matysik), wydano pamiątkowy album i znaczek okolicznościowy;
- 14–15.11. — spotkanie z okazji 20–lecia immatrykulacji na Wydziale Hutniczym (organizatorzy: A. Długosz, J. Frydrych, M. Gregoraszczuk, S. Korczyk, W. Longa, K. Norwicz), wybito plakietkę okolicznościową.

W 1971 r. zanotowano spotkania koleżeńskie:

- luty 1971 r. — Wydział Górniczy, rocznik 1953 r. w Krakowie i w Wieliczce (organizatorzy m.in.: S. Jóźkiewicz, S. Ropski), wybito znaczek, wykonano tableau i wydrukowano materiały pamiątkowe;
- maj 1971 r. — spotkanie 5 pierwszych roczników absolwentów Uczelni (organizatorzy: S. Księski, J. Michalski, M. Tyszko),
- wrzesień 1971 r. — spotkanie z okazji 20–lecia istnienia Wydziału Geodezji Górniczej (organizator: J. Wędzony).

W latach 1972–1975 zanotowano 8 zjazdów koleżeńskich m.in.:

- 2.06.1973 r — Zjazd 5 pierwszych roczników studentów AG z lat 1919––1923,
- maj 1975 r. — 25–lecie ukończenia studiów na Wydziale Goelogiczno–Poszukiwawczym,
- 06. 1975 — spotkanie koleżeńskie z okazji 30–lecia immatrykulacji studentów Wydziałów Górniczego i Hutniczego AGH z 1945 roku (S. Gorczyca).

W następnych latach spotkania koleżeńskie odbywały się stale przy bardzo różnych okazjach:

- 11.06.1981 r. — Kraków, VI spotkanie najstarszych 8 roczników (1919––1926) w lokalu NOT,
- 24–26.09.1982 r. — Kraków i Krościenko n/Dunajcem, Dom Szkoleniowy AGH.: Zjazd Geofizyków z okazji 10–lecia ukończenia studiów na Wydziale Geologiczno–Poszukiwawczym (organizatorzy: J. Matuszyk i J. Jarzyna),
- 16–18.09.1983 r. — Kraków, 10–lecie ukończenia studiów na Wydziale Metalurgicznym (organizatorzy m.in.: W. Kubiński, H. Adrian, S. Skrzypek, A. Ciaś),
- 15–16.10.1983 r. — Krynica, 35–lecie ukończenia studiów na Wydziale Hutniczym,
- 10.1983 r. — Cydzyna k/Kielc, 25–lecie ukończenia studiów w 1958 r. na Wydziale Geologiczno–Poszukiwawczym (organizator: W. Ginalska–Prokop),
- 22.06.1984 r. — Kraków — VI Koleżeński Zjazd Absolwentów rocznika immatrykulowanego 1944/45 (organizatorzy: S. Gorczyca, M. Milewski), wręczono pamiątki,
- 14–16.09.1984 r. – Kraków i Wisła, 30–lecie ukończenia studiów w 1954 r. na Wydziale Górniczym (organizatorzy m.in.: Z. Kłeczek, S. Jelonkiewicz–Babiarz), wręczono pamiątki,

- 21–23.09.1984 r. — Zakopane DW „Sośniczanka", 25–lecie ukończenia studiów na Wydziale Geologiczno–Poszukiwawczym (organizatorzy: D. Grabowski, B. Niemczyk, J.Ślósarz, J. Tomica),
- 10.1984 r. – Kraków, — Zjazd rocznika 1969 na Wydziale Metalurgicznym, 15–lecie ukończenia studiów (organizatorzy: J. Sas),
- 1985 r. — Kraków, 20–lecie ukonczenia studiów na Wydziale Metalurgicznym (organizatorzy: L.Sadok, J. Krawiarz, J. Leżański),
- 19–21.11.1986 r. — Kraków, Zjazd towarzyski absolwentów Wydziału Odlewnictwa (rocznik 1952/56), z okazji 30–lecia ukończenia studiów połączony z obiadem w restauracji Ermitage, uczestnicy otrzymali liczne pamiątki,
- 14–15.10.1988 r. — Zjazd koleżeński rocznika 1958/63 Wydziału Górniczego w Krakowie z okazji 25–lecia ukończenia studiów. Po spotkaniu w auli AGH, dalszy ciąg w ośrodku wypoczynkowym „Buk" KWK „Knurów" (organizatorzy: M. Kopeć, M. Żarów, S. Piechota, K. Gajoch, J. Szlachta, A. Studniarek, A. Piatek, K. Trzaska, T. Dudzic, Z. Kwiecień),
- 20.09.1990 r. — Zjazd koleżeński absolwentów Wydziału Górniczego i Wiertniczo–Naftowego z okazji 20–lecia ukończenia studiów (organizatorzy: T. Wagner–Staszewska, M. Branny, W. Chrząszcz, S. Głodzik, Z. Kohutek, M. Mazurkiewicz, W. Mikołajczyk, R. Morawa, J. Postawa, T. Rembielak, J. Rydlewski, J. Sepioł, S. Stryczek, J. Wacławski), wręczono pamiątki,
- 18–19.12.1986 r. — Spotkanie koleżeńskie górników z okazji 20–lecia studiów (organizatorzy: B. Barchański, S. Kukiałka, B. Nowak, R. Staszewski),
- 11.09.2004 r. — Kraków, Zebranie pierwszego powojennego rocznika studiów w AG w 60 rocznicę immatrykulacji (organizator M. Milewski).

Zjazdy i spotkania koleżeńskie wielu grup wychowanków uczelni odbywają się często i bardzo regularnie w stałych odstępach czasu. Nad ich organizacją czuwają niekiedy stałe sekretariaty zjazdowe. Spotkania i zjazdy organizowane są w różnych regionach Polski jak w przypadku wychowanków Wydziału Geologiczno–Poszukiwawczego z 1958 r., którzy spotkali się dotąd 20–krotnie (średnio co 2,5 roku) w następujących miejscowościach: Kraków, Dobczyce, Złockie, Krynica, Kielce (Cydzyna), Wisła, Szczawno Zdrój, Bukowina, Toruń. Ostatnie z tych spotkań w 2003 r. odbyło się w AGH w Krakowie, a następnie w Dobczycach przy okazji uroczystości powtórnej immatrykulacji. Niektóre grupy koleżeńskie dysponują specjalnym przechodnim sztandarem zjazdowym (rocznik 1959 r.). W sposób systematyczny zbierają się co 5 lat, od 1990 r., absolwenci dawnego Wydziału Górniczego i Wiertniczo–Naftowego.

Spotkania opłatkowe

Do utrwalonej, uroczystej tradycji Stowarzyszenia Wychowanków AGH, należą świąteczne spotkania opłatkowe organizowane od ponad 15 lat co roku w okresie Świąt Bożego Narodzenia. Zostały one zainicjowane na wniosek Z. Kuliga przez Zarząd Główny. Odbywały się początkowo w hallu pawilonu Wydziału Odlewnictwa a następnie zostały przeniesione na stałe do auli w gmachu głównym uczelni. Do 2002 r. termin spotkań przypadał zwykle w ostatnim tygodniu przedświątecznym (15–19.12.), a od 2003 r. roku przeniesiono je na początek stycznia nowego roku; w 2004 r. spotkanie zorganizowano 6 stycznia w dzień święta Trzech Króli, czyli Objawienia Pańskiego. Organizację i dbałość o właściwy przebieg spotkań powierzono H. Piterze, która nadała im okazałą oprawę.

W spotkaniach, zgodnie z tradycją biorą udział władze Stowarzyszenia, rzecznicy kół terenowych i zakładowych SW AGH z całej Polski oraz członkowie honorowi SW AGH. Zapraszani są do uczestnictwa i dzielenia się opłatkiem rektor AGH i władze uczelni, władze dziekańskie i władze administracyjne Uczelni, Konwent Seniorów, przedstawiciele Stowarzyszeń: Absolwentów Uniwersytetu Jagiellońskiego i Politechniki Krakowskiej oraz emerytowani profesorowie AGH.

Stałym, ważnym gościem spotkań opłatkowych jest proboszcz parafii św. Szczepana ks. prałat A. Waksmański.

Rolę gospodarza uroczystości pełni przewodniczący SW AGH; w 2003 i 2004 r. S. Mitkowski.

Po krótkich wystąpieniach przewodniczącego SW AGH oraz rektora uczelni, którzy składają życzenia gościom, wszystkim wychowankom AGH oraz obecnym

ryc. 52. Świąteczny stół opłatkowy SW AGH w auli paw. A–0

członkom SW AGH i ich rodzinom, proboszcz parafii św. Szczepana dokonuje po krótkiej modlitwie aktu poświęcenia opłatków świątecznych i rozpoczyna miłą uroczystość dzielenia się opłatkiem oraz składanie życzeń najpierw z rektorem Uczelni i przewodniczącym SW AGH, a następnie z pozostałymi osobami na sali.

Staje się to zachętą do powszechnego aktu składania sobie wzajemnie życzeń świątecznych i noworocznych oraz dzielenia się opłatkiem.

Poprzez środek auli ustawiony jest stół zastawiony poczęstunkiem i owocami. (ryc. 52). Ma on zwykle bardzo kolorowy i ozdobny wygląd. Z urządzeń muzycznych znajdujących się w pobliżu choinki sączy się melodia najbardziej znanych kolęd.

Powtórna immatrykulacja absolwentów z okazji 50–lecia rozpoczęcia studiów w AGH

Pomysł uroczystego powtórzenia po 50 latach aktu immatrykulacji przeprowadzanej w Akademii Górniczo–Hutniczej zrodził się w 1969 r. na wniosek F. Szwagrzyka w zespole Komitetu Organizacyjnego obchodów 50–lecia założenia AGH w Krakowie. Dla uczczenia jubileuszu i podkreślenia rangi i roli wychowanków uczelni postanowiono wspólnie ze Stowarzyszeniem Wychowanków AGH przeprowadzić w ramach uroczystości jubileuszowych akt powtórzenia immatrykulacji po 50 latach dla rówieśników uczelni czyli pierwszego rocznika studentów z 1919 r. Rozpoczynali oni bowiem studia w pierwszym roku istnienia AG, byli jej pierwszymi studentami, pamiętali doskonale początki zajęć dydaktycznych, słuchali wykładów pierwszych profesorów Akademii Górniczej. Po ukończeniu studiów przeszli drogę życiową w odrodzonej Rzeczpospolitej, nauczyli się patriotyzmu i miłości do odrodzonej Ojczyzny. Byli jej żołnierzami, walczyli o utrwalenie niepodległości i jedności narodowej. Zawsze pamiętali także o swej uczelni, towarzyszyli jej losom, dbali o rozwój Akademii Górniczej, stawali się jej patriotami.

Z tego grona słuchaczy wyszło wiele znakomitych postaci, przyszłych twórców przemysłu, organizatorów nauki, a także profesorów Akademii Górniczo–Hutniczej.

W dniu jubileuszu 50–lecia AGH zostali powtórnie immatrykulowani: T. Albrycht, S. Bezdek, K. Bogdanowicz, J. Chyliński, K. Czechowicz, C. Czerski, W. Gąsiorowski, J. Kołt, K. Kozik, B. Krupiński (d. h. c AGH) — członek honorowy SW AGH, W. Michalewski (członek władz SW AGH), K. Mischke (członek władz SW AGH), F. Polończyk, K. Radźwicki, T. Rumanstorfer

ryc. 53. Odznaka „zasłużony dla AGH"

ryc. 54. Ozdobny indeks dla powtórnie immatrykulowanych

(d.h.c. AGH) — członek honorowy SW AGH, F. Sikora, F. Skalski, A. Smolarski, K. Smulikowski, W. Stojowski (członek władz SW AGH), A. Stopa, J. Szafer, J. Szymaszek, A. Tatara, G. Titz, M. Tyszko (członek władz SW AGH), K. Wójcicki, J. Zając, M. Zapalski, J. Zieliński, J. Żaba.

W czasie uroczystości Jubilaci złożyli ślubowanie i w obecności JM. Rektora AGH i dziekana Wydziału Górniczego otrzymali specjalne indeksy (ryc. 54), medale 50–lecia oraz odznakę „Zasłużony dla AGH" (ryc. 53).

Do 2004 r. uroczystość powtórzenia pierwszej immatrykulacji odbyło 31 kolejnych roczników wychowanków AGH z przerwą wojenną (1939–1944) w latach 1989––1994. W okresie okupacji wojennej ustała działalność naukowa i dydaktyczna, uczelnia została zamknięta, jej majątek przejął okupant niemiecki, a w budynku głównym AG, mieścił się rząd Generalnego Gubernatorstwa i siedziba służbowa H. Francka. Kadra profesorska i nauczająca w większości schroniła się w tym czasie w Szkole Technicznej Górniczo–Hutniczo–Mierniczej na Krzemionkach w Krakowie, której dyrektorem był prof. W. Goetel, ostatni wybrany w 1939 r. rektor AGH.

Sukces powtórnej immatrykulacji jaki odniosła uroczystość zorganizowana w czasie jubileuszu 50–lecia uczelni, dał początek pięknej tradycji, która kontynuowana jest z dużym powodzeniem do czasów dzisiejszych.

Piękne zaproszenie do wszystkich wychowanków AGH, którzy rozpoczynali studia przed 50–ciu laty, a obecnie wzięli udział w uroczystości powtórzenia immatrykulacji, wystosował JM rektor AGH prof. R. Tadeusiewicz:

Drodzy Koledzy, Szanowni Absolwenci
Przesławnej Akademii Górniczo–Hutniczej!

Do najpiękniejszych tradycji naszej Akademii należy zwyczaj powtórnej immatrykulacji jej Wychowanków po 50 latach. Nasza Uczelnia jako pierwsza wprowadziła ten zwyczaj i do dzisiaj zwyczaj ten kultywuje z wyjątkową pieczołowitością, widząc w nim element tej ciągłości pokoleń, które są istotą i sensem każdego uniwersytetu. Zależy nam na tym, aby uroczystość ta gromadziła w murach naszej Almae Matris wszystkich tych, którzy okrągłe pół wieku temu właśnie na AGH stawiali pierwsze kroki w swoim dorosłym życiu. Szczycimy się i chlubimy wszystkimi naszymi wychowankami, będąc tak samo dumni z odnoszących głośne sukcesy naukowców czy polityków, jak i z tych, których mniej prezentowała prasa i telewizja, ale którzy także dobrze przysłużyli się Akademii rzetelnym wykonywaniem zaszczytnej inżynierskiej profesji.

Mija właśnie 50 lat od Waszej pierwszej immatrykulacji. Chcemy Was wszystkich powitać w murach AGH z tej okazji, chcemy się z Wami spotkać, chcemy Wam podziękować za to wszystko, co zrobiliście dla Uczelni. To dzięki Wam Akademia ma tak dobrą opinię wśród pracodawców, to wasza praca i Wasza postawa życiowa sprawiły, że o AGH mówi się jako o Uczelni przygotowującej znakomite kadry mądrych i uczciwych ludzi. Przyjeżdżcie zobaczyć, jak wygląda i jak działa Wasza Uczelnia dzisiaj. Myślę, że będziecie dumni i zadowoleni z tego, co tu zobaczycie, tak jak przez wiele lat my byliśmy dumni i zadowoleni z Waszych sukcesów. Skorzystajcie z niepowtarzalnej okazji spotkania swoich dawnych kolegów, odnowienia dawnych przyjaźni, odwiedzenia miejsc, których wspomnienia zatarł trochę czas, ale które kiedyś były dla Was tak bardzo ważne. To piękne i wzruszające przeżycie, więc warto zdobyć się na ten wysiłek, aby znowu, chociaż przez chwilę, poczuć się jak wtedy, gdy mieliście niespełna 20 lat!

Wasza Uczelnia, Wasi Koledzy, a także niezapomniane zakątki starego Krakowa– czekają na Was. Nie zawiedźcie nas – bo będzie nam bardzo brakowało każdego z Was, kto nie przybędzie na to niezapomniane spotkanie po 50 latach. Bez Waszego udziału ta uroczystość po prostu się nie uda!

Łączę wyrazy szacunku

Bezpośrednio za organizację powtórzenia w sposób uroczysty immatrykulacji po 50 latach odpowiada Stowarzyszenie Wychowanków, które cieszy się w tym względzie pełnym poparciem władz Uczelni, władz dziekańskich oraz kolejnych urzędujących rektorów AGH. Z ramienia SW AGH koordynatorem immatrykulacji jest K. Norwicz.

Dla absolwentów powtórna immatrykulacja jest natomiast ważnym wydarzeniem i dowodem na istnienie wzajemnej więzi emocjonalnej z uczelnią, świadectwem pamięci o wychowankach oraz ich pozycji zajmowanej w całym systemie edukacyjnym i wychowawczym Akademii Górniczo–Hutniczej. Rolę i znaczenie wychowanków stale eksponuje JM Rektor AGH prof. R. Tadeusiewicz, nazywając Ich ambasadorami uczelni w przemyśle, życiu zawodowym i społecznym kraju.

W latach 1969–1970 zostali immatrykulowani studenci Wydziału Górniczego dwóch roczników akademickich: 1919/20 i 1920/21.

W latach 1971–1988 immatrykulowano studentów Wydziałów Górniczego i Hutniczego roczników 1921/22 — 1938/39.

Uroczystości odbywały się każdorazowo w dniu inauguracji roku akademickiego AGH, a więc w obecności studentów rozpoczynających aktualnie studia w AGH. Zderzenie tych dwóch odległych od siebie o 50 lat grup: seniorów i młodzieży rozpoczynającej karierę studencką, miało zawsze znaczący walor dydaktyczny i wychowawczy. Młodzież studencka składała swoje ślubowanie w obecności seniorów, którzy wypełnili już swoje przyrzeczenia z lat młodości, byli obarczeni bagażem doświadczenia zawodowego i życiowego, a teraz w obecności studentów odnawiali swoją immatrykulację, przyrzekając dbałość o dobre imię uczelni i dalsze pogłębianie wiedzy zawodowej.

Kolejne roczniki „50–latków" zostały immatrykulowane dopiero w 1994 r. Przerwa w immatrykulacji z lat 1989–1994 oznaczała lata wojenne 1939–1944. Odtąd, aż do 2004 r. powtórna immatrykulacja odbywać się będzie nie w czasie inauguracji roku akademickiego, ale na nadzwyczajnym posiedzeniu Senatu AGH. Wpływ na zmianę terminu i okoliczności immatrykulacji miała rosnąca po 1945 r. liczba studentów w AGH, powstawanie nowych wydziałów, a przez to stały wzrost liczby przystępujących do powtórnej immatrykulacji. Wydłużał się w ten sposób program i czas trwania inauguracji każdego następnego nowego roku akademickiego. Zmiana została więc wymuszona przez pojawiające się nowe okoliczności.

Po 2000 r. nie uległ już większym zmianom program i sposób przeprowadzania powtórnej immatrykulacji. Z zestawienia w tabeli 10 wynika jednak, że na miejsce dawnych wydziałów pojawiały się stopniowo nowe wydziały, hutnictwo przekształcono w 3 wydziały: Metalurgiczny, Metali Nieżelaznych i Odlewnictwa. Absolwenci dawnego Wydziału Hutniczego są więc powtórnie immatrykulowani już w innych wydziałach. Wydział Geologiczno–Mierniczy podzielono na Wydział Geologiczno–Poszukiwawczy oraz Wydział Geodezji Górniczej. Obydwa zmieniły w międzyczasie swoje nazwy. Aktualnie istnieje więc Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska oraz Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska. Z wydziału Górniczego wyodrębnił się Wydział Wiertniczo–Naftowy, który zmienił następnie nazwę na Wydział Wiertnictwa, Nafty i Gazu.

Podobne przekształcenia dotyczyły Wydziału Elektromechanicznego, a następnie Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa oraz Mechanizacji Górnictwa i Hutnictwa.

Starsze nazwy wydziałów przeszły do historii uczelni.

Proces ten trwa nadal, pojawiają się zupełnie nowe wydziały, a starsze zmieniają lub modyfikują swe nazwy, co należy uwzględnić w czasie przygotowań do kolejnych uroczystości powtórnej immatrykulacji. Jest to równocześnie miarą i wyznacznikiem przekształceń jakie dokonują się w AGH w zakresie uprawianych dyscyplin naukowych i kształcenia dydaktycznego studentów.

Powtórna immatrykulacja powojennych roczników wychowanków AGH **Tabela 9**

Nr roczn.	Data uroczystości	Rocznik powtórnie immatrykulowany, wydziały	Wydziały przeprowadzające powtórną immatrykulację
21.	15.09.1994	**Rocznik 1944/45** i lata wojenne Wydział Górniczy, Wydział Hutniczy	Wydział Górniczy Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej
22.	14.02.1996	**Rocznik 1945/46** Wydział Górniczy Wydział Hutniczy Wydział Geologiczno-Mierniczy Wydział Elektromechaniczny	Wydział Górniczy Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki — **99 os.**
23.	11.12.1996	**Rocznik 1946/47** Wydział Górniczy Wydział Hutniczy Wydział Geologiczno-Mierniczy Wydział Elektromechaniczny	Wydział Górniczy Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Wydział Odlewnictwa Wydział Metali Nieżelaznych Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki — **129 os.**
24.	10.12.1997	**Rocznik 1947/48** Wydział Górniczy Wydział Hutniczy Wydział Geologiczno-Mierniczy Wydział Elektromechaniczny	Wydział Górniczy Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Wydział Odlewnictwa Wydział Metali Nieżelaznych Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki — **104 os.**

Tab. 9 c.d.

25.	09.12.1998	**Rocznik 1948/97** Wydział Górniczy Wydział Hutniczy Wydział Geologiczno-Mierniczy Wydział Elektromechaniczny	Wydział Górniczy Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Wydział Odlewnictwa Wydział Metali Nieżelaznych Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki — **183 os.**
26.	10.11.1999	**Rocznik 1949/50** Wydział Górniczy Wydział Hutniczy Wydział Geologiczno-Mierniczy Wydział Elektromechaniczny Wydział Mineralny	Wydział Górniczy Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Wydział Odlewnictwa Wydział Metali Nieżelaznych Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki — **143 os.**
27.	15.12.2000	**Rocznik 1950/51** Wydział Górniczy Wydział Hutniczy Wydział Geologiczno-Mierniczy Wydział Elektromechaniczny Wydział Mineralny	Wydział Górniczy Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Wydział Odlewnictwa Wydział Metali Nieżelaznych Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramik — **289 os.**

Tab. 9 c.d.

28.	29.06.2001 (50-lecie Wydziału)	**Rocznik 1951/52** Wydział Geologiczno-Poszukiwawczy	Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska — **130 os.**
	14.09.2001 (50-lecieWydziału)	Wydział Odlewnictwa	Wydział Odlewnictwa — **23 os.**
	21.09.2001	Wydział Geodezji Górniczej (50–lecie Wydziału) Wydział Górniczy	Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Wydział Górnictwa i Geoinżynierii Wydział Wiertnictwa, Nafty i Gazu — **152 os.**
	14.11.2001	Wydział Metalurgii Wydział Elektromechaniczny Wydział Ceramiczny	Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Wydział Metali Nieżelaznych Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki — **191 os.**
29	07.06.2002 (50–lecie Wydziału)	**Rocznik 1952/53** Wydział Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa	Wydział Elektrotechniki, Informatyki Automatyki i Elektroniki — **21 os.**
	13.06.2002 (50-lecie Wydziału)	Wydział Mechanizacji Górnictwa i Hutnictwa	Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki
	20.11.2002	Wydział Górniczy Wydział Metalurgiczny Wydział Geologiczno–Poszukiwawczy Wydział Geodezji Górniczej Jubileusz Wydziału Wydział Ceramiczny	Wydział Górnictwa i Geoinżynierii Wydział Wiertnictwa, Nafty i Gazu Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Wydział Metali Nieżelaznych Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki — **151 os.**

Tab. 9 c.d.

29 cd.	22.11.2002	Wydział Odlewniczy	Wydział Odlewnictwa — **36 os.**
30.	18.06.2003	**Rocznik 1953/54** Wydział Górniczy Wydział Geologiczno-Poszukiwawczy Wydział Geodezji Górniczej Wydział Mechanizacji Górnictwa i Hutnictwa	Wydział Górnictwa i Geoinżynierii Wydział Wiertnictwa, Nafty i Gazu Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska, Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki — **231 os.**
	19.11.2003	Wydział Metalurgiczny Wydział Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa Wydział Ceramiczny	Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Wydział Metali Nieżelaznych Wydział Elektrotechniki, Informatyki, Automatyki i Elektroniki Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki — **123 os.**
	21.11.2003	Wydział Odlewniczy	Wydział Odlewnictwa — **21 os.**
31.	15.06.2004	**Rocznik 1954/55** Wydział Górniczy Wydział Geologiczno-Poszukiwawczy Wydział Geodezji Górniczej	Wydział Górnictwa i Geoinżynierii Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Wydział Wiertnictwa Nafty i Gazu Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska — **173 os.**
	17.11.2004	Wydział Metalurgiczny Wydział Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa Wydział Mechanizacji Górnictwa i Hutnictwa Wydział Ceramiczny	Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Wydział Metali Nieżelaznych Wydział Elektrotechniki, Informatyki, Automatyki i Elektroniki Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki — **201 os.**
	19.11.2004	Wydział Odlewniczy	Wydział Odlewnictwa — **32 os.**

Od 2001 r. uroczystości powtórnej immatrykulacji dla kolejnych roczników dzielone są na kilka terminów, co wywołane jest głównie znaczną liczbą uczestników, przekraczającą nieraz 500 osób (np. 2000 r.), stopniem przygotowania organizacyjnego i harmonogramem uroczystości na poszczególnych wydziałach.

Tendencja ta będzie się utrzymywać w dalszych latach, co związane jest z stale powiększającą się liczbą studentów w uczelni.

Przygotowaniem uroczystości powtórnej immatrykulacji z ramienia Stowarzyszenia Wychowanków AGH zajmuje się od wielu lat z ogromną energią i w sposób perfekcyjny K. Norwicz. Jej energii i poświęceniu własnego czasu uczelnia zawdzięcza znakomitą organizację immatrykulacji i pełne zadowolenie immatrykulowanych absolwentów co zazwyczaj jest podkreślane w przemówieniu wygłaszanym przez ich przedstawiciela na zakończenie uroczystości.

Uczestnicy powtórnej immatrykulacji składają następujące ślubowanie:

Ślubuję uroczyście, że jako wychowanek Akademii Górniczo–Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie będę:

- *dbał o należny mojej Uczelni autorytet w kraju i za granicą,*
- *całym swoim postępowaniem dbał o godność absolwenta najstarszej uczelni górniczo–hutniczej w Polsce,*
- *utrzymywał z Uczelnią i Jej pracownikami więzy serdeczności i przywiązania,*
- *uważał młodych absolwentów Uczelni za kolegów i przyjaciół oraz służył im swoją radą, pomocą i doświadczeniem.*

Do 2004 r. odpowiedni „Indeks" (ryc. 54) powtórnej immatrykulacji z okazji 50 rocznicy rozpoczęcia studiów odebrało około 3100 absolwentów Uczelni.

Stypendia, nagrody naukowe, konkursy

Stypendia i nagrody naukowe im. W. Budryka*

Stowarzyszenie Wychowanków AGH fundowało w latach 1960–1965 stypendium naukowe im. prof. dra W. Budryka. Jego zaczątkiem była kwota zebrana wśród wychowanków AGH w 1958 r. dla uczczenia jubileuszu 30–lecia pracy prof. W. Budryka, rektora AGH, wielce zasłużonego badacza–górnika. Za najlepsze formy spożytkowania części sumy uznano utworzenie funduszu stypendialnego jego imienia dla młodych pracowników nauki, prowadzących badania w zakresie tematyki wiążącej się z zainteresowaniami prof. W. Budryka.

Patronat nad stypendium objęło Stowarzyszenie Wychowanków AGH, które powołało Komitet Kuratorski złożony z przedstawicieli:

Zarządu SW AGH,
Politechniki Śląskiej w Gliwicach,
Zarządu SITG NOT,
Katedry Aerologii i Hydromechaniki Górniczej AGH,

*Tekst opublikowany przez K. Matla w 1985 r.

Głównego Instytutu Górnictwa,
Ministerstwa Górnictwa i Energetyki,
Wydziału Górniczego AGH.

Reprezentowali je odpowiednio: S. Stopa, S. Barczyk, S. Knothe, D. Korol, J. Litwiniszyn, K. Meissner, E. Zając oraz A. Sałustowicz. Kierownictwo Komitetu objął S. Stopa.

Pierwszy konkurs stypendialny z terminem składania podań do 31.12.1959 r. rozpisano w połowie 1959 r. Podania rozpatrzono 19.01.1960 r. i przyznano 3 stypendia na 2 lata po 1 500 zł. dla:

- mgr inż. D. Krzysztoń (st. asystent w Zakładzie Mechaniki Górotworu PAN) w celu wykonania badań na temat: „Określenie zmiany zasięgu wpływów głównych deformacji w górotworze ze zmianą głębokości na podstawie badań modelowych",
- mgr inż. Z. Jury (st. asystenta w Katedrze Aerologii AGH) na badania w zakresie tematu: „Stopień zjonizowania powietrza w kopalniach",
- mgr inż. A. Frycza (adiunkt w Politechnice Śląskiej) na prowadzenie tematu: „Określenie parametrów maszyny klimatyzacyjnej dla potrzeb polskiego górnictwa węglowego na podstawie badań temperatury skał i komfortu pracy".

Przyznanego stypendium nie podjął A. Frycz, zaś obydwaj pozostali stypendyści pobierali je przez 2,5 roku.

Postępy prac badawczych były kontrolowane okresowo na posiedzeniach Komitetu Kuratorskiego. D. Krzysztoń i Z. Jura zakończyli pobieranie stypendium w 1962 r. i złożyli sprawozdania przyjęte przez komitet. W niedługim czasie oboje otrzymali stopnie naukowe doktora z tematyki badawczej finansowanej przez Stowarzyszenie.

Fundusz stypendialny został odnowiony w 1963 r. z dobrowolnych wpłat wychowanków AGH dokonanych w odpowiedzi na apel zarządu SW AGH.

W 1963 r. rozpisano konkurs stypendialny i przyznano 2 stypendia po 1.500 zł. miesięcznie na okres 1 roku. Otrzymali je 29.03.1963 r.:

- mgr inż. H. Gil (st. asystent w Zakładzie Mechaniki Górotworu PAN) na badania w zakresie tematu: „Stan naprężeń i przemieszczeń w nieskończonym paśmie sprężysto–lepkim",
- mgr inż. S. Jóźkiewicz (st. asystent w Katedrze Mechaniki Górniczej AGH) dla prowadzenia badań na temat: „Zastosowanie przemieszczeniowego problemu brzegowego dla półpłaszczyzn do zagadnień wpływu eksploatacji pokładu na stan odkształceń górotworu".

Stypendium zostało sprolongowane do stycznia 1965 r. Wyniki badań, podobnie jak w poprzednim przypadku, były kontrolowane przez Komitet Kuratorski. Obaj stypendyści otrzymali stopnie doktorskie z zakresu prac finansowych w drodze stypendium im. prof. W. Budryka.

Poważne wyczerpanie funduszu stypendialnego i brak dalszych wpłat na ten cel, skłoniło zarząd SW AGH do zmiany jego charakteru. W wyniku ożywionej dyskusji postanowiono przekształcić stypendium w nagrody im. prof. W. Budryka. Powołano Komisję Organizacyjną w składzie: T. Kochmański, S. Stopa, A. Waliduda i E. Zając, która miała za zadanie opracowanie regulaminu nagród naukowych im. W. Budryka. Odpowiedni regulamin zatwierdzono 10.12.1966 r.

Nagrody naukowe im. prof. W. Budryka przewidziane były dla wychowanków AGH, którzy nie osiągnęli jeszcze 40 lat życia, za prace z zakresu górnictwa, a w szczególności za prace o tematyce związanej z dziedziną badań prof. W. Budryka, opublikowane w ciągu 2 lat przed ogłoszeniem konkursu.

Nagrody naukowe im. prof. W. Budryka miały charakter konkursowy i dzieliły się na 3 stopnie:

- I stopień — za wybitne osiągnięcia o znacznym stopniu oryginalności, o szczególnie dużym znaczeniu dla nauki albo dla przemysłu i praktyki górniczej,
- II stopień — za doniosłe osiągnięcia wnoszące nowe elementy do wiedzy górniczej, albo przynoszące poważne korzyści praktyczne,
- III stopień — za osiągnięcia o znaczeniu bądź to teoretycznym, bądź praktycznym, zasługujące na wyróżnienie.

Nagrody przydzielał Komitet Kuratorski, który opierał swa pracę na szczegółowym regulaminie zatwierdzonym przez Zarząd SW AGH 20.04.1967 r.

Wszystkie zgłaszane na konkurs prace musiały być najpierw opiniowane przez członków Komitetu Kuratorskiego, a następnie recenzowane przez specjalistów.

Pierwszy konkurs o nagrodę naukową im. prof. W. Budryka rozpisano na przełomie czerwca i lipca 1967 r., a wyniki ogłoszono w święto Dnia Górnika w AGH 9.12.1967 r. Przyznano nagrodę I i II stopnia następującym laureatom:

I stopień (8.000 zł)

- doc. J. Bodziony za pracę pt.: „Zastosowanie metod geometrii całkowitej do pewnych zagadnień rozdrabniania skał”,

II stopień (3 nagrody po 5.000 zł. każda):

- doc. Z. Fajklewicz za pracę „Wyniki zastosowania mikrograwimetrii w górnictwie węglowym”,
- doc. A. Smolarski za pracę „O niektórych zastosowaniach liniowych modeli matematycznych do mechaniki górotworu”,
- doc. S. Ropski za pracę „Stan pełnego i wysokiego zawału oraz strefy osiadania stropu za ścianą, na podstawie pomiarów w pokładzie 320 w kopalni „Wesoła”.

Kolejny konkurs ogłoszono w czerwcu 1969 r. dla prac opublikowanych w latach 1967–1968. Przyznano 4 nagrody II stopnia (po 5.000 zł. każda) następującym zwycięzcom:

- dr Z. Kłeczek za pracę na temat wytrzymałości skał w świetle badań reologicznych,
- dr J. Pawiński za pracę o wentylacji odrębnej wyrobisk górniczych,
- dr W. Trutwin za pracę dotyczącą modelowania stanów nieustalonych w kopalnianych sieciach wentylacyjnych,
- dr J. Wacławik za pracę o klimatyzacji kopalń.

W 1971 r. przyznano 3 nagrody za prace opublikowane w latach 1968–1970 następującym laureatom:

II stopień (2 nagrody po 5.000 zł.):

- doc. J. Roszkowski za pracę pt. „Wydzielanie się metanu do kamiennych wyrobisk korytarzowych w kopalniach podziemnych" i „Projektowanie lokalnego przewietrzania wyrobisk przebijanych w kamieniu w warunkach dużego zagrożenia gazowego",
- dr J. Siemek za pracę pt. „Przepływ gazu w ośrodku porowatym z uwzględnieniem efektów termodynamicznych".

III stopień (1 nagroda 3.000 zł.)

- dr W. Blaschke za pracę „Krzywe charakterystyki cieplnej węgla energetycznego".

W 1973 r. wstrzymano dalszą realizację nagród naukowych według dotychczasowego regulaminu z tego względu, że w kraju istniały duże możliwości nagradzania wartościowych prac naukowych w postaci np. nagród rektora, ministra itp. Zarząd SW AGH postanowił nadać nagrodom im. W. Budryka nieco inny charakter.

W 1970 r. Stowarzyszenie Wychowanków AGH przyjęło rolę kuratora zamkniętego stypendium (na pół roku) dla wyróżniającego się studenta IV roku Wydziału Metalurgicznego. Stypendium zostało ufundowane przez prof. R. Skórskiego z Uniwersytetu w Alabamie (USA), który przeznaczył na ten cel kwotę 6.000 zł. i powierzył ją SW AGH. Stypendium miało być wyrazem podziękowania fundatora za otrzymane wykształcenie w Akademii Górniczo–Hutniczej. Zarząd SW AGH, po przeprowadzeniu eliminacji i zasięgnięciu opinii organizacji młodzieżowych w AGH, przydzielił fundowane stypendium R. Kenigowi w rozbiciu na 5 rat po 1.200 zł. miesięcznie.

Wobec wyczerpania środków finansowych od 1970 r. zaprzestano przyznawania stypendiów.

Konkursy na teksty piosenek

W 1969 r. z okazji 60–lecia AGH ogłoszono konkurs otwarty na „Wspomnienia ze studiów w Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie". W myśl życzeń organizatorów celem konkursu było uzyskanie wspomnień osobistych dotyczących całości okresu studiów, bądź też tylko niektórych interesujących wydarzeń z podkreśleniem kolorytu środowiska i utrwalonej atmosfery zabytkowego Krakowa i jego dziejów.

Na konkurs nadesłano 9 prac, a jury pod kierunkiem prof. J. Samujłły przyznało:

- jedną nagrodę II stopnia,
- jedną nagrodę III stopnia,
- trzy wyróżnienia.

Na podstawie uchwały Zarządu z 31.03.1976 r. ogłoszono „Konkurs na teksty nowych piosenek o tematyce górniczej i hutniczej, na opis zapomnianych tradycji górniczych oraz obrządków górniczych i hutniczych". Celem konkursu było wzbogacenie istniejącej skarbnicy pieśni górniczych i hutniczych o nowe wątki i treści. Jednocześnie chciano także uzyskać materiał opiewający atrakcje geologii, geodezji, ceramiki, wiertnictwa, a więc zawodów, do których przygotowują studia w AGH.

Elementem zachęty miały być wysokie nagrody pieniężne wynoszące od 3.000 zł. za wyróżnienia do 15.000 zł. za nagrodę I stopnia.

Na konkurs otrzymano 43 prace pod 35 godłami oraz 2 prace jawne, z których jedna nie spełniała założeń.

Opinię o poziomie literackim i stopniu oryginalności tekstów przygotował prof. J. Błoński z Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Jury przyznało tylko dwa wyróżnienia po 3.000 zł. oraz trzy premie uznaniowe po 1.000 zł.

Wyróżnienia uzyskała K. Sobocińska z Brzeszcz za teksty dwóch piosenek:

- „Piosenka" — godło Dudula,
- „Miernicza Legenda" — godło Eska,

a premie uznaniowe jury przyznało za teksty trzech piosenek:

- Z. Gilowi z Krakowa (godło Ruda darniowa) za tekst do piosenki „Płomień i dym",
- L. Girtlerowi z Zabrza (godło Puch) za tekst piosenki „Nie pytaj mnie Kasiu",
- K. Sobocińskiej z Brzeszcz (godło Krokodyl) za tekst piosenki „Wesoły wiatr".

Teksty dwóch wyróżnionych piosenek K. Sobocińskiej zamieszczono poniżej:

Piosenka

Na nadszybiu usiadła
i do klatki się wkradła
mała, zwinna, urocza piosenka.
Szybem na dół zjechała
i podszybie zalała
barwą słońca, pogody i piękna

Ref.: Piosenko, piosenko,
nie biegnij tak prędko
chwileczkę poczekaj
no stój — nie uciekaj,
tak bardzo ci rada
górnicza brygada
piosenko, piosenko zaśpiewaj!

Przeleciała przekopem,
zawracała z powrotem.
Zachwycona patrzyła ciekawie,
podziwiała pociągi
wozy, taśmy, wyciągi
i płynęła wciąż dalej i dalej

Ref: Piosenko, piosenko...

Poprzez tamy, chodniki,
poprzez wąskie szybiki
doleciała do serca kopalni,
a górnicy strudzeni
przystanęli zdziwieni
i z piosenką znajomość zawarli.

Ref: Piosenko, piosenko...

Zaśpiewała piosenka,
głos popłynął po wnękach,
zanuciły ociosy, kombajny,
obudowa stalowa
zadźwięczała przy zrobach,
poweselał górniczy świat czarny.

Ref.: Piosenko, piosenko
nie biegnij tak prędko,
chwileczkę poczekaj,
no stój — nie uciekaj

pozostań tu z nami
na naszej kopalni
piosenko, piosenko
i śpiewaj nam.
Pozostań tu z nami
na naszej kopalni
piosenko, piosenko i śpiewaj

Krystyna Sobocińska

Miernicza legenda

Kto tam chodzi drobnym krokiem po chodnikach?
Kto mi tamy małą rączką wciąż odmyka?
Przybywajcie mroki, cienie i ciemności
przepędźcie mi to stworzenie bez litości!

Jestem Skarbnik — rudy kmieć
Ja tu spokój pragnę mieć!

A dziewczyna się nie boi,
Ma przy sobie teodolit
i światełko ma w oddali
co się dla niej tylko pali.
Mrok przenika oś celowa,
dźwięczy taśma pomiarowa
i dziewczyna się nie boi
i dziewczyna woła — świeć!

Kto tam mówi przy szybiku ciepłym głosem?
Kto ustawia mi górników pod ociosem?
Hej pożary, hej zawały i tąpania!
Co tu baba ma ważnego do gadania?

Jestem Skarbnik — rudny kmieć
Ja tu spokój pragnę mieć!

A dziewczyna się nie boi,
Niwelator przy niej stoi
I libela do niej zerka
Chybotliwie spod lusterka,
Łata pnie się po reperach,
Książka pilnie koty zbiera
I dziewczyna się nie boi
I dziewczyna woła — świeć!

Kto przemierza mi królestwo tak bezkarnie?
Czyje oczy błyszczą w mroku tak figlarnie?
Hej legendy, baśnie, strachy i chochliki!
Chodźcie ze mną, pogadamy z tym miernikiem!

Jestem Skarbnik — rudy kmieć!
Ja tu baby nie chcę mieć!

A dziewczyna się nie boi
choć w lunecie coś się dwoi.
Oto ze Skarbnika brody
chyli czoło górnik młody.
Oś celowa trafia w serce!
Ślubnym grozi to kobiercem!
a dziewczyna się nie boi
i dziewczyna woła — świeć!

Krystyna Sobocińska

Teksty piosenek, które uzyskały wyróżnienie w formie premii uznaniowej:

Płomień i Dym

Płomień i dym dymarki
Gryzły jego ciało
Iskry sypały w oczy.
A z pleców spływał pot
On chodził wciąż po kuźni
Czarny z bliznami żaru
W kleszczach żelazne łupki
Zanosił pod młot.

Nad kraj ciągnęły sępy
Lud się do boju rwał
Uzbroić wielką armię
Sejm czteroletni chciał.
Więcej hut i hutników
To mniej powstańczej krwi
Wesprzeć męstwo działami
To pewność wolnych dni.

Już wiele lat minęło
Od Staszicowskich trosk
Twórcza myśl odmieniła
Ciężki hutników los.

Hutnik — dyrygent ognia
Sprawca zapłonu skał
Jego ręce jak dźwigi
Jego wola jak stal.

Stalowy pejzaż kraju
Dzień po dniu rzeźbi on
Domy, szyny i statki
To trudu jego plon.
Rozkwita kraj żelazem
Nie ima się go wróg
Gdy hutnik wraz z żołnierzem
Wstąpią na wspólny próg.

Leszek Girtler

Nie pytaj mnie Kasiu

Pytałaś mnie Kasiu, co robię na dole,
Czemu jestem taki czarny, jakbym robił w smole.
Ja nie robię w smole, to zajęcie marne,
Wydobywam polskie złoto, a ono jest czarne.

To i hola, to i hola, a ono jest czarne…

Pytałaś mnie Kasiu, co to za chłopaki,
Może to muszkieterzy, te świarne junaki.
To nie muszkieterzy, chociaż szpady mają,
To nasi górnicy, Kasiu, groźnie wyglądają.

To i hola, to i hola, groźnie wyglądają…

Pytałaś mnie Kasiu, kto to jest Barbórka,
Wszyscy chłopcy o niej mówią, chcesz jej wyrwać piórka.
Jeśli nie chcesz mi uwierzyć, zapytaj sztygara,
On ci o niej wszystko powie, to historia stara.

To i hola, to i hola, historia to stara…

Nie pytaj nic więcej, powiem ci co dalej:
Górniczy nas posag czeka, a ślub w karnawale.
Pierwszy roczek, drugi, trzeci szybko zleci,
Najpierw jedno, potem dwoje, potem troje dzieci.

To i hola, to i hola, potem troje dzieci…

Leszek Girtler

Wesoły wiatr

Kręcą się linowe koła
Klatka idzie w dół,
Znów kopalnia do mnie woła
Abym skałę kuł.
Poszedł ojciec, poszedł wujek,
Poszedł starszy brat,
A mnie w głowie nie kopalnia
Ja bym widzieć rad —

Cztery świata strony,
gaiczek zielony,
słonko nad zagonem
i wesoły wiatr.

Na ubierce kruszy skałę
Stary ojciec mój
I kotwami strop podpina
Pracowity wuj.
Brat do ełki jak do fiata
Z entuzjazmem wsiadł,
A ja siedzę pod ociosem
I rozmyślam tak —

Cztery świata strony
gaiczek zielony,
słonko nad zagonem
i wesoły wiatr

Tym systemem cały miesiąc
Pracowało się.
Przy wypłacie na pierwszego
Okazało się.
Że pieniędzy za robotę
Nie chcieli mi dać
No i jeszcze na dodatek
Kazali się brać —

W cztery świata strony,
w gaiczek zielony,
w słonko nad zagonem
i w wesoły wiatr.

Zaśmiały się wielkie koła
Zachichotał szyb,
Zakołysał się z uciechy

Pełen rudy skip.
Dziewczyna mnie porzuciła,
Motor — stary grat,
A kopalnia już nie woła,
Ni szeroki świat —

Ani świata strony,
Ani gaj zielony,
Ani słonka promyk
Bo w kieszeni wiatr.

Krystyna Sobocińska

Podjęta została także znacznie trudniejsza do realizacji próba napisania tekstu „Hymnu Stowarzyszenia" lub piosenki Wychowanków AGH. Jako efekt tej próby powstał tekst napisany przez utalentowaną koleżankę K. Sobocińską z Brzeszcz:

Miałeś zaszczyt przyjacielu
studiowania w AGH
raduj się więc, że Uczelnia
władzę wciąż nad tobą ma.
Tu młodzieńcze twoje lata
zaszyfrował miejski bruk
z Docentami cię pobratał
uczelniany zdarty próg.

Ref.: Wracamy w Twoje ściany
Uczelnio–w Twoje progi
tu mieszka nasza młodość
i start dojrzałej drogi.
Problemów nie unikamy
bo pomoc tu można brać —
wracamy w Twoje ściany
egzamin enty zdać!

Miałeś zaszczyt przyjacielu
wiedzę w mały palec wpruć,
możesz siłą i odwagą
drążyć, wiercić, lać i kuć,
że ci z tego włos posiwiał
i zawałem straszą cię —
takie nasze dumne życie
i należy cieszyć się

Ref.: Wracamy w Twoje ściany…

Akcja Zapomóg dla wdów i sierot po zmarłych kolegach

W 1945 r. narodziła się wśród wychowanków AG idea utworzenia funduszu dla udzielania wsparcia finansowego wdowom i sierotom po zmarłych kolegach, którzy zginęli w okresie okupacji niemieckiej i wojny 1939–1945. Sytuacja była bardzo trudna, gdyż wiele rodzin cierpiało wtedy niedostatek i pozbawionych było środków do życia. Szczególnie dotkliwie odczuwali to ludzie starsi, schorowani i bardzo doświadczeni przez sytuację wojenną. Fundusz zrodził się więc z potrzeby chwili przede wszystkim w środowisku górniczym, które zawsze odznaczało się wzorową solidarnością i chęcią niesienia pomocy , zwłaszcza w przypadkach zagrożenia bytu i egzystencji osób bliskich i kolegów.

Wtedy to z inicjatywy dyr. W. Biernackiego i grupy kolegów, rozpoczęto ewidencję wdów i sierot po zmarłych górnikach i hutnikach, wychowankach Akademii Górniczej.

Szczególną uwagę poświęcono rodzinom, które pozostały bez zaopatrzenia lub bez możliwości pracy zarobkowej. Akcją objęto w pierwszym rzędzie środowisko osób związanych z Centralnym Zarządem Przemysłu Węglowego (CZPW), a następnie także wszystkie zjednoczenia przemysłu węglowego, zakłady i inne instytucje górnicze.

Wystosowano apel do wychowanków Akademii Górniczej skłonnych do udzielania pomocy, o deklarowanie składki w wysokości 2% miesięcznego zarobku brutto na rzecz pomocy w pierwszym rzędzie dla wdów i sierot po zmarłych kolegach. Zaprowadzono ewidencję rodzin wymagających wsparcia oraz tworzono listy ofiarodawców–dobroczyńców. Apel zaowocował prawie natychmiast pojawieniem się funduszu wsparcia. Napływające kwoty gromadził zespół koleżeński działający przy CZPW w składzie: W. Biernacki, B. Krupiński i K. Suszyński.

W zakładach przemysłowych powołano rzeczników Akcji Zapomóg odpowiedzialnych za jej prowadzenie i ewidencjonowanie wpłat. Otrzymali oni w pierwszej kolejności wykaz 32 osób potrzebujących natychmiastowego wsparcia.

W ten sposób narodziła się społecznie użyteczna akcja pomocowa, która działa do obecnych czasów i jest nadal potrzebna wielu osobom oczekującym finansowego wsparcia.

Formalne ukonstytuowanie Akcji Zapomóg nastąpiło na zebraniu 15.07.1946 r. w budynku CZPW w Katowicach przy ul. Podgórnej 4. Obradom przewodniczył W. Biernacki. Uczestniczyli w nich między innymi T. Gadomski, E. Kowalski, F. Potyrała, L. Salamon, K. Suszyński, który objął kierownictwo oraz M. Zapalski. Utworzony komitet dokonał weryfikacji nadesłanych przez wdowy kwestionariuszy. W ten sposób rozpoczęła działalność Komisja Kwalifikacyjna do analizy otrzymywanych wniosków o udzielanie zapomogi i decydująca o wysokości przyznanych kwot.

Kierownictwo Akcji Zapomóg wystosowało po swoim zebraniu 15.07.1946 r. informacje o:

- dotychczasowym przebiegu akcji pomocowej,
- wysokości składki miesięcznej ustalonej na 2% od wynagrodzenia brutto.

Dołączono jednocześnie deklarację stałego opłacania dobrowolnych składek.

Na Zjeździe Wychowanków 7.12.1946 r. w Krakowie podjęto spontanicznie uchwałę o: „koleżeńskim obowiązku wpłacania składek w wysokości 2% od poborów brutto na fundusz pomocy rodzinom po zmarłych kolegach".

Przebieg akcji pomocowej był systematycznie analizowany przez Komitet Koleżeński przemianowany następnie na Koleżeńską Komisję, która odbywała w 1947 r. systematycznie zebrania co miesiąc, a w 1948 r. co 2 miesiące.

W zebraniach komisji uczestniczyli: K. Suszyński (kierownik akcji), A. Anasiewicz, T. Dymnicki, T. Gadomski, J. Janik, M. Mrozowski, M. Opara, T. Potyrała, W. Rosnowski, W. Stojowski, T. Świder, S. Wilk, J. Żelazny.

Na Zjeździe Wychowanków AG w Chorzowie 8.05.1948 r. akcję pomocową w sposób oficjalny, na podstawie uchwały Zjazdu, przekazano Komitetowi Organizacyjnemu Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Dzięki tej decyzji narodziła się: „Akcja Zapomóg dla Wdów i Sierot po zmarłych Kolegach SW AGH".

Zjazd obniżył jednocześnie wysokość składki wpłacanej dobrowolnie na rzecz Akcji Zapomóg na 1% od zasadniczych poborów brutto, głównie na skutek zmiany siatki płac w przemyśle górniczym. Powzięto także uchwałę o: *moralnym obowiązku popierania akcji pomocy ze strony wszystkich wychowanków AGH niezależnie od przynależności do SW AGH.*

Zarząd Stowarzyszenia podjął 1.09.1949 r. uchwałę o utworzeniu referatu Akcji Zapomóg.

Na apel odpowiedziały pozytywnie prawie wszystkie kopalnie węgla kamiennego, inne zakłady górnicze oraz większość wychowanków i pracowników Wydziału Górniczego AGH. Wykazy kopalń i zjednoczeń węgla kamiennego oraz wysokość przekazywanych wpłat na akcję pomocową były zamieszczane przynajmniej raz do roku w sprawozdaniach kierownika Akcji, a następnie rozsyłane do wiadomości darczyńców. Wymagała tego rzetelność i poczucie obowiązku ze strony kierownictwa akcji. Zebrane środki stanowiły dobro ogólne, przeznaczone tylko na jeden podstawowy cel: były źródłem pomocy dla ludzi najbiedniejszych, bezradnych, często schorowanych i oczekujących częstokroć ratunku.

Cele i zadania oraz forma przekazywania zapomóg, zostały ujęte w formie „Regulaminu Akcji Zapomóg dla Wdów i Sierot po zmarłych Koleżankach i Kolegach", który został przyjęty przez Zarząd Główny SW AGH i zaakceptowany następnie przez Walne Zebranie Członków SW AGH, a w ostatnim okresie przez Krajowy Zjazd Delegatów. Regulamin określa:

- pochodzenie środków na potrzeby Akcji zapomóg,
- skład zespołu akcji,

– obowiązki kierownictwa zespołu w zakresie pozyskiwania środków finansowych, formę i sposób przekazywania zapomóg,
– sposób rozliczania działalności finansowej,
– kryteria przyznawania zapomóg i kontroli warunków jakim muszą odpowiadać podopieczni,
– obowiązek składania pisemnych sprawozdań wobec władz SW AGH i Komisji Rewizyjnej SW AGH.

Kierownictwo Akcji Zapomóg powierzono kolejno następującym wychowankom uczelni i członkom SW AGH:

(1945) 1946 — 06.1949	K. Suszyński (Komitet Koleżeński),
06.1949 — 7.07.1950	J. Miąsik,
7.07.1950 — 09.1973	E. Zając,
09.1973 — 7.07.1974	J. Żelazny (przy wsparciu T. Rumanstorfera i A. Walidudy),
7.07.1974 — 8.03.1975	T. Rumanstorfer,
8.03.1975 — 05.1986	S. Księski,
05.1986 — 11.1999	T. Dudzic,
11.1999 — aktualnie	H. Konieczko.

Kierownicy mieli do dyspozycji zespół członkowski akcji i komisję kwalifikacyjną w skład której wchodzili często także niektórzy członkowie zespołu.

W latach 1946–1949 zespól Akcji Zapomóg tworzyli: W. Biernacki, T. Gadomski, E. Kowalski, F. Potyrała, L. Salamon, K. Suszyński (kierownik), M. Zapalski. Komisja kwalifikacyjna natomiast składała się z 14 członków, co świadczy o wielkim zaangażowaniu wychowanków w dzieło niesienia pomocy. Tworzyli ją: K. Suszyński (kierownik), A. Anasiewicz, P. Dymecki, T. Gadomski, J. Janik, M. Mrozowski, M. Opara, T. Potyrała, W. Rosnowski, W. Stojowski, T. Świder, S. Wilk i J. Żelazny. Po 1950 r. skład Komisji uległ zmniejszeniu do 8 członków, która obejmowała następujące osoby: T. Rumanstorfer (przewodniczący), S. Księski, W. Michalewski, W. Nawrot, S. Opyrchał, Z. Rudzki, A. Waliduda i J. Żelazny. Do 1986 r. zespół Akcji Zapomóg tworzyli między innymi: S. Księski, W. Michalewski, T. Rumanstorfer, E. Zając, J. Żelazny.

W latach 1986–1990 do zespołu należeli: T. Dudzic, K. Meissner, H. Miączyńska, T. Rumanstorfer (honorowy przewodniczący Akcji Zapomóg), a w latach 1990–1999: T. Dudzic (przewodniczący), H. Konieczko (zastępca), S. Stopa, H. Miączyńska, Z. Sobczyk.

W okresie 1999–2001 skład uległ znacznej zmianie i redukcji do 5 osób: T. Dudzic, H. Konieczko (przewodniczący), W. Longa, R. Wacławik–Wróbel, S. Gajos. Po 2001 roku w skład zespołu Akcji Zapomóg zostali wybrani: H. Konieczko (przewodniczący), T. Dudzic, R. Wacławik–Wróbel, W. Longa (do 2002), S. Gajos, K. Matl (od 2002).

Stan finansów i wypłat w ramach Akcji Zapomóg od 1985 r. **Tabela 11**

Okres	Składki i inne wpłaty (dotacje) zł.	Zapomogi udzielone zł.	Liczba osób wspiera-nych	Koszty własne AZ zł.	Wysokość zapomóg średnio na os. zł.	Źródło danych
1	2	3	4	5	6	7
1985	1.491.209,–	958.000,–	34	9.915,–	2.540,32	
1986	1.208.879,–	1.301.000,–	30	10.485,–	4.330,00	
1987	5.155.671,–	1.616.000,–	42	31.562,–	3.720,–	
1988	2.085.246,–	2.760.000,–	39	24.686,–	6.133,–	
1989	2.188.589,–	2.772.00,–	35	64.003,–	7.891,–	
1990	9.679.867,–	5.118.000,–	27	392.890,–	17.060,–	Inf.1993
1991	22.296.621,–	14.730.000,–	21	743.000,–	58.452,–	Inf.1993
1992	41.775.100,–	22.400.000,–	16	868.030,–	99.000,–	Inf.1993
1993	29.779.300,–	24.500.000,–	13	1.185.600,–	1.823.000,–	Inf.1995
1994	153.338.000,–	80.000.000,–	14	3.051.000,–	5.714.285,–	Inf.1995
1995	10.245.45	7.950,–	12	225,04	600,–	Inf.1997
1996	8.907,56	5.400,–	13(10)	173,50	540,–	Inf.1997
1997	11.269.04	10.725,–	14	544,04	768,–	Inf.2000
1998	8.873,27	10.098,–	11	227,00	918,–	Inf.2000
1999	17.991,49	10.000,–	13(11)	251,–	920,–	Inf.2000
2000	9575,02	13.000,–	13	716,33	1.000,–	Inf.2000
2001	10.341.54	11.700,–	13	542,70	900,–	Inf.2003
2002	10.417.77	9.500,–	10	383,12	950,–	Inf.2003
2003	20.047,72	10.800.–	11	1281,13	980,–	Inf.2005
2004	16.968,96	13.800,–	12	1117,36	1150,–	Inf.2005

Komisję Kwalifikacyjną tworzyli w latach 1986–1990: W. Longa (przewodniczący), T. Rumanstorfer (do 1989 r.), K. Meissner, S. Jelonkiewicz–Babiarz, H. Miączyńska, T. Dudzic, a latach 1990–1999 H. Konieczko (przewodniczący), S. Stopa, K. Matl, S. Pabian, T. Dudzic. Aktualnie, czyli w latach po 1999 roku komisja kwalifikacyjna ma podobny skład jak zespół Akcji Zapomóg.W historii aktywności Akcji Zapomóg piękną kartę zapisał E. Zając (ryc. 55), który aż do swej śmierci prowadził z wielkim oddaniem pracę przez prawie 25 lat na rzecz osób, którym udzielano wsparcia. Akcja uzyskała wtedy bardzo duże znaczenie, zostały ustabilizowane wpłaty na rzecz funduszu, a pomoc świadczono — w sposób odczuwalny — stale wzrastającej liczbie podopiecznych. Odejście w 1973 r. E. Zająca zachwiało płynnością wypłat i wywołało znaczne perturbacje. Sytuację unormowano po 1975 r. po apelu wystosowanym do zjednoczeń przemysłu węglowego i przedsiębiorstw górniczych. Apel zredagowany

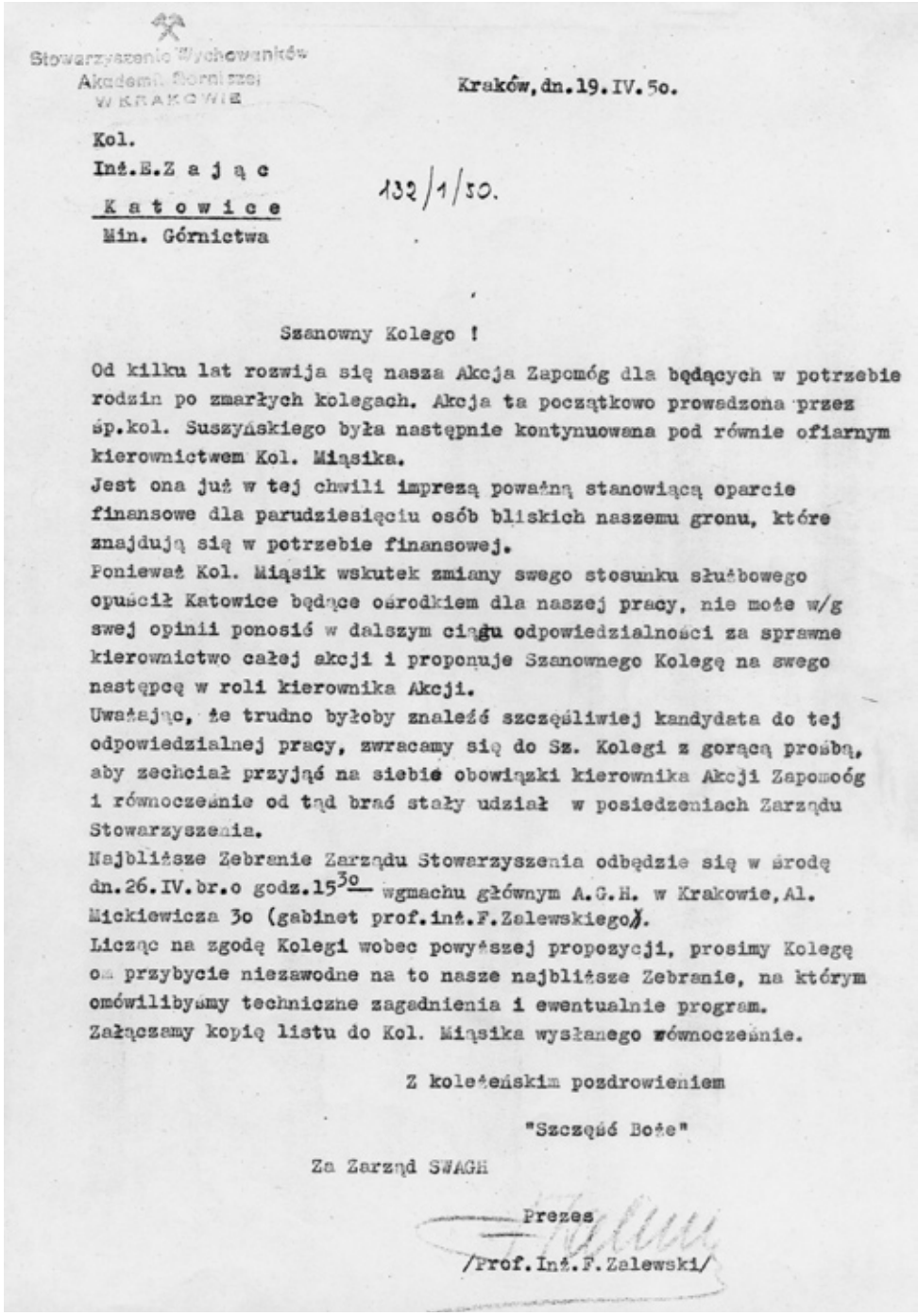

Stowarzyszenie Wychowanków
Akademii Górniczej
W KRAKOWIE

Kraków, dn. 19. IV. 50.

Kol.
Inż. E. Z a j ą c
K a t o w i c e
Min. Górnictwa

132/1/50.

Szanowny Kolego !

Od kilku lat rozwija się nasza Akcja Zapomóg dla będących w potrzebie rodzin po zmarłych kolegach. Akcja ta początkowo prowadzona przez śp. kol. Suszyńskiego była następnie kontynuowana pod równie ofiarnym kierownictwem Kol. Miąsika.
Jest ona już w tej chwili imprezą poważną stanowiącą oparcie finansowe dla parudziesięciu osób bliskich naszemu gronu, które znajdują się w potrzebie finansowej.
Ponieważ Kol. Miąsik wskutek zmiany swego stosunku służbowego opuścił Katowice będące ośrodkiem dla naszej pracy, nie może w/g swej opinii ponosić w dalszym ciągu odpowiedzialności za sprawne kierownictwo całej akcji i proponuje Szanownego Kolegę na swego następcę w roli kierownika Akcji.
Uważając, że trudno byłoby znaleźć szczęśliwiej kandydata do tej odpowiedzialnej pracy, zwracamy się do Sz. Kolegi z gorącą prośbą, aby zechciał przyjąć na siebie obowiązki kierownika Akcji Zapomóg i równocześnie od tąd brać stały udział w posiedzeniach Zarządu Stowarzyszenia.
Najbliższe Zebranie Zarządu Stowarzyszenia odbędzie się w środę dn. 26. IV. br. o godz. 15^{30} — w gmachu głównym A.G.H. w Krakowie, Al. Mickiewicza 30 (gabinet prof. inż. F. Zalewskiego).
Licząc na zgodę Kolegi wobec powyższej propozycji, prosimy Kolegę o przybycie niezawodne na to nasze najbliższe Zebranie, na którym omówilibyśmy techniczne zagadnienia i ewentualnie program.
Załączamy kopię listu do Kol. Miąsika wysłanego równocześnie.

Z koleżeńskim pozdrowieniem

"Szczęść Boże"

Za Zarząd SWAGH

Prezes
/Prof. Inż. F. Zalewski/

ryc. 55. Przesłanie skierowane przez F. Zalewskiego – przewodniczącego SW AGH do kol. E. Zająca w sprawie objęcia kierownictwa Akcji Zapomóg.

Liczba wspieranych podopiecznych w latach 1945–2004: **Tabela 12**

1945–1950	36–53
1951–1960	39–55
1961–1970	50–89
1971–1980	50–69
1981–1990	34–42
1991–2000	11–21
2001–2004	10–13

w sposób bardzo sugestywny doprowadził do odnowienia akcji w wielu zakładach i rozszerzenia jej wśród wielu wychowanków uczelni.

Kierownictwo Akcji objął S. Księski, który nadał jej nowy impuls, spowodował ustabilizowanie wpłat i uzyskał regularność wypłat zapomóg.

W latach 1983 i 1984 fundusz Akcji został wsparty dotacją ze strony Ministerstwa Górnictwa i Energetyki.

Kolejny kryzys przypadł na lata 1986–2000, kiedy to pojawiła się groźba silnej redukcji funduszu wsparcia i braku wypłat dla podopiecznych. Wtedy też została podjęta decyzja Zarządu SW AGH o dofinansowaniu w takich przypadkach Akcji Zapomóg ze środków SW AGH w wysokości 1– zł. od każdego członka Stowarzyszenia.

W latach po 2000 roku został zabezpieczony fundusz wypłat głównie za sprawą H. Konieczki, który w sposób bardzo umiejętny i efektywny uzyskuje część środków ze wsparcia sponsorskiego, a w sprawie stabilizacji Akcji Zapomóg poświęcił wiele swoich umiejętności i zaangażowania.

Szczegółowe zestawienie finansowe Akcji Zapomóg za okres 1945–1984 zostało opublikowane w wydawnictwie „Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej im. Stanisława Staszica w latach 1945–1985" z 1985 roku (str. 110).

Wypłaty odbywały się początkowo co 2 miesiące za pośrednictwem przekazów pocztowych. W przypadku zwiększonych środków finansowych udzielano także wypłat barbórkowych. Ilość osób wspomaganych zmieniała się w przedziale od 10 do 89 (Tab. 12).

Po 1985 r. zaznaczył się wyraźny spadek dobrowolnych wpłat na fundusz Akcji Zapomóg, co spowodowało ograniczenie wysokości udzielanych zapomóg, a także częstotliwości wypłat (Tabela 11). Do 1994 roku, a więc, daty rewaloryzacji złotego, wypłaty przekazywano raz lub dwa razy do roku w wysokości 2.500 — do 99.000 — zł. W latach 1983–1994 silnego przyrostu inflacji, wypłaty dochodziły do 5,7 mln. zł. Po rewaloryzacji złotego w latach 1995–2003 wysokość jednorazowej rocznej zapomogi wynosi 600–1.000 — zł. na osobę. Mimo ograniczenia pomocy do jednorazowej rocznej kwoty, zapomoga jest zawsze oczekiwana przez osoby podopieczne z wielką nadzieją.

Przeciętny wiek osób wspieranych przekracza bowiem 70 lat, a wtedy wydatki rosną lawinowo, zwłaszcza na potrzeby zdrowotne i opiekę domową.

Na przyznanie zapomogi ma decydujący wpływ Komisja Kwalifikacyjna, która analizuje i weryfikuje dane zawarte w kwestionariuszu przysłanym przez osoby, którym udzielane są zapomogi. Analiza powtarzana jest co roku, a w przypadku stwierdzenia znacznej poprawy warunków materialnych, może zostać wstrzymane przyznanie zapomogi. Wsparcie ze skromnego funduszu można otrzymać tylko w sytuacji wyjątkowej, co jest skrupulatnie przestrzegane przez Komisję Kwalifikacyjną.

Mimo upływu lat i zmieniających się warunków ekonomicznych kraju, Akcja Zapomóg jest nadal potrzebna i dla najstarszych osób dostarcza doraźnej, ważnej pomocy materialnej. W szczególnych przypadkach może być przyznana jednorazowa zapomoga.

Działalność wydawnicza

Działalność wydawnicza należy do podstawowego zakresu aktywności SW AGH na rzecz swoich członków i wychowanków AGH. Dlatego też jest ona rozwijana od pierwszych dni istnienia organizacyjnego Stowarzyszenia służąc między innymi:

- celom informacyjnym,
- opisowi tradycji górniczych i hutniczych,
- zaznajomieniu z historią Uczelni,
- utrwalaniu historii Stowarzyszenia,
- rozpowszechnianiu materiałów i tekstów biesiadnych,
- zapisowi kronikarskiemu zdarzeń historycznych.

Działalność wydawniczą na znacznie mniejszą skalę prowadzą także koła SW AGH wydając w formie zwartej materiały okolicznościowe, teksty piosenek, najczęściej z okazji zjazdów koleżeńskich i spotkań popularno–naukowych.

W latach 1945–1985 duża część działalności wydawniczej poświęcona była kompletowaniu i przygotowaniu do druku w Zeszytach Naukowych AGH — materiałów sesji naukowych AGH i zjazdów naukowych SW AGH. Działalność obejmowała zarówno streszczenia wygłoszonych referatów, jak również w pewnym zakresie pełne teksty referatów z obcojęzycznymi streszczeniami. Wszystkie referaty przeznaczone do druku były zawsze recenzowane.

W przeciągu 40 lat wydano drukiem ponad 80 oddzielnych tomów w serii zeszytów specjalnych w ramach Zeszytów Naukowych AGH (ryc. 56, 57). Działalność tę koordynowała z wielkim powodzeniem K. Norwicz redaktor naukowy. Zeszyty specjalne były w pewnym okresie przeznaczone wyłącznie do publikowania materiałów sesyjnych. Redakcja Zeszytów Naukowych AGH w 1958 r. ujęła to zadanie w formie następującej deklaracji:

„...mają one być przeznaczone przede wszystkim dla uczestników dorocznych zjazdów i sesji naukowych SW AGH. W związku z tym redakcja pragnie, na życzenie Zarządu SW AGH, nadać tej serii charakter organu i rocznika Stowarzyszenia Wychowanków AGH ułatwiającego rozwijanie współpracy naukowej i technicznej oraz współżycia koleżeńskiego pomiędzy wychowankami, jak również pogłębieniu więzi wychowanków z Uczelnią".

Działalność publikacyjna Stowarzyszenia prowadzona w różnych kierunkach wymagała odpowiedniej koordynacji i wstępnego przygotowania, a także opracowania materiałów. W tym celu Zarząd SW AGH utworzył specjalna komisję publikacji. W 1960 r. w jej składzie osobowym znaleźli się:

J. Sulima–Samujłło — przewodniczący,
S. Stopa — zastępca przewodniczącego,
S. Jóźkiewicz — sekretarz, a od 1969 r. także T. Stopka.

Komisja publikacji została w 1977 r. przekształcona w Zespół ds. wydawniczych i historii wychowanków AGH, który do 1985 r. pracował w składzie:

J. Sulima–Samujłło — przewodniczący,
K. Norwicz — zastępca przewodniczącego,
T. Dudzic — członek.

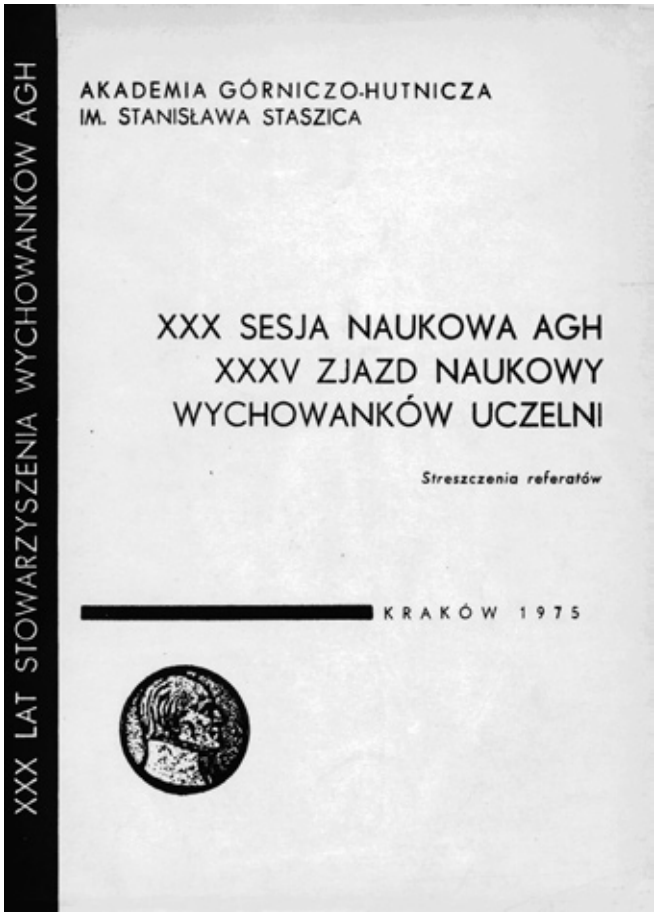

ryc. 56. Karta tytułowa Zeszytów Naukowych AGH z 1957 r. zawierających materiały III Sesji Naukowej AGH i VII Zjazdu Wychowanków AGH

W 1991 roku powołano zespół ds. wydawnictw SW AGH w składzie: K. Norwicz–przewodnicząca, K. Czopek, Z. Kulig, T. Pindór, T. Wagner–Staszewska.

W 2000 roku z inicjatywy W. Longi utworzono Komisję Historyczną SW AGH, a jej członkami zostali wybrani: W. Longa (przewodniczący do 2002 r.), S. Malik, K. Matl (przewodniczący od 2003 r.), Z. Wójcik.

Zmiany następowały zgodnie z ewolucją oczekiwań władz SW AGH skierowanych pod adresem zespołów .

Do grupy wydawnictw informacyjnych realizowanych stale od około 40 lat należy „Informator Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej im. St. Staszica". (ryc. 58). Jest to pozycja wychodząca nieregularnie mniej więcej

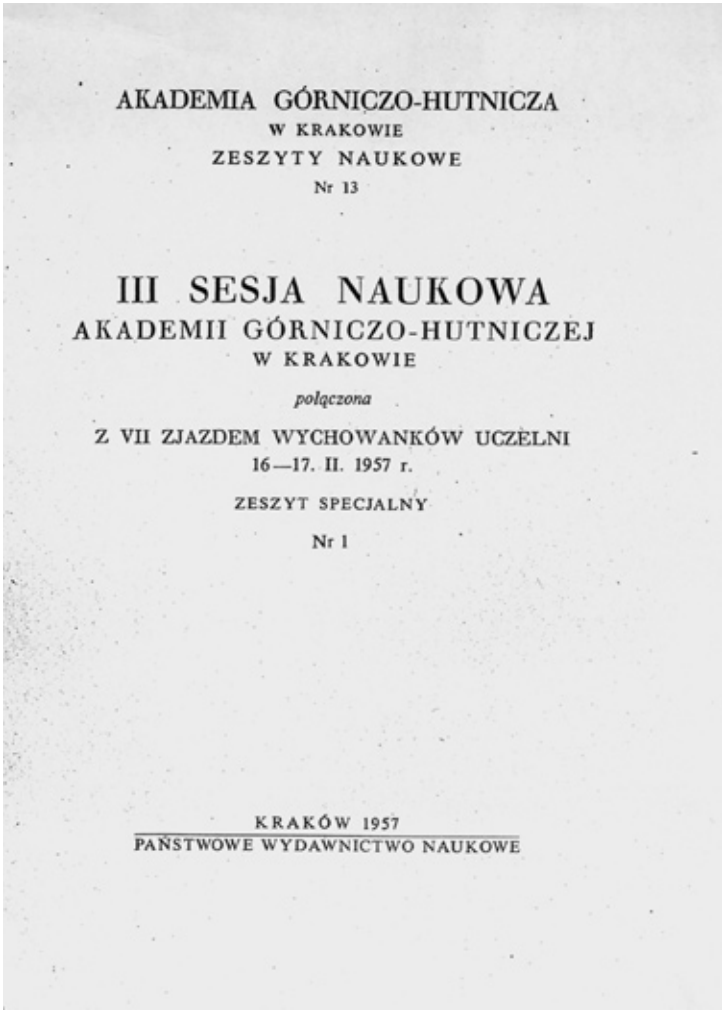
AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA
W KRAKOWIE
ZESZYTY NAUKOWE
Nr 13

III SESJA NAUKOWA
AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ
W KRAKOWIE
połączona
Z VII ZJAZDEM WYCHOWANKÓW UCZELNI
16—17. II. 1957 r.
ZESZYT SPECJALNY
Nr 1

KRAKÓW 1957
PAŃSTWOWE WYDAWNICTWO NAUKOWE

ryc. 57. Karta tytułowa Zeszytów Naukowych AGH z 1975 r.

raz w roku lub nieco rzadziej, o charakterze broszury i o zmiennej objętości 40–300 stron. Zawiera ona treści informacyjne z działalności lub historii uczelni i SW AGH. „Informator" rozprowadzany jest bezpłatnie z przeznaczeniem dla członków SW AGH. Do 2005 r. ukazało się 17 kolejnych nienumerowanych zeszytów poczynając od 1974 r. Przed rokiem 1974 rozsyłano tylko „Komunikat informacyjny dla członków" w formie niezbroszurowanej, kilkustronicowej ulotki. Tylko 2 zeszyty „Informatora" pochodzące z 1984 r. miały charakter monograficzny. Pierwszy z nich zawierał opis i historię konspiracyjnej działalności Akademii Górniczej w latach okupacji 1939–1945 opracowany pod redakcją A. Bolewskiego, a drugi wydany w bordowej okładce? poświęcono zestawieniu wybranych problemów badań naukowych i wdrożeń opracowanych przez zespoły naukowo–badawcze AGH dla potrzeb przedsiębiorstw przemysłowych województwa katowickiego.

Do kategorii wydawnictw historycznych poświęconych SW AGH, należą dwie pozycje opublikowane w 1975 i 1985 r. w opracowaniu K. Matla pt. „Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej im. S. Staszica w latach 1945–1975" oraz druga pod takim samym tytułem z dopiskiem: „w latach 1945–1985".

Niniejsza pozycja, trzecia z rzędu (2005 r.) ma inne ujęcie i inne spojrzenie, jest znacznie bardziej poszerzona i uzupełniona o nowe informacje i nowe fakty, jest przy tym bogato ilustrowana. Ma ona charakter kroniki dziejów Stowarzyszenia przygotowywanej z okazji 60–lecia SW AGH.

ryc. 58. Informator SW AGH z lat 1998 i 2003

ryc. 59. Monografia Z. Wójcika „Stanisław Staszic" opublikowana przez SW AGH

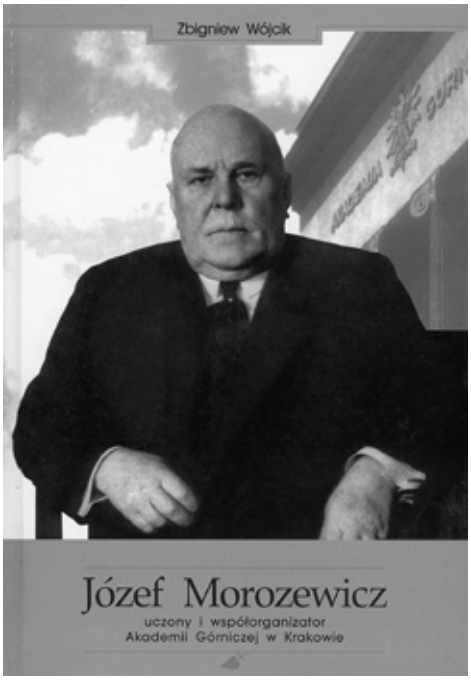

ryc. 60. Monografia Z. Wójcika „Józef Morozewicz — uczony i współorganizator Akademii Górniczej" opublikowana przez SW AGH

W okresie aktywności twórczej J. Sulimy–Samujłły, kierownika Komisji Publikacji SW AGH, zostało przez niego opracowanych i opublikowanych szereg wartościowych pozycji wydawniczych częściowo sponsorowanych przez SW AGH, jak m.in.:

- „Życiorysy zmarłych profesorów i asystentów Akademii Górniczej w latach 1919–1968",
- „Z dziejów AGH w latach 1919–1969",
- „Księga wychowanków i wychowawców Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie (1919–1949),
- „Kronika i spis absolwentów Akademii Górniczo–Hutniczej im. Stanisława Staszica (1919–1979) w trzech tomach,
- „Kronika i tradycje w Akademii Górniczo–Hutniczej" wyd. SW AGH, 1985 r. (autorzy: J. Samujłło, K. Matl, F. Szwagrzyk W. Żabicki).

Stowarzyszenie Wychowanków jest wydawcą monografii opracowanej przez Zbigniewa Wójcika pt. „Stanisław Staszic organizator nauki i gospodarki" opublikowanej w Krakowie w 1999 r. (ryc. 59). Praca napisana dość wyczerpująco i w ciekawym ujęciu poświęcona jest patronowi Akademii Górniczo–Hutniczej.

Ten sam autor opracował biografię Józefa Morozewicza, kierownika Komitetu Organizacyjnego Akademii Górniczej z 1919 r. (ryc. 60). Dzieło zawiera także szereg mało znanych faktów i dokumentów związanych z początkami dziejów AG. Zostało ono opublikowane w 2004 r. z inicjatywy Komisji Historycznej SW AGH (inicjator W. Longa) pod patronatem Stowarzyszenia Wychowanków AGH.

Komisja Historyczna SW AGH przewidziała do opracowania i opublikowania w najbliższym czasie (2005/06) dwóch pozycji użytecznych dla członków SW AGH:

- „Historia i rozwój kół zakładowych i terenowych SW AGH,
- „Nekropolie krakowskie profesorów Akademii Górniczo–Hutniczej".

Dużą grupę publikacji różnego typu stanowią opracowania popularne przygotowywane okazjonalnie na uroczystości koleżeńskie, spotkania towarzyskie czy świąteczne. Mają one często charakter śpiewników, opisu tradycyjnych obchodów z okazji święta św. Barbary, św. Floriana, a więc patronów zawodów uprawianych w uczelni. Do tej grupy należą między innymi takie pozycje jak np.

- „Tradycje górniczo–hutnicze w Akademii Górniczo–Hutniczej im. S. Staszica w Krakowie", oprac. F. Szwagrzyk, 1971 r.,
- „50 lat Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej im. S. Staszica w Krakowie — śpiewnik na uroczyste spotkanie przy piwie", 1995 r.,
- Śpiewnik Stowarzyszenia Wychowanków AGH, czerwiec 2003 r.,
- Pierwsze spotkanie koła SW AGH przy KWK „Śląsk",
- „Boże Narodzenie 2001", SW AGH, 2001 — oprac. Z. Kulig.

Tego typu publikacje rodzą się często spontanicznie i są opracowywane i rozpowszechniane w licznych ośrodkach skupiających wychowanków AGH w kraju.

Do dalszych realizacji należy zaliczyć druk krótkich artykułów z działalności SW AGH, jakie od dłuższego czasu są stale zamieszczane w Biuletynie Informacyjnym Pracowników AGH. Dotyczą one różnych przejawów aktywności SW AGH, a także jego kół w terenie. Są czytane przez szerokie rzesze pracowników Akademii Górniczo–Hutniczej oraz rozsyłane do rzeczników kół SW AGH.

Działalność okazjonalna

Pielgrzymka do Watykanu na spotkanie z Ojcem Świętym Janem Pawłem II

Z inicjatywy W. Longi, ówczesnego przewodniczącego SW AGH, zorganizowany został 6–12.09.1999 r. wyjazd pielgrzymkowy do Watykanu i Włoch dla członków Stowarzyszenia Wychowanków AGH przez biuro turystyczne Logos z Krakowa. Wzięło w nim udział 200 osób, które podróżowały 4 autokarami, z których jeden należał do KWB Konin.

Celem wyjazdu była audiencja generalna Ojca Świętego na planu Św. Piotra w Watykanie (8.09.99 r.), w czasie której delegacja Stowarzyszenia: W. Longa, K. Norwicz i T. Dudzic przekazała Papieżowi przywiezione z Polski dary. Ojciec Święty poświęcił fragment swojej homilii wychowankom AGH:

Na początku pozdrawiam Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie. Reprezentujecie w jakiś sposób wszystkich, którzy swoją wiedzą i doświadczeniem wspierają różne dziedziny przemysłu, szczególnie ciężkiego. Wiem, że dziś w naszym kraju bardzo potrzeba tej Waszej posługi. Niech dobry Bóg wspomaga Wasze wysiłki jakie podejmujecie dla wspólnego dobra. Z serca Wam błogosławię.

Pozostały czas przeznaczono w Watykanie na zwiedzanie Muzeum Watykańskiego, bazyliki Św. Piotra i kaplicy Sykstyńskiej a następnie zabytków Rzymu.

Dalsze dni prowadziły do Monte Cassino, (bazylika św. Benedykta, cmentarz polskich żołnierzy), Asyżu (bazylika św. Franciszka) i Rimini (nocleg), a w drodze powrotnej do Padwy (bazylika św. Antoniego) i Wenecji, a następnie w Wiedniu na Kahlenberg (wspomnienie pobytu króla Jana III Sobieskiego). Część grupy dotarła wcześniej do San Giovani Rotondo do grobu św. Ojca Pio.

Spotkanie z Ojcem Świętym miało charakter niezwykły, a cała pielgrzymka pozostała na długo we wdzięcznej pamięci jej uczestników.

Renowacja grobowca Stanisława Staszica na Bielanach w Warszawie

Odnowienie grobowca S. Staszica było wkładem Stowarzyszenia Wychowanków AGH z okazji jubileuszu 80–lecia AGH. Aktywnie w dzieło odbudowy włączyło się koło Stowarzyszenia Wychowanków AGH przy Instytucie Szkła i Ceramiki w Warszawie, w szczególności zaś rzecznik koła Z. Jaegermann. Dzięki aktywnej pracy koła można było ustalić lokalizację grobowca S. Staszica przy kościele Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego (dawny kościół O.O. Kamedułów) w Warszawie. Ustalono, że grobowiec jest zabytkiem i podlega opiece konserwatora zabytków, ustalono także wstępnie przez oględziny jego stan techniczny. Według relacji W. Longi, (Informator SW AGH 2000 r.), odnową pomnika zainteresowany został rektor AGH prof. R. Tadeusiewicz, a zakresem prac i kosztami dyrektor AGH A. Karwacki. Władze uczelni wniosły znaczny wkład finansowy, a pozostałą część Zarząd Główny SW AGH, co ułatwiło odnowienie i restaurację grobowca. Całość prac pilotowana była w Warszawie przez koło SW AGH przy Instytucie Szkła i Ceramiki i jego rzecznika Z. Jaegermanna.

ryc. 61. Pomnik nagrobny S.Staszica na Bielanach w Warszawie

Koncepcję i szczegółowy program konserwacji pomnika opracował P. Pietrusiński — konserwator zabytków– absolwent warszawskiej ASP.

Opis przebiegu i zakres prac konserwatorskich został zamieszczony w „Informatorze SW AGH 2000 r." (Z. Jaegermann, P. Pietrusiński — „Konserwacja pomnika nagrobnego Stanisława Staszica, str. 189–192). Fakt renowacji pomnika nagrobnego S. Staszica spotkał się z dużym zainteresowaniem prasy warszawskiej o czym świadczą tytuły w poszczególnych dziennikach (Trybuna, Życie Stolicy, Gazeta Wyborcza — „Kraków się ulitował").

Odsłonięcie odnowionego nagrobka S. Staszica nastąpiło 1.12.1999 r. w Warszawie, a zaproszenie na tę uroczystość dla licznych gości wystosował rektor AGH prof. R. Tadeusiewicz. W uroczystości wzięli między innymi udział: W. Longa — przewodniczący SW AGH, Z. Jaegermann — rzecznik koła SW AGH, Minister Edukacji Narodowej — prof. M. Handke (Informator SW AGH, 2000 r.).

W pierwszych latach istnienia Stowarzyszenie Wychowanków (Komitet Organizacyjny SW AGH), przyczyniło się do wybudowania w Warszawie na Powązkach pomnika nagrobnego profesora doktora honoris causa AGH K. Bohdanowicza. (patrz rozdział: „Początki organizacyjne SW AGH").

Specjalne ozdobne dyplomy ukończenia studiów w AGH

Władze Akademii Górniczo–Hutniczej w porozumieniu z zarządem Stowarzyszenia Wychowanków AGH powzięły decyzję o wprowadzeniu do użytku dla absolwentów AGH specjalnych dyplomów ukończenia studiów.

Dyplom taki, wzorem niektórych innych uczelni w Polsce i za granicą, może otrzymać każdy absolwent po uiszczeniu niewielkiej ustalonej opłaty.

Dyplom ma charakter ozdobny (ryc. 62), wykonany jest drukiem barwnym na papierze czerpanym o rozmiarach 60×40 cm, opatrzony pieczęcią lakową o średnicy 3 cm i zwisającymi wstążkami w barwach uczelni.

Treść dyplomu zawiera wszystkie najważniejsze niezbędne informacje dotyczące ukończenia studiów przez jego posiadacza.

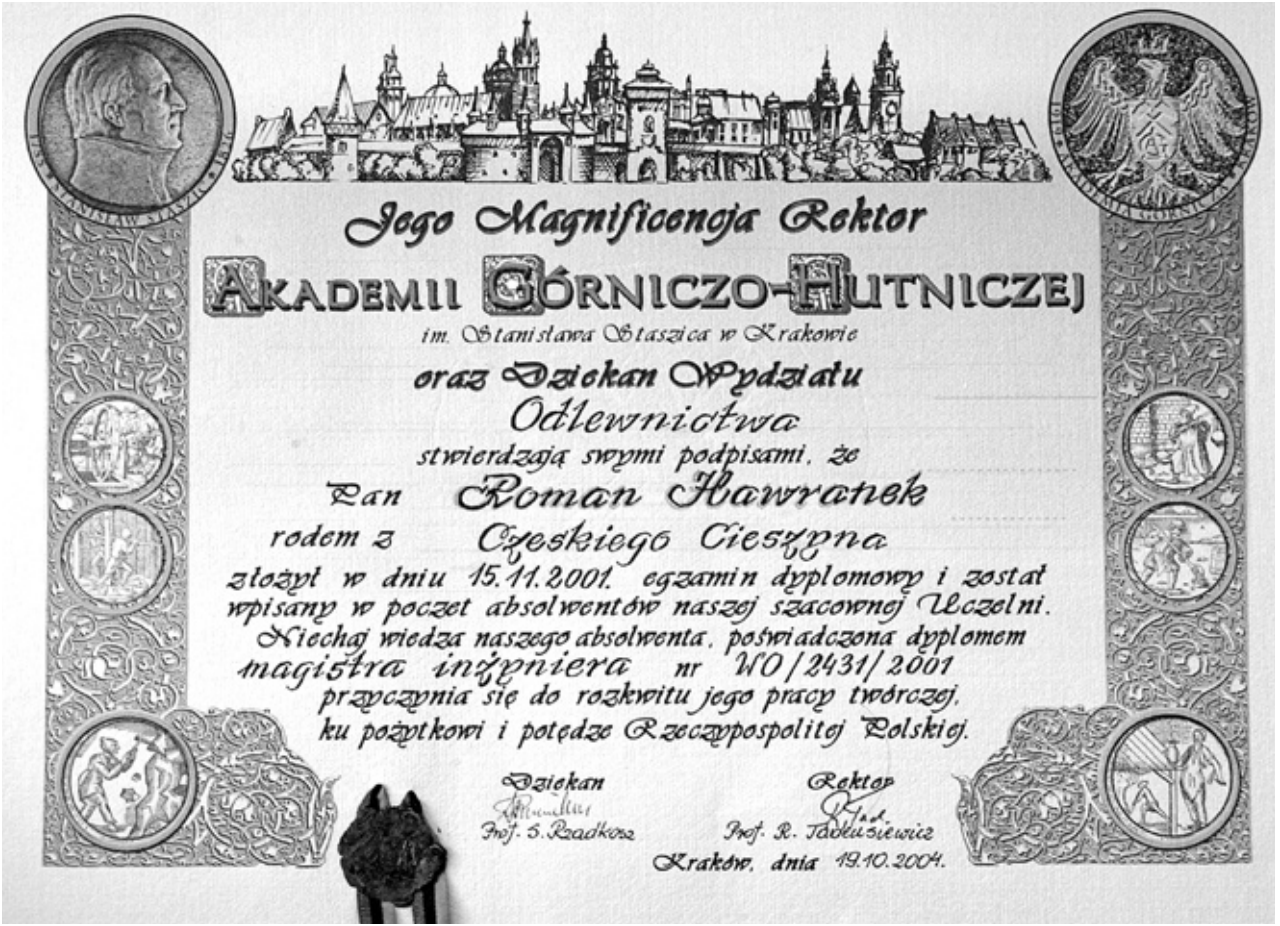

ryc. 62. Ozdobny dyplom ukończenia studiów w AGH

Zakończenie

Zarysowana historia Stowarzyszenia Wychowanków AGH została opracowana w związku z przypadającym w 2005 r. 60–leciem istnienia SW AGH. Stowarzyszenie przez cały ten okres starało się służyć Akademii Górniczo–Hutniczej i jej wychowankom z całych swoich sił nie szczędząc ani czasu, ani inicjatywy swoich członków. Uzyskane efekty zostały osiągnięte wyłącznie dzięki bezinteresownej, społecznej pracy członków Zarządu i innych władz SW AGH.

Stały rozwój SW AGH, co wynika ze zgromadzonych materiałów, odbywał się systematycznie przy efektywnym stałym wsparciu władz Uczelni i urzędujących rektorów AGH. Traktowali Oni zawsze SW AGH jako drogę dotarcia do wychowanków uczelni i uzyskania ich pełnego poparcia. Stąd wynika wiele ułatwień stwarzanych dla Stowarzyszenia. Przynosiły one stale oczekiwane efekty i dawały uczelni niewymierne korzyści, których nie da się określić ani w milionach złotych ani także w wielkości udzielanego wsparcia. Jest ono niewymierne, ale bardzo skuteczne.

Stowarzyszenie Wychowanków liczy na dalsze wsparcie i na dalszą trwałą opiekę ze strony władz uczelni w kolejnych pojubileuszowych latach. Jest to tym bardziej konieczne, że narasta lawinowo liczba absolwentów AGH, co powinno przyczynić się do dalszego szybkiego wzrostu liczby członków Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Powinniśmy się wszyscy do tego przyczynić udzielając bezinteresownego wsparcia swojej Almae Matris i Jej reprezentacji wśród wychowanków, czyli Stowarzyszeniu Wychowanków, które wchodzi w swoje następne 60–lecie istnienia i rozwoju. Od naszych decyzji zależeć będzie kolejny etap historyczny SW AGH. Liczymy, że zostanie to docenione przez następne grono dziejopisów.

Literatura

Bolewski A., 1985: Martylologia profesorów Akademii Górniczej w hitlerowskich więzieniach i obozach koncentracyjnych. Wyd. AGH.
Bolewski A., 1984: Działalność Akademii Górniczej w Krakowie w latach okupacji 1939––1945. Informacja wstępna. Informator SW AGH.
Gawlikowska M., Kulig Z. (2001) — Wychowankowie Akademii Górniczo–Hutniczej Wydziału Odlewnictwa immatrykulowani w roku akademickim 1951/52, Wyd. SW AGH Kraków.
Kleczkowski A., 1989: Stowarzyszenie Studentów Akademii Górniczej – SSAG (1919––1948). [in.] Trudne lata Akademii Górniczej. Red. A. Bolewski, 361–392, Wyd. Literackie, Kraków.
Kleczkowski A., 1994: Godła i insygnia AGH. Wydz. Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH Kraków
Informator Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej im. S. Staszica: 1974, 1975, 1977, 1978, 1983, 1984, 1987, 1990, 1991, 1993, 1995, 1997, 1998, 2000, 2003. 2005 Wyd. SW AGH Kraków.
Longa W., Malik S., 2001: Wychowankowie Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie immatrykulowani w r. akad. 1951/52 na Wydziale Górniczym, SW AGH Kraków.
Luśniak–Lech L., 1968: Spotkanie naukowo–informacyjne organizowane przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH. Przegląd Geologiczny z.8, Warszawa.
Matl K., 1969: 20 lat Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Przegląd Geologiczny, R.127, nr 2, Warszawa.
Matl K., 1975: Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej im. S Staszica w latach 1945–1975. Wyd. SW AGH, Kraków.
Matl. K., 1985: Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej im. S Staszica w latach 1945–1985. Wyd. SW AGH, Kraków.
Matl K., 1989: Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczej (Górniczo–Hutniczej) w Krakowie — SW AGH [in] Trudne lata Akademii Górniczej. Red. A. Bolewski, Wyd. Literackie, Kraków.
Praca zbiorowa, 2003: Dzieje studentów i absolwentów Wydziału Geologiczno–Poszukiwawczego Akademii Górniczo–Hutniczej w Krakowie. Rocznik 1952–1957. Wyd. SW AGH Kraków.
Norwicz K. i inni (red.) — uroczystość odnowienia immatrykulacji po 50 latach dla rocznika 1951/52 Wydziałów Metalurgicznego, Elektromechanicznego i Ceramicznego Wyd. SW AGH Kraków.
Statut Stowarzyszenia Wychowanków AGH uchwalony 1.06.2004 r. (Informator SW AGH 2005 r.)
Sulima–Samujłło J., 1979: Księga wychowanków i wychowawców Akademii Górniczej w Krakowie (1919–1949). Wyd. AGH, Druk Poltegor Wrocław.
Wójcik Z., 1999: Stanisław Staszic, organizator nauki i gospodarki. Wyd. SW AGH, Kraków.
Wójcik Z., 2004: Józef Morozewicz Wyd. SW AGH, Kraków.
Materiały archiwalne i dokumentacyjne Stowarzyszenia Wychowanków AGH Kraków, Biuletyn Informacyjny Pracowników AGH.

Skorowidz nazwisk (z wyjątkiem aneksów 1–4)

Adamczyk Józef 50
Adrian Henryk 148
Aksamski Marian 98, 128
Albrycht Tadeusz 50, 151
Anasiewicz Aleksander 25, 50, 120, 171, 172
Androsiuk Borys 45
Anioła Jan 88, 97
Antolak Stanisław 99
Babczyk Alfred 98, 127
Bajorski Janusz 99
Bakaj Roman 98
Bałabuszyński Władysław 124
Banaś Antoni 124
Bandura Kazimierz 50
Bański Bronisław 124
Barchański Bronisław 47, 100, 149
Barczyk Stefan 160
Bartosz Stanisław 97
Bartoszewicz Tadeusz 50
Bąkowski Eugeniusz 98
Beluch Józef 47
Betlej Władysław 99
Bezdek Stanisław 151
Bęben Artur 45, 47, 99, 131, 143
Białaszewski Antoni 50
Białoń Zbigniew 100
Bieda Stanisław 101
Biernacki Władysław 75, 170, 173
Bierut Bolesław 20, **75**
Blaschke Stanisław 50
Blaschke Wiesław 35, 45, 97, 108, 163
Blok Mieczysław 124
Błaszczak Józef 97
Błoński Józef 163
Bobek Stanisław 128
Bobowski Stanisław 50
Bobrowski Stanisław 124
Bodziony Jan 161
Bogdanowicz Kazimierz 139, 151
Bohdanowicz Karol 20, 21, 24, 27, 28, 184
Bojanowski Henryk 50
Bolechowski–Grajdek Zbigniew 124
Bolewski Andrzej 59, 98, 143, 179, 187
Bonczak Stanisław 50
Bonderek Zbigniew 85
Boryczko Ryszard 99
Branny Marian 149
Brener Włodzimierz 25
Broda Mieczysław 50
Bryg Zdzisław 45, 47, 60, 79, 81, 99
Brykalski Albin 50
Bryniak Jadwiga 97, 127
Brysz Henryk 99
Brzeg Stanisław 101
Budkiewicz Mieczysław 99
Budryk Witold 29, 35, 105, 159, 160, 161, 162
Buzek Jerzy 144
Buzek Stanisław 50, 120
Calikowski Roman 50
Chawrona Leszek 99
Chmielewska–Synowska Elżbieta 87
Chmura Zofia 128
Chrobak Józef 47, 79, 100, 124
Chrostek Zdzisław 124
Chruścicki Adam 50
Chrzanowski Leszek 98
Chrząstowski Jerzy 120
Chrząszcz Wacław 150
Chyliński Józef 151
Ciaś Andrzej 148
Cichowski Janusz 99
Cichy Ewa 87
Cielenkiewicz Marian 147
Cierpisz Stanisław 25
Cieślik Mieczysław 98
Cuber Zygmunt 124
Cyrankiewicz Józef 136
Czachórski Wacław 50
Czajkowski Roman 50
Czaplicki Karol 50
Czarnecki Czesław 124
Czechowicz Antoni 50, 75, 98
Czechowicz Karol 150
Czechowicz Mieczysław 50
Czechowicz Tadeusz 50
Czekaj Antoni 100
Czermiński Włodzimierz 124
Czernicki Marian 124
Czernicki Zdzisław 97
Czerski Czesław 151
Czerwonka Zbigniew 50
Czopek Kazimierz 47, 60, 100, 145, 178
Czuma Barbara 147
Czyżewski Mikołaj 50
Ćwięk Bogdan 99
Daniec Alfred 50
Daniek Jan 50
Dańda Zbigniew 99
Dańko Józef 46, 47, 99, 132, 136
Dawidowicz Edward 25

Depowski Stanisław 50
Derwojed Władysław 14,50
Długosz Aleksander 100, 121, 147
Dobrzański Tadeusz 14, 124
Drath Tadeusz 124
Drozdowski Stanisław 98
Dubowicki Mikołaj 25, 45, 50, 60, 97, 120
Duda Zbigniew 85
Duda Zenon 98
Dudek Adam 99
Dudek Mieczysław 50
Dudzic Tadeusz 46, 47, 98, 149, 172, 173, 177, 182
Dunikowski Xawery 145
Dura Krzysztof 128
Dutka Ryszard 99, 129
Dutkowski Alojzy 50
Dyguda Stanisław 47, 78, 85, 97, 128, 130
Dykacz Roman 50
Dyląg Marek 98, 127
Dymecki Kazimierz 172
Dymnicki Kazimierz 171
Dzierzbicki–Starża Rościsław 124
Dziewański Janusz 120
Dziewoński Adam 144
Dziunikowski Kazimierz 50
Ekert Karol 124
Fabris Karol 25
Fajdeczka Franciszek 124
Fajklewicz Zbigniew 161
Feill Andrzej 50
Feill Henryk 50
Figiel Jan 50
Filcek Henryk 96 121
Firlej Stanisław 99
Fischer Tadeusz 50
Fiszer Jan 124
Folfasiński Marian 98
Franaszek Tadeusz 99
Franiszyn Tadeusz 46
Frankiewicz Jerzy 46, 120
Fraś Andrzej 101
Fromholz Józef 34
Frycz Andrzej 160
Frydrych Jerzy 46, 47, 60, 97, 131, 144, 147
Frytek Jolanta 87
Fudali Józef 98
Fusek Józef 124
Gach Stanisław 99
Gadomski Tadeusz 170, 171, 172
Gaik Czesław 129
Gajdoch Krzysztof 150
Gajewski Marian 14, 25, 46
Gajewski Władysław 50
Gajos Stanisław 47, 100, 172
Gajzler Witold 124
Galanka Józef 50
Galantowicz Stefan 124
Galica Józef 122
Gargul Józef 99, 127
Garlicki Aleksander 99
Gawlikowska Magdalena 98, 127, 147, 182
Gawroński Wiesław 124
Gąsiorowski Witold 50, 139, 151
Gąsowski Marceli 50
Geringer Józef Kalasanty 124
Gierat Zofia 46, 47, 99, 129
Gil Henryk 160
Gil Zdzisław 163
Ginalska–Prokop Wanda 148
Girtler Leszek 163, 167
Gisman Stanisław 18
Glanowski Mieczysław 61, 98
Glazur Adam 97
Gliński Witold 50
Głodzik Stanisław 149
Głowacka Jadwiga 12
Głowacki Wiktor 50
Godula Alojzy 50
Goetel Walery 7, 11, 13, 21, 28, 40, 42, 43, 44, 58, 60, 61, 87, 88, 89, 90, 116, 117, 118, 120, 121, 122, 136, 138, 141, 152
Golc Stanisław 99
Goliwąs Tadeusz 97
Gołaś Andrzej 144
Gołąb Stanisław 13
Gołda Kazimierz 47
Gołębiowski Karol 124
Gorczyca Stanisław 50, 61, 97, 134, 143, 147, 148
Górka Michał 53
Górka Stanisław 124
Górkiewicz Eugeniusz 16
Górniak Brunon 124
Górny Tadeusz 99
Grabianowski Roman 53
Grabowski Józef 45, 47, 62, 79, 98, 125, 149
Grabski Jan 100
Grabski Maciej 144
Graniczny Antoni 53
Gregoraszczuk Mirosław 147
Grodzki B. 85
Grodzki Eugeniusz 127
Gruszczyk Hubert 19, 25, 45, 53

Gruszka Jerzy 47, 79, 100
Grzesiek Franciszek 44, 45, 62, 97
Guxh Sotir 82
Hajdrowski Henryk 98, 129
Halota Henryk 98
Handke Mirosław 99, 134, 135, 184
Hejmej Zbigniew 99
Hido Menella 82
Hoborski Antoni 10
Holewiński Stanisław 97
Horzemski Janusz 120
Hrapkowicz Władysław 53
Huryn Jan 53
Husejko Józef 128
Huzarski Marian 98, 128
Hyliński Józef 53, 139
Iwanow Eugeniusz 97
Jabłoński Henryk 139
Jachna Elżbieta 100
Jachna Stefan 124
Jacyna Wacław 124
Jaczewski Jerzy 34, 45, 62, 97, 120
Jaegerman Zbigniew 100, 183, 184
Jagiełło Adam 85
Jakóbkiewicz Czesław 20, 27
Janicki Edmund 75
Janik Jerzy 171, 172
Jankowski Ryszard 99
Janowski Jan 12, 62, 63, 132, 140, 141, 142, 143
Janusz Joanna 100
Janusz Stanisław 100
Januszkiewicz Edward 100
Jarominek Jan 136
Jaros Józef 53
Jarosiński Kazimierz 98
Jarosz Jan 12
Jarzyna Jadwiga 46, 148
Jasiński Józef 124
Jaśkiewicz Roman 124
Jelonek Augustyn 124, 141
Jelonek Kazimierz 53
Jelonkiewicz–Babiarz Stanisława 45, 46, 98, 120, 148, 173
Jędrzejowski Wiesław 124
Jopek Franciszek 25, 44, 46, 53
Jóźkiewicz Stefan 148, 160, 177
Jucha Stanisław 99
Jura Bronisław 124
Jura Zbigniew 160
Jurkowski Jerzy 100, 128
Jurzykowski Jerzy 80, 99
Kaczanowski Tadeusz 53, 99
Kaczarewski Tadeusz 100
Kaczmarczyk Halina 128
Kaczmarek Roman 124
Kaim Franciszek 97
Kałuża Tomasz 47
Kałużny Bolesław 124
Kałwa Marian 97, 122, 126
Kapłanek Andrzej 98
Karczmiłowicz Teresa 85
Karwacki Andrzej 183
Karwan Tadeusz 57, 63, 98, 132
Kasza Roman 128
Kawala Artur 79
Kawecki Tadeusz 85
Kawecki Zygmunt 100
Kempiński Andrzej 99, 127
Kenig Rudolf 162
Kędra Elżbieta 87
Kędzierski Zbigniew 46
Kępa Jan 53, 97
Kępiński Marek 45
Kibler Romuald 124
Kicki Jerzy 126
Kicman Wojciech 97
Kielska Helena 87
Kielski Andrzej 47, 98, 126
Kielski Paweł 25, 53, 75, 91, 97, 120
Kirschner Rozalia 97
Kisielewska–Radosz Wita 97
Kleczkowski Antoni 10, 11, 12, 63, 90, 97,101, 126, 130, 134, 143, 147, 187
Klempka Ryszard 46, 47
Klęba Józef 98
Klich Adam 45, 47, 99
Kluska Zdzisław 146
Kłeczek Michał 14, 124
Kłeczek Zdzisław 148, 162
Kłosiński Adam 98
Kłosowski Wacław 124
Kłyszewski Jerzy 124
Kmiecik Mieczysław 98
Kmiecik Stefan 99
Knapik Dorota 100
Knauer Czesław 124
Knothe Stanisław 63, 132, 143, 160
Kobielski Janusz 98, 128
Kochmański Tadeusz 53, 120, 161
Kohutek Zdzisław 149
Kokot Stanisław 53
Kolbe Jerzy 53
Kołt Józef 151
Kołomyjski Bogdan 120

Konieczko Henryk 47, 99, 172, 172, 176
Konior Aleksandra 101, 135
Kopeć Maria 149
Korażewski Leopold 124
Korbel Andrzej 100
Korman Stanisław 25, 50, 74
Korol Dionizy 14, 53, 160
Korpała Adam 146
Kosiorowski Alfred 99
Koss Walerian 53
Kostecki Józef 124
Kotlarska Barbara 147
Kowal Janusz 100
Kowalczyk Zygmunt 143
Kowalik Leopold 124
Kowalik Teresa 87
Kowalski Eugeniusz 170, 172
Kozarski Mieczysław 124
Kozik Kazimierz 53, 151
Kozioł Jan 100
Kozioł Władysław 127
Kozłowski Henryk 98
Kożuch Czesław 98
Kożuch Władysław 53
Krajewski Bolesław 53
Krajewski Roman 53, 122
Kramarz Stanisław 98
Krasnodębski Henryk 124
Krasnodębski Mirosław 124
Krauze Jan 59, 64
Krawczyk Mieczysław 124
Krawiarz Jerzy 149
Kreczmer Stanisław 98
Kreutz Stefan 10
Kroczek Władysław 98
Kromin Kazimierz 98, 127
Kruczek Adolf 124
Krupiński Bolesław 16, 20, 23, 64, 75, 83, 151, 170
Krupiński Jan 97
Krupkowski Aleksander 97
Kryjak Jan 99
Krysiak Ewa 98
Krzanowski Andrzej 53
Krzanowski Władysław 75
Krzysztoń Danuta 160
Krzyżanowski Jerzy 124
Książek Bronisław 147
Księski Stefan 53, 64, 97, 120, 148, 172, 175
Kubaty Adam 99
Kubek Ernestyn 99
Kubiński Wiktor 148
Kucharczyk Jerzy 97
Kucharski Stefan 99
Kucharzewski Adam 124
Kuchta Czesław 100
Kuczyński Konrad 47, 99
Kukiałka Stefan 118, 149
Kulczykowski Stanisław 138
Kulig Roman 98, 127
Kulig Zygmunt 4, 44, 45, 47, 48, 64, 99, 140, 141, 144, 147, 150, 178, 181, 187
Kumorek Eleonora 100
Kuratkowski Julian 53
Kurek Marian 127
Kurek Tadeusz 98
Kurek–Nowak Jolanta 128
Kusajła Jan 124
Kusiński Jan 132
Kuszewski Józef 53
Kwaśniewski Aleksander 144
Kwiecień Zygmunt 149
Kwiecińska Barbara 47, 100, 146
Kwiek Zdzisław 97
Lachowicz Tadeusz 100
Ladra Franciszek 124
Lamprecht Maksymilian 124
Langer Stanisław 53
Lasek Stanisław 100
Laskowski Tadeusz 16, 53
Lasota Józef 143
Lechowicz Bolesław 124
Lejczak Włodzimierz 97, 144
Lenart Józef 53, 98, 128
Lesiecki Janusz 53
Lesiecki Wacław 53
Leskiewicz Wacław 64, 139, 143
Leś Tadeusz 53
Leś Włodzimierz 98, 128
Leśniak Adam 65, 97
Leśniak Kazimiera 87
Leśniara Leopold 124
Lewandowski Henryk 65
Leżański Jan 149
Lichtenberg Adam 53
Limanówka Józef 47, 79, 99
Linde Roman 53
Litwiniszyn Jerzy 160
Loesch Bogusław 14, 15, 53
Longa Władysław 40, 41, 42, 43, 44, 47, 65, 88, 90, 98, 120, 126, 130, 131, 143, 144, 147, 172, 173, 178, 181, 182, 183, 187
Lorek Stanisław 47
Lubera Dariusz 47, 99

Luśniak–Lech Ludmiła 65, 91, 97, 115, 147, 187
Łabuś Jerzy 98
Łabuz Władysław 100
Łagodziński Grzegorz 100
Łędzki Andrzej 100
Łętocha Edward 99
Łętowski Czesław 124
Łopata Roman 98
Łucki Władysław 124
Łuczak Aleksander 143
Łuczak Janusz 124
Łuczkowski Stanisław 53
Łuksza Janusz 100
Machalica Stanisław 100
Machalski Franciszek 53
Machalski Jan 124
Machalski Janusz 98
Macharski Franciszek 101, 140
Macura Alfred 97
Magda Wilhelm 45, 46, 97, 108, 118
Majcher Jan 53
Majewski Tadeusz 74
Malanowski Stanisław 99
Malara Władysław 98
Malcher Bronisław 99
Malczyk Alfred 98
Malik Stanisław 99, 147, 178, 187
Malinowski Jan 17
Malkiewicz Tadeusz 25, 53, 97
Małota Zbigniew 124
Manitius Jan 143
Marcinek Stanisław 98, 128
Marcińczyk Franciszek 99
Marek Stanisław 53
Martula Grażyna 99
Martynowski Zygmunt 53
Marzencki Edmund 75
Marzeński Edmund 53
Masłowski Ryszard 144
Massalski Jerzy 74
Maszewski Walerian 53
Maślankiewicz Zofia 53
Maśnica Antoni 87
Matl Kazimierz 1, 3, 34, 41, 43, 44, 45, 47, 66, 91, 97, 118, 119, 120, 122, 126, 141, 143, 147, 172, 176, 178, 181, 187
Matlak Marcin 98
Matuszyk Józef 46, 148
Matyjasek Józef 97
Matysik Antoni 147
Mayer Feliks 124
Mayre Ludwik 53
Mazanek Eugeniusz 75
Maziarski Kazimierz 75
Mazurek Brunon 53
Mazurek Zdzisław 53
Mazurkiewicz Maciej 47, 149
Meissner Konrad 66, 98, 130, 160, 172, 173, 174
Meissner Krzysztof 148, 160, 172,
Mianowski Stanisław 124
Miączyńska Halina 172, 173
Miąsik Józef 20, 25, 172
Michalewski Włodzimierz 53, 97, 139, 151, 172
Michalski Adam 53
Michalski Jan 97, 120, 148
Michejda Władysław 16, 18, 50
Miciński Marian 127
Mieczysławski Antoni 53
Mierzowski Otton 53
Mietła Tadeusz 100
Międzybrodzki Tadeusz 99
Mięsowicz Marian 66, 98, 143
Miga Andrzej 45, 46, 47, 100
Miga Eugenia 47
Mikołajczyk Władysław 149
Mikoś Andrzej 98
Milewski Mieczysław 4, 35, 44, 45, 46, 47, 53, 67, 98, 108, 134, 147, 148, 149
Minc Bronisław 20
Miodyńska Romualda 97, 129
Mirosław Jan 53
Mischke Kazimierz 25, 46, 53, 67, 97, 139, 151
Miśkiewicz Witold 98
Mitera Zygmunt 124, 141
Mitka Bolesław 97
Mitkowski Stanisław 5, 41, 43, 44, 47, 81, 89, 99, 101, 103, 150
Mitkowski Wojciech 47
Mitręga Jan 97
Monikowski Zdzisław 53, 74, 129
Montawa Tadeusz 53
Morawa Ryszard 132
Moroniewicz Bolesław 124
Morozewicz Józef 180, 181
Mroczek Anna 87
Mrozowski Mieczysław 171, 172
Mróz Alojzy 124
Munia Jacek 85
Murczyński Mieczysław 124
Murski Cezary 67, 98
Musialski Ignacy 53
Musielak Kazimierz 53
Muzyka Henryk 100
Muzykiewicz Wacław 47

Nadarkiewicz Zdzisław 53
Napieracz Tadeusz 99
Nawara Marek 144
Nawrot Wiesław 172
Ney Roman 97, 120, 139
Nęcka Władysława 87
Niebój Adam 99
Niebój Rudolf 53
Niedoba Jan 53
Nielubowicz Olga 53
Niełacny Piotr 100
Niemczyk Adam 25, 53, 149
Niewodniczański Jerzy 47, 98
Norwicz Krystyna 44, 45, 47, 67, 87, 97, 108, 116, 120, 126, 130, 132, 135, 138, 141, 144, 153, 159, 160, 177, 178, 182. 187
Nowosielski Stefan 53
Nowak Bernard 149
Nowak Rajmund 99
Nowak Ryszard 100
Nowakowski Andrzej 47, 99
Nowakowski Jerzy (ASP) 57, 132, 135, 136, 141, 142
Nowakowski Jerzy 47, 100, 132, 136
Nowakowski Wojciech 97
Nowicki Bogumił 124
Nowosielski Wojciech 53
Nowotny Oskar 12
Nyklińska Wanda 87
Obuchowicz Zbigniew 53
Ochab Czesław 45, 47, 98
Ochab Zygmunt 53
Odlanicki Tadeusz 97
Odlanicki–Poczobutt Michał 68, 97, 120
Okszański Leszek 124
Olechnowicz Paweł 100
Olewicz Zbigniew 53
Olszak Feliks 24, 44, 45, 53
Ołowski Józef 127
Omelian Edward 124
Onak Janina 100
Onderka Jan 99
Onyszkiewicz Zbigniew 53, 74
Opara Mieczysław 171, 172
Opyrchał Stefan 172
Orłowski Witold 124
Orman Marian 17, 18, 19, 25, 53, 98, 130
Orszczakiewicz Henryk 53
Orzechowski Zbigniew 99
Oset Anna 128
Ostrowska Bożena 87
Owczarek Aleksy 53
Owoc Jerzy 53
Pabian Stefan 173
Palmrich Adam 53, 97
Pałka Janina 87
Pankiewicz Krzysztof 98
Panuś Mikołaj 53
Papuga Zbigniew 100
Parysiewicz Witold 53
Pasternak Władysław 124
Paszyński Kazimierz 74
Paulus Stanisław 53
Pawełczyk Henryk 47, 100
Pawiński Jan 162
Pazur–Porayski Kazimierz 124
Pelczar Mieczysław 124
Petrykowski Konstanty 98
Piątek Antoni 150
Piątkiewicz Rościsław 53
Piątkowski Józef 124
Piątkowski Wiesław 34, 45, 97, 120
Piechota Stanisław 47, 100, 149
Piekło Stanisława 87
Pierzynka Stanisław 53
Piestrak Kazimierz 124
Pietrucha Ryszard 98, 127
Pietrusiński Piotr 184
Pilch Antoni 118
Piłsudski Józef 10, 136, 138
Pindór Tadeusz 178
Piskorski Seweryn 53
Pitera Helena 46, 100, 150
Plewiński Aleksander 124
Pluta Henryk 99
Płonka Kazimierz 99
Podgajny Marian 85
Pogan Szczepan 87, 98
Pogan Wojciech 53
Polak Bogusław 53
Polończyk Kazimierz 151
Popek Adam 99
Popiel Tadeusz 124
Poprawa Ryszard 150
Porąbka Henryk 120
Postawa Jacek 149
Potasiński Leszek 53
Potyrała Franciszek 124, 170, 172, 173
Potyrała Tadeusz
Poźniak Stanisław 124
Prus–Więckowski Stanisław 20
Przeniosło Władysława 87
Przybyłowicz Karol 47
Pstrokoński Kazimierz 53

Puchała Erwin 45
Pudło Wiktor 45, 46, 97, 108, 118
Pustelnik Gabriel 100
Pyrek Stanisław 100
Pytko Stanisław 34, 44, 45, 46, 47, 68, 97, 118, 120, 126, 130
Rachniowski Tadeusz 53
Radźwicki Kazimierz 51, 151
Rajs Jan 47, 100
Rajwa Zygmunt 98
Rakowski Mieczysław 140
Ramza Tadeusz 14, 124, 141
Raszka Jan 140
Ratajczak Tadeusz 132
Rączy Stanisław 99
Rembielak Tadeusz 149
Rola Franciszek 45, 108
Rolle Jan 53
Roman Lucjan 53
Ropski Stanisław 148, 161
Rosnowski Witold 171, 172
Roszkowski Janusz 100, 141, 162
Rozbrój Władysław 124
Różanowski Bolesław 98
Różański Kazimierz 127
Różański Wacław 45, 53, 67, 91, 98, 120, 126, 137, 143
Różycki Władysław 14, 124
Rudzki Zygmunt 97, 172
Rühle Edward 27
Rumanstorfer Tadeusz 14, 23, 24, 34, 42, 44, 53, 69, 74, 97, 120, 138, 139, 140, 151, 172, 173
Rusinek Stanisław 100
Rutkowski Władysław 54
Rybakowska–Szczypka Grażyna 87
Rycerz Marian 54
Rychlicki Stanisław 132
Rydlewski Jerzy 149
Rymarowicz Józef 124
Rymarski Witold 54
Ryszko Mieczysław 54
Ryżka Franciszek 124
Ryży Wacław 54
Rzepecka Stanisława 87
Sadok Lucjan 149
Sadowski Władysław 124
Safian Tadeusz 98
Salamon Ludwik 54, 170, 172
Salwiński Józef 140
Sałustowicz Antoni 24, 40, 43, 44, 45, 50, 54, 57, 69, 160
Samgül Musa 139
Samsonowicz Henryk 140
Saryusz–Bielski Zygmunt 12
Sas Jan 149
Sawczuk Stefan 54
Sąsiadek Stanisław 99
Schillak Aleksander 91, 97, 120
Schrötter Tadeusz 54
Sendor Stanisław 54
Senkowski Jan 54
Sepioł Jacek 149
Serafin Karol 54
Serek Tadeusz 124
Setkowicz Kazimiera 98, 128, 130
Sewera Władysław 54
Sędzimir Jerzy 45, 70, 132, 147
Siedlaczek Edwin 128
Siek Jan 140, 145
Siemek Jakub 48, 99, 162
Sikora Franciszek 152
Sitek Jerzy 127
Siwiec Marek 144
Skalski Franciszek 152
Skinderowicz Franciszek 54
Skoczylas Bożena 87
Skowroński Bogdan 100
Skórski R. 162
Skrzeszewski Stanisław 20
Skrzypek Stanisłąw 148
Skup Mariusz 54
Skwarczek Barbara 85
Skwarczek Stanisław 85
Słósarz Jadwiga 149
Słowik Jerzy 46, 108
Słupek Stanisław 140
Smolarski Andrzej 51, 152, 161
Smolski Karol 54
Smulikowski Kazimierz 152
Sobczyk Zbigniew 45, 98, 120, 172
Sobieski Jan 182
Sobocińska Krystyna 98, 163, 165, 166, 169
Sobociński Oleksy 54
Socha Stanisław 79
Socha Wiktor 51
Sojecki Zygmunt 54
Sokołowski Marek 47
Sokulski Roman 54
Sołtysik Marian 100
Sowa Stanisław 97
Sozański Jakub 97
Sówka Henryk 98
Spitzer Orest 54
Splewiński Józef 54

Spolski Eugeniusz 124
Spyra August 54
Srebnicki Stanisław 19, 54
Stachura Józef 25
Stankiewicz Zenon 124
Staszewski Roman 99, 149
Staszic Stanisław 180, 181, 183, 184, 187
Stawikowska Helena 12
Stawowski Jacek 80
Stec Zygmunt 99
Stefański Jan 14, 54
Stępiński Włodzimierz 25, 54, 97
Stobiecki Stanisław 124
Stoch Tadeusz 124
Stojak Maria 87, 88, 97
Stojek Aleksander 25, 46
Stojowski Włodzimierz 97, 152, 172, 181
Stolarz Antoni 124
Stopa Alojzy 139, 152
Stopa Stanisław 15, 19, 23, 25, 42, 44, 45, 48, 54, 70, 74, 97, 130, 161, 162, 172, 173, 177, 179
Stopka Tadeusz 177
Stowski Witold 54
Stranz Benon 54
Strusiewicz Roman 124
Stryczek Stanisław 149
Strzałkowski Antoni 54
Strzelecki Piotr 98, 129
Strzempek Jerzy 45, 47, 98
Studencki Antoni 124
Studniarek Andrzej 149
Studniarski Jan 12
Stupnicki Adam 18, 74
Styrylski Janusz 100
Suliga Ireneusz 46, 136
Sulima Zbigniew 4
Sulima–Samujłło Julian 15, 16, 18, 25, 42, 54, 70, 97, 120, 140, 163, 177, 179, 181, 187, 187, 188
Sumera Jacek 100
Suszyński Kazimierz 27, 75, 170, 171, 172
Sypowski Jan 54
Syryjczyk Tadeusz 140
Szafer Jan 14, 139, 152
Szafrański Stanisław 54
Szajnowski Władysław 124
Szklarski Ludger 143
Szlachta Jan 45, 149
Sznajder Adam 54
Szopa Edward 98, 128
Szota Zbigniew 99
Sztaba Kazimierz 47
Szumiński Stanisław 124
Szuster Józef 100
Szutkowski Leonard 124
Szwagrzyk Ferdynand 13, 40, 43, 44, 71, 97, 118, 120, 121, 136, 151, 181
Szweda Karol 124
Szydło Bogdan 98, 127
Szymański Witold 98, 129
Szymaszek Józef 152
Szyndler Jan 99
Szyszkowski Bogdan 10
Śliwiński Józef 14
Śliwiński Zbigniew 99
Śmigielski Józef 54
Śpiewak Stanisław 16, 18
Środek Bronisław 99
Świątkowski Kazimierz 132
Świder Tomasz 171, 172
Świderski Jerzy 128
Świecki Stanisław 124
Tabor Józef 100
Tabor Władysław 34, 72, 88, 97 120, 127, 141, 147
Tadeusiewicz Ryszard 9, 71, 100, 144, 152, 153, 183, 184
Tajduś Antoni 100
Takliński Tadeusz 141, 142
Taube Jerzy 98
Tarabuła Jan 54
Tatara Albin 54, 152
Teschlik Józef 54
Teta Argila 79, 82
Tetos Jan 54
Titz Gustaw 152
Tobiczyk Karol 14
Tochowicz Zbigniew 124
Tomanek Henryk 54
Tomaszewicz Paweł 124
Tomica Jan 149
Tonia Zdzisław 80, 98, 127
Trąbka Jan 100
Trejda Leszek 129, 130
Trojan Włodzimierz 98, 129
Trutwin Wacław 162
Tryuk Jan 124
Trzaska Kazimierz 149
Tucholski Stefan 54
Tuchołka Konstanty 124
Turała Henryk 99
Tuziak Barbara 87
Twardowski Jan 124
Twardowski Kazimierz 47
Tyli Naim 82
Tyralik–Michalski Jan 120
Tyska Maria 28

Tyszko Mieczysław 97, 139, 148, 152
Ulman Maria 128
Wachowski Krystian 100
Wacławik Józef 140, 150, 162
Wacławik Stanisław 124
Wacławik–Wróbel Renata 46, 47, 85, 100, 172, 174
Wagner–Staszewska Teresa 46, 99, 126, 149, 178
Waksmański Andrzej 135, 150
Waliduda Adam 44, 46, 72, 97, 120, 161, 172
Wałęsa Lech 143
Wanat Krzysztof 79
Warmuz Karol 54
Warzecha Eugeniusz 99
Wasa Krzysztof 100
Wasa Urszula 47, 100
Wasilewska Halina 97
Waśniowski Bolesław 124
Wątor Stanisław 124
Wędzony Jan 148
Wicherkiewicz Kazimierz 124
Wieczorkiewicz Jan 54
Wielgus Jan 124
Wijas Emil 100
Wilamowski Wincenty 54
Wiland Jerzy 18, 54
Wilk Stanisław 46, 54, 97, 171, 172
Wilk Zdzisław 54
Wiltos Eugeniusz 99
Winiarz Zbigniew 128
Wiśniewski Antoni 54
Wiśniewski Teofil 54
Witamborski Józef 54
Witek Barbara 99
Wodzicki Andrzej 124
Wojewódzki Przemysław 124
Wojnar Albin 128
Wojnar Karol 99
Wojtal Witold 54
Wojtasik Krystyna 98
Wojtuń Wanda 97, 128
Wolny Jan 99, 127
Woźniacki Jan 54
Woźniak Wiktor 99, 128
Wójcicki Kazimierz 139,152
Wójcik Andrzej 25
Wójcik Edward 98
Wójcik Witold 54
Wójcik Zbigniew 100, 180, 181, 187
Wronka Tadeusz 97
Wróbel Jerzy 100
Wusatowski Zygmunt 16, 54
Wylon Lechosław 97
Zachwieja Stefan 124
Zając Emil 54, 72, 97, 160, 161, 172, 173, 175
Zając Jan 124, 152
Zając Józef 14
Zajdel Florian 54
Zalewski Bartłomiej 99
Zalewski Feliks 16, 18, 19, 24, 25, 39, 40, 43, 44, 46, 54, 57, 72, 136, 174
Zapalski Mieczysław 139, 152, 170, 172
Zarakowski Stanisław 54
Zarański Tadeusz 54
Zarębski Adam 99, 129, 130
Zarębski Stanisław 98, 127, 130
Zarosły Tadeusz 124
Zastawnik Tadeusz 99
Zatoń Stanisław 99
Zawadzki Andrzej 99
Zawadzki Ludwik 54
Zbigniewicz Stefan 145
Zborowski Józef 124
Zbyszewski Alfons 54
Zelder Mariusz 80
Ziarko Adam 124
Ziarno Eugeniusz 85
Zieliński Józef 27, 152
Ziemba Stefan 97
Zioło Henryk 100
Znański Józef 54, 97, 115
Zuber Stanisław 82
Żaba Józef 139, 152
Żabicki Witold 73, 181
Żak Adam 124
Żarów Maria 149
Żeglicki Jacek 128
Żelazny Jan 97, 120, 171, 172
Żelazo Kazimierz 54
Żelewski Władysław 124
Żemaitis Kiejstut 54, 73, 88, 97, 118, 138
Żemełka Adam 54
Żeńczak Adam 54
Żmigrodzki Alojzy 124
Żółkowski Wit 97
Żurawski Adam 124
Żyła Józef 54

ANEKS 3
Wykaz czynnych kół Stowarzyszenia Wychowanków AGH

Lp.	Nazwa koła	Rzecznik
1.	Biuro Projektów Górniczych w Krakowie Sp. z o. o 30-074 Kraków ul. Kazimierza Wielkiego 3	mgr inż. Zofia Chmura
2.	Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet” 40-017 Katowice ul. Graniczna 29	mgr inż. Janusz Cezary Mrowiec
3.	Biuro Studiów i Projektów Górniczych 40-127 Katowice pl.Grunwaldzki 8-10	mgr inż. Mirosław Milewski
4.	Centralna Stacja Ratownictwa Górniczego 41-902 Bytom ul. Chorzowska 25	mgr inż. Zbigniew Kubica
5.	Elektromontaż Nr 2 w Krakowie 31-966 Kraków os. Sportowe 25/10	mgr inż. Kazimierz Kromin
6.	Fabryka Maszyn Górniczych „Pioma” S.A. 97-300 Piotrków Trybunalski ul. Dmochowskiego 38	mgr inż. Małgorzata Biurkowska
7.	Grupa „Kęty” S.A. 32-650 Kęty ul. Kościuszki 121	vacat
8.	HTS- Dział Gł. Energetyka 30-969 Kraków 28	mgr inż. Jan Chojka
9.	HTS- Walcownie Zimne Blach 30-969 Kraków ul.Ujastek 1	mgr inż. Piotr Donderowicz
10.	Huta „Batory” S.A. 41-506 Chorzów-Batory ul. Dyrekcyjna 6	mgr inż. Jerzy Jurzykowski
11.	Huta „Katowice” S.A. P-21 41-303 Dąbrowa Górnicza al. Piłsudskiego 92	mgr inż. Dariusz Latała
12.	Huta „Łabędy” S.A. 44-109 Gliwice ul. Zawadzkiego 45	mgr inż. Jerzy Sitek
13.	Huta „Małapanew” 46-040 Ozimek ul. Kolejowa 1	mgr inż. Andrzej Mucha
14.	Huta „Pokój” S.A. 41-709 Ruda Śl. ul. Niedurnego 76	vacat
15.	Huta „Stalowa Wola” S.A. 37-450 Stalowa Wola ul. Kwiatkowskiego 1	mgr inż. Zdzisław Tonia
16.	Huta Aluminium „Konin” 62-510 Konin ul. Hutnicza 1	mgr inż. Jerzy Gałek
17.	Huta Bankowa Spółka z o.o. 41-300 Dąbrowa Górnicza	mgr inż. Zygmunt Bochenek
18.	Huta Cynku 42-610 Miasteczko Śląskie	mgr inż. Zdzisław Polonka
19.	Huta Metali Nieżelaznych „Szopienice” 40-390 Katowice ul. Lwowska 23	mgr inż. Andrzej Płonka
20.	Huta Miedzi „Głogów” 67-231 Żukowice ul. Żukowicka 1	mgr inż. Maciej Łaganowski
21.	Huta Miedzi „Legnica” 59-200 Legnica	mgr inż. Jerzy Stangret
22.	Instytut Górnictwa Naftowego i Gazownictwa 38-400 Krosno ul. Armii Krajowej 3	dr inż. Roman Urba
23.	Instytut Górnictwa Odkrywkowego „Poltegor” 53-332 Wrocław ul. Parkowa 25	mgr Kazimiera Łaszczok-Setkowicz
24.	Instytut Metali Nieżelaznych 44-101 Gliwice ul. Sowińskiego 5	mgr inż. Krystyna Wojtasik

Lp.	Nazwa koła	Rzecznik
25.	Instytut Szkła i Ceramiki 02-676 Warszawa ul. Postępu 9	mgr inż. Zbigniew Jaegermann
26.	Katowicki Holding Węglowy S.A -Biuro Zarządu 40-022 Katowice ul. Damrota 18	mgr inż. Rogowski Maciej
27.	Albania - Tirana	prof. dr hab. inż. Argile Teta
28.	Koło Geologów i Geofizyków Rocznik 1952-1957 30-059 Kraków al. Mickiewicza 30	prof. dr hab. inż. Barbara Kwiecińska
29.	Koło im. prof. Jana Kowalskiego 31-140 Kraków ul. Łobzowska 8/8	inż. Andrzej Klita
30.	Koło Międzyzakładowe „Jarosław” 37-500 Jarosław ul. Krakowska 54	mgr inż. Anna Piotrowska
31.	Koło Piotrkowsko-Bełchatowskie 97-300 Piotrków Trybunalski ul. Topolowa 16/20 A m. 61	mgr inż. Stanisław Dyguda
32.	Koło przy ZG SW AGH 30-059 Kraków al. Mickiewicza 30l	mgr inż. Eugenia Miga
33.	Koło Seniorów - Rocznik 1946/1947 40-174 Katowice ul. Brzozowa 14/1	mgr inż. Zdzisław Radzikowski
34.	Koło Tarnów – „Gazy” 33-100 Tarnów ul. Bandrowskiego 16 A	mgr inż. Janina Dziędziel-Gostek
35.	Koło Terenowe „Brzesko” 32-800 Brzesko os. Wł. Jagiełły 11	mgr inż. Edward Czesak
36.	Koło Terenowe „Stalowa Wola” 37-470 Zaklików ul. Sandomierska 94	mgr inż. Zdzisław Wójcik
37.	Koło Terenowe w Ostrowcu Świętokrzyskim im. prof. dr inż. Wacława Różańskiego 27-400 Ostrowiec Świętokrzyski ul. Witkiewicza 16	mgr inż. Józef Grabowski
38.	Koło Zakładowe przy HSW -Kuźnia Matrycowa Sp. z o.o. 37-450 Stalowa Wola ul. Kwiatkowskiego 1	mgr inż. Janusz Winiarczyk
39.	Kopalnia Piasku „Kuźnica Warężyńska” S.A. 41-300 Dąbrowa Górnicza	mgr inż. Mirosław Perlitius
40.	PCC Rail Szczakowa 32-520 Jaworzno ul. Bukowska 12	mgr inż. Tadeusz Maślisz
41.	Kopalnia Soli „Wieliczka” 32-20 Wieliczka Park Kingi 4	mgr inż. Jan Matzke
42.	Krakowskie Zakłady Armatur 30-418 Kraków 12 ul. Zakopiańska 73	vacat
43.	KWB „Adamów” 62-700 Turek ul. Uniejowska 9	mgr inż. Zbigniew Rabęda
44.	KWB „Bełchatów „ S.A. 97-300 Piotrków Trybunalski skr. poczt. 189	mgr inż. Stanisław Socha
45.	KWB „Konin” w Kleczewie S.A. 62-540 Kleczew al. 600-lecia 9	dr inż. Kazimierz Brzeg
46.	KWB „Turów” S.A. 59-916 Bogatynia 3	inż. Tadeusz Kaczarewski
47.	KWK „Bielszowice” 41-711 Ruda Śląska ul. Halembska 160	dr inż. Marek Szarafiński
48.	KWK „Bolesław Śmiały” 43-174 Łaziska Górne ul. Pstrowskiego 12	mgr inż. Ryszard Rogalski
49.	KWK „Borynia” 44-268 Jastrzębie Zdrój 6	vacat

Lp.	Nazwa koła	Rzecznik
50.	KWK „Brzeszcze” 32-620 Brzeszcze ul.Kościuszki 1	mgr inż. Kazimierz Jastrzembski
51.	KWK „Halemba” 41-706 Ruda Śląska ul. Kłodnicka 54	mgr inż. Damian Wylężek
52.	KWK „Jas-Mos” 44-330 Jastrzębie Zdrój ul. Górnicza 1	mgr inż. Franciszek Burkot
53.	KWK „Katowice-Kleofas” 40-204 Katowice ul. Kopalniana 6	mgr inż. Leszek Warias
54.	KWK „Krupiński” 43-267 Suszec ul.Piaskowa 35	mgr inż. Elżbieta Zielińska
55.	KWK „Makoszowy” 41-800 Zabrze ul. Makoszowska 24	mgr inż. Włodzimierz Bernacki
56.	KWK „Murcki” 40-750 Katowice ul. T. Boya-Żeleńskiego 95	mgr inż.Krzysztof Stefanek
57.	KWK „Mysłowice” 41-400 Mysłowice ul. Świerczyny 3	mgr inż. Józef Chrobak
58.	KWK „Piast” 43-155 Bieruń ul. Granitowa 16	mgr inż. Roman Beczała
59.	KWK „Pokój” 41-710 Ruda Śląska ul. Niedurnego 13	mgr inż. Mariusz Zelder
60.	KWK „Polska-Wirek” 41-707 Ruda Śląska ul. Thaelmana 112	mgr inż. Tadeusz Małaszuk
61.	KWK „Rydułtowy-Anna” Ruch II 44-280 Rydułtowy ul. Leona 2	mgr inż. Ernestyn Kubek
62.	KWK „Staszic” 40-483 Katowice ul. Karolinki 1	mgr inż. Jerzy Gruszka
63.	KWK „Śląsk” 41-707 Ruda Śląska-Kochłowice ul. Kalinowa 12	mgr inż. Jacek Stawowski
64.	KWK „Wesoła” 41-408 Mysłowice ul. Kopalniana 5	mgr inż. Zbigniew Białoń
65.	KWK „Wieczorek” 40-432 Katowice ul. Szopienicka 1	mgr inż. Artur Kawala
66.	KWK „Wujek” 40-596 Katowice ul W. Pola 65	mgr inż. Edward Góra
67.	KWK „Ziemowit” 43-140 Lędziny ul. Pokoju 4	mgr inż. Mirosław Moszko
68.	Lubelski Węgiel „Bogdanka” S.A. 21-013 Puchaczów	mgr inż. Henryk Gałąź
69.	Międzyzakładowe Koło „Tarnów” 33-100 Tarnów ul. L. Staffa 29	mgr inż. Zdzisław Bryg
70.	Nowohuckie Przedsiębiorstwo Instalacji Przemysłowych „Montin” 30-969 Kraków ul. Centralna 51	mgr inż. Zdzisław Winkler
71.	Odlewnia Żeliwa 63-100 Śrem ul. Staszica 1	mgr inż. Janina Kuźnicka
72.	Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne 43-003 Opole ul. Rybacka 19	mgr inż.Jerzy Jurkowski
73.	Państwowy Instytut Geologiczny 41-200 Sosnowiec ul. Królowej Jadwigi 1	mgr inż. Anna Jurczak-Drabek
74.	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo 00-921 Warszawa ul. Krucza 6	mgr inż. Zbigniew Sajdak

Lp.	Nazwa koła	Rzecznik
75.	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo „Geofizyka” 87-100 Toruń ul. B. Chrobrego 50	mgr inż. Stanisław Zoń
76.	Poszukiwania Naftowe „Diament” Sp. z o. o 65-525 Zielona Góra ul. Naftowa 3	mgr inż. Józef Lenart
77.	Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń „PeBeKa” 59-301 Lubin ul. M. Curie-Skłodowskiej 76	mgr inż. Marian Szmigiel
78.	Przedsiębiorstwo Budowy Szybów S.A. 41-900 Bytom ul. Katowicka 18	mgr inż. Ludwik Fiutka
79.	Przedsiębiorstwo Geologiczne „Proxima” S.A. 50-056 Wrocław ul. Wierzbowa 15	mgr inż. Urszula Nermann
80.	Przedsiębiorstwo Hydrogeologiczne „Hydropol” 30-415 Kraków ul. Wadowicka 3	mgr inż. Maria Cupryś
81.	Przedsiębiorstwo Materiałów Ogniotrwałych S.A 30-969 Kraków ul. Ujastek 1	mgr inż. Elżbieta Kostur
82.	PPiE Złóż Ropy Naftowej „Petrobaltic” S.A. 80-808 Gdańsk ul .Stary Dwór 9	mgr inż. Jerzy Domżalski
83.	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe „Metalodlew” S.A. 30-969 Kraków ul. Ujastek 1	inż. Henryk Makuliński
84.	Przedsiębiorstwo Remontowo-Produkcyjne „Belmer-HTS” S.A. 30-969 Kraków ul. Ujastek 1	mgr inż. Lidia Maj-Zdeb
85.	Przedsiębiorstwo Robót Górniczo-Budowlanych „Progobex” 20-010 Łęczna ul .Polna 1	mgr inż. Józef Dronka
86.	Przedsiębiorstwo Robót Górniczych 41-902 Bytom ul. Moniuszki 22	mgr inż. Konrad Kuczyński
87.	Przedsiębiorstwo Robót Górniczych „ROW” Sp. z o.o. 44-330 Jastrzębie Zdrój ul. Kasztanowa 2	mgr inż. Grzegorz Fatyga
88.	Sanocki Zakład Górnictwa Nafty i Gazu 38-500 Sanok ul. Sienkiewicza 12	mgr inż. Jan Zawadzki
89.	Skanska S.A. Oddział Hydrotrest 30-323 Kraków ul. Tyniecka 18	mgr inż. Andrzej Juszczyk
90.	Terenowe Koło Grodzkie „Czeczott” 43-100 Tychy ul. Norwida 54	mgr inż. Jerzy Strzempek
91.	Walcownia Metali „Dziedzice” 43-322 Czechowice-Dziedzice	mgr inż. Bogdan Szydło
92.	Warszawskie Terenowe Koło Inżynierów Hutników 01-863 Warszawa ul. Jasnorzewskiej 28	Mgr inż. Maciej Klementys
93.	WSW „Andoria” S.A. 34-120 Andrychów ul .Krakowska 140	mgr inż. Adam Kubaty
94.	Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH3 0-059 Kraków al. Mickiewicza 30	prof. dr hab. inż. Kaja Pietsch
95.	Wydział Górnictwa i Geoinżynierii AGH 30-059 Kraków al. Mickiewicza 30	prof.dr hab.inż. Kazimierz Czopek
96.	Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH 30-059 Kraków al. Mickiewicza 30	prof. dr hab. inż. Andrzej Kielski
97.	Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki AGH 30-059 Kraków al. Mickiewicza 30	prof. dr hab. inż. Andrzej Świątoniowski
98.	Wydział Metalurgii i Metali Nieżelaznych AGH Rocznik 1967	prof. dr hab. inż. Józef Osika
99.	Wydział Odlewnictwa AGH Kraków ul .Reymonta 23	dr inż. Maria Maj

Lp.	Nazwa koła	Rzecznik
100.	Wydział Wiertnictwa, Nafty i Gazu AGH 30-059 Kraków al. Mickiewicza 30	mgr inż. Albin Wojnar
101.	Wydział Zarządzania AGH Kraków ul. Gramatyka 10	mgr inż. Andrzej Dyr
102.	Wyższy Urząd Górniczy 40-956 Katowice ul. Poniatowskiego 31	mgr inż. Alicja Stefaniak
103.	Zakład Górniczy „Bytom II" Sp. z o.o. 41-902 Bytom ul. Chorzowska 12	mgr inż. Iwona Zaczyk
104.	Zakład Górniczy „Bytom III" 41-905 Bytom ul. Konstytucji 76	mgr inż. Henryk Białożyt
105.	Zakład Górniczy „Centrum" 41-902 Bytom ul. Łużycka 7	Mgr inż. Marceli Ragus
106.	Zakład Poszukiwań Nafty i Gazu 31-503 Kraków ul. Lubicz 25	mgr inż. Barbara Woda
107.	Zakład Robót Górniczych w Krośnie 38-400 Krosno ul. Łukasiewicza 93	mgr inż. Władysław Kozioł
108.	Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum" 50-951 Wrocław pl.1 Maja 1-2	mgr inż. Stanisław Zatoń
109.	Zakłady Cementowo-Wapiennicze „Górażdże" w Choruli 45-076 Opole skr.poczt.220	mgr inż. Zbigniew Kasprzyk
110.	Zakłady Górnicze „Lubin" 59-300 Lubin	mgr inż. Wojciech Sobieszek.
111.	Zakłady Górnicze „Polkowice-Sieroszowice" w Kaźmierzowie 59-101 Polkowice	mgr inż. Henryk Muzyka
112.	Zakłady Górnicze „Rudna" 59-320 Polkowice skr.poczt.37	mgr inż. Zbigniew Laska
113.	Zakłady Górnicze „Trzebionka" 32-540 Trzebinia ul. Sikorskiego 1	dr inż. Tadeusz Kurek
114.	Zakłady Górniczo-Hutnicze „Bolesław" S.A. 32-332 Bukowno ul. Kolejowa 32	mgr inż. Zofia Gierat
115.	Zakłady Hutniczo-Przeróbcze „Hutmen" S.A 50-987 Wrocław ul. Grabiszyńska 241	mgr inż. Roman Kulig
116.	Zakłady Mechaniczne „Bumar-Łabędy" 44-109 Gliwice ul. Mechaników 9	mgr inż. Stanisław Antolak
117.	Zakłady Mechaniczne „Zamech" ABB Ldt 82-300 Elbląg ul .Stoczniowa 2	dr inż. Józef Adam Zapalski
118.	Zakłady Przetwórstwa Hutniczego „Stalprodukt" S.A. 32-700 Bochnia ul. Wygody	mgr inż. Kazimierz Jarosiński
119.	ZGE Janina Sp. z o.o. 32-590 Libiąż ul. Górnicza 23	mgr inż. Krzysztof Wanat
120.	ZGE Sobieski-Jaworzno III Sp. z o.o. 32-510 Jaworzno ul. Grunwaldzka 37	mgr inż. Jacek Szyndler
121.	ZSZ przy Przedsiębiorstwie Górnictwa Nafty i Gazu 38-400 Krosno ul. Bohaterów Westerplatte 20	mgr inż. Halina Korpanty

ANEKS 4
Wykaz czynnych członków SW AGH w podziale na Koła

Biuro Projektów Górniczych w Krakowie Sp. z o. o — Kraków		
Rzecznik — Zofia Chmura		
Chmura Zofia	Dziadowiec Grzegorz	Hajec Maciej
Cichy Andrzej	Dziadowiec Maciej	Łasut Marian
Cichy Marcel	Gurbiel Zbigniew	Rosiek Henryk
Cichy Tadeusz	Hajec Ewa	Wąsik Jerzy
		Wiatr Antoni
Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet" — Katowice		
Rzecznik — Janusz Cezary Mrowiec		
Goławski Czesław	Krupa Feliks	Obszyńska Lucyna
Hendzel Jacek	Mazoń Danuta	Pośnik Tomasz
Kostur Elżbieta	Miłoś Wiesław	
Biuro Studiów i Projektów Górniczych — Katowice		
Rzecznik — Mirosław Milewski		
Kwaśniewicz Wiesław	Ozga Waldemar	Piątek Eugeniusz
Michalik Stanisław		
Centralna Stacja Ratownictwa Górniczego — Bytom		
Rzecznik — Zbigniew Kubica		
Belok Stanisław Jerzy	Kaźmierczyk Janusz	Piernik Krzysztof
Golstein Zygmunt	Kuszewski Andrzej	Poczobut Jerzy
Jankowska Małgorzata	Machura Jan	Sack Artur
Kaczmarek Jerzy	Matuszewski Jerzy	Trzaska Ryszard
Kajdasz Zygmunt	Nowak Walenty	Wicher Jacek
Wicher Jacek		
Elektromontaż Nr 2 w Krakowie		
Rzecznik — Kazimierz Kromin		
Domagała Zdzisław	Kojzar Andrzej	Małota Adam
Gaweł Jerzy	Kołodziejski Adam	Morawski Jerzy
Grzelak Tadeusz	Kowalski Bartłomiej	Musiał Tadeusz
Iwaniec Grzegorz	Kozłowski Leszek	Polak Ryszard
Kiełb Piotr	Łojek Józef	Serafin Franciszek
Fabryka Maszyn Górniczych „Pioma" S.A. — Piotrków Trybunalski		
Rzecznik — Małgorzata Biurkowska		
Czaja Janusz	Kieraś Paweł	Staniaszek Marek
Dolata Jan	Merk Kazimierz	Stępień Witold
Drabek Jerzy	Sadurski Janusz	Toma Janusz
Gawroński Kazimierz	Sarleja Witold	Wachowski Czesław
Kacperczyk Elzbieta	Sońta Sylwester	
Grupa „Kęty" S.A. — Kęty		
Rzecznik — vacat		
Adamus Kazimierz	Dobosz Artur	Kolasa Zygmunt
Bagier Józef	Dyrcz Stanisław	Kowalski Henryk
Banaś Stanisław	Gołda Janusz	Kryjak Jan
Betlej Władysław	Goryl Stanisław	Kusak Kazimierz
Błasiak Krzysztof	Hajto Andrzej	Marcisz Halina
Borowski Eugeniusz	Hosowicz Alicja	Marcisz Marek
Brodacka-Socha Jadwiga	Jagodziński Andrzej	Mierzejewski Dominik
Brzuska Kazimierz	Jarosz Anna	Moskała Jerzy
Bucki Marek	Jurasz Jarosław	Niemiec Antoni
Chrzanowski Bogdan	Karkoszka Mariusz	Niziołek Lucjan

Cinal Henryk	Klaja Wacław	Pietrańczyk Jacek
Ryłko Marceli	Wielgos Tadeusz	Zarębski Zdzisław
Stec Zygmunt	Woszczyna Grażyna	Zontek Kazimierz
Sternal Józef	Woźnicka Janina	Zych Leszek
Stojek Krzysztof	Wróbel Jan	Żydek Ewa
HTS-Dział Gł. Energetyka - Kraków		
Rzecznik — Jan Chojka		
Dyb Jan	Pieszczek Jacek	Zięba Krzysztof
Maciak Roman	Winiarczyk Jacek	
HTS- Walcownie Zimne Blach — Kraków		
Rzecznik — Piotr Donderowicz		
Banach Dariusz	Kołacz Andrzej	Roman Adam
Drożdż Mirosław	Krzywdziński Władysław	Rudzki Kazimierz
Farat Henryk	Lekki Jerzy	Skrabalak Andrzej
Firek Jan	Mnich Mirosław	Sowa Karol
Góral Adam	Panikowski Bogdan	Steinbock Robert
Kałwa Zbigniew	Prostacki Marek	
Huta „Batory" S.A. — Chorzów		
Rzecznik — Jerzy Jurzykowski		
Dreszer Stefan	Kobielusz Marian	Orlak Andrzej
Dylka Bronisława	Mietła Tadeusz	Pazur Marian
Janusz Joanna	Misiakiewicz Marek	Procki Leszek
Janusz Stanisław	Morawiec Henryk	Słomski Andrzej
Knapik Dorota	Müller Rafał	Tunicka Maria
		Woźniak Kazimierz
Huta „Katowice" S.A. P-21 - Dąbrowa Górnicza		
Rzecznik — Dariusz Latała		
Czech Wiesław	Malczyk Andrzej	Mekwiński Włodzimierz
Ćmiel Włodzimierz		
Huta „Łabędy" S.A. — Gliwice		
Rzecznik — Jerzy Sitek		
Barczyk Jacek	Kozieł Karol	Pasich Agnieszka
Boruc Mieczysław	Kumorek Eleonora	Pasich Zygmunt
Czarnik Grzegorz	Ławiński Wojciech	Rachwalski Marian
Czechowska Izabela	Mizera Stanisław	Szefer Klaudiusz
Gajecki Jerzy	Moj Krzysztof	Szopa Anna
Górniak Zenon	Moj Stanisław	Szopa Stanisław
Kęcki Andrzej	Nawrot Adam	Węglarski Grzegorz
Kirsz Wilhelm	Nawrot Jerzy	Wołowski Augustyn
Kizner-Ławińska Ewa	Ochab Kazimierz	Zalewski Janusz
Huta „Małapanew" — Ozimek		
Rzecznik — Andrzej Mucha		
Bagiński Marek	Kłudkowski Zbigniew	Nieckula Jan
Bul Arnold	Loch Henryk	Olbryt Zygmunt
Cepil Kazimierz	Machulak Eugeniusz	Paluch Andrzej
Dybaś Marek	Mrozek Arkadiusz	Pazdan Krzysztof
Kaczmarek Czesław	Mucha Ewa	
Huta „Pokój" S.A. — Ruda Śl.		
Rzecznik — vacat		
Achtelik Leszek	Kuszewska Hanna	Orlik Edward
Bakhaus Józef	Lipiec Andrzej	Potocki Tadeusz
Dyduch Jerzy	Lipiec Anna	Woźniak Adam
Kozłowski Marek	Maślanka Mikołaj	

Huta „Stalowa Wola" S.A. — Stalowa Wola
Rzecznik — Zdzisław Tonia

Baran Kazimierz
Baska Tomasz
Bąkowski Jerzy
Bereziewicz Jacek
Bielski Tadeusz
Bochniak Dorota
Bożek Andrzej
Burdzy Bogdan
Cherla Marek
Cisek Stanisław
Dąbek Bogusław
Dąbrowski Stanisław
Dębska Joanna
Dębski Krzysztof
Domagała Dariusz
Dziados Jan
Dziura Andrzej
Gadzalski Stanisław
Gajewski Leszek
Gierak Marek
Gorczańska Jadwiga
Grąz Mariusz
Iwaszczuk Zofia
Janczyk Ryszard
Jasiołek Zbigniew
Jędrzejewski Mirosław
Kaleta Kazimierz
Karwan Andrzej
Kiec Andrzej
Kietlińska-Siwiec Maria
Kluz Stanisław
Kochański Adam
Kołodziejczyk Andrzej
Kopeć Stanisław
Korniak Tadeusz
Kościuszko Jerzy
Kowal Wojciech
Kowalski Ryszard
Koziarski Józef
Kozłowski Jerzy
Kubicki Cezary
Kubusiak Andrzej
Kumięga Sławomir
Kuryj Maciej
Kurzydło Witold
Kwiatkowski Józef
Lędzion Jan
Likus Wincenty
Łoin Jadwiga
Łoin Ryszard
Łuczak Czesław
Łukaszczyk Jan
Maj Wojciech
Marchut Waldemar
Markowski Witold
Matuła Andrzej
Mierzwa Zbigniew
Mizak Tomasz
Niezgoda Zbigniew
Pałacha Andrzej
Pasek Zygmunt
Pikuła Kazimierz
Piotrowski Władysław
Przybylska Zofia
Puchała Janusz
Puchała Romana
Rokosz Zbigniew
Rusinek Antoni
Rutkowski Michał
Rypiński Leszek
Ryznar Roman
Samela Witold
Sarapuk Roman
Sarek Ryszard
Sawicki Ryszard
Sądej Edward
Sendek Kazimierz
Sibiga Jan
Sroka Mirosław
Stec Julian
Stępień Ryszard
Stępniewski Marek
Szambelan-Bąkowska Barbara
Szczęch Stanisław
Szubert Wanda
Szumełda Marian
Szybiak Zbigniew
Szymański Ryszard
Świtoń Adam
Tkaczyk Bożena
Tkaczyk Janusz
Trześniowski Zbigniew
Tuszyński Waldemar
Tyrała Andrzej
Warchoł Bożena
Wermiński Roman
Wianecki Jacek
Wiatrowicz Witold
Wiewiórka Anna
Wilk Jacek
Wojcieszyn Jerzy
Woldan Maria
Woś Stanisław
Woźniak Stefan
Wydra Roman
Zbyrasz Zygmunt
Zdonek Jerzy
Ziejka Józef
Zieliński Zygmunt
Zięba Ireneusz
Zwolak Jan
Zygmunt Józef

Huta Aluminium „Konin" — Konin
Rzecznik — Jerzy Gałek

Augustyn Ryszard
Bąk Mieczysław
Brzeg Grażyna
Cieluch Adam
Derejczyk Jerzy
Gołębiowski Jacek
Gołębiowski Paweł
Jeżak Robert
Jop Zbigniew
Kosmalska Jadwiga
Kosmalski Grzegorz
Kosmalski Maciej
Krogulski Andrzej
Kwiecińska Janina
Molo Stanisław
Muryn Elżbieta
Muryn Henryk
Nowak Jacek
Osmałek Franciszek
Płoszek Bogumiła
Płoszek Krzysztof
Płoszek Stanisław
Polowy Romuald
Przewoski Piotr
Skowrońska Barbara
Skowroński Zbigniew
Sobczak Eugeniusz
Świerk Jan
Wasiczek Waldemar
Wierzbowski Stanisław
Woźniak Aleksandra
Zając Jacek
Zok Paweł

Huta Bankowa Spółka z o.o. — Dąbrowa Górnicza
Rzecznik — Zygmunt Bochenek

Dudzic Andrzej
Dyraga Tadeusz
Kałużny Zygmunt
Miciński Marian
Podolszyński Mirosław

Huta Cynku — Miasteczko Śląskie
Rzecznik — Zdzisław Polonka

Bojanowski Antoni
Dziwisz Józef
Kocik Ryszard
Listek Stanisław
Malchar Bronisław
Malchar Mirosław
Olewińska Aleksandra
Orlicz Jerzy
Uliszak Andrzej
Wilk Krzysztof
Wojtacha Andrzej
Wójcik Adam
Wycisk Piotr

Huta Metali Nieżelaznych „Szopienice" — Katowice
Rzecznik — Andrzej Płonka

Baj Agnieszka
Bełza Maria
Bożek Henryk
Brysz Henryk
Derdaś Danuta
Fidler Jerzy
Graboś Magdalena
Grzesiek Andrzej
Kopczyk Ryszard
Kozioł Marian
Magdziorz Ludwik
Musiał Ryszard
Rydzoń Ryszard
Służałek Maria
Tomczak Kazimierz
Ziętek Ernest

Huta Miedzi „Głogów" — Żukowice
Rzecznik — Maciej Łaganowski

Adamus Paweł
Baleja Stanisław
Ciosek Tadeusz
Cis Wojciech
Cuper Bogdan
Czerwiński Piotr
Domino Andrzej
Dyk Dariusz
Garbacka Barbara
Garbacki Jerzy
Gargul Józef
Garycka Zofia
Garycki Leszek
Głowiak Bolesław
Gondek Barbara
Gostyński Zbigniew
Guz Andrzej
Haze Dariusz
Haze Mirosław
Henclik Włodzimierz
Jagiełło Ewa
Jagiełło Jan
Jańczuk Paweł
Joniec Czesław
Kachnowicz Wiesław
Karbowiak Sylwester
Klich Zbigniew
Knop Marian
Knysz Marcin
Konefał Roman
Kot Stanisław
Kozyra Jerzy
Krukowska Halina Barbara
Kubaszko Stanisław
Ładziak Jan
Maciejewska Irena
Maciejewski Jacek
Mączka Zdzisław
Mielniczek Bożena
Mirynowski Lech
Moczek Kazimierz
Mrowiński Florian
Musiał Jarosław
Musiał Stanisław
Nosal Stanisław
Nowacis Kiros
Olewiński Leszek
Orzęcki Stanisław
Ostrowski Tadeusz
Paliga Jadwiga
Paliga Ryszard
Pluciński Seweryn
Przysiężny Mirosław
Rembiś Wiesław
Sieradzki Krzysztod
Starzecki Aleksander
Staszak Janusz
Suchodolski Stanisław
Suślik-Idczak Maria
Szwancyber Anna
Szwancyber Grzegorz
Szwancyber Łukasz
Szyniec Marek
Urbanowicz Roman
Urbańczyk Jan
Walkowiak Ewelina
Walkowiak Tomasz
Warmuz Armanda
Warmuz Marian
Wasilewski Andrzej
Zybert Bolesław
Żak Emilia
Żak Jan

Huta Miedzi „Legnica" — Legnica
Rzecznik — Jerzy Stangret

Antczak Jan
Ciszewski Lucjan
Gąsior Wacław
Kierzkowski Roman
Kotarski Jerzy
Maślanka Jan
Nuckowski Roman
Petrykowski Konstanty
Połtorak Janusz
Przybyszewski Janusz
Rapacz Andrzej
Słomka Marek
Spała Leszek
Szmigiel Stanisław
Urbanowicz Krzysztof
Zaleski Bartłomiej

Instytut Górnictwa Naftowego i Gazownictwa — Krosno
Rzecznik — Roman Urba

Dudek Alfons	Nowotarski Iwo	Uliasz Małgorzata
Kasza Piotr	Pudło Jan	Wierdak Zbigniew
Korpanty Wojciech	Pudło Krzysztof	Żołna Andrzej
Lubaś Jan	Such Józef	

Instytut Górnictwa Odkrywkowego „Poltegor" — Wrocław
Rzecznik — Kazimiera Łaszczok-Setkowicz

Bednarczyk Jerzy	Klekot Jerzy	Magierowska Alicja
Burnat Bogusław	Korzeniowski Jan Izydor	Modrzejewski Szymon
Dawidziak Grzegorz	Kozik Edward	Mossakowski Jerzy
Filipiak Leon	Kozłowski Zbigniew	Seweryn Ludwik
Fischer Antoni	Kraus Roman	Szot Henryk
Gajda Tadeusz	Leski Edward	Szwed-Lorenz Jarosława
Jędrzejczak Edmund	Łukasiewicz-Seweryn Urszula	Targowicka Helena
Kaczmarek Eugeniusz	Machnik Kazimierz	Tomczyszyn Eugeniusz
		Warzocha Eugeniusz

Instytut Metali Nieżelaznych — Gliwice
Rzecznik — Krystyna Wojtasik

Adamkiewicz Lech	Dziemanko Janusz	Płaczek Joachim
Besztak Bronisław	Gdula Zbigniew	Potoniec Andrzej
Botor Jan	Gębczyk Władysław	Rdzawski Zbigniew
Bratek Stanisław	Kapias Piotr	Sadowski Marian
Ciura Ludwik	Kruczek Janusz	Słomińska - Golonka Krystyna
Ciura Teresa	Księżarek Stanisław	Stolarz Stanisław
Czechowski Ludwik	Malec Witold	Warczok Józef
Czernecki Józef	Missol Witold	Wesołowski Jan
		Wieniewski Andrzej

Instytut Szkła i Ceramiki — Warszawa
Rzecznik — Zbigniew Jaegermann

Biernacka-Pruszkowska Danuta	Kubicka Maria	Synowiec Barbara
Ciołek Lidia	Prohaska Krystyna	Warda Małgorzata
Furmańczyk Wojciech	Pyzel Jerzy	Widaj Józef
Furmańska Grażyna	Regad Urszula	

Katowicki Holding Węglowy S.A. Biuro Zarządu — Katowice
Rzecznik — Maciej Rogowski

Bahasiewicz Marian	Krzywdziński Andrzej	Pukocz Andrzej
Borsucki Daniel	Kubiczek Beata	Surma Andrzej
Bujacz Barbara	Kulczyk Krzysztof	Syrek Bogusław
Cielecki Roman	Lasek Stanisław	Szczęsny Jacek
Drabek Jan	Lelek Zbigniew	Szczęsny Włodzimierz
Dragon Stanisław	Lux Andrzej	Szostak Jadwiga
Dygdała Wojciech	Matuła Grażyna	Szuster Józef
Falkus Grzegorz	Mermon Adam	Szwajda Sławomir
Gajewski Sławomir	Michalski Krzysztof	Szyguła Andrzej
Gajos Stanisław	Mieszczak Urszula	Średniawa Paweł
Gałązka Damian	Mróz Waldemar	Tryba Stanisław
Kornaszewski Włodzimierz	Mużelak Michał	Werenc Danuta
Kowalczyk Józef	Niegowska Grażyna	Wilczyńska Joanna
Kozicki Kazimierz	Pochopień-Topolska Aleksandra	Zieliński Eugeniusz

Koło „Albania" — Tirana
Rzecznik — Argile Teta

Alihasani Halim	Gucija Berhan	Lama Abedin
Ceka Jorgo	Gurra Ligor	Lulo Rozuelt
Cypo Ferdynand	Guxha Sotir	Mundzuri Dimiter
Dakoli Haki	Hajnaj Luan	Nico Niko
Dedo Kosta	Hido Menella	Nurja Adem
Demi Ahmet	Hoxha Halil	Pema Stefan
Gjashta Krystyna	Janco Sotir	Pepa Pashko
Gjashta Xhemal	Kallajxhi Muzak	Peza Luan
Gjigondi Jorgo	Kristo Vasil	Shtino Hajredin
Gjigondi Thoma	Kukuli Hamdi	Skela Virom
Grabocka Dhionis	Kuneshka Kristag	Teta Argile
		Tyli Naim

Koło Geologów i Geofizyków Rocznik 1952-1957 — Kraków
Rzecznik — Barbara Kwiecińska

Bąk Edmund	Kluska Zdzisław	Paszta Janusz
Chłądzyński Władysław	Kondek Antoni	Pawluś Krzysztof
Cholewa Jerzy	Kram Stanisław	Rapacz-Król Olga
Ćwięk-Knafel Stanisława	Kram Wanda	Romańska-Zajdel Helena
Danecka-Woyciechowska Barbara	Krużel Dariusz	Siwek Anna
Dybalska-Bodzenta Halina	Książek Ryszard	Siwek-Chrobak Halina
Dziama Jan	Kurdziel Jan	Surowiec Zofia
Fijałkowska Eugenia	Lasatowicz Teresa	Szczepańska-Bereszko Krystyna
Gaik Czesław	Lelowicz Marian	Wawerski Wiesław
Gajdanowicz Jarosław	Lubelski Stefan	Węgrzyn Bolesław
Grądzki Witold	Manecki Andrzej	Wierzchowska-Kicuła Krystyna
Jabłońska Barbara	Michalus Leopold	Wiewiórka Janusz
Jagodzińska Barbara	Mikołajczak Adolf	Wojnar Eugeniusz
Kaczmarczyk Mieczysław	Muras Karol	Wranka Krystyna
Karpała Adam	Niewodniczański Jerzy	Ziajka Bogumił

Koło im. prof. Jana Kowalskiego — Kraków
Rzecznik — Andrzej Klita

Antoszyk Ryszard	Kalafarska Władysława	Parasiewicz Stefania
Blitek Józef	Klima Stanisław	Ptak Andrzej
Dudek Emil	Kolarski Zbigniew	Pyzik Jan
Franaszek Ryszard	Mukomiełow Wiesława	Rogatko Janusz
Gruca Stefan	Nabagło Marian	Szemioth Aleksandra
Guda Jan	Nadzieja Jan	Tabor Marek
Hrabia Henryk	Nosek Elżbieta	Wadowski Roman
Jaguś Czesław	Parasiewicz Roman	Zagórski Piotr
		Zakrzewski Jan

Koło Międzyzakładowe „Jarosław" — Jarosław
Rzecznik — Anna Piotrowska

Bąk Wojciech	Horodecki Marcin	Machnik Tadeusz
Bochnak Ryszard	Klimczak Grażyna	Majka Marek
Czerwenak Jerzy	Korzeń Marek	Majkut Jarosław
Drapała Andrzej	Kosiński Jerzy	Majkut Jerzy
Gajda Mariusz	Kubal Grzegorz	Mazur Andrzej
Gilarski Mariusz	Kurecki Mieczysław	Mazur Beata
Hołowacz Roman	Lisiecki Mieczysław	Oleszycki Zbigniew
Hołowacz Wiesław	Lucewicz Piotr	Piotrowski Łukasz

Polański Marek	Socha Marek	Wójcik Ireneusz
Polański Jacek	Winiarz Mariusz	Zabłocki Krzysztof
Ptasznik Bogusław	Wojcichowski Mieczysław	Żurawski Dariusz
Sikora Jakub	Wojciechowski Paweł	

Koło Piotrkowsko-Bełchatowskie — Piotrków Trybunalski
Rzecznik — Stanisław Dyguda

Adrian Jan	Karasek Anna	Pol Andrzej
Bieszczad Stanisław	Kochanowska Halina	Rek Antoni
Borowska Romana	Kołodziejek Zofia	Roll Joanna
Borowski Andrzej	Kowalski Józef	Rorat Henryk
Chłapiński Stefan	Kuliński Włodzimierz	Rózga Włodzimierz
Chmielarz Zdzisław	Kurpios Jarosław	Rudnicka Zofia
Cholewa Jadwiga	Kuś Maria	Rumiński Arkadiusz
Cłapa Dariusz	Kwapisz Grzegorz	Salwach Józef
Cłapa Ewa	Leszuk Bożena	Samborski Jan
Drozdowski Stanisław	Łopacińska Zofia	Skopicz-Radkiewicz Teresa
Hereng Mariusz	Marszałek Antoni	Smużny Grzegorz
Herudziński Bolesław	Michalak Antoni	Sojka Dorota
Janowicz Andrzej	Miller Piotr	Sojka Waldemar
Kacperski Andrzej	Mokrowiecki Jan	Tokarek Mirosław
Kaczmarek Ewa	Nowak Stanisław	Tworkowski Jacek
Kanik Zbigniew	Nowakowski Piotr	Żerek Małgorzata
Kanik-Gacek Cecylia	Pawełczyk Arkadiusz	

Koło przy ZG SW AGH — Kraków
Rzecznik — Eugenia Miga

Abram Jan	Augustynek Grzegorz	Baranowski Bogdan
Abramek Marian	Augustynek Jacek	Barcic Józef
Abratowski Leszek	Augustynowicz Mariusz	Barcik Ryszard
Achtelik Krystyna	Augustyn–Pieniążek Joanna	Barcik Stanisław
Adamaszek Krzysztof	Babiarz Andrzej	Barczyk Adam
Adamczyk Krystyna	Badak Mariusz	Barczyk Tadeusz
Adamczyk Małgorzata	Badura Sławomir	Bardziński Wojciech
Adamiak Antoni	Badzioch Jerzy	Bargieł Beata
Adamiec Marcin	Bajor Anna	Barszcz Anna
Adamiec Stanisław	Bajorek Tomasz	Barszczewska–Hurysz Helena
Adamik Iwona	Bajorska Ilona	Bartak Edward
Adamowicz Lesław	Bajorski Janusz	Bartecka–Świderska Anna
Adamski Marian	Bakota Leszek	Bartłomowicz Marek
Adamski Stanisław	Balcerowska–Zemeła Barbara	Barton Robert
Aksamski Marian	Balcerowski Marian	Barton Ryszard
Aleksandrzak Halina	Balcerowski Marian	Bartosiewicz Henryk
Andrejew Leonid	Baldy Robert	Bartosik Eleonora
Andrys Alfred	Baliś Jerzy	Bartosik Henryk
Angryk Przemysław	Banach Lech	Bartosik Marek
Anioła–Kusiak Aleksandra	Banakiewicz Zbigniew	Bartosik–Sroka Teresa
Ankus Krzysztof	Banaś Alfred	Bartosiński Tadeusz
Antkiewicz–Rokwisz Magdalena	Banaś Bolesław	Bartoszcze Zbysław
Antonowicz Aleksandra	Banaś Zbigniew	Bartyzel Jacek
Antonowicz Jerzy	Bańbuła Bolesław	Baryłowicz Ireneusz
Anusiewicz Roman	Barabasz Piotr	Baś Bogusław
Aplas Marcin	Baran Anna	Baś Elżbieta
Arabski Krzysztof	Baran Zbigniew	Batko Andrzej

Batko Włodzimierz
Bator Janusz
Bazarnik Ryszard
Bazior Janusz
Bazyszyn Mieczysław
Bąbka Piotr
Bączar Jacek
Bąk Jan
Bąk Wiesław
Bebak Zbigniew
Bederski Eugeniusz
Bednarczyk Ewa
Bednarek Ewaryst
Bednarek Marek
Bednarowski Marek
Bednarska Elżbieta
Bednarska Teresa
Bednarski Bogumił
Bednarski Mirosław
Bednarz Andrzej
Bednarz Józef
Bednorz Leszek
Belak Ryszard
Belcarz–Rolewska Lidia
Belczyk Anna
Beluch Józef
Bełdowska Halina
Benko Ewa
Berezowski Jacek
Berezowski Łukasz
Bestyński Zbigniew
Betlej Władysław
Beza Marek
Bezak Mirosław
Bęben Artur
Białek Stanisław
Białobrzeski Andrzej
Białobrzewski Wiesław
Biały Kazimierz
Biały Marek
Bicz Marian
Biechowiak Jan
Bieda Władysław
Biela Leszek
Bielak Antoni
Bielański Józef
Bielawski Kazimierz
Bielecka–Przygodzka Barbara
Bielecki Sławomir
Bielesz Leszek
Bielewski Stanisław
Bielich Eugeniusz
Bieniak Leszek
Bieńko Sylwester
Biernat Waldemar
Bierut Jan
Bies Sławomir
Bies Władysław
Bigaj Arkadiusz
Bigaj Dariusz
Bik Kazimierz
Bik Stanisław
Bil Adam
Bilski Andrzej
Binder Izabela
Bis Artur
Biskup Antoni
Biśta–Wagner Barbara
Blacharski Tomasz
Blaschke Wiesław
Blat Wacław
Blicharski Marek
Blidy Andrzej
Blinkiewicz Eugeniusz
Blitek–Wiśniewska Janina
Bliźniak Jerzy
Błachuta Marian
Błasiak Krzysztof
Błaszczyk Edward
Błaszczyk Grzegorz
Błaż Piotr
Błażejczyk Grzegorz
Bober Antoni
Bobryk Helena
Bobryk Jan
Bochenek Antoni
Bochenek Wacław
Bochniak Andrzej
Bocho Jan
Boczar Marek
Boczar Monika
Bogacki Marek
Bogacz Adam
Bogdan Józef
Bogusz Krzysztof
Bojeś Teofil
Bolembach Jan
Bołonkowska Jadwiga
Bołoz Marek
Bonarski Jan
Bondyra Wojciech
Boniecka Maria
Borkowska Janina
Borkowski Adam
Borkowski Jacek
Borkowski Zbigniew
Boroński Bogdan
Borowiec Adam
Borowiec Beata
Borowiec Monika
Borowiec Władysław
Borowska Urszula
Borowski Eugeniusz
Borowski Henryk
Borowski Jan
Borowy Jadwiga
Boryczka Ryszard
Borys Aleksander
Bossowski Andrzej
Bralczyk Marek Adam
Brandenburg Henryk
Braniecki Sławomir
Brawański Andrzej
Brawański Roman
Breza Edward
Broda Zbigniew
Brodziński Janusz
Broekere Jan
Brojacz Edward
Brosa Dieter
Brózda Stanisław
Brudniak Zenon
Bruździńska Anna
Bruździński Piotr
Bryk Andrzej
Bryl Henryk
Brylicka Jolanta
Bryła Wojciech
Bryniak Jadwiga
Brzeski Kryspin
Brzostowski Przemysław
Brzozowska Janina
Brzozowska Ligia
Brzozowski Józef
Brzuska Kazimierz
Brzyski Marian
Bucholc Andrzej
Buchta Robert
Bucki Zdzisław
Buczek Andrzej
Buczek Krzysztof
Buczek–Pułka Małgorzata
Buczkiewicz–Nawrocka Irena

Buczyńska Irena
Bućko Edward
Budziszewska Wiesława
Budziszewski Zbigniew
Budzowski Stanisław
Bugajski Jacek
Bujak–Kołodziejczyk Krystyna
Bujnowska Alina
Bujny Józef
Bukowicki Roman
Bukowski Jarosław
Bukowski Stanisław
Buła Jolanta
Buława Andrzej
Bura Frydolin
Burdek Marek
Burdek Mieczysław
Burkot Marek
Burzyńska Małgorzata
Buśko Edward
Butkiewicz Wojciech
Butryn Andrzej
Buwaj Artur
Buwaj Mariusz
Byrski Jacek
Byrski Jerzy
Bysko Sławomir
Bystroń Henryk
Cabak Jerzy
Callejas Gomez Pio
Caryk Alina
Caryk Antoni
Cebo Marek
Cebo Zbigniew
Cebula Jan
Cebula Józef
Cebula Józef
Cecotka Marcin
Cecotka Ryszard
Cegłowski Tomasz
Celarek Aleksandra
Celarek Artur
Cembrzyński Sławomir
Cesarz Stanisław
Cesarz–Kowalska Elżbieta
Cetnar Józef
Chabińska Wiesława
Chaliński Marek
Chawrona Leszek
Chęciński Jan
Chinciński Karol
Chlebik Jerzy
Chłopicki Władysław
Chłosta Jarosław
Chmiel Janusz
Chmielewski Jacek
Chmielowiec Jerzy
Chmielowiec Wojciech
Chmiel–Walczyńska Beata
Chmura Piotr
Chojnacki Daniel
Chojnacki Wojciech
Cholewa Wiktor
Cholewka Mieczysław
Chołocińska Anna
Chowaniec Józef
Chowaniec Tadeusz
Chowaniec–Sokół Stanisław
Chrostek Tomasz
Chruściński Zbigniew
Chrzanowski Bogdan
Chuchro Robert
Chuchro Stanisław
Chudzik Tadeusz
Chwastek Władysław
Chwesiuk Leszek
Chylak Jerzy
Chyra Adolf
Chytry Marek
Ciaś Zdzisław
Ciągło Włodzimierz
Cichoń Jan
Cichowska Teresa
Cichowski Janusz
Cichy Andrzej
Cichy Ewa
Ciebień Sylwester
Ciempa Dionizy
Cieplik Marek
Ciepliński Rafał
Ciepliński Włodzimierz
Cieszyński Krzysztof
Cieśla Eugeniusz
Cieślik Leonard
Cieślik Marek
Cieślik Robert
Cieślik Tomasz
Cięciak Janusz
Cimała Gustaw
Cimr Artur
Cinal Henryk
Cincio Henryk
Cioch–Głowacka Danuta
Ciołek Krystyna
Ciombor Czesława
Ciuńczyk Roman
Ciupek Jerzy
Ciurkiewicz Jan
Cudziłło Andrzej
Cukiernik Zbigniew
Curzytek Józef
Cybulski Czesław
Cybulski Zygmunt
Cyganik Jacek
Czajkowski Jerzy
Czapliński Zdzisław
Czarnecka Liliana
Czarnecki Andrzej
Czarnecki Franciszek
Czarnecki Piotr
Czarnecki Zenon
Czartoryski Tadeusz
Czech Henryk
Czech Jacek
Czechowicz Bogusław
Czechowski Franciszek
Czechowski Krzysztof
Czechowski Marian
Czekaj Anatoliusz
Czemerzyński Andrzej
Czernecki Zygmunt
Czerniawski Witold
Czerny Marek
Czerwenka Zbigniew
Czerwińska Maria
Czerwiński Franciszek
Czerwiński Waldemar
Czerwonka Jacek
Czesak Józef
Czop Jacek
Czulak Elżbieta
Czuła Józef
Czyż Tadeusz
Czyżewicz Maria
Ćwiąkała Wojciech
Ćwiertniewicz Jan
Ćwierz Krzysztof
Ćwięk Bogdan
Damijan Ryszard
Daniec Janina
Darłak Marian
Darocha Ewa
Daszek Bernard

Dawid–Barańska Anna
Dawidowicz Andrzej
Dąbek Anna
Dąbek Józef
Dąbrowska Paulina
Dąbrowski Bogusław
Dąbrowski Kazimierz
Dąbrowski Stanisław
Dąbrowski Władysław
Dąbrowski Zbigniew
Dec Roman
Dejneka–Błońska Maria
Demarczyk Marek
Derdziński Karol
Derebas Jerzy
Dereszowski Tadeusz
Derlatka Lech
Dębiński Tomasz
Dębski Witold
Dobrek Andrzej
Dobrowolska Iwona
Dobrowolski Krzysztof
Domagała Janusz
Domagała Marek
Domagała Roman
Domagała Tomasz
Domagała Zbigniew
Domański Marek
Dominiak Anna
Dominiak Szczepan
Domka Edward
Domka Jan
Donica Jan
Dorobczyński Jerzy
Drewniany Sławomir
Drozd Jan
Drożdż Marian
Drożdż Mieczysław
Drużba Tadeusz
Drzymała Zygmunt
Dubis Janusz
Dubis Tomasz
Duda Gabriel
Duda Jerzy
Duda Przemysław
Duda Zbigniew
Duda Zenon
Duda–Kękuś Anna
Dudek Henryk
Dudek Marcin
Dudek Zenon
Dudek–Dyduch Ewa
Dudowicz Iwona
Dudzik Bolesław
Durlak Lesław
Durlik Bronisław
Durłak Stanisław
Dusza Katarzyna
Dusza Piotr
Dusza Przemysław
Dusza Wacław
Duszyński Zygmunt
Dutczak Krzysztof
Dwiłowski Jan
Dworak Michał
Dybaś Jacek
Dybich Stanisław
Dydak Grzegorz
Dygut Wiesław
Dymarski Jerzy
Dymek Feliks
Dymel Sławomir
Dymnicki Henryk
Dyndał Jan
Dyndor Zofia
Dyrcz Stanisław
Działański Marek
Dziedzic Ewa
Dziedzic Józef
Dziedzic Stefan
Dziedzic Wiesław
Dzieński Andrzej
Dzierwa Karol
Dzierwa Małgorzata
Dzierżęga Alojzy
Dzierżęga Zofia
Dziewit Stanisław
Dziewit–Baranowicz Katarzyna
Dzik Tomasz
Dzikowska Elżbieta
Dzimiński Wiesław
Dziubras Zygmunt
Dziuk Jan
Dziura Jan
Dziurzyński Wacław
Dziwota Tomasz
Dźwigała Stanisław
Dżaman–Jurek Anna
Ekiert Emilia
Emerla Krzysztof
Fajfer–Suchan Stanisława
Fajks Tadeusz
Fangor Stanisław
Feliks Jacek
Fernik Ewa
Fiałkowski Konrad
Figura Mieczysław
Figura Witold
Fijołek Józef
Filas Teresa
Filcek Henryk
Filek Paweł
Filipek Edward
Filipek Stanisław
Filipek Zdzisław
Filo Anna
Findysz Leszek
Fiołka Alojzy
Firganek Hanna
Firla Janusz
Flasza Jan
Fleszar Adam
Fleszar Urszula
Flis Czesław
Flisak Edward
Florek–Paszkowski Ryszard
Fochtman Witold
Folfasiński Andrzej
Folfasiński Marian
Fornal Jadwiga
Fortuna Anna
Fortuna Jerzy
Frajtak Marek
Franaszek Tadeusz
Franczyk Marek
Fraś Wojciech
Fromholz Józef
Fryda Stefan
Frysztacki Alojzy
Fuchsa Kazimierz
Fudalej Andrzej
Fudali Józef
Fudała Tadeusz
Fujak Kazimierz
Fura Adam
Furas Andrzej
Furman Jadwiga
Furmaniewicz Ryszard
Fus Andrzej
Gabzdyl Wiesław
Gach Zdzisław
Gad Jarosław
Gadzina Waldemar

Gaj Leon
Gajda Bolesław
Gajda Krzysztof
Gajdzik Janusz
Gajdziszewski Józef
Gajos Stanisław
Gajownik Anna
Gałajda Kazimierz
Gałązka Mirosław
Gałka Julian
Gałuszka Mieczysław
Gantkowski Stefan
Garbacz–Klempka Aldona
Gas Andrzej
Gasiński Adam
Gaweł–Kucab Zygmunt
Gawenda Janusz
Gawlik Barbara
Gawlik Marek
Gawor Franciszek
Gawraczyński Zygmunt
Gazda Władysław
Gądek Agnieszka
Gągol Jerzy
Gąsior Wacław
Gąsiorowski Henryk
Gąska Andrzej
Gąska Kazimierz
Gedl Marek
Georgula Eleni
Geras Antoni
Geroch Jerzy
Geroń Stefan
Gerwel Marian
Gęboliś Bartłomiej
Gęgotek Marek
Gibalski Mieczysław
Gicala Bogdan
Gierczak Stanisław
Giermek Lucjan
Gierz Jerzy
Gil Emil
Gilde–Pisula Zofia
Gimińska Małgorzata
Ginalska–Prokop Wanda
Glac Józef
Glanowski Waldemar
Glaz Wiesław
Glaza Ewa
Gleba Tadeusz
Gliwiński Marcin
Glonek Stanisław
Gluziński Krzysztof
Głazowski Krzysztof
Głąb Jadwiga
Głąb Lucjan
Głogowski Jerzy
Głogowski Zbigniew
Głowacki Krzysztof
Głowacki Mieczysław
Głowacz Ewa
Głowacz Halina
Głowacz Zdzisław
Głowania Wacław
Głuc Aleksander
Głuch Jan
Gniewek–Grzybczyk Bronisława
Gnot Antoni
Go Marian
Goc Józef
Gocał Andrzej
Godyń Jerzy
Godyń Włodzimierz
Godzina Janusz
Gogol Brunon
Gogol Maria
Goibion–Brzozowska Barbara
Goj Norbert
Gola Czesław
Gola Henryk
Gołąb Zenon
Gołda Janusz
Gołda Kazimierz
Gonciarz Mieczysław
Gonciarz–Lelek Krystyna
Gondek Leszek
Goniewicz Jan
Gonzalez Mendoza O. Antonio
Gorbik Wsiewołod
Gordon Alfred
Gorgoń Zbigniew
Goryl Stanisław
Gorylewski Edward
Gorzelak Władysław
Goszczyński Bolesław
Gotkowski Tadeusz
Góra Jerzy
Góral Zdzisław
Górbiel Marek
Górecka Aleksandra
Górecki Jacek
Górka Adam
Górniak Edmund
Górny Józef
Górzyńska Małgorzata
Górzyński Ireneusz
Grabarek Jan
Grabczak Janusz
Grabianowska Maria
Grabiński Kazimierz
Grabowska Danuta
Grabowski Andrzej
Grabowski Edward
Grabowski Mariusz
Graca Katarzyna
Grad Jacek
Grad Jerzy
Gralak Jerzy
Grandyś Kazimierz
Gransicki Stanisław
Gregorczyk Adam
Grochowski Ferdynand
Grochowski Jarosław
Grochowski Marian
Grodniewicz Tadeusz
Grodowski Janusz
Grodzicka Alicja
Gronowski Zbigniew
Gruba Helena
Grudzień Zenon
Gruszeczka Julian
Gruszkoś Jan
Grzanka Zdzisław
Grządziel Ewa
Grządziel Marian
Grzebieniak Józef
Grzebyk Wiesław
Grzegorczyk Henryk
Grzejda Roman
Grzelak Bronisław
Grzesiak Stanisław
Grzesiek Ludwik
Grzyb Zygmunt
Grzybek Jerzy
Grzybowski Jan
Grzybowski Lech
Grzywna Jan
Gubała–Łukawska Janina
Guberniak Stanisław
Gudowski Leszek
Gulczewski Zdzisław
Guliński Ryszard
Gumula Stefan

Gurbała Jerzy
Gurdak Andrzej
Gustek Marian
Gustkowicz Stefan
Guz Andrzej
Guziel Alojzy
Guzik Jerzy
Guzik Tomasz
Guzik–Laskowska Zuzanna
Guzy Waldemar
Guździk Władysław
Habdas Witold
Haberko Krzysztof
Habrat Marek
Hajewski Jan
Hajto Andrzej
Halaba Jan
Halik Anna
Hałasiński Witold
Hałatek–Jurek Maria
Hałota Nikodem
Hamerlik Stanisław
Hamróz Bogumiła
Hamróz Jerzy
Hamuda–Juszczyk Krystyna
Hanszke Waldemar
Hardy Gawor Edward
Harpula Stanisław
Hasslinger Krystyn
Hawan Władysław
Hawranek Roman Jan
Hein Tomasz
Hejmo Janusz
Hepner Jerzy
Herman Ryszard
Herudziński Radosław
Hędrzak Rafał
Hildebrand Jerzy
Hoder Krystyna
Hoffman Mariusz
Hoffmann Władysław
Hojeński Jerzy
Hojny Marcin
Hola Stanisław
Holmvik Aneta Agata
Holota Henryk
Hołda Anna
Horoń Kazimierz
Horska Barbara
Horwat Jacek
Hosowicz Alicja
Hostyńska Lidia
Hrehorowicz Mirosław
Hromek Andrzej
Hudzik Monika
Hulbój Krzysztof
Hulek Stanisław
Hwałek Urszula
Hycnar Kazimierz
Hyży Bolesław
Idzik Jacek
Idzik Jerzy
Igielski Zdzisław
Ilnicka–Klapper Bożena
Imiałek Marek
Immer Leon
Iwanow Andrzej
Jabłoński Robert
Jachim Katarzyna
Jachna Elżbieta Maria
Jachta Augustyn
Jackiewicz Bogusław
Jadczyszyn Zbigniew
Jagiełło Adam
Jagiełło Wiesław
Jaglarz–Chudy Ewa
Jagoda Józef
Jagodziński Andrzej
Jaješnica Kazimierz
Jakimów Roman
Jakubiak Helena
Jakubowski Konstanty
Janas Adam
Janas Jan
Janas Marian
Janda Jarosław
Janda Tadeusz
Janicka–Żołnieruk Jadwiga
Janiec Marian
Janik Andrzej
Janik Grażyna
Janik Jerzy
Janik Zbigniew
Janikowski Henryk
Jankowiak Eugeniusz
Jankowski Gracjan
Janocha Wojciech
Janoszczyk Waldemar
Janowiec–Kozakiewicz Ewa
Januchta Andrzej
Janusz Bronisław
Januś Marian
Jaracz Czesława
Jaracz Józef
Jarco Marek
Jarczewski Stanisław
Jarema Robert
Jarguz Marek
Jarmuszyński Leszek
Jaroch Stanisław
Jaroń–Kocot Małgorzata
Jarosiński Władysław
Jarosz Anna
Jaroszewski Jerzy
Jaruzalska–Migdał Helena
Jarząbek Jacek
Jarzymowski Andrzej
Jasińska Beata
Jasińska Ewa
Jasiński Grzegorz
Jasiński Maciej
Jasiński Rafał
Jaskiernia Zbigniew
Jaskulski Andrzej
Jasnos Jerzy
Jastrząb Marek
Jaszek Danuta
Jaśko Władysław
Jaśkowiec Zbigniew
Jaworski Adam
Jaworski Stefan
Jaworski Sylwester
Jedliński Sebastian
Jedziniak Władysława
Jeleński Andrzej
Jeleśniański Grzegorz
Jeleśniański Józef
Jelonek Aleksander
Jelonkiewicz Zbigniew
Jelonkiewicz–Babiarz Stanisława
Jemioło Maria
Jerczyński Roman
Jezierski Rafał
Jezierski Ryszard
Jeżmański Rajmund
Jęczmionka Józef
Jędrzejczyk Czesław
Jędrzejowska Irena
Jędrzejowski Jan Janusz
Jędrzejowski Władysław
Jonak Józef
Jonek Aleksander
Jonkisz Tomasz

Josipenko Krzysztof
Jóźkiewicz Stefan
Juda Krzysztof
Jułga Anna
Jura Janusz
Jura Wiesław
Jurasik Tadeusz
Jurasz Zbigniew
Jurczenko Jan
Jurczenko Katarzyna
Jurczyk Henryk
Jurczyk Rajmund
Jurek Władysława
Jurka–Wantuch Anna
Jurkowski Jan
Juroszek Alojzy
Juryniec Krystyna
Jurys Andrzej
Just Jerzy
Juszczyk Andrzej
Juszczyk Ludwik, Błażej
Juszka Henryk
Kabat Kazimierz
Kaczka Eugeniusz
Kaczmarczyk Barbara
Kaczmarczyk Edwarda
Kaczmarczyk Sebastian
Kaczmarczyk Tadeusz
Kaczmarek Andrzej
Kaczmarek Tomasz
Kadow Grażyna
Kadow Jan
Kajda Czesław
Kajda Krzysztof
Kajoch Władysław
Kajstura Witold Jan
Kajtoch Jerzy
Kalarus Justyna
Kaleta Marek
Kaletka Anna
Kaliciński Marek
Kalista Dariusz
Kalisz Dorota
Kalisz Teresa
Kaliszewski Edmund
Kalwas Marek
Kamińska Eleonora
Kamińska Krystyna
Kamiński Jan,Krzysztof
Kamiński Paweł
Kamiński Zbigniew
Kamuda Mieczysław
Kandora Paweł
Kandzia Antoni
Kania Jarosław
Kania Władysław
Kania–Kaniowski Bogdan
Kania–Przybycień Marta
Kanicka Izabela
Kantor Kazimierz
Kantorowicz–Bardzińska Dorota
Kapała Jan
Kapała Kazimierz
Kapałka Stanisław
Kapera Władysław
Kapuściarek Tadeusz
Kara Franciszek
Karbowska–Jarosińska Ewa
Karcz Dariusz
Karcz Leszek
Karczewski Wiesław
Karczmarczyk Artur
Karczmitowicz Teresa
Kardasz Agnieszka
Karelus Jakub
Karkocha Lech
Karkoszka Mariusz
Karłupski Marek
Karnaś Bolesław
Karpiel Andrzej
Karpowicz Zdzisław
Karwan Tadeusz
Karwasiński Sebastian
Kasperczyk Antoni
Kasperek Stanisław
Kasperski Ireneusz
Kasprzycki Robert
Kasprzyk Krzysztof
Kasprzyk Piotr
Kasprzyk Tadeusz
Kasprzyk Witold
Kasprzyński Sebastian
Kasza Bonawentura
Kaszuba Franciszek
Kautsch Wojciech
Kawalec Henryk
Kawecka–Cebula Elżbieta
Kawecki Tadeusz
Kawecki Zygmunt
Kawęcka Jadwiga
Kazek Tadeusz
Kazibut Julian
Kazik Krzysztof
Kazik Urszula
Kazimierczyk Mirosław
Kazimierowska Agnieszka
Kazimirowicz Tadeusz
Kaźmierczak Ryszard
Kąc Sławomir
Kądziołka Janusz
Kempka Czesława
Kędrek Piotr
Kępa Aneta
Khatemi Belkheir
Kic Barbara
Kiedrowski Janusz
Kielar Augustyn
Kielczyk Ryszard
Kiełpińska Teresa
Kieroński Wacław
Kieryk Roman Edmund
Kij Tadeusz
Kijak Tomasz
Kijas Władysława
Kilimnik Marian
Kimel Zdzisław
Kinderman Andrzej
Kinderman–Drożdż Elżbieta
Kirejczyk Józef
Kirschner Rozalia
Kisielewska–Matysik Marta
Kisły Jerzy
Kita–Badak Maria
Kleinrok Danuta
Klempka Andrzej
Klempka Piotr
Klempka Ryszard
Klempka Stanisław
Klepka Andrzej
Kleszcz Jerzy
Klęk Dorota
Klich Adam
Klich Barbara
Klier Krzysztof
Kliks Franciszek
Klima Karol
Klimek Piotr
Klimkowski Stefan
Klin Jerzy
Kloc Leszek
Kloc Tadeusz
Kluska Tadeusz
Kłapcińska Jadwiga

Kłeczek Henryk
Kłos Andrzej
Kłos Joachim
Kłosak Ewelina
Kłosiński Andrzej
Kłosiński Jacek
Kłósek Sławomir
Kłys Adam
Kmiecik Mieczysław
Kmieć Stanisław
Kmieć–Sojko Janina
Knafel Halina
Knapczyk Janina
Knapczyk Ryszard
Knapik Tomasz
Knapik Zbigniew
Knothe Stanisław
Knull Waldemar
Kobajło Wiesław
Kobielski Janusz
Kobylarz Stanisław
Kobylec Bogusław
Kobylecki Jerzy
Kochan Henryk
Kochan Zbigniew
Kochanek Wojciech
Kociela Wacław
Kociuba Tomasz
Kocjan Marian
Kocjan Stanisław
Kocon Wojciech
Kocur Czesław
Kocur Władysław
Koczwara Maciej
Kogut Zbigniew
Kőhsling Juliusz
Kokoszka Roman
Kokot Stanisław
Kolan Jacek
Kolanko Mieczysław
Kolasiński Adam
Koluch Zbigniew
Kołacz Włodzimierz
Kołodziejczyk Danuta
Kołodziejski Janusz
Komarek Karol
Komenda Jacek
Komorek Władysław
Komorowski Stanisław
Konarzewski Janusz
Kondera Stanisław
Kondera Wojciech
Konieczny Antoni
Koniówka Wiesława
Konsek Stanisław
Konstantowska Barbara
Konstantowski Ludwik
Kończyk Mikołaj
Kopacz Stanisław
Kopciał Marian
Kopciński Jerzy
Kopciński Ryszard
Kopczyński Eugeniusz
Kopeć Franciszek
Kopeć Jan Maria
Kopeć Józef
Kopeć Kazimierz
Kopeć Maria
Kopel Stanisław
Koper Jerzy
Koperski Janusz
Kopia/Zastawa/ Agnieszka
Koprowski Jacek
Koptyra Adam
Korczakowski Jan
Kordas Janusz
Kornecki Marek
Korneluk Leopold
Korohoda Krystyna
Korona Włodzimierz
Koryczan Adam
Koryga Lucyna
Korzeń Romuald
Kosińska Małgorzata
Kosmalski Władysław
Kosman Henryk
Kosmaty Jerzy
Kosowski Lech
Kosowski Marian
Kostecki Tomasz
Kostewicz–Tranquilli Danuta
Kostka Bogusław
Kostka Paweł
Kostoń Jolanta
Kostro Jerzy
Kostrz Jan
Koszałka Elżbieta
Koszela Edward
Koszelów Zdzisław
Kościak Janusz
Kościej Andrzej
Kościelniak Janusz
Kościński Jakub
Kościółek Barbara
Kościółek Roman
Kość Bogusław
Kośmider Andrzej
Kośmider Maciej
Kot Andrzej
Kotarba Zbigniew
Kotkiewicz De Gonzalez Wiesława
Kotulak Bogdan
Kotwica Jarosław
Kotyrba Andrzej
Kowal Zbigniew
Kowalczyk Henryk
Kowalczyk Krzysztof
Kowalczyk Stanisław
Kowalczyk–Cudak Danuta
Kowalewska Krystyna
Kowalewski Wacław
Kowalik Janusz
Kowalska Eleonora
Kowalska Magdalena
Kowalska Wiesława
Kowalski Andrzej
Kowalski Stanisław
Kowalski Tomasz
Kowol Wiktor
Koza Małgorzata
Kozak Joanna
Koziara Zygmunt
Kozielski Krzysztof
Kozieł Agnieszka
Kozik Anna
Kozik Janusz
Kozioł Adam
Kozioł Eugeniusz
Kozioł Mieczysław
Kozłowicz Izabela
Kozłowska Barbara
Kozłowski Henryk
Kozłowski Jerzy
Kozłowski Norbert
Kozłowski Stanisław
Kozłowski Stefan
Kozub Leszek
Kozubek Adam
Kóska Eugeniusz
Krach Edward
Krakowska Maria
Kramarczyk Adam
Kranc Marek

Kraskowski Andrzej
Krasowska Maria
Kraus Marian
Krauze Jerzy
Krawczyk Jadwiga
Krawiarz Jerzy
Krawiec Alfons
Krawiec Ryszard
Krella Jan
Krępa Leszek
Krężelok Marek
Krodkiewski Jerzy
Krok Franciszek
Krokoszyński Piotr
Król Andrzej
Król Anna
Król Henryk
Król Janusz
Król Marek
Król Maria
Król Przemysław
Król Tomasz
Królak Jan
Królikowski Jerzy
Królikowski Wiesław
Krówczyńska Irena
Kruczek Jan
Kruk Robert
Krupa Leszek
Krupowicz Maciej
Krynicka–Samek Irena
Krystek Jarosław
Krysztofiak Halina
Krzanowski Roman
Krzemień Bogusław
Krzemińska Anna
Krzemiński Marian
Krzysiak Janusz
Krzyszcin Ludwik
Krzyżak Andrzej
Krzyżanowski Antoni
Krzyżanowski Michał
Książek Stanisław
Ksieniewicz Albin
Kubaczka Tomasz
Kubala Grażyna
Kubala Jan
Kubas Jan
Kubas Tomasz
Kubek–Mainczyk Helena
Kubica Jerzy
Kubicki Stefan
Kubiczek Tomasz
Kubiczek Władysław
Kubik Małgorzata
Kubinyi Gabriel
Kubrak Stanisław
Kucfir Marian
Kucharczyk Adam
Kucharczyk Grażyna
Kucharczyk Józef
Kucharski Janusz
Kucięba Leszek
Kuczborski Ireneusz
Kuczek Ryszard
Kuczek–Dziura Kinga
Kuczmik Krystyna
Kudełka Sławomir
Kufrej Stanisław
Kugiel Longina
Kugiel Mirosław
Kuklewski Marian
Kula Edward
Kula Ewa
Kulaś Stanisław
Kulczycki Zdzisław
Kuliberda Janina
Kulig Marek
Kulig Zygmunt
Kulik Jan
Kulikjan Andrzej
Kulisz Włodzimierz
Kułaga Teresa
Kułak Lech
Kułakowska Jolanta
Kułakowski Jacek
Kunert Wojciech
Kunzig Rafał
Kuprowska Agnieszka
Kurbiel Aleksy
Kurek Adam
Kurek Eugeniusz
Kurek Jerzy
Kurek Piotr
Kurek–Nowak Jolanta
Kurowiec Michał
Kurowski Marian
Kurp Barbara
Kurpiel Tadeusz
Kurpiński Ryszard
Kurzępa Zdzisław
Kurzydło Henryk
Kurzydło Mieczysław
Kusak Piotr
Kuschill Juliusz
Kusiak Halina
Kusiak Jan
Kuszneruk Józef
Kusztal Małgorzata
Kusztal Paweł
Kuś Antoni
Kuś Roman
Kuśmierczyk Jan
Kuśnierczak Antoni
Kuśnierczak Jadwiga
Kuśnierz Marcin
Kutka Mieczysław
Kuziemka Tomasz
Kuźmiński Zbigniew
Kuźniewski Krzysztof
Kuźnik Witold
Kwapień Edward
Kwaśniak Andrzej
Kwaśnicki Tomasz
Kwaśniewski Roman
Kwaśny Leszek
Kwiatek Mirosław
Kwiatkowski Robert
Kwiatkowski Roman
Kwiczala Jerzy
Kwiecień Bogusław
Kwieciński Maciej
Kwietniak Marek
Kyzioł Andrzej
Lach Bronisław
Lampa Krzysztof
Lamparski Henryk
Lang Tadeusz
Langer Franciszek
Langier Lech
Larczyński Antoni
Laska Grażyna
Lasota Julian
Lasota Marek
Lasota Stanisław
Lassota Jadwiga
Latos Barbara
Latusek Ewa
Lebiedzińska–Molińska Krystyna
Lebiest Stanisław
Lehmann Zenon
Leki Marcin
Lelek Zbigniew

Lenk Tadeusz
Lepiarczyk Stanisław
Lesiecki Ireneusz
Leszczyńska Agnieszka
Leś Józef
Leś Piotr
Leś Wacław
Leśniak Krzysztof
Leśniewski Bogdan
Leśny Marian
Levittoux Kazimierz
Lichota Piotr
Ligas Antoni
Likus Damian
Likus Jerzy
Lincner Marian
Linkowski Sławomir
Lipiec Paweł
Lipiński Władysław
Lipnicki Lucjan
Lipski Andrzej
Lis Eugeniusz
Lis Halina
Lisica Adam
Lisiecki Ryszard
Lisiński Lech
Lisiński Tadeusz
Listwan Stanisław
Liszka Łukasz
Litwiniuk Michał
Lonc Edward
Longa Władysław
Lorek Jerzy
Lorenc Zbigniew
Lubas Ludwik
Lubaś Jan
Lubczyńska Wiesława
Lubczyński Jerzy
Lubkiewicz Eugeniusz
Luśniak–Wójcicka Danuta
Łabęcki Jarosław
Łacny Łukasz
Łagosz Zbigniew
Łagowski Mirosław
Łakomy Halina
Łakomy Maria
Łakota Mariusz
Łanocha Roman
Łapa Kazimierz
Łapacz Zygmunt
Łaskuda Robert
Łaś Grzegorz
Łąkas Ireneusz
Łątka Mieczysław
Łebek Andrzej
Łebkowska Agata
Łempicka Maria
Łempicki Jacek
Łędzki Andrzej
Łojek Kazimierz
Łojewski Jerzy
Łopata Andrzej
Łuczyński Ryszard
Łudczak Roman
Łudzik Tomasz
Ługowski Andrzej
Łukasik Adam
Łukasik Jerzy
Łukasiński Przemysław
Łukaszczyk Józef
Łukaszek Aneta
Łukaszewski Jacek
Łukaszewski Tadeusz
Łukawski Jerzy
Łukawski Ryszard
Łukjanow Wojciech
Łukowicz Andrzej
Łuksza Janusz
Łuszcz Maria
Łuszcz Stanisław
Łuszcz Wojciech
Łyszczarz Maria
Mac Bogdan
Macech Józef
Mach Stanisław
Macha Janusz
Machelska Celina
Machnica Marian
Machnica Mariusz
Machnicki Marian
Machnicki Piotr
Machnik Rościsław
Machowska Romana
Machowski Zdzisław
Machura Jerzy
Macias Antoni
Macias Feliks
Maciejczak Władysław
Maciejczyk Piotr
Maciejowski Józef
Maciejowski Mieczysław
Maciuga Alojzy
Maćkowska Danuta
Maćkowski Mieczysław
Madaj Jan
Madejczyk Piotr
Madejczyk Tomasz
Magda Wilhelm
Magiera Robert
Magierska Halina
Magierski Ryszard
Magryta Stanisława
Maik Jan
Maj Artur
Maj Józef
Maj Marian
Majcher Beata
Majcherkiewicz Elżbieta
Majcherkiewicz Robert
Majda Krzysztof
Majda Wojciech
Majecki Marian
Majewski Roman
Majkut Andrzej
Major Ryszard
Majtyka Stanisław
Makaran Józef
Makles Daniel
Makowicz Andrzej
Makowski Piotr
Malanowicz Grzegorz
Malczyk Edward
Malec Adam
Malesza Henryk
Malik Stanisław
Malinowski Narcyz
Maliszewski Norbert
Malkusch Gerhard
Małecki Jan
Małecki Przemysław
Małek Eugeniusz
Małek Henryk
Małkowski Piotr
Małocha Remigiusz
Małysa Andrzej
Mamczur Grzegorz
Mamok Roman
Mamro Kazimierz
Mamro Maciej
Maniewski Janusz
Maniowski Zbigniew
Maniura Józef
Mańka Ryszard

Marchwiarz Kazimierz
Marchwica Józef
Marcinek Jerzy
Marcinek Stanisław
Marciniak Dorota
Marcinkiewicz Antoni
Marcinkiewicz Barbara
Marcinkowski Jan
Marcinkowski Lucjan
Marcinkowski Marcin
Marcola–Sadowska Jolanta
Marczak Mieczysław
Marczyński Roman
Marczyński Stanisław
Marecik Paweł
Marecki Andrzej
Markielowski Jan
Markiewicz Helena
Markiewicz Henryk
Markiewicz Sławomir
Markiewicz Władysław
Markowski Wiesław
Markulis Emil
Marszalski Marek
Marszałek Anna
Marszałowicz Kazimierz
Marszolik Wiesław
Martyka Józef
Martyna Antoni
Maruszczyk Joachim
Marynowska Anna
Marzec Krzysztof
Masłowski Aleksander
Masternak Krzysztof
Masztalerz Adam
Maślanka Adam
Maślanka Małgorzata
Maślanka Marek
Mateja Marcin
Maternia Adam
Matl Kazimierz
Matonóg Henryk
Matonóg Piotr
Matuła Paweł
Matusak Jan
Matusik Witold
Matusz Wiktor
Matuszyk Marian
Matyjasek Marek
Matzka Krzysztof
Maydell Tadeusz
Maziarz Leszek
Maziarz Michał
Maziarz Stefan
Mazur Jarosław
Mazur Józef
Mazur Renia
Mazurek Zdzisław
Mazurkiewicz Andrzej
Mączka Stanisław
Mączyński Zbigniew
Mąka Krzysztof
Meller–Ostrowska Jolanta
Mendelowska–Wrona Zofia
Mendzikowska–Lena Grażyna
Menzla Danuta
Mercik Zygmunt
Meus Daniela Julia
Mędrala Tomasz
Mędrek Jan
Miączyńska Halina
Michalak Wacław
Michalak Zbigniew
Michalcewicz Janusz
Michalczak Daniel
Michalik Barbara
Michalik Janusz
Michalik Piotr
Michalik Wiktor
Michaliszyn Andrzej
Michaluk Kazimierz
Michałek Czesław
Michałowska Maria
Michałowski Augustyn
Michałowski Józef
Michna Jerzy
Michno Tadeusz
Michurski Jerzy
Mida Jan
Miecznikowski Jerzy
Miera Antoni
Miernik Andrzej
Miernik Ewa
Miernik Jerzy
Miernik Leon
Mierzejewski Krzysztof
Mierzowski Wiesław
Mietła Kazimierz
Mietniowska Marzena
Miga Eugenia
Migas Józefa
Migoś Józef
Mijal Marek
Mikołajczyk Stanisław
Mikulińska Maria Krystyna
Milc Mariusz
Milewski Mieczysław
Miłkowski Roman
Minor Włodzimierz
Minorczyk Józef
Minta Wojciech
Mirocha Stefan
Mirocka Halina
Mirosławski Wacław
Misiąg Aleksander
Misiołek Zbigniew
Miszczyk Wiesław
Miś Jarosław
Miśkowicz Robert
Miśków Władysław
Miśta Andrzej
Miśtak Barbara
Mitas Henryk
Mitorski Bronisław
Mizera Stanisław
Mizia Andrzej
Mlicki Andrzej
Młodawska Ewa
Młynarczyk Ryszard
Młynarska Aleksandra
Mocek Aleksander
Modzelewski Bogusław
Moj–Gabor Helga
Moliński Henryk
Molus Stanisław
Mołas Leszek
Mołczan Ryszard
Mondzik Dorota
Montwiłł Bogusław
Morecki Adam
Morońska Maria
Moroz–Kopczyńska Maria
Morzywałek Paweł
Moskal Kazimierz
Mosler Brygida
Mostowy Marian
Mostowy Mieczysław
Moś Zuzanna
Motowidło Andrzej
Motyka Stanisław
Mozol Wacław
Mól Barbara
Mróz Ewa

Mróz Juliusz
Mróz Marian
Mróz Tadeusz
Mrukwa Czesław
Mrzygłód Krzysztof
Mucha Roman
Mucha Romuald
Mucha–Pacholewska Małgorzata
Mularczyk Czesław
Musialik Andrzej
Musiał Barbara
Musiał Florian
Musiał Michał
Musiał Tomasz
Musioł Krzysztof
Muzykiewicz Wacław
Mysłek Janusz
Myśliwiec Tadeusz
Myśliwy Eligiusz
Nadwyczawska Jolanta
Nagły Krzysztof
Nalepa Andrzej
Naporowski Zbigniew
Naprawski Krzysztof
Naróg Mariusz
Naszydłowski Kazimierz
Natkaniec Jerzy
Natkaniec Jerzy
Nawrocki Stefan
Nawrot–Motriuk Alicja
Nazar Andrzej
Niedośpiał Marek
Niedziałkowski Antoni
Niedziałkowski Kazimierz
Niedziela Janusz
Niemczura Janusz
Niemczyk Bożena
Niemczyk Jacek
Niemczyk Rafał
Niemczyk Władysław
Niemiec Stanisław
Niewdana Józef
Niewiara Ewa
Niewidok Małgorzata
Nizińska–Bardel Irena
Nocoń Jerzy
Nocoń Józef
Noga Jerzy
Noga Krystyna
Noga Marian
Norwicz Krystyna
Norwicz Zofia
Nowak Anna
Nowak Beata Maria
Nowak Iwona
Nowak Janusz
Nowak Jarosław
Nowak Jerzy
Nowak Paweł
Nowak Rajmund
Nowak Ryszard
Nowak Stanisław
Nowak Tadeusz
Nowak Teresa
Nowak Waldemar
Nowak Wojciech
Nowak Zbigniew
Nowakowski Andrzej
Nowakowski Jerzy
Nowakowski Leszek
Nowakowski Tadeusz
Nowakowski Tomasz
Nowicka Alicja
Nowicki Krzysztof
Nowicki Tadeusz
Nowosielski Czesław
Nurczyński Jacek
Nycz Henryk
Nykiel Andrzej
Obal Andrzej
Oborski Edward
Obrębski Ryszard
Ochab Bogusław
Ochał Robert
Ociepa Ewa
Ociepa Lech
Oczak Barbara
Oczko Janina
Oczkowicz Jerzy
Oczkowicz Władysława
Odrozek Arnold
Ogiński Bogdan
Ogorzałek Maciej
Ogrodnik Adam
Ogrodnik Alfreda
Ogrodnik Jan
Ogrodowski Henryk
Olech Mieczysław
Olech Ryszard
Olejniczak Jerzy
Oleksak Marek
Oleksy Marian
Oleksy Ryszard
Oleksy Stanisław
Olender Aniela
Oleś Roman
Olko Jan
Olkusz Ireneusz
Olsza Stefan
Olszewska Grażyna
Olszewski Ryszard
Olszowik Bolesław
Olszowska Bernarda
Olszowski Janusz
Olszowski Stanisław
Olszówka Krzysztof
Onderka Jan
Opalińska–Dulińska Danuta
Orchel Robert
Orlińska Joanna
Orliński Robert
Orlof Janusz
Orłowski Janusz
Orpych Tadeusz
Orszulka Franciszek
Ortyl Jan
Orzechowski Ryszard
Orzechowski Stanisław
Orzeł Tomasz
Oset Anna
Osiecka Mirosława
Osiecki Jacek
Osiecki Zbigniew
Osieka Aleksander
Osiewalska Joanna
Osiński Stanisław
Osiński Witold
Ostrihansky Ewa
Ostrowska Krystyna
Ostrowski Cezary
Ostrowski Grzegorz
Osuch Anna
Otok Mieczysław
Otręba Leszek
Owczarski Józef
Owczyński Bogusław
Owoc Jerzy
Ożarowski Bogusław
Pabis Andrzej
Pabiś Aneta
Pac Krzysztof
Pacanowski Jarosław
Pachoł Dariusz

Paciorkowski Kazimierz
Pacocha Leszek
Pactwa Tadeusz
Pacuszka Janusz
Pająk Andrzej
Pająk Halina
Pająk Stanisław
Palak Barbara
Paleń Władysław
Palka Kazimiera
Palka Leonard
Palka Marian
Palka Rafał
Pałac Janusz
Pałaszyński Stanisław
Pałczyński Jacek
Pałgan Zygfryd
Pałka Andrzej
Panek Edgar
Pańszczyk Stanisław
Papciak Wiesław
Parchimowicz Donata
Partyka Grzegorz
Parzoch Władysław
Pasaj Maria
Pasek Jerzy
Pasierb Małgorzata
Pasierbek Krystyna
Pasztak Andrzej
Paśko Edward
Pater Krystian
Paterek Zbigniew
Patrzyk Jerzy
Patykowski Grzegorz
Pawela Kazimierz
Pawełczyk Henryk
Pawełek Alicja
Pawlak Anna
Pawlak Mirosław
Pawlik Dariusz
Pawlik Eugeniusz
Pawlik Karol
Pawlik Krzysztof
Pawlina Marek
Pawlus Grzegorz
Pawłot Henryk
Pawłowska Mirosława
Pawłowska–Tetych Danuta
Pawłowski Stefan
Pazdro Stanisław
Paździor Daniel
Pelczar Tadeusz
Pelo Stanisław
Pełdyjak Bogdan
Penar Anna
Penar Marek
Penkała Eugeniusz
Perka Jan, Andrzej
Peryt Zbigniew
Perzyna Wojciech
Pęcherz Marian
Pękala Piotr
Piaseck Jolanta
Piasecka Renata
Piasecki Marek
Piaseczna Ewa
Piątek Antoni
Piątkowska Katarzyna
Piątkowski–Grzymała Wiesław
Pich Leszek
Pichiewicz Stanisław
Piec Marian
Piec Wiesław
Piech Rafał
Piechota Paweł
Piechowicz Stefan
Pieczara Marek
Pieczka Edward
Pieczko Janusz
Piejko Władysław
Piekarski Andrzej
Piekarski Bogdan
Piekło Andrzej
Pielich Marek
Pienias Stefan
Pieracki Jerzy
Pierożyńska Janina
Piesik Konrad
Pieszczyński Marek
Pietrasina Rafał
Pietrucha Janina
Pietrus Wiesław
Pietrzak Iwona
Pietrzak Rafał
Pietrzyk Dariusz
Pietrzyk Maciej
Pietrzyk Marek
Pietrzyk Władysław
Pietrzykowska Halina
Piętas Andrzej
Pijet Jerzy
Pilch Andrzej
Pilipczuk Ireneusz
Pinc Marcin
Piotrowska Agata
Piotrowska Jolanta
Piotrowski Michał
Piotrowski Zbigniew
Pitala Michał
Pitera Medard
Piwnik Stanisław
Piwowarczyk Jarosław
Piwowarczyk Małgorzata
Piwowarczyk Stanisław
Plewa Adam
Plewa Dariusz
Plewa Stanisława
Plewa Tadeusz
Plona Antoni
Plonka Grzegorz Janusz
Plonka Krzysztof
Pluta Artur
Pluta Henryk
Pluta Wojciech
Pluta Zbigniew
Plutecki Leopold
Płaczek Marian
Płaneta Marian
Płonka Henryk
Płonka Kazimierz
Pociasek Stefan
Poczęsny Waldemar
Poda Ryszard
Podgajny Marian
Podgajny Wacław
Podgórny Maria
Podolski Ziemowit
Podsiadło Alicja
Podsiadło Kazimierz
Podsiadły Stanisław
Podstawski Zbigniew
Pogan Małgorzata
Pogan Piotr
Pogoda Kazimierz
Pogorzelski Roman
Pokracki Jan
Polak Lucjan
Polak Tadeusz
Polanowski Antoni
Polok Tadeusz
Poluk Roman
Poniewierski Zdzisław
Popek Jerzy

Popek Kazimierz
Popiół Zbigniew
Popławski Bohdan
Popowicz Andrzej
Poprawa Przemysław
Porabik Jolanta
Porada Zbigniew
Porembski Jan
Poręba Krzysztof
Porowski Józef
Potempa Marek
Potempa Wojciech
Potępa Zbigniew
Potok Krzysztof
Powroźnik Sebastian
Powroźnik Tadeusz
Prajsnar Tadeusz
Praski Edward
Praskowicz Sławomir
Prędki Zbigniew
Probierz Krystian
Procner Wincenty
Prowadzisz Maciej
Prożogo Zbigniew
Pryszcz Etrem
Przegendza Marek
Przybylski Jerzy
Przybyłek–Boraczyńska Anna
Przybyło Idzi
Przybyło Szymon
Przybys Janusz
Przybysławski Aleksander
Przybysławski Dariusz
Przybyszowski Stanisław
Przyłucka Agnieszka
Przymus Ziemowit
Przyszlak Bogusław
Ptak Marian
Ptasiński Janusz
Ptasznik Bogusław
Ptasznik Zbigniew
Puc Katarzyna
Puchała Jerzy
Puchałka Tadeusz
Pudlik Ryszard
Pudło Iwona
Pudłowski Zenon
Pukniel Ryszard
Pulit Marta
Pulnar Jolanta
Pulnar Marek
Pustelnik Gabriel
Puzio Józef
Puzio Ryszard
Pycior Tadeusz
Pypłacz Arkadiusz
Pyrich Janusz
Pyrz Władysław
Pytel Jan
Pytko Stanisław
Pyzik Zbigniew
Pyż Jerzy
Raab Andrzej
Rabski Piotr
Rachwalski Ryszard
Raczek Piotr
Raczkowski Maciej
Raczyński Bogumił
Radecki Henryk
Radek Eugeniusz
Radek Henryk
Radek–Juszczyk Anna
Radke Witold
Radwańska Anna
Radwański Andrzej
Rafalski Zygmunt
Raj Czesław
Rajs Jan
Rajs–Rabska Wioletta
Rakoczy Janusz
Rakowiecki Tadeusz
Ranczakowski Jarosław Stefan
Ratajczak Jan
Rawecki Adam
Rawski Jan
Rawski Józef
Razowski Janusz
Rączka Jan
Rączka Paweł
Rąpała Józef
Reczek Jerzy
Regulewski Stanisław
Rejdych Mieczysław
Rejdych Mirosław
Rembacz Edward
Rembowska–Bernasz Danuta
Rędzina Marek
Richter Andrzej
Rij Bernadeta
Rink Paweł
Robakowski Czesław
Rocławski Krzysztof
Rogala Lucyna
Rogala Tadeusz
Rogocz Jerzy
Rogowski Adam
Rogoziński Andrzej
Rogoziński Józef
Rogoż Marek
Rogórz Józef
Rogulski Zdzisław
Rokita Bogdan
Rokita Zbigniew
Rokosa Marek
Rola Tadeusz
Rosa Gerard
Rosiński Wojciech
Rostowski Piotr
Rozmus Zbigniew
Rozpara Stanisław
Rozwadowski Romuald
Rożek Tadeusz
Rożnawski Wiesław
Rożnowska Anna
Różański Andrzej
Różycki Adam
Rubinkiewicz Jan
Rudnicka Helena
Rudnik Stanisław
Rudzki Edward
Rumiński Maciej
Rusiecka–Skalska Danuta
Rusiecki Łukasz
Rusin Wiesław
Rusinek Józef
Ruszkowska–Gawlik Barbara
Rutkowski Jakub
Rutkowski Jerzy
Rutkowski Jerzy
Rutkowski Władysław
Rutkowski Zbigniew
Ryba Krzysztof
Ryba Roman
Rybak Adam
Rybicka–Moś Barbara
Rybka Alojzy
Rychter Dariusz
Rychter Mariusz
Rygał Roman
Rymarczyk Anna
Rymar–Jaracz Janina
Ryński Piotr
Ryś Andrzej

Ryś Jerzy
Rzepa Marian
Rzeszutek Jacek
Rzetecki Bogumił
Rzeźnik Lech
Rzońca Roman
Rzuchowska Małgorzata
Sabat Stanisław
Sabela Władysław
Saczyński Czesław
Sadecki Jan
Sadlik Stanisław
Sadowski Andrzej
Safjan Tadeusz
Sala Halina
Sala Janusz
Sala Tadeusz
Salamon Andrzej
Salamon Wojciech
Salwiński Jan
Samela Marek
Samsonowicz Janusz
Sankowski Wojciech
Sanowski Wojciech
Sapota Ireneusz
Sarnecka–Bouvier Grażyna
Satuła Agnieszka
Sawa Józef
Sawicka Agnieszka
Sawicki Andrzej
Sawicki Cezary
Sawicki Wiesław
Sawka Włodzimierz
Sąsiadek Stanisław
Schab Ryszard
Schaeffer Klaudiusz
Schaffer Robert
Schmidt Kinga
Senkara Leopold
Sepioł Jacek
Sepioł Mariola
Serafin Władysław
Serwiński Zbigniew
Seweryniak Zofia
Seweryński Bogusław
Sęk Jan
Sęk Tomasz
Sępowicz–Pląder Eliza
Sheybal Irena
Siatka Henryk
Siciński Michał
Siedlaczek Adam
Siejka Kazimierz
Siemek Krzysztof
Siemek Tadeusz
Siemek Wiesław
Siemińska Barbara
Siemiński Wiesław
Sienkiewicz Tadeusz
Siera Wiesław
Sieradzka Milena
Sieradzki Marek
Sierant Wacław
Siewierski Stanisław
Sikora Andrzej Paweł
Sikora Barbara
Sikora Grzegorz
Sikora Jan
Sikora Juliusz
Sikora Stanisław
Sikora Teresa
Sikora Tomasz
Sikora Waldemar
Sikora Włodzimierz
Sikora Zbigniew
Sikorski Mirosław
Siska Frantisek
Sitarz Jolanta
Sitarz Maciej
Sitek Zbigniew
Sitko Anna
Sitko Henryk
Siudek Marian
Siudy–Listwan Beata
Siuta Andrzej
Siwczyński Henryk
Siwek Ireneusz
Siwek Jan
Siwek Ryszard
Skapczyk Jacek
Skarbek Jarosław
Skarżewski Wojciech
Skiba Krzysztof
Skiba Roman
Skinderowicz Mieczysław
Skobliński Antoni
Skoczylas Janusz
Skolak Krzysztof
Skotniczna–Król Grażyna
Skowron Dariusz
Skórka–Wirska Teresa
Skórski Ryszard
Skórski Zbigniew
Skrajnowski Eugeniusz
Skrzypek Bartłomiej
Skrzypkowski Andrzej
Skurski Janusz
Skwarczek Barbara
Skwarczek Stanisław
Skwarek Grażyna
Slabik Jan
Słama Lesław
Sławski Witold
Słodowik–Naróg Wioletta
Słoma Bolesław
Słomińska Danuta
Słomka Maria
Słomski Józef
Słowiak Kazimierz
Słowik Adam
Słowik Stanisław
Smętek Włodzimierz
Smoczyńska Alicja
Smoczyński Jarosław
Smolarczyk Jerzy
Smolarczyk Zbigniew
Smoleń Dorota
Smoliński Zenon
Smoła Andrzej
Smyrak Józef
Smyrska–Nazar Anna
Sobczyk Jan
Sobczyk Marek
Sobczyk Zbigniew
Sobczyński Piotr
Sobieraj Witosław
Sobieski Zenon
Socha Barbara
Socha Katarzyna
Socha Stanisław
Socha Zbigniew
Soja Barbara
Sokół Edward
Sołek Krzysztof
Sołowiów Ryszard
Sołtys Lucjan
Sołtysik Józef
Sołtysik Zbigniew
Sonnenberg Michał
Sońta Jarosław
Sosin Jan
Sosnowski Feliks
Sosnowski Marcin

Sosnowski Remigiusz
Sośnicki Stanisław
Sowa Aleksander
Sowa Waldemar
Spalińska Bożena
Spiesz Bogumiła
Sprzączkowski Jerzy
Spyra Edmund
Spyra Władysław
Spyrka Maria
Srebrny Jan
Sroczyńska Elżbieta
Sroka Anton
Sroka Elżbieta
Sroka Janusz
Srokosz Zygmunt
Stachniczek Henryk
Stachnik Andrzej
Stachniuk Marian
Stachoń Witold
Stachowicz Feliks
Stachyra Grzegorz
Stafa Kazimierz
Stanek Elżbieta
Stanek Marek
Stanek Stanisław
Stanek Stefania
Staniszewska Zdzisława
Staniszewski Wiesław
Starnawska–Gawęda Krystyna
Staromiejski Mieczysław
Starowicz Antoni
Startek Zbigniew
Starzak Zdzisław
Starza–Majewska Zofia
Starzycki Janusz
Starzycki Paweł
Stasiak Katarzyna
Stasiak Krzysztof
Stasiowski Edward
Staszczyk Izabela
Staszewski Stanisław
Staśko Dominik
Statucki Piotr
Stawiarski Maciej
Stawoski Andrzej
Stawowy Janusz
Stawski Janusz
Stączek Jolanta
Stączek Witold
Stec Jarosław
Stec Jerzy
Stec Kazimierz
Stec Roman
Stec Zbigniew
Stefaniak Mieczysław
Stefanik Danuta
Stefanowicz Dorota
Stefański Eugeniusz
Stelmach Tadeusz
Stempkowski Jerzy
Stencel Stanisław
Stępień Dariusz
Stępień Jerzy
Stępień Marcin
Stępień Sławomir
Stępniowski Bogdan
Stobińska Teresa
Stojowski Włodzimierz
Stokłosa Marian
Stolarski Bogdan
Stolarski Kazimierz
Stopnicka Maria
Stoszko Adam
Strama Jadwiga
Straś Władysław
Strączek Małgorzata
Strąk Kazimierz
Stroka Anna
Stroka Piotr
Stróżyk Michał
Stryczniewicz Janusz
Stryjak Władysław
Strzałka Jan
Strzałka Leszek
Strzemiński Jerzy
Stuczyński Andrzej
Studnicki Stanisław
Styczewski Stanisław
Suchanek–Kłyszewska Marta
Suchmiel Jan
Suchocki Stanisław
Sujdak Mirosław
Sukiennik Dorota
Sukiennik Reginald
Sulak Jan
Suliga Ireneusz
Suliga Jarosław
Sulik Jerzy
Suława Franciszek
Sułowski Maciej
Suma Emil
Surma Tomasz
Surma–Gaczoł Janina
Surman Tadeusz
Susser Jacek
Swaczyna Bogusław
Swadowski Janusz
Swatek Mieczysław
Sychowski Artur
Sypek Czesław
Syta Maria
Szabatowska Maria
Szabatowski Janusz
Szabla Zbigniew
Szantyr Anzelm
Szarek Wojciech
Szary Tomasz
Szatan Czesław
Szczepańczyk Leszek
Szczepański Andrzej
Szczęch Adam
Szczęsny Eugeniusz
Szczęśniak–Rumińska Barbara
Szczotka Władysław
Szczudlik Monika
Szczuka Jerzy
Szczur Ewa
Szczurek Ewa
Szeliga Maksymilian
Szeliga Stanisław
Szemberg Tomira
Szerszeń Władysław
Szewc Andrzej
Szewczyk Andrzej
Szewczyk Michał
Szewczyk Rafał
Szewczyk Stanisława
Szewczyk Wacław
Szewczyk–Puchała Magdalena
Szkarłat Leopold
Szklarczyk Tadeusz
Szklarczyk Zofia
Szkólik Janina
Szkółka Andrzej
Szkutnik Karol
Szkutnik Teresa
Szlaga Stanisław
Szlęzak Jacek
Szlinkiert–Górecka Ewa
Szłapa Wiesław
Szmalec Zbigniew
Szołucha Barbara

Szołucha Jan
Szopa Edward
Szopa Ewa
Szopa Jerzy
Szopa Jerzy
Szopa Stanisław
Szopa Tomasz
Szostak Ludwik
Szostek Kinga
Szota Jan
Szota Mariusz
Szóstak Marek
Szpakowska Anna
Szpiech Henryk
Szpila Henryk
Szpisak Robert
Szpura Romuald
Sztaba Marek
Sztobryn Jan
Sztorc Józef
Sztorc Marcin
Szubert Jerzy
Szufa Adam
Szulc Jerzy
Szuliński Czesław
Szultis Marek
Szuła Jacek
Szumierz Alicja
Szumilas Leszek
Szumny Jerzy
Szuperski Jerzy
Szwaczka Leszek
Szwarc Ryszard
Szwedo Tomasz
Szydłowska Grażyna
Szygulski Romuald
Szymanek Andrzej
Szymańska Irena
Szymański Józef
Szymczak Henryk
Szymczak Irena
Szymczyk Tadeusz
Szymczyk Wiesław
Szymiczek Henryk
Szymura Andrzej
Szynal Jan
Śladowski Stanisław
Śladowski Zdzisław
Ślebioda Marcin
Śledziowski Witold
Śleziak Piotr
Śliwa Edward
Śliwa Jerzy
Śliwa Piotr
Śliwa Romana Ewa
Śliwa Stanisław
Śliwiński Paweł
Śliwiński Zbigniew
Ślizowski Bogusław
Ślizowski Kazimierz
Ślusarczyk Małgorzata
Śmiech Czesław
Śmiech Ignacy
Śmieszek Zbigniew
Śmietana Lidia
Śmietana Piotr
Śmigielski Witold
Śródka Zygmunt
Świątek Barbara
Świątek Ignacy
Świderek Andrzej
Świderska Maria
Świerkowski Krzysztof
Świerszczek Andrzej
Świetlicki Michał
Święs Jakub
Świętnicki Bronisław
Świętnicki Ryszard
Tabor Adam
Tabor Władysław
Takuska–Mróz Wanda
Talaczyński Rajmund
Taraban Mirosław
Tarkowska Krystyna
Tarkowski Tadeusz
Tarnowski Remigiusz
Tarnowski Stanisław
Tatarczyk Maria
Telenga Jacek
Telkowski Zbigniew
Tenerowicz Jerzy
Tes Eugeniusz
Tkaczyk Zbigniew
Toboła Zygmunt
Toczek Jan
Tokarski Stanisław
Tokarz Marek
Tolewski Mieczysław
Tomala Antoni
Tomalak Zenon
Tomanik Ryszard
Tomaszkiewicz Mariusz
Tomczak Marian
Tomczyk Marek
Tomczyk Paweł
Tomsia Zbigniew
Toporkiewicz Stanisław
Tor Andrzej
Tora Janusz
Tosza Krzysztof
Totoń Józef
Towarnicka Anna
Traczykowski Józef
Trafas Maria
Trąbski Tadeusz
Trąd Józefa
Trejda Leszek
Trepka Paweł
Trębacz Zenona
Trociński Janusz
Trojan Włodzimierz
Trojanowska Urszula
Trojanowski Piort
Trojnarska Elżbieta
Trunów Joanna
Trunów Zbigniew
Trygar Henryk
Tryt Marcin
Tryuk–Blanc Ewa
Trzcionka Jacek
Trzcionka Ludwik
Trzcionka Piotr
Trznadel Barbara
Trznadel Jan
Tula Marta
Tumiłowicz Danuta
Turczak Janina
Turczyński Zbigniew
Turecka Agnieszka
Turecki Marek
Turek Tadeusz
Turlej Krzysztof
Tuszko Jadwiga
Tutka Jan
Tuźnik–Kosno Edyta
Twardowska Agnieszka
Twardowski Lesław
Twardowski Władysław
Tylikowski Tadeusz
Tyrka Czesława
Tyszkiewicz Kazimierz
Uchacz Alina
Ulbrich Henryk
Ulbrych Andrzej

Uliasz Jan
Ulrich Jan
Umiński Wiesław
Unieszowska Anna
Urban Andrzej
Urban Idzi
Urban Wojciech
Urbanek Helena
Urbańczyk Barbara
Urbańczyk Edward
Urbańczyk Józef
Urbańska Rozanna
Urbański Roman
Uriga Anna
Vecer Barbara
Wachel Józef
Wacławik–Wróbel Renata
Wacławski Jan
Wacyk Jerzy
Wagner Wiesław
Wajda Jan
Wajda Wojciech
Walaszek Witold
Waląg Józef
Walczak Jerzy
Walczak Zdzisław
Walczowski Stanisław
Walczyk Jarosław
Walica Władysław
Walicki Krzysztof
Walkowiak Grzegorz
Wallach Jerzy
Walocha Helena
Walter Tomasz
Wałecki Jan
Wanatowicz Tadeusz
Wandasiewicz Tadeusz
Wandycz Stefan
Wandzel Jan
Wappa Włodzimierz
Warachim Jacek
Warchoł Zenon
Wartak Dariusz
Warwas Sylwester
Waśniowski Marek
Wawro Aleksander
Wawrzyniak Jerzy
Wazowski Aleksander
Wądek Sebastian
Wąs Mieczysław
Wąsiel–Michaluk Wanda
Wąsik Józef
Wąsik Tomasz
Wątroba Zbigniew
Wcisło Paweł
Weissbeck Jerzy
Werner Zbigniew
Werner–Welz Halina
Weryński Bronisław
Wesołowski Grzegorz
Wesołowski Jan
Wesołowski Juliusz
Wesołowski Witold
Wędrychowski Stanisław
Węglarz Adam
Węglowski Jerzy
Węgrzyn Jan
Węgrzyniak Alicja
Węgrzynowicz Jan
Wężyk Władysław
Wiaderek Stanisława
Wiącek Ewa
Wiązek Jan
Wiązowski Eugeniusz
Wiczkowski Józef
Wiczkowski Stanisław
Wieczorek Barbara
Wieczorek Jerzy
Wieczorek Stanisław
Wieczorek Wojciech
Wiekluk Mikołaj
Wiernek Mariusz
Wierzbik Julian
Wierzchoń Mieczysław
Wierzchowska–Czul Anna
Wierzchowski Adam
Więcek Jan Zbigniew
Wikarjak Janusz
Wilaszek Wiesław
Wilgierz Piotr
Wilk Jan
Wilk Krystyna
Wilk–Juraszek Bogusław
Wilkoń Jerzy
Winiarski Edward
Winiarski Eugeniusz
Winter Grzegorz
Wiński Mariusz
Wisłocki Jan
Wiśniewski Andrzej
Wiśniewski Konrad
Wiśniewski Marian
Wiśniewski Sławomir
Wiśniowski Adam
Wiśniowski Piotr
Witek Andrzej
Witek Czesław
Witek Franciszek
Witek Jerzy
Witek–Mroczka Elżbieta
Witkowska Małgorzata
Witkowska–Wolnik Elżbieta
Witkowski Włodzimierz
Wizmur Marian
Wlazło Czesław
Włodarczyk Paweł
Włodek Romuald
Wnuk Halina
Wocial Józef
Wodecki Władysław
Wodniak Piotr
Wodniak Stefan
Wojas Marta
Wojciechowska Elżbieta
Wojciechowska Krystyna
Wojda Ryszard
Wojda–Almeida Iwona
Wojewoda Józef Stanisław
Wojewodzic Elżbieta
Wojnarowska Marzena
Wojnarowski Andrzej
Wojnowska Jadwiga
Wojnowska Maria
Wojsa Elżbieta
Wojsławski Bogusław
Wojtanowicz Tatiana
Wojtarowicz Adam
Wojtasiewicz Ryszard
Wojtasik–Kopka Janina
Wojtasiński Piotr
Wojtaszek Jan
Wojtuń Wanda
Wojtylak Alojzy
Wojtyś Leszek
Wolarek Józef
Woldan Agnieszka
Woliński Jan
Wolska Regina
Wolski Robert
Wołczyński Alfred
Wołek–Drożdż Wanda
Wołk–Łaniewski Jerzy
Woronowski Stanisław
Worsztynowicz Andrzej
Woszczek Wojciech
Woś Leszek
Woźniak Jerzy
Woźniak Kazimierz
Woźniak Marek

Woźniak Tadeusz
Woźniak Zbigniew
Woźniak–Łukasik Iwona
Woźniczko Stefan
Wójcicki Jerzy
Wójcik Edward
Wójcik Jan
Wójcik Krzysztof
Wójcik Marian
Wójcik Paweł
Wójcik Tomasz
Wójtowicz Czesław
Wrochniak–Stopkowa Wanda
Wrona Artur
Wrona Henryk
Wrona Marta
Wronka Lucjan
Wróbel Alina
Wróbel Andrzej
Wróbel Ewa
Wróbel Stanisław
Wszołek Stanisław
Wtorek Grażyna
Wundersee Franciszek
Wybranowski Jerzy
Wyderka Jerzy
Wyderka Marian
Wydmański Waldemar
Wygonik Radosław
Wylon–Gazdowska Anna
Wyroba Jan
Wyroba Józef
Wyrobek Alojzy
Wyrwik Jan
Wysłych Ryszard
Wyszogrodzka Janina
Wywiał–Czeladka Wiesława
Zaborowski Aleksander
Zachara Adam
Zachara Lesław
Zaczkowski Stanisław
Zaczyńska Grażyna
Zadora Stanisław
Zagała Regina
Zając Aleksandra
Zając Czesław
Zając Fryderyk
Zając Mariusz
Zając Teresa
Zajączkowski Edward
Zajdel Florian
Zajdel–Niemiec Helena
Zajega Janusz
Zakolski Roman
Załęski Edward
Załubka Maciej
Załucki Jerzy
Zambrzycki Zbigniew
Zaniewski Romuald
Zapała Włodzimierz
Zapała Wojciech
Zapiór Mieczysław
Zarębski Jan
Zarzycki Józef
Zasada Jan
Zasadni Wojciech
Zatorski Adam
Zawadzki Zdzisław
Zawidlak Józef
Zawierucha Teresa
Zaziąbł Jan
Ząbek Ewa
Ząbek Tomasz
Zborowski Stanisław
Zboś Włodzimierz
Zbrzeźniak Zbigniew
Zdon Anna
Zdon Justyna
Zdulski Stanisław
Zdyb Andrzej
Zegartowski Adam
Zembaty Stanisław
Zemralska–Grzegorowska Maria
Zep Ireneusz
Zgraja Adam
Ziaja Kazimierz
Ziaja Michał
Ziarko Leszek
Ziarko Wiesław
Ziarno Remigiusz
Zielińska Monika
Zieliński Ryszard
Zieliński Stefan
Ziemba Alicja
Ziemba Barbara
Ziemba Jan
Zięba Małgorzata
Ziędalski Marian
Ziora Ryszard
Zubel Ewa
Zubrzycki Zdzisław
Zuzak Józef
Zwinczak Bolesław
Zybura Józef
Zychowicz Katarzyna
Zychowicz Robert
Zydorczak Andrzej
Zydorczak–Krypel Bernadetta
Zydorczak–Solawa Wanda
Zygmułka Mariusz
Zygmunt Adam
Zygmunt Janusz
Zygmunt Stanisław
Zywar Marek
Zyzański Krzysztof
Źrałko Janusz
Żak Artur
Żak Józef
Żak Marian
Żak Witold
Żeglicki Jacek
Żeglis Bernadeta
Żelaśkiewicz Józef
Żelazny Robert
Żelazny Tadeusz
Żmuda Adam
Żmuda Wiktor
Żołądź Bogusław
Żołnierczuk Aleksandra
Żołnierczuk Tadeusz
Żółkiewski Tadeusz
Żurakowska Irena
Żurakowski Adam
Żurawik Kazimierz
Żurek Krzysztof
Żurek Marek
Żurek Maria
Żurek Zbigniew
Żydek Zdzisław
Żygłowicz Jan
Żyśkiewicz Janusz
Żywczak Piotr

Koło Seniorów — Rocznik 1946/1947 — Katowice
Rzecznik — Zdzisław Radzikowski

Kicka Marian
Malewski Zbigniew
Pająk Irena
Pająk Wilibald
Pawłowski Zygmunt
Podobińska Anna
Radzikowski Zdzisław
Schieberl Józef

Koło Tarnów — „Gazy” — Tarnów
Rzecznik — Janina Dzięddziel-Gostek

Baniak Bogdan	Menżyński Mieczysław	Rzemiński Stanisław
Górski Lesław	Pastuszko Bogdan	Rzemiński Zbigniew
Łabuz Zbigniew	Ryba Ryszard	Stosur Stanisław
Łużecki Lucjan	Rzemińska Małgorzata	Zawiliński Tadeusz

Koło Terenowe „Brzesko” — Brzesko
Rzecznik — Edward Czesak

Badzioch Aleksander	Kochanek Krzysztof	Myśliński Kazimierz
Broszkiewicz Jacek	Konopka Władysław	Nowakowski Karol
Cierniak Józef	Kosała Włodzimierz	Śledź Józef
Drużkowski Stefan	Kotra Anna	Starowicz Tadeusz
Fijałkowski Marcin	Marczewski Wojciech	Styrna Tadeusz
Furman Andrzej	Mikuliński Michał	Toroń Dariusz
Gawenda Renata	Mleczko Jan	

Koło Terenowe „Stalowa Wola” — Zaklików
Rzecznik — Zdzisław Wójcik

Babula Adam	Kuziora Zbigniew	Śliwak Dariusz
Babula Elżbieta	Lechowicz-Piwowar Barbara	Winiarczyk Andrzej
Baran Bolesław	Oczkowicz Ryszard	Zasowski Piotr
Krasowski Piotr	Stańkowski Piotr	Zielińska-Nędzyńska Zofia
Kupiec Wiesław	Szczuka Waldemar	

Koło Terenowe w Ostrowcu Świętokrzyskim im. prof. Wacława Różańskiego
Rzecznik — Józef Grabowski

Adamczyk Mirosław	Gagat Elżbieta	Klusek Stanisław
Antonkiewicz Marek	Gajda Ziemowit	Kochanek Stanisław
Balawejder-Klich Halina	Galec Lech	Kołodziejczyk Mariusz
Barańska Jadwiga	Gatkowski Andrzej	Kos Kazimierz
Bartnik Lech	Gawroński Piotr Grzegorz	Kotwica Zbigniew
Batory Marek	Gibalski Mieczysław	Kowalik Celina
Bęben Waldemar	Godzina Zygmunt	Kowalski Bogusław
Buchmiet Henryk	Gorazda Jan	Krajewski Józef
Cecot Zbigniew	Grabiec Józef	Kral Grzegorz
Chojnacki Ryszard	Grabowska Katarzyna	Krawczyk Katarzyna
Chrzanowski Leszek	Grabowski Ryszard	Krawiec Zbigniew
Cioch Wanda	Grądziel Wiesław	Krekora Henryk
Czerniak Halina	Gruszka Henryk	Kucharski Tadeusz
Czerwonka Stanisław	Gruszka Janusz	Kućma Zbigniew
Ćwik Wiesław	Grzesik Bogdan	Kuźnia Marian
Deperas Adam	Jabłoński Stanisław	Kwasek Grzegorz
Długosz Józef	Jabłoński Dariusz	Kwiatkowski Andrzej
Drozdowski Maciej	Janicki Grzegorz	Kwiatkowski Janusz
Dubieniecki Marian	Kaleta Tadeusz	Kwiecień Wiesław
Dunaj-Gryzio Mirosława	Kałuża Urszula	Kwietniak Jerzy
Dymara Marian	Kałuża Tomasz	Ligenza Andrzej
Dzidowski Roman	Kasperek Józef	Loranty Andrzej
Fabiański Stanisław	Kępka Janusz	Łępicz Longin
Faryna Krzysztof	Kiciński Zenon	Łukaszek Anna
Figura Mieczysław	Kidoń Tadeusz	Łukaszek Mieczysław
Firmanty Lesław	Kiec Małgorzata	Majewski Lesław
Florys Jerzy	Kizner Stanisław	Malanowska Anita
Foremniak Krzysztof	Klich Janusz	Malanowski Stanisław

Merdalski Władysław
Michałowski Mirosław
Mieczyński Tadeusz
Młynek Zbigniew
Mokrzyszewski Zdzisław
Nowak Jarosław
Nowiński Zbigniew
Olech Ryszard
Opala Krzysztof
Ostrowski Stanisław
Pałka Lech
Pałka Piotr
Parkita Kazimierz
Pastuszka Marek
Pluciński Sławomir Józef
Popek Adam
Popielarczyk Adam
Pypeć Stanisław
Rabsztyn Edmund
Rojek Jerzy
Romański Krzysztof
Rycombel Zbigniew
Sadło Ireneusz
Sekulski Jerzy
Sendys Tadeusz
Serafin Stanisław Piotr
Sidowski Andrzej
Sikorski Jerzy
Skręt Grzegorz
Soboń Zenon
Solarz Antoni
Sosnowski Andrzej
Stanik Andrzej
Stawiński Witold
Stój Franciszek
Strzelbicki Piotr
Strzelecki Marian
Suda Lech
Szczepaniak Jerzy
Szczepaniak Tomasz
Szczepański Zbigniew
Szewczyk Kazimierz
Szklanowski Czesław
Szklanowski Zygmunt
Szmytke Anna
Szpakowska Alicja
Szurek Wojciech Zbigniew
Śliwa Marian
Śliwiński Krzysztof
Śliwiński Wojciech Adam
Taćkiewicz Henryk
Tobiszewski Marceli
Tokarski Zbigniew
Turek Jerzy
Urban Paweł
Wareliś Jerzy
Wesołowski Witold
Węgorkiewicz Elżbieta
Witek Barbara
Wojsławski Bogusław
Wojsławski Leszek
Zaleś Władysława
Zaręba Anna
Zaręba Henryk
Zasada Jan
Zborowski Marek
Zieliński Jerzy
Żurek Wojciech

Koło Zakładowe przy HSW–Kuźnia Matrycowa Sp. z o.o — Stalowa Wola
Rzecznik — Janusz Winiarczyk

Bunarowska Bożena
Burdzy Józef
Kwaśniak Jarosław
Legenza Stanisław
Litwiński Andrzej
Luberda Włodzimierz
Łabaj Lucyna
Maciąg Andrzej
Petecki Mirosław
Pietrzyk Waldemar
Piłat Andrzej
Płocica Mariusz
Przybycień Andrzej
Raczyk Andrzej
Rojek Józef
Sztaba Maria
Sztaba Stanisława
Wiechnik Anna
Wosiek Wojciech

Kopalnia Piasku „Kuźnica Warężyńska” S.A. — Dąbrowa Górnicza
Rzecznik — Mirosław Perlitius

Abram Marian
Chocia Zbigniew
Fułat Ewa
Jałosińska Lucyna
Michalak Dionizy
Perlitius Benedykt

PCC Rail Szczakowa — Jaworzno
Rzecznik — Tadeusz Maślisz

Adamczyk Roman
Bednarski Gabriel
Chorąży Jan
Łopatowski Andrzej
Moskała Andrzej
Olender Mieczysław
Pierzchała Robert
Skurzyński Władysław
Wdaniec Józef

Kopalnia Soli „Wieliczka” — Wieliczka
Rzecznik — Jan Matzke

Bednarczyk Józef
Brudnik Krzysztof
Damska Barbara
Kubik Julian
Stecka Jadwiga
Suślik Adam
Tatara Wacław
Waga Andrzej
Windak Krystyna
Wrona Ludwik

Krakowskie Zakłady Armatur-Kraków
Rzecznik — vacat

Bizoń Kazimierz
Bławacki Grzegorz
Chlebowski Wojciech
Czuma Adam
Dziduch Jan
Komorowski Zbigniew
Krzemiński Wiesław
Legerski Aleksander
Masny Kazimierz
Midura Andrzej
Mielniczek Artur
Orłowiejski Piotr Michał

Pawski Janusz
Siwek Marek
Wawrowska-Tomaszewska Marzanna
Wójcik Artur
Żurek Zbigniew

KWB „Adamów" — Turek
Rzecznik — Zbigniew Rabęda

Grzeszczyk Ryszard
Jaros Krystian
Koliński Stanisław
Kuraciński Janusz
Kuźdowicz Andrzej
Marszałek Roland
Onisk Zdzisław
Pabiański Mirosław
Pakuła Antoni
Symonowicz Henryk
Urbańczyk Bolesław
Wieruchowska-Janik Danuta
Wierzbicka Elżbieta
Wierzbicki Józef
Zając Henryk

KWB „Bełchatów „S.A. — Rogowiec k./Bełchatowa
Rzecznik — Stanisław Socha

Abramczyk Marian
Bilski Zbigniew
Daniluk Henryk
Drwota Janusz
Dusza Leszek
Fraj-Wieczorek Janina
Frątczak Jacek
Galas Dariusz
Galas Grażyna
Gasiński Jerzy
Gębarowski Wojciech
Gniadek Jerzy
Górecki Wojciech
Grabowiecki Krzysztof
Habryn Mateusz
Haładaj Tomasz
Jabłoński Tadeusz
Jakubów Jan
Jończyk Ilona
Jończyk Marek-Waldemar
Jurek Stanisław
Kaczorowski Jacek
Karkus Paweł
Kasza Tadeusz
Kądzioła Wiesław
Kłosińska Elżbieta
Konieczka Zbigniew
Kotliński Zdzisław
Kozioł Anna
Kozioł Kazimierz
Krawczyk Jan
Krzaczek Marek
Krzywański Wojciech
Kubiak-Gajewska Ewa
Leszczyński Paweł
Limanówka Józef
Makowska Stanisława
Masapust Grzegorz
Materek-Okraj Bogusława
Matusiak Halina
Matusiak Krzysztof
Misztela Witold
Niedziałkowski Kazimierz
Nowicki Roman
Olczyk Dorota
Olech Barbara
Organiściak Barbara
Organiściak Stanisław
Pałac Tadeusz
Pałucha Alina
Parada Paweł
Pierzchała Halina
Pierzchała Krzysztof
Pirucki Marek
Pirucki Marian
Połetek Janusz
Prędki Tadeusz
Reczyk Włodzimierz
Rek Mieczysław
Skalski Zbigniew
Sośniak Ewdard
Stępień Stanisław
Stępień Wiesław
Stolarczyk Rafał
Szafrański Roman
Szczepanek Ryszard
Szczygłowski Włodzimierz
Szewczyk Adam
Szydłak Czesław
Szydłowski Stanisław
Szymański Mirosław
Tułecki Jerzy
Warmus Sławomir
Wiaderny Krzysztof
Włodziewicz Janusz
Wojnowska Zofia
Wojnowski Leon
Wroński Sławomir
Zaręba-Tłuściak Ewa

KWB „Konin" w Kleczewie S.A.
Rzecznik — Kazimierz Brzeg

Butkiewicz Jacek
Chudy Ryszard
Czaplicki Paweł
Damski Stanisław
Fakirmal Mohammad
Gach Stanisław
Gałka Marian
Grobelny Dariusz
Jankowska Ewa
Jankowski Andrzej
Karolak Zbigniew
Kasztelewicz Zbigniew
Komorowski Krzysztof
Krawczyk Rafał
Krzyżański Kazimierz
Kubajewska Maria
Kubajewski Krzysztof
Kubsik Eugeniusz
Lepiarz Jarosław
Lichy Mieczysław
Maćkowiak Jolanta
Materski Józef
Mokrzecka Urszula
Mokrzecki Janusz
Musiał Zbigniew
Mykietniuk Zdzisław
Nowak Robert
Olejnik Janina
Olejnik Jerzy
Oszywa Grzegorz
Sekerdej Wojciech
Sitarz Alicja
Sokołowski Marek
Sztorch Stanisław
Szymoniak Jan
Siepielska Teresa
Waroch Mirosław
Włodarczyk Fryderyk
Zajączkowski Mirosław
Zembik Zdzisław

KWB „Turów" S.A. — Bogatynia
Rzecznik — Tadeusz Kaczarewski

Andrzejewicz Zdzisław	Kapusta Marian	Oleszkiewicz Grzegorz
Bernaszuk Stanisław	Kawka Janusz	Paliński Michał
Borysiewicz Jerzy	Kempa Henryk	Pawlina Zdzisław
Brodniak Roman	Kmiołek Jan	Pawluczuk Jerzy
Bujak Cezary	Kokot Leszek	Pyziak Dariusz
Ciszko Roman	Krupiński Mieczysław	Rainczuk Marian
Częścik Mirosław	Krzyżanowski Tomasz	Salata Romuald
Dąbrowska Ewa	Kukuć Wiktor	Szafrański Jan
Dymarski Jarosław	Łukjanowicz Mieczysław	Szpakowski Wiktor
Dziedzic Małgorzata	Mazur Roman	Teter Krzysztof
Gałus Jan	Michalski Bogusław	Wąsiel Bogdan
Graczyk Jan	Michna Wiesław	Wiśniewski Jan
Jędrzejczak Jan	Mikołajczak Dariusz	Wójcicki Henryk
Jędza Roman	Mruk Kazimierz	Żuk Stanisław
Kamiński Zbigniew	Niczyporuk Ryszard	

KWK „Bielszowice" — Ruda Śląska
Rzecznik — Szarafiński Marek

Adamczyk Grzegorz	Kojder Henryk	Przybyło Marek
Banasik Wojciech	Kopeć Henryk	Pudlik Ryszard
Bednarek Marek	Kózka Kazimierz	Reyman Henryk
Białek Ryszard	Krystek Jarosław	Rusek Maria
Bukowska Alicja	Kuczaj Zygmunt	Sendor Marek
Caban Zbigniew	Lemberger Rafał	Serniak Bogusław
Cieślik Janusz	Lipka Zygmunt	Szewczyk Bogusław
Drozdowski Wojciech	Maciuga Alojzy	Szyguła Mariusz
Dudek Waldemar	Magdziarz Marian	Tor Andrzej
Głażewski Remigiusz	Major Roman	Tytko Jan
Grabowski Andrzej	Małek Henryk	Wachowski Zbigniew
Grzegrzółka Leszek	Marcinkiewicz Danuta	Walkowski Leszek
Haratyk Jan	Meredyk Iwona	Węgorowski Artur
Hildebrand Artur	Molawka Cezary	Wierzbik Janusz
Jędrzejczyk Dariusz	Muszyński Mirosław	Witek Andrzej
Karoń Halina	Nowicki Dariusz	Zajączkowski Jerzy
Karoń Wiesław	Oleś Bogdan	Zawadzki Zdzisław
Kępski Tadeusz	Pacyga Krzysztof	Zelba Benedykt
Kloc Leszek	Palak Barbara	Zydorczak Andrzej
Kojder Elżbieta	Postawa Krzysztof	Żołnierek Wojciech

KWK „Bolesław Śmiały" — Łaziska Górne
Rzecznik — Ryszard Rogalski

Bielecki Krzysztof	Raszka Tadeusz	Słomka Jerzy
Kaleta Józef	Sajdok Krzysztof	Stencel Kazimierz
Klag Jolanta	Skowron Arkadiusz	Surma Wojciech
Klimek Zdzisław	Skutela Karol	Szafraniec Zbigniew

KWK „Borynia" — Jastrzębie Zdrój
Rzecznik — Janusz Tomica

Brzozoń Natasza	Grobosz Edward	Kolorz Stanisław
Durczok Jarosław	Hass Andrzej	Kozielski Krzysztof
Franek Lucjan	Kiełb Tomasz	Kucharczyk Adam
Gajda Marian	Kocot Mieczysław	Langer Artur
Gmytrasz Wiesław	Koczy Marcin	Misiewicz Krzysztof

Nieszporek Mirosław	Sowa Jerzy	Tomica Janusz
Pudełko Radomił	Stachura Waldemar	Tusznio Jarosław
Rudnicki Piotr	Śliwczyński Bogumił	Zając Jerzy
		Zborek Bogdan
KWK „Brzeszcze" — Brzeszcze		
Rzecznik — Kazimierz Jastrzembski		
Adamczyk Aleksander	Jonkisz Leszek	Oleksy Józef
Bagier Czesław	Kajmowicz Zbigniew	Pałosz Stanisław
Benio Stanisław	Kajta Kazimierz	Panuszka Witold
Buczak Ryszard	Karch Maciej	Papiurek Marek
Buczek Jan	Kegel Wiesław	Piprek Bogdan
Bukowski Mirosław	Krzanowski Zbigniew	Ryczko Leszek
Byner Piotr	Kubiczek Ireneusz	Sidoruk Zdzisław
Chojnacki Roman	Kułach Stanisław	Sikora Stanisław
Chowaniec Barbara	Kut Halina	Skiba Jacek
Chowaniec Wiesław	Kut Stanisław	Słonka Andrzej
Englert Emil	Leśniak Piotr	Stawowy Adam
Filipecki Janusz	Luber Ryszard	Świtała Henryk
Formas Paweł	Łuczak Marek	Tobiasz Tadeusz
Gajda Jan	Łukasik Tadeusz	Urbaniec Jerzy
Gawroń Kazimierz	Łukowicz Krzysztof	Widlarz Zygmunt
Hałat Marek	Matlak Krzysztof	Woźniak Andrzej
Hoder Zygfryd	Mika Kazimierz	Zając Krzysztof
Jabłoński Jerzy	Miłek Ryszard	Zaor Bogdan
Janowicz Edward	Mizera Adam	Znojek Stanisław
Jarosz Danuta	Morończyk Tadeusz	Żak Zbigniew
Jarosz Jan	Naglik Barbara	Żmuda Czesław
Jarzyna Krystyna	Niedziela Stanisław	Żmuda Krzysztof
Jawor Ryszard	Nowak Kazimierz	
KWK „Halemba" — Ruda Śląska		
Rzecznik — Damian Wylężek		
Chudeusz Piotr	Kulpiński Zbigniew	Smuga Dariusz
Czyżewski Wojciech	Matuszek Stanisław	Sobiech Antoni
Kawula Kazimierz	Morga Zygmunt	Sobieraj Paweł
Kiszka Aleksander	Osiewicz Ryszard	Spyrka Adam
Kolonko Henryk	Piech Stanisław	Staniszewski Tadeusz
Kołcz Andrzej	Pludra Krzysztof	Suchoń Władysław
Konarzewski Antoni	Powol Gabriela	Wróblewska Irena
Korzeń Wiesław	Słowik Bogdan	
KWK „Jas–Mos" — Jastrzębie Zdrój		
Rzecznik — Franciszek Burkot		
Chiliński Tomasz	Kacorzyk Zbigniew	Płocharski Marek
Curyłło Adam	Kowalski Kazimierz	Płużek Stanisław
Dang Van Hai	Kutyna Marek	Różek Mirosław
Drabik Wojciech	Leśniak Andrzej	Rzepka Tadeusz
Durczok Andrzej	Lubryka Meczysław	Sidorowicz Mirosław
Dzięddziel Bogusław	Machnik Hieronim	Skrobol Leszek
Folek Władysław	Majchrzak Jerzy	Smolorz Tadeusz
Golowski Wojciech	Mężyk Klaudiusz	Szreder Zbigniew
Greń Ireneusz	Ogiegło Krzysztof	Uherek Tadeusz
Holeksa Augustyn	Osada Roman	Wilczyński Krzysztof
Jagiełło Wanda	Piekarski Jerzy	Żak Bogdan

KWK „Katowice-Kleofas” — Katowice
Rzecznik — Leszek Warias

Buk Stanisław	Lasłowski Edmund	Pawełek Adam
Gerlach Zygmunt	Morliński Maciej	Pytlarz Tadeusz
Januszko Grzegorz	Muc Andrzej	Rzepecka Danuta
Kimel Maria	Nowacki Mirosław	Seliga Dariusz
Korczak Dariusz	Olszenka Henryk	Tosik Jan
		Waśniowski Czesław

KWK „Krupiński” — Suszec k/Żor
Rzecznik — Elżbieta Zielińska

Białas Andrzej	Kozdruń Andrzej	Paździor Franciszek
Jaszczyk Józef	Ludkiewicz Marek	Sieroń Bronisław
Jawień Krzysztof	Patas Stanisław	Wodniak Piotr

KWK „Makoszowy” — Zabrze
Rzecznik — Włodzimierz Bernacki

Bieniek-Wolf Aneta	Kraczla Andrzej	Postolski Eugeniusz
Gaweł Krzysztof	Łopata Piotr	Rozmus Aleksander
Jonak Marek	Nalepa Zbigniew	Słowik Piotr
Kozera Kazimierz	Pientkowski Stanisław	Tokarz Adam

KWK „Murcki” — Katowice
Rzecznik — Krzysztof Stefanek

Andrzejewski Maciej	Jasicki Krzysztof	Olszewski Dariusz
Bajorowicz Marian	Kamieński Marek	Pawlicki Krzysztof
Bargieł Zygmunt	Kempa Tadeusz	Pilch Adam
Biolik Adam	Klimas Sławomir	Piotrowski Edward
Bogdan Andrzej	Kolasa Michał	Prytuła Janusz
Borowik Ireneusz	Kozubek Tomasz	Sabuda Adam
Brzozowski Adam	Kucharski Jacek	Skrzydło Dariusz
Burska Elżbieta	Kuś Antoni	Snarski Janusz
Czerny Adam	Łobudziński Wiesław	Steczkiewicz Grzegorz
Gołębski Paweł	Maj Ewa	Stemplewski Robert
Jakóbińska Elżbieta	Marszycki Ireneusz	Stępień Marcin
Jakóbiński Andrzej	Mazur Jan	Tosik Jan
Jakóbiński Bartosz	Nadzielski Janusz	Urbaniak Janusz
Janczyk Grzegorz	Niemczyk Marek	Wiktorczyk Waldemar
Januszko Grzegorz	Nowak Tomasz	Wilczkiewicz Jerzy
		Zamorowski Tomasz

KWK „Mysłowice” — Mysłowice
Rzecznik — Józef Chrobak

Baran Romuald	Jabs Lesław	Łopacki Piotr
Borgieł Damian	Jakubik Leszek	Mikołajewski Krzysztof
Ciesielczuk Andrzej	Janik Jolanta	Miśkowiec Antoni
Ciuśniak Krzysztof	Jeziorek Aleksander	Molenda Andrzej
Domański Jacek	Kleser Andrzej	Motyl Zygmunt
Doręgowski Krzysztof	Klimczok Antoni	Mroczek Arkadiusz
Drabek Jan	Klonowski Jan	Mróz Waldemar
Duda Władysław	Kotarba Wiesław	Nowak Piotr
Szuster Józef	Kozakiewicz Krzysztof	Opaliński Jan
Fitrzyk Zbigniew	Kozioł Tadeusz	Palka Grzegorz
Flasza Bogusław	Kujawa Wiesława	Pasich Zbigniew
Głowacki Piotr	Kuzia Bogusław	Piasta Jerzy
Golda Franciszek	Lasek Piotr	Ptak Mariusz
Grasela Janusz	Ligęza Zbigniew	Pytloch Wojciech

Rapacz Paweł
Rusek Marek
Snarski Janusz
Sojka Henryk
Spytkowski Marek
Syguła Henryk
Syguła Jacek
Szarszaniewicz Ireneusz
Szczepański Andrzej
Szczygieł Marek
Świerczek Aleksander
Tosza Jacek
Tucharz Jacek
Włodarczyk Dariusz
Wojewodzic Wiesław
Wójcik Mariusz
Wybraniec Henryk

KWK „Piast" — Bieruń
Rzecznik — Roman Beczała

Banaś Wojciech
Bania Lech
Bargieł Czesław
Bartosz Antoni
Bełdowska Teresa
Bieroński Dariusz
Birecki Zdzisław
Boberek Stanisław
Bogacz Tadeusz
Bojarski Tomasz
Borkowski Władysław
Bućko Krzysztof
Chwast Grzegorz
Czech Stefan
Dąbrowski Jarosław
Deszcz Jacek
Dulęba Bogdan
Gajewski Sławomir
Gawlas Wiesław
Grądalski Andrzej
Groński Aleksander
Grygier Adam
Grzelak Ryszard
Grzmielewski Ryszard
Iwański Edward
Jakubowski Piotr
Jarosz Magdalena
Jawniak Jan
Jezierski Aleksander
Jędrysik Marian
Kępa Zbigniew
Kracoń Ryszard
Krzykawska Beata
Krzykawski Krzysztof
Krzysztofek Bogdan
Krzysztofek Lucyna
Kubicki Tadeusz
Kurnik Stanisław
Łapa Ryszard
Łysoń Mirosław
Marchewka Zbigniew
Matyszkiewicz Marek
Mielniczuk Lech
Nocoń Lidia
Nowicki Marek
Noworyta Jacek
Ogiegło Jan
Olearczyk Kazimierz
Pająk Adam
Pituła Jerzy
Polanek Marceli
Ponikowski Andrzej
Potempa Michał
Przęczek Adrian
Rusinek Józef
Rusinek Renata
Samolewicz Grażyna
Sawicka Ewa
Sieńczewski Ryszard
Słowik Grzegorz
Starzycki Marek
Szczudło Janusz
Szewczak Ewa
Wesołowski Paweł
Willmann Krzysztof
Witkowski Grzegorz
Witkowski Piotr
Włodarczyk Krzysztof
Wójcik Maria
Wróbel Stanisław
Zamarlik Bogdan
Ziewiecki Wiesław
Zięba Ryszard

KWK „Pokój" — Ruda Śląska
Rzecznik — Mariusz Zelder

Andrusiewicz Marek
Drogoś Jan
Fazan Wojciech
Jakubowski Stanisław
Jasnowski Grzegorz
Kowalska Elżbieta
Marcak Józef
Mickaniewski Zbigniew
Niemczyk Adam
Nowak Janusz
Pastuszek Tadeusz
Potoczek Halina
Rachwał Irena
Siuta Mirosław
Soporowski Marian
Stanik Kazimierz
Strózik Wacław
Tracz Tadeusz
Trybek Sławomir

KWK „Polska-Wirek" — Ruda Śląska
Rzecznik — Tadeusz Małaszuk

Dobosz Andrzej
Pieciukiewicz Bolesław
Skrzypczak Józef
Zbroniec Andrzej

KWK "Rydułtowy–Anna" Ruch II–Rydułtowy
Rzecznik — Ernestyn Kubek

Duźniak Jan
Godoj Andrzej
Kabza Tadeusz
Kapuścik Józef
Kogut Zbigniew
Kowol Sławomir
Rotter Marek
Stanek Henryk
Szryt Tadeusz

KWK „Staszic” — Katowice
Rzecznik — Jerzy Gruszka

Baran Grzegorz
Bąk Arkadiusz
Czarnecka Grażyna
Czarnecki Janusz
Dziewior Wiesław
Firlit Ireneusz
Gęgotek Arkadiusz
Gowarzewski Ryszard
Kądziołka Krzysztof
Kędzior Wiesław
Kosmala Krzysztof
Kosmalski Robert
Kołodziej Janusz
Kuchta Czesław
Krzemień Zbigniew
Krajza Marek
Knapski Roman
Łachajczak Kazimierz
Laskowski Zbigniew
Masłowski Marek
Michałek Mirosław
Misiak Stanisław
Molitor Janusz
Nykowski Grzegorz
Osyda Andrzej
Paluch Krzysztof
Pypłacz Marek
Pieczara Tomasz
Pietranek Lech
Plachky Adam
Rodek Zbigniew
Roskosz Bogusław
Rutkowski Grzegorz
Styrylski Janusz
Skoczeń Andrzej
Szymczyk Marek
Sojda Roman
Świerczek Marek
Świerz Kazimierz
Tomala Jezry
Tomczak Janusz
Tomczyk Andrzej
Trela Barbara
Urbańczyk Tomasz
Ubowski Piotr
Wiśniowski Zdzisław
Wilkosz Mariusz
Wolny Zbigniew
Wycisk Marek
Zadrużny Andrzej
Żaliński Arkadiusz
Żądło Stanisław

KWK „Śląsk” — Ruda Śląska–Kochłowice
Rzecznik — Jacek Stawowski

Brol Adrian
Cisło Marek
Drwięga Robert
Galant Tadeusz
Ginko Lech
Karkuzewicz Waldemar
Kokowski Konrad
Konieczny Zbigniew
Kornet Henryk
Kosek Wojciech
Kucia Adam
Możdżeń Jacek
Pelon Grzegorz
Sadza Krzysztof
Sośnicka-Rosin Sylwia
Stawowska Danuta
Stawowski Jacek
Toczek Waldemar
Trenczek Stanisław
Wielgo Tomasz
Żłobiński Ryszard
Żuraw Andrzej

KWK „Wesoła” — Mysłowice
Rzecznik — Zbigniew Białoń

Chyłek Wiesław
Cieplok Adam
Czerwonka Dariusz
Czyżewski Marcin
Dąbrowski Wiesław
Dudek Janusz
Dybowski Krzysztof
Gołyźniak Janusz
Groworek Jan
Gruchała Stefan
Gwóźdź Czesław
Hajdus Ludwik
Jeż Zbigniew
Kasprzyk Jacek
Kozioł Tomasz
Kukulski Artur
Lubczyński Piotr
Małczęć Artur
Olchawa Krzysztof
Olej Grzegorz
Olszak Tadeusz
Pałka Tomasz
Paździorko Edward
Phu Cuong Pham
Pietrzyk Henryk
Piwowarski Tomasz
Poppe Leon
Saternus Adam
Sewera Adam
Sitko Marian
Standziak Grzegorz
Stopa Jarosław
Szymański Jan
Ścierski Adam
Tuszyński Jacek
Wach Marek
Węgorek Jan
Zub Stanisław
Zubień Grzegorz
Żmuda Mirosław

KWK „Wieczorek” — Katowice
Rzecznik — Artur Kawala

Czekaj Antoni
Frąckiewicz Stefan
Gałuszka Sebastian
Golda Mirosław
Góral Józef
Kołodziej Marek
Madeja Janusz
Musiał Leszek
Podkopał Ttadeusz
Rams Piotr
Safian Stanisław
Skuza Marek
Sobaszek Izabela
Szczęsny Ryszard
Toborek Marek
Tyburski Józef
Węgiel Ryszard

KWK „Wujek” — Katowice		
Rzecznik — Edward Góra		
Baltyn Mariusz	Grabowski Robert	Pines Andrzej
Bielecki Andrzej	Janus Marek	Sieradzy Bronisław
Bogucki Andrzej	Kordos Jacek	Syrek Elżbieta
Brach Wacław	Kosek Grzegorz	Szymański Radosław
Budziński Antoni	Kowalewski Piotr	Toczek Wiesław
Dygoń Maria	Kubista Grzegorz	Urban Maciej
Góra Edward	Olszak Leszek	Zelek Adam
KWK „Ziemowit” — Lędziny		
Rzecznik — Mirosław Moszko		
Banasik Tadeusz	Kajdasz Ryszard	Mąsior Janusz
Baron Mirosław	Kiciński Krzysztof	Michulec Marian
Bielski Wiesław	Klęczar Dariusz	Momot Henryk
Bienioszek Krzysztof	Klima Henryk	Mroczek Sylwia
Borowiecki Norbert	Knoppik Artur	Najdziński Piotr
Bożek Jan	Korba Marek	Niełacny Piotr
Chodzicki Robert	Kornaś Jerzy	Oszczęda Dariusz
Czarnota Krzysztof	Kozieł Zbigniew	Pajor Mirosław
Domagała Jerzy	Krzczuk Benedykt	Paszko Piotr
Dudek Michał	Kurzak Jacek	Pycia Andrzej
Dudek Paweł	Kuzar Kazimierz	Setlak Krzysztof
Feliksik Piotr	Lipnicki Lucjan	Skrzypczak Tomasz
Gębiś Tadeusz	Łagodziński Grzegorz	Stepanik Mirosław
Gniza Janusz	Łapka Krzysztof	Strześniewicz Zbigniew
Gruszczyk Dariusz	Łasicki Hieronim	Szkarłat Adam
Haczek Krzysztof	Łosoń Jacek	Ścierski Piotr
Jamrozik Adam	Majewski Tomasz	Śladowski Grzegorz
Jarnot Jerzy	Malorny Wojciech	Wasztyl Włodzimierz
Jarosz Jacek	Maroszek Zbigniew	Witoński Adam
Jarosz Krzysztof	Matusz Marek	Wypych Waldemar
Kaczmarczyk Tomasz	Matyja Mirosław	
Lubelski Węgiel „Bogdanka” S.A. — Puchaczów		
Rzecznik — Henryk Gałąź		
Bałchan Jarosław	Jasiński Jarosław	Pietrzak Zbigniew
Banasiak Wiesław	Karlikowski Sławomir	Polski Waldemar
Bober Cezary	Kasprzak Janusz	Rawski Leszek
Bosak Stanisław	Klimkiewicz Anna	Rylski Marek
Byrka Stanisław	Komorowicz Wojciech	Samolej Krzysztof
Chmielewski Janusz	Kosiarski Teodor	Semeniuk Marian
Cnota Andrzej	Kowal Bogdan	Skorek Jerzy
Czapla Krzysztof	Koza Henryk	Skrętny Przemysław
Czuba Wiesław	Kozek Bolesław	Słomiany Paweł
Czubacki Lucjan	Krasowski Zbigniew	Sobala Sławomir
Ćwirko Stanisław	Krukowski Rajmund	Stasiewicz Ryszard
Dudek Tadeusz	Kurek Stanisław	Stopa Zbigniew
Gałąź Henryk	Kwiatkowski Krzysztof	Szczęsny Marek
Gawlik Józef	Lachowski Ryszard	Szlendak Mirosław
Gawroński Grzegorz	Łobejko Jerzy	Świętanowski Wojciech
Górka Krzysztof	Łoś Zbigniew	Telecki Marek
Glik Wojciech	Łupikasza Marian	Uniowski Jan
Jabłoniec Mirosław	Maj Bogdan	Wilk Mirosław
Jakubiec Zbigniew	Marcinek Krzysztof	Witek Maria
Janik Tadeusz	Masiakiewicz Mirosław	Wlizło Krzysztof
Jarosiewicz Zdzisław	Moskal Roman	Woźniak Dariusz
Jasińska Edyta	Orliński Wojciech	Zięba Andrzej

Międzyzakładowe Koło „Tarnów” — Tarnów
Rzecznik — Zdzisław Bryg

Baran Kazimierz
Berka Antoni
Bielowicki Jan
Boruch Andrzej
Bosowski Zbigniew
Broda Tadeusz
Bryg Marian
Bryl Jacek
Chodak Grzegorz
Chwastowski Wojciech
Ciastoń Stanisław
Cich Zbigniew
Ciereniewicz Janusz
Drwal Grzegorz
Dybiec Andrzej
Florek Jerzy
Grabski Jan
Grad Aleksander
Grodziński Bogdan
Grudzień Marek
Heller Michał
Jacher Krzysztof
Jaglarz Andrzej
Jurczak Aneta
Jurczak Piotr
Kania Jan
Kaszuba Wiesław
Kawik Antoni
Klęsk Bogdan
Klęsk Krystyna
Kłósek Robert
Kostyrzewski Marek
Kozioł Eugeniusz
Kozioł Jan
Kraiński Michał
Kuca Jan
Kurowski Bolesław
Kusiak Józef
Laska Leszek
Leśniowski Mieczysław
Lis Wacław
Lubera Dariusz
Łabno Stanisław
Łabuz Krystyna
Łabuz Marek
Łabuz Władysław
Maciejczyk Artur
Maziarka Antoni
Miga Andrzej
Mirek Zbigniew
Misiaszek Zbigniew
Mitkowski Stanisław
Mitkowski Wojciech
Motyka Jerzy
Nowak Danuta
Nowak Krzysztof
Nowak Ryszard
Ogrodnik-Grudzień Maria
Onak Janusz
Padło Stanisław
Padoł Maria
Padoł Zbigniew
Papuga Zbigniew
Partyka Bogusław
Pasierb Kazimierz
Półkoszek Julian
Rokita Piotr
Romanowska Marta
Sabik Tadeusz
Sasak Andrzej
Skalski Maciej
Słomski Mariusz
Słowik Miron
Słowik Władysław
Strzała Jacek
Strzała Marian
Sumera Piotr
Sumera Jacek
Szulewski Edward
Ścigała Ryszard
Tabor Józef
Wadach Zbigniew
Wasa Krzysztof
Wasa Urszula
Wetula Józef
Wiatr Paweł
Wiatr Marian
Wijas Emil
Włodarczyk Tomasz
Wojdyło Augustyn
Wojtanowski Andrzej
Woziwoda Paweł
Wrona Stanisław
Wroński Wiesław
Wróbel Antoni
Zagata Andrzej
Ziomek Maciej
Zych Piotr

Nowohuckie Przedsiębiorstwo Instalacji Przemysłowych „Montin” — Kraków
Rzecznik — Zdzisław Winkler

Biegun Adam
Czech Józef
Kulawik Hieronim
Lesicki Zbigniew
Łojek Sławomir
Miśkiewicz Stanisław
Olszański Stanisław
Piecuch Andrzej
Piekara Adam
Rup-Skwarczyńska Teresa
Sosnowski Kazimierz
Szymański Marek
Tłuszcz Marian
Tylek Mieczyslaw
Wilusz Zdzisław
Wojtaszek Jan
Woźniczka Jerzy

Odlewnia Żeliwa „Śrem” — Śrem
Rzecznik — Janina Kuźnicka

Drgas Teresa
Goc Sylwia
Grześkowiak Andrzej
Hoffmann Piotr
Końpa Wiesław
Kowalski Florian
Królikowski Tomasz
Kulig Czesław
Kuźnicki Witold
Lewandowski Roman
Marek Bogumił
Michałowski Ryszard
Rusiak-Kramer Krystyna
Szeląg Maciej
Wośkowiak Bolesław

Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno–Kartograficzne —Opole
Rzecznik — Jerzy Jurkowski

Będkowski Ludwik	Krynicki Adam	Smiatek Robert
Będkowski Wojciech	Kuźmińska Jadwiga	Szebesczyk Anna
Czartoryski Zygmunt	Lepucka Danuta	Szebesczyk Gerard
Domagała Zdzisław	Łężniak Florian	Trzmielewska Barbara
Dziubek Ryszard	Mirek Jan	Wachowski Krystian
Ferdyn Tadeusz	Ochman Anna	Wachułka-Kurek Barbara
Gryc Mikołaj	Orliński Zbigniew	Wenzel Wilibald
Jakubiec Maciej	Smiatek Barbara	Zmaczyńska-Zięcina Grażyna
		Zmaczyński Leszek

Państwowy Instytut Geologiczny–Sosnowiec
Rzecznik — Anna Jurczak-Drabek

Buła Zbigniew	Pacholewski Andrzej	Truszel Małgorzata
Gajowiec Bogumił	Ptak Barbara	Wagner Jadwiga Zofia
Głogowska Bożena	Różkowska Joanna	Wagner Jerzy
Guzik Martyna	Różkowski Jacek	Zdanowski Albin
Markowiak Marek	Ślósarz Jadwiga	

Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo — Warszawa
Rzecznik — Zbigniew Sajdak

Bryl Tadeusz	Nowicki Marek	Sztandor-Sztanderski Janusz
Chytła Kazimierz	Orliński Ryszard	Tarkowski Józef
Idzikowska Zofia	Parczewska Ewa	Woźniak Janina
Jamrozik Janusz	Radecki Stanisław	Wójcik Eugeniusz
Magiera Aleksander	Roman Stefania	Wróbel Jan
Nowakowski Marian	Sierota Barbara	

Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo „Geofizyka” — Toruń
Rzecznik — Stanisław Zoń

Bielawska Maria Krystyna	Kozłowski Władysław	Szczerbowska Maria
Borkowska Barbara	Król Elżbieta	Trela Jerzy
Bruzda Romana	Król Ludwik	Trela Małgorzata
Bukowicki Janusz	Kunicka-Górska Wiesława	Urbańska Helena
Burek Grażyna	Leszczyński Aleksander	Wajs Zygmunt
Górski Maciej	Opak Adam	Walasek Bogusław
Grzywa Ewa	Pabian Maria Jolanta	Wilk Czesław
Kiełt Marian	Piątek Jan	Wiśniewski Zbigniew
Kniesznер Hanna	Poleszak Ernest	Zając Zofia
Kniesznер Ludwik	Skwira Wiesław	Zarzyka Maciej
		Zoń Aleksandra

Poszukiwania Naftowe „Diament” Sp. z o.o — Zielona Góra
Rzecznik — Józef Lenart

Bańda Zygmunt	Jureczko Paweł	Smyrak Kazimierz
Bochenek Kazimierz	Lenart Józef	Szczepanik Andrzej
Dycha Janusz	Liberski Miron	Szczepanik Ewa
Filipowicz Jerzy	Pietras Henryk	Szubra Stanisław Marek
Gustek Jan	Popiel Ryszard	Waśniowski Józef
Jureczko Anna	Raczyński Edward	Wielgus Andrzej

Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń „PeBeKa” — Lubin
Rzecznik — Marian Szmigiel

Basałyga Jan	Głód Jerzy	Konopa Arkadiusz
Bielecki Mieczysław	Gzik Zygmunt	Krzemień Teodor
Bronikowski Wiesław	Hawrysz Jan	Kurek Jerzy
Gerber Bolesław	Jarosz Józef	Małaczyński Krzysztof

Matlakiewicz Mariusz	Rajkowski Ryszard	Stachowiak Krystyna
Orłowski Ryszard	Ratajczyk Antoni	Warczewski Zbigniew
Podchul Witold	Rauer Krzysztof	Wasłowicz Józef
Radomska Katarzyna	Rutowski Andrzej	Wojtyla Zdzisław
		Zaucha Kazimierz
Przedsiębiorstwo Budowy Szybów S.A. — Bytom Rzecznik — Ludwik Fiutka		
Jankowski Jarosław	Marcisz Jacenty	Pałach Jacek
Kańtoch Małgorzata	Marszałek Józef	Powrosło Bronisław
Kuźma Kazimierz	Olszewski Janusz	Wilczok Bogdan
Przedsiębiorstwo Geologiczne „Proxima" S.A. — Wrocław Rzecznik — Urszula Neumann		
Farbisz Ewa	Krynicka Małgorzata	Mittek Maria
Farbisz Jan	Krynicki Antoni	Świtalski Wiktor
Janik Eugeniusz	Krzyśków Tadeusz	Tylka Maria
Kieńć Danuta	Maksymiak Zofia	Wirth Herbert
Przedsiębiorstwo Hydrogeologiczne „Hydropol" — Kraków Rzecznik — Maria Cupryś		
Gągulski Jan	Łaciak Jan	Taboł Ryszard
Haładus Wiesława	Mroczka Janusz	Urban Wacław
Janiczak Marian	Rudowski Józef	Weber Danuta
Jurek Wacław	Sawicki Stanisław	Zimny Antoni
Krokosz Jan	Szymanek Zbigniew	
Przedsiębiorstwo Materiałów Ogniotrwałych S.A. — Kraków Rzecznik — Elżbieta Kostur		
Goławski Czesław	Krupa Feliks	Miłoś Wiesław
Hendzel Jacek	Mazoń Danuta	Obszyńska Lucyna
		Pośnik Tomasz
Przed. Poszukiwań i Eksploatacji Złóż Ropy Naftowej „Petrobaltic" S.A. — Gdańsk Rzecznik — Jerzy Domżalski		
Domżalski Jerzy	Mazurek Andrzej	Sowiński Artur
Drzazga Roman	Mężyk Wacław	Sułecki Krzysztof
Jędrzejewski Waldemar	Nowak Edyta	Suszyńska Ewa
Karczewski Mirosław	Odelski Ryszard	Suszyński Maciej
Kielar Tomasz	Pankau Marek	Tarnowiecki Anatol
Kosonóg Marian	Pękala Adam	Tyburcy Jarosław
Kubala Aneta	Pieniążek Ryszard	Twardy Adam
Kubala Piotr	Polak Jan	Uramowski Bolesław
Kurek Jan	Rudeński Wojciech	Żurawski Eugeniusz
Maciejowski Józef	Sokólski Paweł	
Przedsiębiorstwo Produkcyjno–Usługowe „Metalodlew" S.A. — Kraków Rzecznik — Henryk Makuliński		
Bicz Marian	Malczewski Kazimierz	Podłęcki Marek
Domagała Ryszard	Młyński Mariusz	Sierant Zbigniew
Gajda Tomasz	Pawlik Piotr	Szydło Jerzy
Kulbicki Włodzimierz	Pietrzak Adam	Zawadzka Lidia
		Żmuda Paweł
Przedsiębiorstwo Remontowo–Produkcyjne „Belmer–HTS" S.A. — Kraków Rzecznik — Lidia Maj-Zdeb		
Bogusławski Krzysztof	Kozak Krzysztof	Pronobis Dariusz
Chmiela Krzysztof	Kułacz Zdzisław	Szot Zbigniew
Grynkiewicz Piotr	Lis Edward	Wasilewski Eugeniusz
Handziuk Władysław	Nazim Andrzej	Zdybalski Andrzej
Karbownicki Ryszard	Praciak Kazimierz	

Przedsiębiorstwo Robót Górniczo–Budowlanych „Progobex” — Łęczna Rzecznik — Józef Dronka		
Adamczyk Kazimierz	Dybczak Leszek	Szymczak Roland
Bernaciak Waldemar	Iwaniak Marek	Żmuda Adam
Ciania Zygmunt	Kowal Mieczysław	
Przedsiębiorstwo Robót Górniczych — Bytom Rzecznik — Konrad Kuczyński		
Bajon Marian	Kądziołka Wojciech	Sajdak Ryszard
Czapla Zbigniew	Kornaś Henryk	Siwek Marek
Dąbrowski Waldemar	Kowal Jan	Skowroński Bogdan
Gawęda Janusz	Kulawik Marek	Wojciechowski Marek
Gawroński Witold	Leszko Władysław	Wójcik Janusz
Jędrusiński Jacek	Ormaniec Henryk	Żelek Stanisław
Kania Sylwester	Paliński Zygmunt	
Przedsiębiorstwo Robót Górniczych „ROW” Sp. z o.o. — Jastrzębie Zdrój Rzecznik — Grzegorz Fatyga		
Jeglorz Dariusz	Macura Ludwik	Piguła Kazimierz
Kozielski Franciszek	Modzelewski Wiesław	Prokop Andrzej
Łukasik Stanisław	Nowak Piotr	
Sanocki Zakład Górnictwa Nafty i Gazu — Sanok Rzecznik — Jan Zawadzki		
Bachta Stanisław	Kopecka Katarzyna	Oleksy Benedykt
Bobek Czesław	Król Ewa	Piątkowski Stanisław
Chrzanowski Józef	Król Zbigniew	Potera Józef
Dębiński Maciej	Kudła Marek	Rojek Witold
Dubiel Stanisław	Kukurka Zbigniew	Scheibinger Ryszard
Dudek Sławomir	Kuna Krystyna	Słowik Roman
Gawlik Tomasz	Kusiński Marek	Szumlański Jan
Grysztar Halina	Kwiatkowski Franciszek	Szwast Ryszard
Hanus Marek	Lewicki Lucjan	Tonia Zbigniew
Hipner Jolanta	Liszka Ludwik	Trześniowski Marek
Hoszowski Adam	Litwin Edward	Widota Mariusz
Jarosz Andrzej	Lorenc Jan	Wójcik Waldemar
Josz Jerzy	Macnar Teresa	Wójtowicz Wacław
Kaczor Wojciech	Matusz Ireneusz	Zapotoczny Jacek
Kawecki Mieczysław	Mazur Zbigniew	Ząbkiewicz Mirosława
Konopski Marian	Michalczuk Kazimierz	Zięba Andrzej
Skanska S.A. Oddział Hydrotrest — Kraków Rzecznik — Andrzej Juszczyk		
Adamski Jerzy	Kudła Władysław	Pamuła Tomasz
Bączek Jerzy	Marszałek Mieczysław	Stoch Sławomir
Duliński Bogusław	Menzel Piotr	Strojek Daniel
Karwacki Maciej	Meres Andrzej	Suder Kazimierz
		Witkowski Maciej
Terenowe Koło Grodzkie „Czeczott” — Tychy Rzecznik — Jerzy Strzempek		
Augustynowicz Leon	Dudek Józef	Kubala Adam
Batko Stanisław	Gieleciak Zbigniew	Kuźma Józef
Bieroński Stanisław	Grabowski Wiktor	Latasiewicz Zbigniew
Bocheński Marian	Growiec Jerzy	Ligęza Zbigniew
Bojarski Ireneusz	Grudnik Janusz	Łabanowicz Henryk
Cegiełko Ryszard	Heda Tadeusz	Łabanowicz Piotr
Chojnacki Roman	Konieczko Henryk	Michałek Paweł
Dłużewski Edward	Mięsowicz Jerzy	Wiśniewski Marian

Naglik Andrzej	Skimina Zygmunt	Woźniak Wiktor
Niechciał Tadeusz	Skrzydło Stanisław	Wydmański Antoni
Nowak Tadeusz	Smółka Jerzy	Zachwieja Tadeusz
Paszkot Franciszek	Sroka Jacek	Zając Marian
Piszczek Antoni	Tabiś Marian	Zawada Ryszard
Rapacz Józef	Trzaska Kazimierz	Zmalińska Maria
Ryszko Mieczysław	Wieczorek Zbigniew	
Walcownia Metali „Dziedzice" — Czechowice–Dziedzice		
Rzecznik — Bogdan Szydło		
Hytroś Andrzej	Matusiak Stanisław	Wala Michał
Hytroś Krystyna	Pająk Halina	Wronowicz Zdzisław
Kamiński Kazimierz	Piliszewski Robert	Zatorski Edward
Machalica Bolesław	Płachno Jan	
Warszawskie Koło Terenowe Inżynierów Hutników — Warszawa		
Rzecznik — Maciej Klementys		
Błażejowski Mirosław	Górniak Zdzisław	Stępień Mieczysław
Czochara Maciej	Nowosiński Paweł	Szemela Stanisław
Drygała Łukasz	Skowronek Rafał	Wieteska-Sarnecka Urszula
		Wiktor Tomasz
WSW „Andoria" S.A. — Andrychów		
Rzecznik — Adam Kubaty		
Adamczyk-Gałuszka Jadwiga	Kubaty Adam	Swędzioł Adam
Błasiak Kazimierz	Oleksy Andrzej	Szejok Maksymilian
Dobczyński Józef	Pajek Krzysztof	Taracha Edward
Dzierżawa Bogdan	Patykiewicz Ewa	Wieroński Stanisław
Głownia Edward	Placek Krystyna	Wojniak Antoni
Grabowski Bogumił	Serwin Roman	Zając Ireneusz
Kardaś Piotr	Sordyl Czesław	Zaręba Maria
Kołodziejczyk Piotr	Sordyl Tadeusz	Zieliński Stanisław
Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH — Kraków		
Rzecznik — Kaja Pietsch		
Bachleda-Curuś Tadeusz	Jarzyna Andrzej	Peszat Czesław
Bała Maria	Jarzyna Jadwiga	Pitera Helena
Bromowicz Jan	Kasina Zbigniew	Plewa Stanisław
Budek Leokadia	Kopka-Kijewska Maria	Radomińska Alicja
Burzewski Wacław	Kotarba Maciej	Radomiński Janusz
Chmielewska Ewa	Kowalczuk Jerzy	Ratajczak Tadeusz
Fajklewicz Zbigniew	Kulma Ryszard	Reicher Beata
Górecka Natalia	Lemberger Marek	Rybicki Stanisław
Górecki Wojciech	Madej Janusz	Semyrka Roman
Godyń Stanisław	Majewski Stanisław	Sikora Wanda
Grabowska Teresa	Matuszyk Janusz	Słupczyński Kazimierz
Heflik Wiesław	Myśko Andrzej	Strzetelski Wojciech
Helios-Rybicka Edeltrauda	Ney Roman	Szybiński Marek
		Witczak Stanisław
Wydział Górnictwa i Geoinżynierii AGH — Kraków		
Rzecznik — Kazimierz Czopek		
Batko Paweł	Cyrnek Czesław	Flisiak Jerzy
Biesikirski Roman	Cyrnek Wojciech	Franik Tadeusz
Blaschke Zofia	Czaja Piotr	Hebda Andrzej
Chlebowski Dariusz	Deja Małgorzata	Jabłońska-Firek Barbara
Chmura Janusz	Dryś Stanisława	Jasiewicz Jan Lucjan
Ciepliński Andrzej	Flisiak Danuta	Jawień Mieczysław

Kicki Jerzy
Kłeczek Zdzisław
Kozioł Wiesław
Krzysztoń Danuta
Kuczyńska Iwona
Kukiałka Stefan
Kuśnierz Jerzy
Lewicki Józef
Magda Roman
Majcherczyk Tadeusz
Mazurek Jakub
Mazurkiewicz Maciej
Mikołajczyk Władysław
Mikoś Tadeusz
Nowak Alicja
Nowak Bernard
Ociepa Zofia
Onderka Zbigniew
Oruba-Brożek Ewa
Piechota Stanisław
Piotrowski Zbigniew
Postawa Jacek
Rączka Józef
Rembielak Tadeusz
Roszkowski Janusz
Sęk Tadeusz
Siwiec Antoni
Stewarski Edward
Stopyra Michał
Sucheta Adam
Szlązak Nikodem
Szumiński Andrzej
Tajduś Antoni
Tora Barbara
Trembecki Adam
Twardosz Maria
Uberman Ryszard
Utrata Arkadiusz
Wacławik Józef
Wichur Andrzej
Winzer Jan
Woźny Tadeusz
Ziemiańska Marta
Zorychta Andrzej

Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH — Kraków
Rzecznik — Andrzej Kielski

Betlej Zygmunt
Brożek Alicja
Brylicki Witold
Brylska Elżbieta
Czyżewska-Dusik Alicja
Dyczek Jerzy
Gruszczyński Jan
Izak Piotr
Kucharski Jan
Kurdowski Wiesław
Łaciak Helena
Makuch Krystyna
Małolepszy Jan
Miączyńska Halina
Moryc Urszula
Mozgawa Włodzimierz
Partyka Janusz
Paszkiewicz Zofia
Petri Marek
Piech Jerzy
Procyk Bernadetta
Pytel Zdzisław
Pyzalski Maurycy
Roszczynialski Wojciech
Siwulski Stanisław
Słoczyńska Krystyna
Stok Andrzej
Tomaszkiewicz Waldemar
Westfal Lucyna
Wójcik Mariusz
Żelazna Danuta

Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki AGH — Kraków
Rzecznik — Andrzej Świątoniowski

Banaszewski Tadeusz
Batko Wojciech
Bednarz Stanisław
Blum Artur
Branicka Maria
Cichociński Andrzej
Dzik Stanisław
Flaga Stanisław
Giergiel Mariusz
Hansel Józef
Jasiński Stefan
Jurkiewicz Andrzej
Karwat Bolesław
Kowal Janusz
Kowalski Włodzimierz
Krauze Krzysztof
Kulinowski Piotr
Lisowski Wojciech
Ładecki Bogusław
Marianowski Jan
Michlowicz Edward
Petko Maciej
Pluta Janusz
Płachna Marek
Podsiadło Andrzej
Popiela-Mizera Anna
Prync-Skotniczny Krystyna
Ptak Jan
Skorupa Andrzej
Skotniczny Zbigniew
Szpytko Janusz
Targosz Jan
Uhl Tadeusz
Wojciechowski Jerzy Andrzej

Wydział Metalurgii i Metali Nieżelaznych AGH Rocznik 1967 — Kraków
Rzecznik — Jan Osika

Bartecka Urszula
Fitzner Krzysztof
Fronk Edmund
Gacek Stanisława
Gala Ireneusz
Gajer Józef
Gołębiowski Andrzej
Górnik Stanisław
Jakubowska-Kozień Elżbieta
Kazanecki Jan
Kisiała Wilhelm
Kóska Edward
Krasuski Stanisław
Lisowski Tadeusz
Liszka-Marks Barbara
Marciniszyn Józef
Marks Krystian
Mikułowski Borys
Mruszczyk Anna
Przybyło Witold
Perzanowska-Soboltyńska Małgorzata
Strączyński Stanisław
Wiencek Kurt
Zientek Ernest

Wydział Odlewnictwa AGH — Kraków
Rzecznik — Maria Maj

Banaś Jacek	Kolbus Andrzej	Sikorska-Raś Bożena
Bieda Krystyna	Kosowski Adam	Smyksy Krzysztof
Bodzoń Leszek	Kozana Janusz	Stachurski Wacław
Bonderek Zbigniew	Krajewski Witold	Staszczak Leopold
Cienkiewicz Emil	Kucharski Marian	Stypuła Barbara
Dańko Józef	Kulka Grażyna	Styrkosz Jan
Dańko Rafał	Łucarz Mariusz	Ślazyk Marcin
Dobosz Stanisław	Mazurkiewicz Bogusław	Tabiś Hanna
Fedoryszyn Aleksander	Nykiel Bogdan	Telejko Ireneusz
Fraś Edward	Olszowska-Sobieraj Barbara	Wrona Roman
Głownia Jan	Pawłowski Zbigniew	Zawada Jadwiga
Gradowski Adam	Piękoś Marcin	Zborowski Michał
Jankowski Wiesław	Podrzucki Czesław	Zych Jerzy
Kapturkiewicz Wojciech	Siedlecki Jacek	Żurawski Leszek

Wydział Wiertnictwa, Nafty i Gazu AGH — Kraków
Rzecznik — Albin Wojnar

Bednarz Stanisław	Macuda Jan	Staszewski Roman
Capik Marek	Nagy Stanisław	Stopa Jerzy
Chrząszcz Wacław	Pawlikowska-Kostur Jolanta	Szafran Stanisław
Duliński Władysław	Rado Robert	Traple Jacek
Frysztak-Wołkowska Alicja	Ropa Czesława	Twardowski Kazimierz
Gonet Andrzej	Rybicki Czesława	Wojna-Dyląg Elżbieta
Jewulski Jan	Rychlicki Stanisław	Wójcikowski Maciej
Krochmal Kazimierz	Rzyczniak Mirosław	Zawisza Ludwik
Liszka Kazimierz	Siemek Jakub	Zięba Antoni
Łaciak Mariusz	Słupek Ewa	Zubrzycki Adam
Łaciak Stefan	Sołtysik Andrzej	

Wydział Zarządzania AGH — Kraków
Rzecznik — Andrzej Dyr

Cięciwa Zdzisław	Krawczyk Wiktor	Peszko Adam
Drożdż Marek	Łucki Zbigniew	Pindór Tadeusz
Kasprzyk Władysław	Mazur Gabriela	Sas Jan
Korcyl Antoni	Mazur Zygmunt	Waszkielewicz Wiesław

Wyższy Urząd Górniczy — Katowice
Rzecznik — Alicja Stefaniak

Bukalski Piotr	Kuśnierz Bogdan	Podgórski Włodzimierz
Domański Marek	Ligenza Włodzimierz	Pytel Jan
Dziob Marian	Madej Bogusława	Sarnek Elżbieta
Jackowicz-Korczyński Jacek	Magiera Wojciech	Sowa Artur
Koczwara Józef	Migda Jan	Stec WLadysław
Kotulski Zbigniew	Mikurda Kazimierz	Stępień Andrzej
Krawczyk Marek	Mirek Adam	Sykulski Andrzej
Krzelowski Jan	Moczulski Roman	Trębacz Józef
		Zgraja Zygmunt

Zakład Górniczy „Bytom II" Sp. z o.o. — Bytom
Rzecznik — Iwona Zaczyk

Bartnik Henryk	Kożuch Zbigniew	Szatan Jan
Błaszczyk Elżbieta	Krawczyk Stefan	Szkutnik Stefan
Broda Karol	Strojek Stanisław	Szymocha Stanisław
Chłopek Andrzej	Syguła Eugeniusz	

Zakład Górniczy „Bytom III" — Bytom		
Białożyt Henryk — Rzecznik		
Buza Paweł	Koczyba Lucjan	Nowak-Pierzyna Aleksandra
Chrulski Jerzy	Łyś Robert	Rybczyński Józef
Dzienniak Grzegorz	Makuła Ireneusz	Stradowski Andrzej
Dziura Grzegorz	Malesza Andrzej	Szostek Tomasz
Filipowicz Wacław	Marondel Zofia	Tetla Wojciech
Grosz Jarosław	Mocała Janusz	Zapiór Jerzy
Grzesiak Marek	Nguyen Gia Thuan	Ziółkowski Andrzej
Zakład Górniczy „Centrum" — Bytom		
Rzecznik — Marceli Ragus		
Grabowki Stanisław	Łuczuk Andrzej	Pałka Zbigniew
Hanzel Adam	Mendakiewicz Grzegorz	Topolski Janusz
Kowolik Marek	Mierzejewski Arkadiusz	Żarów Paweł
Zakład Poszukiwań Nafty i Gazu — Kraków		
Rzecznik — Barbara Woda		
Bałasz Jarosław	Jawor Eugeniusz	Madej Lesław
Baran Urszula	Kiełbik Wiesław	Pauk Ryszard
Brach Franciszek	Kłósek Adam	Rogowski Edward
Górny Marek	Kowal Bolesław	Skalska-Brzeska Aldona
Gosztyła Ryszard	Kowal Wojciech	Szymański Leszek
Guzowski Piotr	Król Wiesław	Zajdel Stanisław
Zakład Robót Górniczych w Krośnie — Krosno		
Rzecznik — Władysław Kozioł		
Bojanowski Wojciech	Kondera Jacek	Szczudlik Krystyna
Chyży-Śmist Edyta	Krzywda Andrzej	Szmyd Czesław
Dołęgowski Leszek	Malinowska Lucyna	Szmyd Piotr
Grasela Andrzej	Malinowski Wojciech	Wałęcki Ignacy
Jasiczek Marek	Pudło Janusz	Wietecha Henryk
Jurczak Tomasz	Roicki Janusz	Wrzask Robert
Klecha Edward	Sęp Jan	Ząbkiewicz Zbigniew
Kmietek Roman	Skrok Rafał	
Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum" — Wrocław		
Rzecznik — Stanisław Zatoń		
Brzóska Stanisław	Magiera Władysław	Suchodolski Zbigniew
Dańda Zbigniew	Mamczur Edward	Wanielista Konrad
Korolko Leon	Miśkiewicz Andrzej	Zabierowski Jan Franciszek
Krzysik Kazimierz	Rudowski Bohdan	Zaufal Stanisław
Machoń Tadeusz	Sadecki Zbigniew	
Zakłady Cementowo-Wapiennicze „Górażdże" w Choruli — Opole		
Rzecznik — Zbigniew Kasprzyk		
Belski Adam	Kajpust Bogusław	Leśkiewicz Małgorzata
Jaworowicz Ewa	Kasprzyk Zbigniew	Mazur Jolanta
Kaczmarek Tadeusz	Leśkiewicz Bogusław	Różycki Witold
		Skrzyczewski Edward
Zakłady Górnicze „Lubin" — Lubin		
Rzecznik — Wojciech Sobieszek		
Augustyn Wiesław	Hoduń Józef	Kuźmicki Andrzej
Blicharski Ryszard	Jagiełło Krzysztof	Leja Stanisław
Czechowski Marek	Janiuk Mirosław	Mrozek Kazimierz
Dąbski Jan Michał	Katulski Andrzej	Mróz Janusz
Dębowski Jerzy	Kędroń Krystyna	Osadczuk Tomasz
Grzesiński Jerzy	Kunysz Michał Narcyz	Padewska Carmen

Pawlak Zygfryd
Petry Paweł
Porzycki Krzysztof
Reutt Mariusz
Rugała Ewa
Rzepka Edward
Strzelecki Piotr
Studniarek Adam
Szczepanik Czesław
Szczupakiewicz Czesław
Szeląg Tadeusz
Tomicki Bronisław
Żurek Janusz

Zakłady Górnicze „Polkowice-Sieroszowice" w Kaźmierzowie — Polkowice
Rzecznik — Henryk Muzyka

Atanasow Nikołaj
Bartkowiak Robert
Binko Robert
Brzózka Waldemar
Byra Jarosław
Cypko Marek
Ćwiertnia Jerzy Zdzisław
Dawidowicz Adam Zygmunt
Dziedzic Henryk
Franczak Andrzej
Garuch Zenon
Głuszek Adam
Godek Krystyna
Greń Adam Tadeusz
Hycnar Zbigniew
Indeka Rafał Ryszard
Janik Robert
Jankowski Tadeusz
Januszkiewicz Edward
Jedlecka Małgorzata
Jedlecki Roman
Jędrusiak Ryszard
Jurasz Sławomir
Kehle Zbigniew
Kidoń Władysław
Kobylarz Zbigniew
Kokot Waldemar
Kowalik Marek
Krasiczyński Jan
Krzemień Grzegorz
Kubiak Jerzy
Kuziemka Tomasz
Litwicki Janusz
Marciniak Janusz
Matusz Czesław
Mularczyk Piotr
Muzyka Krystyna
Pasternak Grzegorz
Polerowicz Bogdan
Rozwadowski Jan
Rzepa Mieczysław
Skobliński Wojciech S.
Stach Radosław
Strzałka Stefan Marek
Szajt Piotr
Szaniawski Mariusz
Szewczyk Stanisław
Wdowiak Ryszard
Wrona Artur
Wypasek Marek Tadeusz
Zibrow Krzysztof M.

Zakłady Górnicze „Rudna" — Polkowice
Rzecznik — Zbigniew Laska

Aksamit Krzysztof
Antosz Marek
Augustyn Zdzisław
Banaszak Andrzej
Beller Mariusz
Bielakowicz Jarosław
Bielawa Krzysztof
Bielski Jan
Brońka Michał
Brycki Janusz
Budkowski Bogdan
Cieślińska Elżbieta
Curyło Krzysztof
Dejlich Edmund
Derek Dariusz
Domerecki Adam
Dusza Jan
Dyczko Artur
Dykier Grzegorz
Dziekiewicz Witold Bolesław
Frydrych Bogusław
Ganczar Adam
Górski Marcin
Gurdak Robert
Gzik Krzysztof
Hawryluk Józef
Hawrysz Marian
Hryciuk Andrzej
Jasiak Mirosław
Jędrzejec Michał
Jurasz Jerzy
Kastelnik Paweł
Kehle Janusz
Kipiel Grzegorz
Klimas Krzysztof
Kochan Bohdan
Kopycki Dariusz
Kot Paweł Tomasz
Kowalik Jarosław
Kowalski Stanisław
Koziel Józef
Krawiec Marek
Kręgiel Mariusz
Kubiak Adam
Leńczyk Artur
Ligęza Adrian
Luzar Adam
Maćkowiak Zbigniew
Moskal Marcin
Mrozek Stanisław
Mydłowski Ryszard
Myśków Dariusz
Nolka Zbigniew
Paszkiewicz Robert
Pawłowicz Jerzy
Piasecki Paweł
Pieniacki Jerzy
Pluciński Piotr
Podejma Sławomir
Porosło Witod
Półtorak Michał
Puchajda Jerzy
Rogóż Wojciech
Rosner Zbigniew
Rożek Robert
Sangórski Mariusz
Sarna Józef
Sikora Roman
Skonieczna Małgorzata
Stankiewicz Andrzej
Stojanowski Kazimierz
Suchan Jarosław
Szczepański Mariusz
Śmigaj Norbert
Świderski Dariusz
Tylka Wojciech
Wach Robert
Warchala Marek
Wróblewski Michał
Żylińska-Dusza Renata

Zakłady Górnicze „Trzebionka" S.A. — Trzebinia		
Rzecznik — Tadeusz Kurek		
Bańkowski Jacek	Gałka Franciszek	Merena Józef
Bąk Marek	Gawor Nikodem	Ochman Aleksandra
Chobot Krzysztof	Jarosiński Mirosław	Rozmus Marek Paweł
		Włodarczyk Bogusław
Zakłady Górniczo-Hutnicze „Bolesław" — Bukowno		
Rzecznik — Zofia Gierat		
Banyś Dorota	Jochymek Jacek	Rogóż Ryszard
Bratek Jerzy	Kaleta Andrzej	Sierka Stanisław
Chawiński Stefan	Kaliński Marek	Skawiński Jacek
Chmura Stanisław	Krok Wacław	Skubis Edward
Chojowski Jan Ryszard	Krzyszowski Adam	Sośnierz Marian
Ćmiel Michał	Kubański Andrzej	Stanek Jan
Falgier Stanisław	Kubański Waldemar	Szary Andrzej
Filarski Aleksander	Kulanty Andrzej	Szotek Barbara
Gęgotek Witold	Kulig Henryk	Szotek Kazimierz
Gierat Krzysztof	Nycz Krzysztof	Trzcionka Wacław
Głowacki Piotr	Panfil Jolanta	Wenzel Henryk
Grandys Karol	Pawełczyk Andrzej	Wesołowski Tadeusz
Jajkiewicz Andrzej	Pięta Leszek	Włoch Janusz
Jędruch Ryszard	Płoskonka Adam	Włodarz Bogdan
Zakłady Hutniczo–Przeróbcze „Hutmen" S.A — Wrocław		
Rzecznik — Roman Kulig		
Bittner Zbigniew	Kliszewski Zenon	Sendal Jan
Boczula Maria	Kowalski Jan	Śliwińska Jadwiga
Deptalska Ewa	Krywult Maciej	Tkocz Jan
Grygorcewicz Małgorzata	Machalica Stanisław	Wróbel Zenon
Hofman Zygmunt	Mytnik Marek	Wyczyński Jan
Jarczok Henryk	Perlega Irena	Ziarko Zdzisław
Kisielewicz Stanisława	Perlega Roman	
Zakłady Mechaniczne „Bumar–Łabędy" — Gliwice		
Rzecznik— Stanisław Antolak		
Chrzanowski Marian	Jankowski Ryszard	Lizak Tadeusz
Dudek Adam	Kastner Barbara	Swaczyna Stanisław
		Wrona Bronisław
Zakłady Mechaniczne „Zamech" ABB Ldt — Elbląg		
Rzecznik — Józef Adam Zapalski		
Babiarz Wiesław	Lepa-Adachowska Urszula	Ryterski Tadeusz
Bem Andrzej	Mikołajczyk Aleksander	Sadowski Janusz
Chrobot Witold	Mikołajczyk Narcyza	Sajewski Paweł
Dobrzyński Tadeusz	Olechnowicz Paweł	Saramak Wiesław
Drewnik Tomasz	Proniński Mieczysław	Siedlaczek Krzysztof
Karciarz Stanisław	Ronatowski Jacek	Szczęsny Janusz
		Wiśniewski Wojciech
Zakłady Przetwórstwa Hutniczego „Stalprodukt" S.A. — Bochnia		
Rzecznik — Kazimierz Jarosiński		
Bacia Leszek	Goliński Jan	Kijowski Jan
Browarski Stanisław	Grodny Czesław	Klęsk Bogdan
Całka Andrzej	Herdan Jerzy	Kokoszka Czesław
Drzazga Marian	Jarosińska Halina	Korta Barbara
Dziwota Jan	Jarzębowski Zenon	Korta Czesław
Dźwigaj Edward	Kamionka Jerzy	Kuczko Jacek

Kulig Władysław	Pieniążek Jerzy	Szeląg Jan
Kulik Stanisław	Pobiedacz Kazimierz	Tabor Jan
Maj Stanisław	Porębski Stanisław	Tomza Edward
Miska Edward	Rompel Andrzej	Wiechna Andrzej
Morajka Jan	Stępnik Jan	Woźniak Andrzej
Orliński Józef	Sykulski Marek	Zabawski Jan
ZGE Janina Sp. z o.o — Libiąż Rzecznik — Krzysztof Wanat		
Bisaga Mirosław	Kantor Marian	Młynarz Zbigniew
Dańków Maciej	Kłosowski Mirosław	Najman Wojciech
Fraś Andrzej	Kowalik Beata	Nastawny Marcin
Grzybowski Piotr	Kwiatkowski Michał	Skoczylas Grzegorz
Hurnik Jerzy	Lizończyk Tadeusz	Urban Agata
Jasieczko Waldemar	Łukasik Kazimierz	Wróbel Jerzy
ZGE Sobieski-Jaworzno III Sp. z o.o. — Jaworzno Rzecznik — Jacek Szyndler		
Batko Ryszard	Jakus Piotr	Orzeł Piotr
Biały Robert	Janas Jacek	Palka Jan
Bochenek Marcin	Janicki Jerzy	Pazdan Jerzy
Bolek Krzysztof	Jarczyk Halina	Piłat Janusz
Bucza Jan	Jochymek Dariusz	Prokop Jarosław
Dębski Krzysztof	Jończyk Arkadiusz	Radko Robert
Dubiel Artur	Kania Zdzisław	Stankiewicz Ryszard
Dudek Janusz	Kartasiński Roman	Stasiowski Maciej
Dziechciewicz Zbigniew	Klejdysz Mariusz	Stolarczyk Krzysztof
Figa Albin	Kopka Marek	Stychno Krzysztof
Fiok Jarosław	Kubień Zdzisław	Tempiński Leszek
Glimos Andrzej	Majchrzak Maciej	Tetych Andrzej
Grabowski Marek	Oczki Artur	Tolarczyk Zbigniew
Grzesik Andrzej	Okoń Andrzej	Wróbel Adam
Heller Tomasz	Oleksy Andrzej	Zapała Paweł
Koło nr 121 — ZSZ przy Przedsiębiorstwie Górnictwa Nafty i Gazu — Krosno Rzecznik — Halina Korpanty		
Andruszko Jerzy	Janas Grażyna	Łuszcz Marta
Janas Adam	Łuszcz Jerzy	Rymar Stanisław
		Wiewiórski Tadeusz

Spis rycin

Ryc. 1 Kopia protokołu zdawczo–odbiorczego majątku Stowarzyszenia Asystentów AG ... 22
Ryc. 2 Pomnik nagrobny prof. Karola Bohdanowicza na Powązkach w Warszawie ... 28
Ryc. 3 Okładka t. III, cz. I „Węgiel" dzieła K. Bohdanowicza „Surowce mineralne świata" ... 29
Ryc. 4 Decyzja Urzędu Miasta Krakowa o rejestracji zmian w Statucie SW AGH — 1983 r. ... 31
Ryc. 5 Postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa–Śródmieścia o wpisaniu SW AGH do Rejestru Stowarzyszeń — 2002 ... 32
Ryc. 6 Poczet przewodniczących Stowarzyszenia Wychowanków AGH (1945–2005) ... 43
Ryc. 7 Deklaracja przystąpienia do SW AGH T. Rumanstofera w końcu 1948 r. ... 51
Ryc. 8 Najstarsza deklaracja przystąpienia M. Skupa do SW AGH z 1945 r. ... 52
Ryc. 9 Rozwój bazy członkowskiej SW AGH w latach 1948–2004 ... 53
Ryc. 10 Wzór deklaracji członkowskiej z 2004 r. ... 55
Ryc. 11 Akt nadania godności członka honorowego SW AGH ... 59
Ryc. 12 Tablica członków honorowych SW AGH w paw. A–0 ... 60
Ryc. 13 Liczba kół SW AGH w latach 1950–2002 ... 76
Ryc. 14 Rozmieszczenie kół terenowych SW AGH na obszarze Polski ... 78
Ryc. 15 Akt nadania odznaki honorowej dla Międzyzakładowego Koła Terenowego SW AGH w Tarnowie ... 80
Ryc. 16 Lokal Stowarzyszenia Wychowanków AGH (paw. A–0 im. W. Goetla, pok.1, październik 2004 ... 89
Ryc. 17 Odznaka studentów i absolwentów Akademii Górniczej KSAG i SSAG obowiązująca do 1948 r. ... 91
Ryc. 18 Odznaka Absolwenta AGH stosowana po 1948 r. ... 91
Ryc. 19 Godło Stowarzyszenia Wychowanków AGH ... 91
Ryc. 20 Legitymacja członkowska Stowarzyszenia Wychowanków AGH, wzór z 2004 r. ... 93
Ryc. 21 Legitymacja członkowska Stowarzyszenia Wychowanków AGH, wzór 1980–2004 ... 94
Ryc. 22 Legitymacja członkowska Stowarzyszenia Wychowanków AGH nr 44 M. Milewskiego z 1950 r. ... 95
Ryc. 23 Odznaka honorowa SW AGH ... 96
Ryc. 24 Legitymacja odznaki honorowej SW AGH; a) do 2002r., b) po 2002 r. ... 96

Ryc. 25 Sztandar Stowarzyszenia Wychowanków AGH ufundowany w 1985 r. ... 102
Ryc. 26 Legitymacja medalu jubileuszowego ... 103
Ryc. 27 Wzory pieczątek i nadruków stosowanych przez SW AGH ... 104
Ryc. 28 Karta tytułowa programu XVII Sesji Naukowej i XX Zjazdu Naukowego SW AGH z 1965 r. ... 107
Ryc. 29 Karta tytułowa programu XXVI Sesji Naukowej AGH i XXXI Zjazdu Naukowego Wychowanków Uczelni z 1973 r. ... 107
Ryc. 30 Okładka programu XXXI Sesji Naukowej AGH i XXXVI Zjazdu naukowego Wychowanków Uczelni z 1975 r. ... 109
Ryc. 31 Medal z okazji 50–lecia nauk hutniczych w AGH oraz XXII Sesji Naukowej SW AGH w 1972r. ... 116
Ryc. 32 Program Zjazdu Wychowanków AGH z okazji 20–lecia zatwierdzenia statutu SW AGH ... 117
Ryc. 33 Znaczek zjazdu wychowanków z okazji 20–lecia zatwierdzenia statutu SW AGH ... 118
Ryc. 34 Program uroczystości 30–lecia SW AGH ... 119
Ryc. 35 Tablica rektora prof. W. Goetla koło auli (paw. A–0) ... 121
Ryc. 36 Zaproszenie na uroczystość odsłonięcia tablicy rektora prof. W. Goetla ... 122
Ryc. 37 Medal 30–lecia SW AGH ... 123
Ryc. 38 Pamiątki Jubileuszu 30-lecia: kufel i plakietki ceramiczne ... 123
Ryc. 39 Tablica ku czci poległych w latach 1939-1945 studentów i wychowanków AG ... 125
Ryc. 40 Jeden ze srebrnych gwoździ do drzewca sztandaru SW AGH ... 126
Ryc. 41 Program 40–lecia SW AGH ... 126
Ryc. 42 Medal wybity z okazji 40–lecia SW AGH ... 131
Ryc. 43 Afisz jubileuszu 50–lecia SW AGH ... 133
Ryc. 44 Program uroczystości jubileuszu 50–lecia SW AGH ... 134
Ryc. 45 Datownik okolicznościowy stosowany z okazji 50–lecia SW AGH ... 134
Ryc. 46 Medal wybity z okazji 50–lecia SW AGH ... 135
Ryc. 47 Sztandar ufundowany dla AGH w 1969 r. przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH ... 137
Ryc. 48 Grupy figuralne górników i hutników przed frontem paw. A–0 ... 139
Ryc. 49 Tablica rektora AG prof. W. Taklińskiego w hallu paw. A–0 ... 142
Ryc. 50 Tablica ku czci pracowników AG zamordowanych w obozach NKWD ... 142
Ryc. 51 Figura Św. Barbary na szczycie paw. A–0 chwilę przed poświęceniem przez Ojca Świętego Jana Pawła II ... 144
Ryc. 52 Świąteczny stół opłatkowy SW AGH w auli Uczelni ... 150
Ryc. 53 Odznaka „Zasłużony dla AGH” ... 151

Ryc. 54 Ozdobny indeks dla powtórnie immatrykulowanych 152
Ryc. 55 Przesłanie skierowane przez F. Zalewskiego
— przewodniczącego SW AGH do kol. E. Zająca
w sprawie objęcia kierownictwa Akcją Zapomóg 174
Ryc. 56 Karta tytułowa Zeszytów Naukowych AGH z 1957 r.
zawierających materiały III Sesji Naukowej AGH
i VII Zjazdu Wychowanków AGH 177
Ryc. 57 Karta tytułowa Zeszytów Naukowych AGH z 1975 r. 178
Ryc. 58 Informator SW AGH z lat 1998 i 2003 179
Ryc. 59 Monografia Z. Wójcik „Stanisław Staszic" opublikowana
przez SW AGH 180
Ryc. 60 Monografia Z. Wójcik „Józef Morozewicz uczony
i współorganizator Akademii Górniczej opublikowana
przez SW AGH 180
Ryc. 61 Pomnik nagrobny St. Staszica na Bielanach w Warszawie 183
Ryc. 62 Ozdobny dyplom ukończenia studiów w AGH 185

Spis tabel

Tabela. 1 Walne Zebrania Członków SW AGH....40
Tabela. 2 Krajowe Zjazdy delegatów SW AGH....41
Tabela. 3 Obsada wybieralnych funkcji we władzach SW AGH 1948–2005....44
Tabela. 4 Skład władz SW AGH kadencji 2004–2008....47
Tabela. 5 Pracownicy administracji SW AGH....87
Tabela. 6 Zestawienie przyznanych odznak honorowych SW AGH (1973–2004)....97
Tabela. 7 Etapy organizacyjne zjazdów naukowych wychowanków i sesji naukowych AGH....106
Tabela. 8 Zestawienie Zjazdów Naukowych SW AGH i Sesji Naukowych AGH w latach 1945–1985 organizowanych przez SW AGH....110
Tabela. 9 Fundatorzy sztandaru SW AGH....127
Tabela. 10 Powtórna immatrykulacja powojennych roczników wychowanków AGH....155
Tabela. 11 Stan finansów i wypłat w ramach Akcji Zapomóg SW AGH od 1985 r.....173
Tabela. 12 Liczba wspieranych podopiecznych (1945–2004)....175

Spis treści

Wstęp Przewodniczącego Stowarzyszenia Wychowanków AGH 5
Przedmowa autorska 7
Przedwojenne narodziny idei Stowarzyszenia Absolwentów Akademii Górniczej 10
Organizacje studentów i absolwentów AG 10
Próby łączenia wychowanków Akademii Górniczej w niezależne Stowarzyszenie 14
Początki organizacyjne Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej (Górniczo–Hutniczej) w latach 1945–1948..... 16
Komisja Statutowo–Regulaminowa..... 16
Komitet Organizacyjny Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczej 19
Decyzja Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie o rejestracji Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej..... 23
Stowarzyszenie Wychowanków Akademii Górniczo–Hutniczej po 1948 roku 24
Początki aktywności..... 24
Regulacje prawne (statuty, regulaminy) 30
Zadania i cele wynikające z postanowień statutowych..... 35
Władze Stowarzyszenia w latach 1948–2005 38
Walne Zebrania Sprawozdawczo–Wyborcze (Sprawozdawcze) członków SW AGH..... 39
Krajowe Zjazdy Delegatów SW AGH 41
Skład osobowy władz SW AGH 42
Członkowie 49
Rozwój bazy członkowskiej 49
Procedura przyjmowania nowych członków zwyczajnych 56
Członkowie honorowi SW AGH 57
Koła (Ogniska) i oddziały..... 73
Rozwój organizacyjny kół 73
Działalność kół SW AGH..... 79
Oddziały..... 84
Pracownicy administracji biurowej, obsługi członków i kół 85
Siedziba..... 88
Godło, odznaki, sztandar, pieczęcie, wyróżnienia 90
Godło 90
Odznaki SW AGH 91
Sztandar SW AGH..... 101
Pieczęcie służbowe i nadruki..... 103
Główne kierunki działalności statutowo–regulaminowej..... 105
Sesje naukowe AGH, Zjazdy naukowe wychowanków i SW AGH 106

Jubileusze Stowarzyszenia ... 116
Jubileusz dwudziestolecia zatwierdzenia Statutu SW AGH ... 117
Jubileusz 30–lecia ... 118
Jubileusz 40–lecia ... 126
Jubileusz 50–lecia ... 132
Jubileusz 60–lecia ... 136
Udział Stowarzyszenia w Jubileuszach Uczelni ... 136
Jubileusz 50–lecia AGH ... 136
Jubileusz 60–lecia AGH ... 139
Jubileusz 70–lecia AGH ... 140
Jubileusz 75–lecia AGH ... 141
Jubileusz 80–lecia AGH ... 144
Jubileusz 85–lecia AGH ... 145
Zjazdy i spotkania koleżeńskie ... 145
Spotkania opłatkowe ... 150
Powtórna immatrykulacja absolwentów z okazji 50–lecia rozpoczęcia studiów w AGH ... 151
Stypendia, nagrody naukowe, konkursy ... 159
Stypendia i nagrody naukowe im. W. Budryka ... 159
Konkursy na teksty piosenek ... 163
Akcja Zapomóg dla Wdów i Sierot po zmarłych Kolegach ... 170
Działalność wydawnicza ... 176
Działalność okazjonalna ... 182
Pielgrzymka do Watykanu na spotkanie z Ojcem Świętym Janem Pawłem II ... 182
Renowacja grobowca Stanisława Staszica na Bielanach w Warszawie ... 183
Specjalne, ozdobne dyplomy ukończenia studiów w AGH ... 186
Zakończenie ... 186
Literatura ... 187
Skorowidz nazwisk (z wyłączeniem aneksów 1–4) ... 189
Aneks 1 Skład władz SW AGH 1948–2005 ... wkładka
Aneks 2 Obsada stanowisk funkcyjnych we władzach SW AGH 1948-2005 ... wkładka
Aneks 3 Wykaz czynnych kół Stowarzyszenia Wychowanków AGH ... 198
Aneks 4 Wykaz czynnych członków SW AGH w podziale na koła ... 203
Spis rycin ... 248
Spis tabel ... 251